

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΒ' – ΤΕΥΧΟΣ 1 – ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2005
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἴω. Γενναδίου 14 – 115 21 Ἀθήναι
Τηλ.: 210-72.72.253. Fax 210-72.72.251
<http://www.ecclesia.gr>
e-mail: contact@ecclesia.gr

Ἐκδίδεται

Προνοία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. **ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ**

ὑπὸ τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς
Ἐπιχειρήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Διευθυντὴς τοῦ Κλάδου Ἐκδόσεων
Ἀρχιμ. **Χρυσόστομος Σκληφας**
Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱεραῆς Συνόδου

Ἀρχισυντάκτης
Κωνσταντῖνος Χολέβας

Τμήμα Συντάξεως
Ἐπιμέλεια ὕλης, διόρθωσις δοκιμῶν
Δρ. Χρήστος Γ. Καραγιάννης

Φωτογραφίες
Χρήστος Μπότης

Προεκτυπωτικὲς ἐργασίες
Ἐκτύπωση - Βιβλιοδεσία
ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΛΙΒΑΝΗ ΑΒΕΕ
Σόλωνος 98 – 106 80 Ἀθήνα
Τηλ.: 210-36.61.200. Fax 210-36.17.791
<http://www.livanis.gr>

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	3
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,</i> Πρὸς τὴν Πρεσβείαν τῶν Ἡ.Π.Α. περὶ τῆς Ὁρησευτικῆς Ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι	5
<i>Πρωθυπουργοῦ τῆς Δημοκρατίας τῆς Ἑσθονίας,</i> Πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Π.Γ.Δ.Μ.	7
<i>Γραμματείας τοῦ Κράτους τοῦ Βατικανοῦ,</i> Πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Π.Γ.Δ.Μ.	8
<i>Ἐκκλησιῶν τῆς Μεταρρυθμίσεως,</i> Πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς ὀνομασίας τῆς Π.Γ.Δ.Μ.	9
<i>Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου,</i> Πρὸς τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλον περὶ τῆς συγγραφῆς νέων βιβλίων στὸ μάθημα τῶν Ὁρησευτικῶν	10
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως,</i> Νέαι Ἀσματικαὶ Ἀκολουθίαι ἐγκριθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ δεῦτερον ἐξάμηνον τοῦ ἔτους 2004	12
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν Χριστοδοῦλου,</i> «Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ζωῆς ἀπὸ Ὁρθόδοξη ἄποψη»	14
ΤΟ ΑΡΘΡΟΝ ΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ	
Ἡ Ἑλλάς Ἀνθρωπιστικὴ Ὑπερδύναμις	20
ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ	
Ἡ Ἀπονομή τοῦ Παρασήμου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ διακεκομμένες προσωπικότητες	22
<i>Ἀρχιμ. Κυρίλλου Μισιακούλη,</i> Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου κ. <i>Σπυρίδωνος Τρωιάνου,</i> Ἀνάλυσις τοῦ ἔργου τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου	23
Εὐχαριστήριος Ἀντιφώνησις τοῦ κ. Ἀναστασίου Μαρίνου	25
<i>Ἀρχιμ. Γαβριὴλ Παπανικολάου,</i> Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ Πρωτοπρ. π. Ἰωάννου Ἀντωνοπούλου	28
<i>Ἀρχιμ. Μάρκου Βασιλάκη,</i> Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ Πρωτοπρ. π. Ἡλίας Μαρκαντώνη	30
<i>Πρωτοπρ. π. Θωμᾶ Συνοδινοῦ,</i> Βιογραφικὰ Σημειώματα τῶν Ἀρχιμ. Σπ. Δεναξᾶ καὶ Φιλ. Θηραίου	33
<i>Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Καλογεροπούλου,</i> Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ ἀειμνήστου Ἀθανασίου Ἀκριδα	35
<i>Ἀρχιμ. Σεραφεῖμ Καλογεροπούλου,</i> Βιογραφικὸν Σημείωμα τοῦ ἀειμνήστου Ἀθανασίου Ἀκριδα	39
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΝ	
<i>Σπυρίδωνος Τρωιάνου,</i> Πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου καὶ ἀναφυόμενα προβλήματα	41
ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΚΟΣΜΟΣ	
<i>Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰκονόμου καὶ Συμεὼν Βενετσάνου,</i> Τὸ 1ο «Φεστιβάλ» Ὁρθοδόξων Μέσων Μαζικῆς Ἐνημερώσεως στὴ Μόσχα	45
ΣΥΝΕΔΡΙΑ	
<i>Ἀρχιμ. Τιμοθέου Σακκά,</i> Ἐκθεσις Πεπραγμένων τοῦ Διορθοδόξου Μοναστικοῦ Συνεδρίου	51
ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΧΟΛΙΑ	51
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	54
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	67
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ	86

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 202
Ἀριθμ. Διεκτ. 140

Ἀθήνησι τῆ 19ῃ Ἰανουαρίου 2005

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν των εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κεκτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινὸς ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῆ παρ' οἰουδήποτε, κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ, ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ προτεινόμενος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιερατείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ

ΚΛΗΡΙΚΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ
ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου-Τριανταφυλλίδης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
2. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Μᾶρκος Βασιλάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἴνουσσῶν.
3. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κωνσταντῖνος Γιακουμάκης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σωφρόνιος Γκουτζίνης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.
5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νικόδημος Δάγλας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.
6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωὴλ Κωνστανταρός, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτσης.
7. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Κωτσάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.
8. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεόκλητος Λαμπρινᾶκος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.
9. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σεραφεῖμ Λινοσπόρης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.
10. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Σεραπίων Μιχαλάκης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμῖνος.

11. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παῦλος Ντοῦρος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

12. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

13. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀμφιλόγιος Ρουσάκης, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

14. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἀχίλλιος Σιώκας, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

15. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Χερουβεῖμ Σουτόπουλος, τῆς

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης.

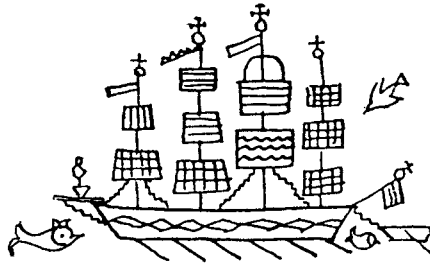
16. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Νεκτάριος Τσίλης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας.

17. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Γεράσιμος Φωκᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 3894
 Ἀριθμ. Διεκπ. 2354

Ἀθήνησι τῆ 29ῃ Δεκεμβρίου 2004

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
 ΠΡΟΣ ΤΗΝ
 ΠΡΕΣΒΕΙΑΝ
 ΤΩΝ Η.Π.Α.
 ΠΕΡΙ ΤΗΣ
 ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗΣ
 ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ
 ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ**

Πρὸς
 Τὴν Ἀμερικανικὴν Πρεσβείαν.
 Ἐν τὰ ὕθαι.

Ἐκ Συνοδικῆς Ἀποφάσεως ληφθείσης ἐν τῇ Συνεδρίᾳ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς 9ῆς φθίνοντος μηνὸς Δεκεμβρίου ἐ.ἔ. γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν τῇ ῥηθείᾳ Συνεδρία Αὐτῆς διεξῆλθε τὴν ἀπὸ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ἐ.ἔ. δημοσιευθεῖσαν ἔκθεσιν τοῦ STATE DEPARTMENT περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι καὶ ἤχθη εἰς τὴν Ἀπόφασιν ἵνα γνωρίσῃ ὑμῖν τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ἐν πρώτοις πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως, ἐνῶ δὲν φαίνεται κατ' ἀρχὴν νὰ κατηγορῇ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Δημοσίαν Διοίκησιν διὰ πράξεις, αἱ ὁποῖαι προσβάλλουν τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ἐν τούτοις εἰς ἓν σημεῖον διατυπώνει κρίσεις περὶ τοῦ ὅτι πολῖται μὴ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ συναντοῦν δυσκολίας εἰς τὰς συναλλαγὰς τῶν μὲ τὴν Δημοσίαν Διοίκησιν ἐκ μόνου τοῦ λόγου ὅτι δὲν εἶναι ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ (βλ. π.χ. σελ. 2 καὶ 3 τῆς ἐκθέσεως).

Ἡ κρίσις αὕτη, ἀφ' ἑνὸς μὲν εἶναι παντελῶς ἀόριστος, ὡς ἦσαν αἱ προηγουμέναι κρίσεις κατὰ τὴν σύνταξιν ὁμοίων ἐκθέσεων προηγουμένων ἐτῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγματικότητα.

2. Διατυπώνει ὁ συντάκτης κρίσιν περὶ τοῦ ὅτι διάφοροι κοινωνικαὶ ὁμάδες δημιουργοῦν προβλήματα εἰς βάρος ἑτεροδόξων ἢ ἑτεροθρήσκων, τοὺς ὁποίους ἀντιμετωπίζουν μὲ καχυποψίαν ἢ τοὺς χαρακτηρίζουν ὡς μὴ Ἑλληνας (βλ. π.χ. σελ. 1 τῆς ἐκθέσεως).

Τὰ ὡς ἄνω καταγγελλόμενα περιστατικά, τὰ ὁποῖα μάλιστα εἶναι καὶ ἀναληθῆ, δὲν δύναται, αὐτὰ καὶ μόνον, νὰ ἀποτελέσουν μορφήν κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἢ ὁποία δὲν ἔχει ἐξουσίαν νὰ ἀπαγορεύσῃ εἰς τὰς ἐν λόγῳ κοινωνικὰς ὁμάδας νὰ διατυπώνουν διαφόρους κρίσεις περὶ τῶν ἑτεροδόξων ἢ τῶν ἑτεροθρήσκων πολιτῶν. Καὶ πάντα ταῦτα ἀνεξαρτήτως τῆς ἀοριστίας τῆς ἐν λόγῳ κρίσεως, ἢ ὁποία δὲν ἀναφέρεται εἰς συγκεκριμένα στοιχεῖα καὶ περιστατικά.

3. Ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ἰσχυρίζεται ὅτι ἔχουν ἐξασφαλισθῆ ἐν Ἑλλάδι διὰ τοῦ νόμου προνόμια εἰς τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, τὰ ὁποῖα δὲν ἐξασφαλίζονται διὰ τὰ ἄλλα δόγματα καὶ τὰς ἄλλας θρησκείας (βλ. σελ. 3 τῆς ἐκθέσεως).

Ὁ ἰσχυρισμὸς αὐτὸς εἶναι παντελῶς ἀόριστος, διότι δὲν ἐκτίθενται δι' αὐτοῦ συγκεκριμένα προνόμια. Ἐὰν δὲ ὡς «προνόμιον» ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως θεωρεῖ τὴν ὑπὸ τοῦ Κράτους μισθοδοσίαν τῶν Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, δέον ὅπως ἐνημερωθῇ ὅτι ἡ μισθοδοσία αὕτη καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς ἀντάλλαγμα διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἄνευ ἀποζημιώσεως ἀπαλλοτριώσιν μεγάλου μέρους τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Μάλιστα, μέχρι πρότινος, διὰ

νόμου ὁ ὁποῖος ἤδη κατηγορήθη, ἕκαστος Ἱερός Ναὸς ἔδιδεν εἰς τὸ Κράτος τὸ 35% τῶν πάσης φύσεως ἐσόδων αὐτοῦ. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δὲν γνωρίζει ἐὰν ὑπάρχουν καὶ ἄλλα προνόμια.

4. Ἰσχυρίζεται ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ὅτι αἱ λοιπαί, πλὴν τῆς ὀρθοδόξου χριστιανικῆς θρησκείας δὲν δύνανται, κατὰ νόμον, νὰ ἀποκτήσουν περιουσίαν, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος δύνανται νὰ ἀποκτήσῃ τοιαύτην, διότι ἔχει νομικὴν προσωπικότητα. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπως εἰς πᾶσαν εὐνομιουμένην Πολιτείαν, ὑποκείμενον δικαίου δυνάμενον νὰ ἔχῃ δικαιώματα καὶ νὰ βαρύνηται μὲ ὑποχρεώσεις εἶναι μόνον τὰ φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι νομικὸν πρόσωπον. Οἱ ὅπαδοι ὅμως τῶν ἄλλων δογμάτων καὶ θρησκειῶν δύνανται ἀνέτως νὰ ἀποκτήσουν νομικὴν προσωπικότητα, ὡς θρησκευτικὰ σωματεία, ἄνευ οὐδενὸς περιορισμοῦ. Ἐκ τῆς ἰδικῆς τῶν πρωτοβουλίας καὶ μόνον ἐξαρτᾶται ἡ ἀπόκτησις νομικῆς προσωπικότητος, τὸ δὲ Κράτος δὲν δύνανται νὰ ἐμποδίσῃ αὐτοῦς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐπαφίεται ἡ ἴδρυσις θρησκευτικῶν σωματείων καὶ ἡ σύστασις αὐτῶν ὡς νομικῶν προσώπων ἰδιωτικοῦ δικαίου.

5. Ἰσχυρίζεται ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ὅτι εἰς πολλὰ μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν ὑφίστανται «τζαμί», εἰς τὰ ὁποῖα νὰ δύνωνται οἱ παρεπιδημοῦντες μουσουλμάνοι νὰ ἀσκοῦν τὰ θρησκευτικὰ τῶν καθήκοντα. Ἡ Ἐκκλησία δὲν προβάλλει ἀντίρρησην διὰ τὴν ἀνέγερσιν «τζαμιῶν» διὰ τὴν θρησκευτικὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν μουσουλμάνων. Οἱ Ἕλληνες εἴμεθα ἐκ τῶν πρώτων οἵτινες διεκήρυξαν τὴν σύνταξίν των μετὰ τῶν ὑποστηριζόντων τὴν ἀρχὴν ταύτην ὡς καὶ τὸ ὅτι ἕκαστος πολίτης αὐτῆς τῆς χώρας, οἰανδήποτε θρησκείαν καὶ ἂν πρεσβέυῃ, βάσει τῆς ἀρχῆς τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας δικαιούται νὰ λατρεύῃ ἀκωλύτως τὸν Θεὸν εἰς τὸν ὁποῖον πιστεύει ἐν ὠρισμένῳ χρόνῳ καὶ τόπῳ.

6. Ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ἰσχυρίζεται (σελ. 5), ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπαγορεύεται ἡ καύσις τῶν νεκρῶν. Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία συμφώνως πρὸς τὴν διδασκαλίαν Αὐτῆς, ἐρειδομένην ἐπὶ τῆς μακροαίωνος παραδόσεως Αὐτῆς, ἀποδέχεται ὡς μόνον τρόπον διαλύσεως τοῦ νεκροῦ σώματος τὴν ταφὴν, χωρὶς νὰ προσδίδεται εἰς αὐτὴν δογματικὸς χαρακτήρ, ὁ ὁποῖος θὰ ἦτο ἀπολύτως ἀπαγορευτικὸς διὰ τὴν καύσιν. Ἡ Ἐκκλησία ἡμῶν δικαιούται νὰ συστήσῃ εἰς τὰ Μέλη Αὐτῆς ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐπιλέγουν τὴν καύσιν ἀλλὰ τὴν ταφὴν. Αὐτὸ συνιστᾶ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας διὰ τὰ τέκνα Αὐτῆς. Ταῦτα

πάντα ὅμως θὰ ἐξετάσῃ ἐν Συνόδῳ ἡ Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν ὀψέποτε δημιουργηθῇ θέμα.

7. Ὁ συντάκτης ἀγνοῶν τὸ ἐν Ἑλλάδι νομικὸν καὶ συνταγματικὸν καθεστῶς τῶν θρησκειῶν ὀμιλεῖ (βλ. σελ. 3) περὶ «ἀνεγνωρισμένων θρησκειῶν» (recognised religions). Οὔτε τὸ Σύνταγμα τῆς Ἑλλάδος ὅμως, οὔτε ὁ κοινὸς νόμος θεσπίζει ἐξουσίαν τῆς Πολιτείας νὰ «ἀναγνωρίζῃ» μίαν θρησκείαν καὶ ἡ «ἀναγνώρισις» αὕτη νὰ ἀποτελῇ προϋπόθεσιν διὰ τὴν ἐλευθέραν ἄσκησιν τῆς θρησκείας. Τοιαύτη νομοθεσία θὰ ἦτο προδήλως ἀντισυνταγματικὴ καὶ ἀντίθετος πρὸς τὸ ἄρθρον 9 τῆς Συμβάσεως τῆς Ρώμης, διότι θὰ προσέβαλλε τὴν θρησκευτικὴν ἐλευθερίαν, ἀφοῦ θὰ ἐξήρτει τὴν ἐλευθερίαν τῆς θρησκείας ἀπὸ τὴν προηγουμένην ἔγκρισιν τῆς Πολιτείας.

Τὸ ἑλληνικὸν Σύνταγμα ἀπαιτεῖ ἀπλῶς ἀπὸ κάθε θρησκείας νὰ εἶναι «γνωστὴ» (known), νὰ ἔχῃ δηλαδὴ φανεράς ἀρχάς, φανεράν διδασκαλίαν, φανεράν λατρείαν καὶ φανεράν διοίκησιν, οὕτως ὥστε νὰ ἀποκλεισθοῦν θρησκείαι περιέχουσας ἀρχὰς ἐπικινδύνους διὰ τὴν ὑγείαν, τὴν ἠθικὴν καὶ τὴν δημοσίαν τάξιν, ὅπως αἱ λεγόμεναι «καταστροφικαί» ἢ «σέκται».

Ὁ συντάκτης τῆς ἐκθέσεως ὅμως ἀγνοεῖ τὸ ζήτημα καί, τὸ χειρότερον, δὲν ἐφρόντισεν, νὰ ζητήσῃ πληροφορίας. Ὡς ἐκ τούτου, σφάλλει ἀναφερόμενος εἰς «ἀνεγνωρισμένας θρησκείας» (recognised religions) καὶ οὐχὶ εἰς «γνωστάς θρησκείας» (Known religions).

Ὑπὸ τὰ ὡς ἄνω δεδομένα ἡ σχολιαζομένη ἐκθεσις δὲν περιέχει μὲν τὰς δυσμενεῖς κρίσεις, αἱ ὁποῖαι περιέχονται εἰς ἐκθέσεις παλαιότερων ἐτῶν, περιέχει ὅμως καὶ τμήματα, ὡς τὰ ἀνωτέρω ἐπισημανθέντα, τὰ ὁποῖα δέον ὅπως μὴ ἐπαναληφθοῦν. Τοῦτο καθίσταται ἀναγκαῖον, ὅπως ἐπισημανθῇ ἀρμοδίως, ἵνα μὴ ἐκτίθηται ὁ συντάκτης αὐτῆς καὶ κυρίως ἵνα μὴ γεννᾶται ἡ ὑποψία ὅτι διὰ τῶν ἀορίστων κρίσεων καὶ τῶν ἀνακριβῶν βεβαιώσεων καταβάλλεται προσπάθεια δυσφημίσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ταῦτα γνωρίζοντες ὑμῖν, πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας εἰς τὸ λίαν σοβαρὸν θέμα τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἐν Ἑλλάδι, ἐπιβεβαιούμεν ὅτι ἔχομεν ὄλην τὴν καλὴν διάθεσιν διὰ πᾶσαν εἰλικρινῆ συνεργασίαν μετὰ τῶν ἀρμοδίων ὑμετέρων Ὑπηρεσιῶν ἐπὶ τοῦ ὡς εἴρηται λίαν σημαντικοῦ καὶ εὐαίσθητου ζητήματος.

† Ὁ Ἀθηνῶν Χριστόδουλος, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος

† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ

Tallinn, 20 Δεκεμβρίου 2004

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΟΥ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΤΗΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΣΘΟΝΙΑΣ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ Π.Γ.Δ.Μ.**

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλο

Μακαριώτατε,

Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐπιστολὴν σας ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 2004 σχετικῶς πρὸς τὸ θέμα τῆς ὀνομασίας τῆς Πρώην Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας.

Ἡ Δημοκρατία τῆς Ἑσθονίας ἀνεγνώρισε τὴν Μακεδονίαν [sic] μέσῳ τῶν Ἑνωμένων Ἐθνῶν ὑπὸ τὴν ὀνομασίαν «*Πρώην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*». Ὡς ἐκ τούτου, ἡ Ἑσθονία χρησιμοποιεῖ εἴτε τὴν ὀνομασίαν «*Ἡ Πρώην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας*» εἴτε τὰ ἀρχικὰ FYROM, ὅταν ἀναφέρεται στὸ ἐν λόγω κράτος ἐντὸς διεθνῶν ὀργανισμῶν, συμπεριλαμβανομένων τοῦ ΟΗΕ, τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνώσεως, τοῦ Ὄργανισμοῦ γιὰ τὴν Ἀσφάλεια καὶ τὴν Συνεργασία στὴν Εὐρώπη καὶ τοῦ ΝΑΤΟ. Στὶς διμερεῖς μας σχέσεις χρησιμοποιοῦμε ἀπλῶς τὸν ὄρο «*Μακεδονία*».

Ἀναγνωρίζω ὅτι πρόκειται περὶ ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητου θέματος γιὰ Σᾶς. Ἐλπίζω ὅτι ἡ Ἑλλάς καὶ ἡ Μακεδονία [sic] θὰ καταλήξουν σύντομα σὲ συμφωνία ἐπ' αὐτοῦ τοῦ προβλήματος.

Εὐλικρινῶς,
Juhan Parts

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ

Βατικανόν, 28 Δεκεμβρίου 2004

Πρὸς
Τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα
τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
Χριστόδουλον.

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΣ
ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΤΟΥ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ Π.Γ.Δ.Μ.**

Μακαριώτατε,

Διὰ τῆς ἀπὸ 17 παρελθόντος Νοεμβρίου ἐπιστολῆς Αὐτῆς ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἠθέλησε νὰ ἐκφράσῃ πρὸς τὴν Αὐτοῦ Ἀγιότητα τὸν Ἰωάννην Παῦλον Β' μερικὰς ἀνησυχίας ἀναφνεῖσας ἐκ τῆς τελευταίας ἀποφάσεως τῆς Κυβερνήσεως τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, νὰ ἀναγνωρίσῃ μὲ τὸ ὄνομα τῆς «*Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας*» τὴν Πρῶην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας (FYROM).

Ἐν τῇ διαβεβαιώσει ὅτι τὰ ἀναφνεῖντα ζητήματα παρακολουθοῦνται μετὰ προσοχῆς ὑπὸ τῆς Ἁγίας Ἐδρας, ἐπιθυμῶ ἐπίσης νὰ ἐκφράσω τὴν εὐχὴν ὅπως, ἡ Ἑλληνικὴ Δημοκρατία καὶ ἡ νεαρὰ Πρῶην Γιουγκοσλαβικὴ Δημοκρατία τῆς Μακεδονίας, δύο Εὐρωπαϊκὰ ἔθνη τῶν ὁποίων τὰ τέκνα συµμερίζονται εἰς τὴν πλειοψηφίαν τῶν τὴν ἰδίαν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, εὗρουν μίαν δικαίαν λύσιν, ἡ ὁποία νὰ εὐνοῇ τὴν εἰρήνην μεταξὺ τῶν χωρῶν καὶ ὁλοκλήρου τῆς περιοχῆς.

Ὅμοῦ μετὰ τῶν πλέον θερμῶν εὐχῶν διὰ τὴν Ἁγίαν Γέννησιν τοῦ Κυρίου καὶ τὸ Νέον Ἔτος, δράττομαι τῆς εὐκαιρίας ὅπως διαβεβαιώσω Ὑμᾶς περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἰδιαίτερου σεβασμοῦ μου.

Τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἀφοσιωμένος

† Α. Καρδινάλιος Sodano

ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ ΤΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ
SEMPER REFORMANDA [ἀεί μεταρρυθμιστέον]

Πρόεδρος: Rev. Dr Clifton Kirkpatric
Γενικός Γραμματεὺς: Rev. Dr Setri Nyomi

10 Ἰανουαρίου 2005

**ΕΠΙΣΤΟΛΗ
ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ
ΤΗΣ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΩΣ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΟΝΟΜΑΣΙΑΣ
ΤΗΣ Π.Γ.Δ.Μ.**

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλο

Μακαριώτατε,

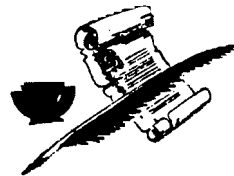
Σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐπιστολὴν σας ἀπὸ 17 Νοεμβρίου 2004 καὶ διὰ τὴν ἔκφρασιν τῆς ἀνησυχίας σας σχετικῶς πρὸς τὴν ὀνομασίαν τῆς Πρῶην Γιουγκοσλαβικῆς Δημοκρατίας τῆς Μακεδονίας. Σημειώσαμε τὰς ἀνησυχίας, τὰς ὁποίας μᾶς ἐξεφράσατε, καὶ προσευχόμεθα ὅπως πάντες οἱ ἐμπλεκόμενοι εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεων λάβωσιν ὑπ' ὄψιν ἀπάσας τὰς πτυχὰς τῆς ἀμφιγνομίας, ὥστε αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις νὰ διέπωνται ὑπὸ δικαιοσύνης καὶ ἀληθείας.

Εἶθε ὁ Θεὸς νὰ εὐλογῇ τὴν Μακαριότητά Σας.

Εὐλικρινῶς ὑμέτερος,

Setri Nyomi

Γενικός Γραμματεὺς
Παγκοσμίου Συμμαχίας Ἐκκλησιῶν
τῆς Μεταρρυθμίσεως

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ

Ἀριθμ. Πρωτ. 9135

Ἁγία Παρασκευή, 10-12-2004

ΑΠΑΝΤΗΣΗ*
ΤΟΥ
ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ
ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ
ΠΕΡΙ
ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΦΗΣ
ΝΕΩΝ ΒΙΒΛΙΩΝ
ΣΤΟ ΜΑΘΗΜΑ
ΤΩΝ
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΩΝ

Πρὸς
τὸν Μακαριώτατον Ἀρχιεπίσκοπον
Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος
κ. Χριστόδουλον

Μακαριώτατε,

Ἀπαντώντας στὸ ἔγγραφο τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ποὺ μᾶς ἀπευθύνετε σχετικὰ μὲ τὴ συγγραφή νέων βιβλίων στὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς γνωρίσω τὰ ἑξῆς:

Τὸ Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν εἶναι ἐνταγμένο στὴν παρεχόμενη ἀπὸ τὴν Πολιτεία ἐκπαίδευση. Ὡς ἐκ τούτου, ὑπηρετεῖ τοὺς γενικοὺς σκοποὺς τῆς παιδείας, ὅπως αὐτοὶ ὀρίζονται ἀπὸ τὸ Σύνταγμα (ἄρθρου 16, παρ. 2) καὶ τοὺς Νόμους. Ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν συνιστᾷ ὄρο τῆς ἠθικῆς καὶ πνευματικῆς τους ἀνάπτυξης καὶ ἔχει ὑψίστη παιδαγωγικὴ καὶ κοινωνικὴ σημασία. Χωρὶς νὰ παραγνωρίζεται τὸ γεγονός πὺς ἡ θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν παιδιῶν πραγματοποιεῖται στὸ πλαίσιο καὶ ἄλλων θεσμῶν (οἰκογένεια, Ἐκκλησία), ἡ παροχὴ τῆς στὸ σχολικὸ περιβάλλον, λειτουργεῖ συμπληρωματικὰ καὶ συντελεῖ στὴν ὀλοκληρωμένη μόρφωσή τους.

Κατανοοῦμε, ὅμως καὶ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴ μέριμνα τῆς Διαρκοῦς Ἱεραῆς Συνόδου γιὰ τὴν παρακολούθηση τοῦ δογματικοῦ περιεχομένου τῶν διδακτικῶν βιβλίων τῶν Θρησκευτικῶν Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης (ἄρθρο 9, παρ. 1 ε' τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»).

Ὡστόσο, σύμφωνα μὲ τὸ Νόμο 1566/85 (ἄρθρο 24) καὶ 2525/97 (ἄρθρο 7), ὁ καταρτισμὸς τῶν Προγραμμάτων Σπουδῶν καὶ τῶν Ἀναλυτικῶν Προγραμμάτων γιὰ κάθε μάθημα, μὲ βάση τὰ ὁποῖα γράφονται τὰ διδακτικὰ βιβλία, ἀλλὰ καὶ ἡ ἴδια ἡ συγγραφή τῶν διδακτικῶν βιβλίων, εἴτε μὲ προκήρυξη διαγωνισμοῦ εἴτε μὲ ἀνάθεση σὲ ἓναν ἢ περισσότερους συγγραφεῖς κ.λπ., εἶναι ἔργο τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, ὡς ἀνεξάρτητης δημόσιας ὑπηρεσίας ἡ ὁποία ὑπάγεται κατευθεῖαν στὸν Ὑπουργὸ Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων.

Τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο ἔχει προκηρύξει ἤδη ἀπὸ τὸ παρελθὸν ἔτος 2003 Πρόσκληση Ἐκδήλωσης Ἐνδιαφέροντος καὶ ἀνοικτοὺς διαγωνισμοὺς γιὰ τὴ συγγραφή ὄλων σχεδὸν τῶν βιβλίων Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Γυμνάσιου καὶ γιὰ τὴ δημιουργία ὑποστηρικτικοῦ διδακτικοῦ ὕλικου. Μετὰ τὴν κατάθεση, ὑπὸ μορφὴ κλειστῶν προσφορῶν, δειγμάτων γραφῆς (DEMO) γιὰ κάθε τάξη, μιὰ Τριμελὴς Ἐπιτροπὴ Ἀξιολόγησης, ἀνεξάρτητη ἀπὸ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτούτο, τὴν ὁποία

* Βλ. σχετικὴν ἐπιστολὴν τῆς Ἱεραῆς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, Περιοδικὸ «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» ἔτος ΠΑ', τεῦχος 11, Δεκέμβριος 2004, σελ. 884.

ἀποτελοῦσαν ἕνας Πανεπιστημιακός, ἕνας Σχολικός Σύμβουλος καὶ ἕνας ἐν ἐνεργείᾳ Ἐκπαιδευτικός, προέκρινε τὸ καλύτερο. Στὴ συνέχεια, τὸ ἔργο τῆς συγγραφικῆς ὁμάδας πὺν προκρίθηκε παρακολουθεῖται κατὰ στάδια καὶ ἀξιολογεῖται διαρκῶς ἀπὸ τὴν Τριμελῆ αὐτὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο διὰ τοῦ ὑπευθύνου κάθε τμήματος. Εἶναι φανερό ὅτι ὁποιαδήποτε ἄλλη συμμετοχὴ ἢ συνεργασία φορέα, συλλόγου ἢ ἄλλων φυσικῶν προσώπων στὸ ἔργο τῆς συγγραφῆς τῶν νέων βιβλίων εἶναι δυνατὸ νὰ παραβιάσει τὴν νόμιμη διαδικασία τοῦ τεράστιου αὐτοῦ ἔργου καὶ νὰ ἐπιφέρει μέχρη καὶ ἀκύρωσή του.

Μετὰ τὸ πέρας αὐτῆς τῆς διαδικασίας, ὅλα τὰ βιβλία θὰ ἀξιολογηθοῦν στὴν πράξη ἀπὸ τὴν ἐκπαιδευτικὴ κοινότητα καὶ τοὺς ἐμπλεκόμενους φορεῖς, ὥστε νὰ βελτιωθοῦν, ὅπου αὐτὸ κριθεῖ σκόπιμο καὶ ἀναγκαῖο. *Συνεπῶς, καὶ ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος θὰ ἔχει τὴ δυνατότητα νὰ ἐκφέρει τὴ γνώμη τῆς γιὰ τὸ δογματικὸ περιεχόμενον τῶν νέων βιβλίων.* Ἡ διαδικασία αὐτὴ ἴσχυσε γιὰ ὅλα τὰ μαθήματα καὶ κατὰ συνέπεια καὶ γιὰ τὸ μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν. Καὶ αὐτό, Μακαριώτατε, εἶναι πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ θρησκευτικοῦ μαθήματος, ἐνδυναμώνει καὶ ἰσχυροποιεῖ τὴ θέση του καὶ τὴν παρουσία του στὰ προγράμματα τῆς Πρωτοβάθμιας καὶ Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης, καθὼς τὸ Θρησκευτικὸ μάθημα δὲν ἀντιμετωπίζεται ὡς ἕνα εἰδικὸ μάθημα –μὲ ὅ,τι αὐτὸ συνεπάγεται– ἀλλὰ ὡς ἕνα κανονικὸ μάθημα τοῦ σχολικοῦ προγράμματος.

Μὲ ἐκπληξῆ, ὁμολογουμένως, πληροφοροῦμαστε ἀπὸ τὸ ἔγγραφο σας ὅτι στὸ ἔργο τῆς συγγραφῆς τῶν νέων βιβλίων ἔχουν κληθεῖ ἀπὸ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο «*θεολόγοι μὲ νεωτεριστικὰς ἀντιλήψεις*». Ὡς πρὸς αὐτό, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς διαβεβαιώσω ὅτι οἱ συγγραφεῖς

ἐπελέγησαν μὲ ἀδιάβλητη διαδικασία. Εἰδικὰ γιὰ τὰ Θρησκευτικά, οἱ συγγραφικὲς ὁμάδες ἀποτελοῦνται ἀπὸ δόκιμους συγγραφεῖς σχολικῶν ἐγχειριδίων, πανεπιστημιακούς δασκάλους καὶ ἔμπειρους ἐκπαιδευτικούς. Τὸ συγγραφικὸν τὸν ἔργο, ὅπως ἤδη προαναφέραμε, παρακολουθεῖται ἐπιστημονικὰ καὶ παιδαγωγικὰ ἀπὸ τὴν Τριμελῆ Ἐπιτροπὴ Ἀξιολόγησης καὶ τὸ Παιδαγωγικὸ Ἰνστιτοῦτο.

Μακαριώτατε,

Ἐκτιμώντας τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν θρησκευτικὴ ἀγωγή τῶν μαθητῶν στὴν Πρωτοβάθμια καὶ Δευτεροβάθμια Ἐκπαίδευση, θὰ ἤθελα νὰ σᾶς διαβεβαιώσω γιὰ τὴν πρόθεση τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτοῦτου νὰ συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς ἐμπλεκόμενους φορεῖς, ἄρα καὶ μὲ τὴν Ἐκκλησίαν, γιὰ τὸ ὑψιστὸ ἀγαθὸ τῆς Παιδείας στὸν τόπο μας. *Ἦδη, ὁ Σύμβουλος τοῦ Π.Ι. κ. Σταῦρος Γιαγκάζογλου, Θεολόγος, μὲ ἔχει ἐνημερώσει γιὰ τὴν προετοιμασίαν καὶ συνδιοργάνωσιν, ἀπὸ κοινοῦ μὲ τὸ Γραφεῖο Νεότητος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐπιστημονικῆς Διημερίδας μὲ ἀφορμὴ τὴν ἑορτὴ τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ μὲ θέμα «Πολυπολιτισμικότητα καὶ Ἐκπαίδευση στὸν καιρὸ τῆς Παγκοσμιοποίησης».* Εὐχόμεσθε καὶ ἐλπίζουμε ὅτι ἡ Διημερίδα αὐτὴ θὰ συμβάλλει θετικὰ στὴν συνεργασία καὶ στὴν ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων γιὰ ζητήματα παιδείας στὶς σύγχρονες κοινωνίες.

Μὲ τιμὴ

Ὁ Πρόεδρος τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτοῦτου

Μιχάλης Ἀγ. Παπαδόπουλος

Ὁμότιμος Καθηγητὴς Α.Π.Θ.

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΙΔΙΚΗ ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΕΩΣ

**ΝΕΑΙ ΑΣΜΑΤΙΚΑΙ
ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ
ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑΙ ΥΠΟ
ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ
ΣΥΝΟΔΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΑΤΑ
ΤΟ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΕΞΑΜΗΝΟΝ
ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ 2004**

1. «*Ἀσματική Ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Καλλίστου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ ἐν τῇ πόλει τῶν Σερρῶν τελειωθέντος*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐδέσσης καὶ Πέλλης κ. Ἰωήλ καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης.

2. «*Ἀσματική Ἀκολουθία μετὰ Παρακλητικοῦ Κανόνος τῶν ἑνδεκα (11) Αἰγινήτων Ἀγίων*», συντεθεισῶν τῆς μὲν Ἀκολουθίας ὑπὸ τοῦ Ὀσιωτάτου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου, τοῦ δὲ Παρακλητικοῦ Κανόνος ὑπὸ τοῦ Παν. Ἀρχιμανδρίτου κ. Σεραφεῖμ Στεργιούλη καὶ ὑποβληθεισῶν τούτων πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης.

3. «*Ἀσματική Ἀκολουθία τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ*», ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοφάνους τοῦ Γραπτοῦ καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σύρου, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου.

4. «*Παρακλητικὸς Κανὼν τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως*», συντεθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστόλου Παπαχρήστου καὶ ὑποβληθεῖς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

5. «*Παρακλητικὸς Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Χριστοφόρου*», συντεθεῖς ὑπὸ τοῦ κ. Ἀποστόλου Παπαχρήστου καὶ ὑποβληθεῖς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας.

6. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον τὴν ἐπονομαζομένην Βύσσιαν τῶν Σερρῶν*», συντεθεῖς ὑπὸ τοῦ Δρ. κ. Χαραλάμπους Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σερρῶν καὶ Νιγρίτης.

7. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν ἑνδοξὸν καὶ Σωφρονεστάτην Νεομάρτυρα Ἀργυρὴν τὴν ἐκ Προύσσης*», ποιηθεῖς ὑπὸ τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἱερομονάχου κ. Ἀθανασίου Σιμωνοπετρίτου καὶ ὑποβληθεῖς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μυτιλήνης, Ἐρεσσοῦ καὶ Πλωμαρίου.

8. «*Παρακλητικὸς Κανὼν μετ' Ἐγκωμίων εἰς τὸν Ἅγιον Νεομάρτυρα Γεώργιον τὸν ἐκ Ραψάνης*», συντεθεῖς ὑπὸ τοῦ Δρ. κ. Χαραλάμπους Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαρίσης καὶ Τυρνάβου.

9. «*Ἀσματική Ἀκολουθία τῆς Θαυματουργοῦ Εἰκόνης τῆς Παναγίας τῆς Καθαριωτίσσης, Πολιούχου τῆς Νήσου Ἰθάκης*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Δρ. κ. Χαραλάμπους Μπούσια καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

10. «*Ἀσματική Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀκίλα, πρώτου κηρύξαντος ἐν Λευκάδι τὸν Λόγον τῆς Ἀληθείας*», συντεθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου κ. Ἰωάννου Ζαμπέλη καὶ ὑποβληθεῖσα πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

11. «*Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὸν Ἅγιον μάρτυρα Νέστορα, Προστάτη τῆς*

ἀθλουμένης νεότητος», συντεθείς ὑπὸ τοῦ Ἀναγνώστου κ. Ἰωάννου Ζαμπέλη καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

12. «Ἰκετήριος Κανὼν πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑπὲρ τῆς δοκιμαζομένης νεότητος», συντεθείς ὑπὸ τοῦ Παν. Ἀρχιμανδρίτου κ. Νικοδήμου Ἀεράκη καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

13. «Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Ὑπεραγίαν Θεότοκον, τὴν Ἐφορον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Δοβροᾶ», συντεθείς ὑπὸ τοῦ Αἰδου. Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Στυλιανοῦ Μακρῆ καὶ ὑποβληθεὶς πρὸς ἔγκρισιν ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας.

**«Η ΑΡΧΗ ΤΗΣ
ΖΩΗΣ ΑΠΟ
ΟΡΘΟΔΟΞΗ
ΑΠΟΨΗ»**

(Ὁμιλία εἰς τὴν Ἐτησίαν
Εἰδικὴν Σύνοδον τῆς Ἑλλη-
νικῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυ-
ναικολογικῆς Ἑταιρείας,
18-12-04)

Ἐλλογιμώτατε Καθηγητά, κύριε Κρεατσᾶ,
Πρόεδρε τῆς Ἑλληνικῆς Μαιευτικῆς καὶ Γυναικολογικῆς Ἑταιρείας,
Ἐλλογιμώτατοι κυρίες καὶ κύριοι ἑταῖροι,

Εἰσαγωγή

Εὐχαριστῶ θερμῶς ὄλους ἐσᾶς, τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλληνικῆς Μαιευτικῆς Ἑταιρείας, τὰ ὁποῖα ὁμοφώνως ἀποφασίσατε νὰ μὲ προ-
σκαλέσετε νὰ ὁμιλήσω στὴν πρώτη σας συνεδρίαση, πρόσκληση τὴν ὁποία εὐχα-
ρίστως ἀποδέχθηκα. Σήμερα θὰ ἔλεγα ὅτι εἶσθε ὡς ἐπιστήμονες οἱ ἔχοντες τὶς πε-
ρισσότερες εὐθύνες γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ ἐπιστήμη σας πλέον
ἔχει συζευχθεῖ μὲ τὴν τεχνολογία, μὲ ἐντυπωσιακὰ ἀποτελέσματα, ἀλλὰ καὶ πο-
λοὺς διαφαινόμενους κινδύνους, ὅπως τοὺς προσδιορίζετε ἐσεῖς οἱ ἴδιοι οἱ ἐπι-
στήμονες, ἀλλὰ καὶ οἱ ἄλλοι παράγοντες τῆς κοινωνίας. Μέχρι τώρα εἶχαμε τὴν
τεχνολογία νὰ ἐπιδρᾷ τὸ περιβάλλον καὶ νὰ τὸ μεταβάλλει ἐπὶ τὰ χεῖρω. Σήμε-
ρα ἀποδεχόμεστε τὸ κακὸ πὺν διαπράξαμε σὲ βάρος τοῦ περιβάλλοντος, ἀλλὰ
χωρὶς νὰ ὑπάρχει ἀλλαγὴ στὴ σκέψη μας, ἐμεῖς θὰ τὴ λέγαμε αὐτὴ τὴν ἀλλαγὴ «με-
τάνοια», ἐπιχειροῦμε, διατηροῦντες τὴν ἴδια λογικὴ, νὰ ἐπιδιορθώσουμε τὰ κακῶς
ἔχοντα, χωρὶς νὰ ἐπιτυχάνουμε κάτι τὸ ἰδιαίτερο μέχρι σήμερα. Ἐλπίζουμε ὅτι
ἡ εἰλικρινὴς ἐφαρμογὴ τῆς Συμφωνίας τοῦ Κυότο ἀπὸ ὅλα τὰ κράτη τοῦ κόσμου
θὰ ὀδηγήσει σὲ καλύτερο μέλλον τὴν ἀνθρωπότητα, ὡς πρὸς τὸ περιβάλλον.
Ἄλλὰ τὸ σημαντικὸ γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα εἶναι τὸ πῶς θὰ ἐξελιχθεῖ τὸ δικό της
μέλλον.

Διότι τὸ νὰ βλέπει ὁ ἄνθρωπος ἐξουσιαστικὰ τὸ περιβάλλον του, προκαλεῖ
σ' αὐτὸν καὶ στὶς ἐπόμενες γενιὲς σοβαρὸ πρόβλημα, ἀλλὰ εἶναι πολὺ σοβαρό-
τερο τὸ νὰ αἰσθάνεται ἐξουσιαστικὰ ἔναντι τοῦ συνανθρώπου του καὶ μάλιστα
ἐκείνου ὁ ὁποῖος εἶναι χωρὶς φωνή, χωρὶς δυνατότητα ἀντίστασης. Ὁ ἄγγλος
φιλόσοφος Τζόναθ Γκλόβερ προλογίζει ἀναφορὰ του πρὸς τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπι-
τροπὴ ἐπὶ τῶν νέων ἀναπαραγωγικῶν τεχνολογιῶν παρατηρώντας μεταξὺ ἄλλων:
«Ὁ βαθὺς διχασμὸς ἐπὶ τῶν σημερινῶν προσόδων εἶναι μερικῶς περὶ τοῦ ἐὰν
εἶναι ἀποδεκτὲς ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς ἴδιους. Ἡ ἀνησυχία μου εἶναι ὅτι βαδίζουμε ὡς
ὑπνοβάτες πρὸς ἓνα κόσμο, τὸν ὁποῖο λίγοι ἀπὸ ἐμᾶς ἔχουμε ἐπιλέξει» (Glover,
«Ethics of New Reproductive Technologies», p. 20). Καὶ ὁ καθηγητὴς Ἠθικῆς καὶ
Δεοντολογίας στὴν Ἰατρικὴ Σχολὴ τῆς Οὐάσινγκτον Ἄλβερτ Τζόνσεν τονίζει
ἐπ' αὐτοῦ ὅτι μία ἀπὸ τὶς ἀξίες πὺν ὑπηρετοῦν οἱ βιοηθικοὶ προβληματισμοὶ
εἶναι νὰ μείνει ὁ ὁδοιπόρος ἄνθρωπος τῆς ἱστορίας ἐν ἐρηγόρσει, ὥστε νὰ τα-
ξιδέψει σωστὰ στὸ μέλλον πὺν τοῦ προετοιμάζουν οἱ ἀναπαραγωγικὲς καὶ γε-
νετικὲς ἐπιστῆμες. (Albert R. Johnsen «The birth of Bioethics», p. 313). Θὰ μοῦ ἐπι-
τρέπατε νὰ πῶ ὅτι αὐτὸς εἶναι καὶ ὁ σκοπὸς τῆς Ἐκκλησίας, μὲ ὄλο τὸν σεβα-
σμὸ πρὸς τὴν Ἐπιστῆμη καὶ τὶς ἐπιτυχίες της καὶ ὅλη τὴν ἀγάπη μας πρὸς τοὺς
ἐρευνητὲς ἐπιστήμονες.

Τὰ περὶ ζωῆς

Ἄπὸ τὴν ἀρχὴ ὀφείλω γιὰ μιὰν ἀκόμη φορὰ νὰ δηλώσω ὅτι ὡς Χριστιανοὶ
πιστεύουμε στὸν ἀπόλυτο σεβασμὸ τοῦ ἀνθρώπου, ὁποῖος κι ἂν εἶναι, σὲ ὅποια
κατάσταση κι ἂν βροῖσκειται, ὅ,τι κι ἂν πιστεῦει. Ὑπέρτατος Νόμος τῆς Ἐκκλη-

σίας εἶναι ἡ Ἀγάπη πρὸς κάθε συνάνθρωπο καὶ ιδιαίτερα σὲ αὐτοὺς ποὺ δὲν εἶναι σὰν κι ἐμᾶς.

Ἡ αὐτογνωσία καὶ ἡ ἀρετὴ ὀδηγοῦν ἢ θὰ ἔπρεπε νὰ ὀδηγοῦν τουλάχιστον στὴν ἀντίληψη τοῦ πεπερασμένου τῆς ἀντίληψής μας. Ζοῦμε σὲ ἓνα πλανήτη ἐνὸς ἀπλανοῦς ἀστέρα, μὲ ὄλους τοὺς ἀπλανεῖς πολὺ μακριὰ καὶ μὲ ἓνα στερέωμα, ὅπως ἀπλοῖκά τὸ ὀνομάζουμε, ποὺ ἱλιγγιὰ ὁ εἰδικὸς ἐπιστήμων ὅταν ἐπιχειρεῖ νὰ τὸ προσεγγίσει. Τὸ γιατί βρισκόμαστε ἐδῶ, γιατί γεννηθήκαμε, γιατί πεθαίνουμε, γιατί ἐνῶ ὑλικά εἴμαστε περατοὶ ὡς πρὸς τίς διαστάσεις ἔχουμε μυαλὸ ποὺ μπορεῖ νὰ σκέπτεται καὶ νὰ ἀναπολεῖ τὸ ἄπειρο δὲν ἔχει λογικὴ ἀπάντηση. Γράφει ὁ μέγας Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος: «Ἐὰν πρὸς ἐμᾶντὸν βλέψω καὶ πᾶσαν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ σύμπηξιν, τίς ἢ μίξις ἡμῶν; τίς ἢ κίνησις; πῶς τὸ ἀθάνατον τῶ θνητῶ συνεκράθη; πῶς κάτω ρέω καὶ ἄνω φέρομαι; πῶς ψυχὴ περιγράφεται; πῶς ζωὴν δίδωσι καὶ πάθους μεταλαμβάνει;... καὶ ἔτι πρὸ τούτων, τίς ἢ πρώτη πλάσιν ἡμῶν καὶ σύστασις ἐν τῶ τῆς φύσεως ἐργαστηρίῳ;... καὶ τίς ἤγαγεν ἐπὶ τὰς πρώτας πηγὰς καὶ τοῦ ζῆν ἀφορμὰς αὐτομάτως; πῶς σιτίοις μὲν σῶμα, λόγῳ δὲ ψυχὴ τρέφεται;» (Λόγος κη', ΒΕΠΕΣ 59, 230). Καὶ ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος μᾶς πιστοποιεῖ ὅτι «δὲν μπορεῖ ἡ λογικὴ νὰ μᾶς πεί πῶς δημιουργηθήκαμε καὶ πῶς ἐνωθήκαμε θνητοὶ μὲ τοὺς ἐπουράνιους» (ΒΕΠΕΣ 62, 147).

Ἡ ζωὴ εἶναι λοιπὸν ἓνα μυστήριον, ποὺ θέλει ἀπὸ ὄλους μας ιδιαίτερο σεβασμὸ. Σήμερα κι ἐμεῖς δεχομαστε ὅτι ὁ κίνδυνος εἶναι μεγάλος ἡ ἀνθρωπότητα νὰ γίνεαι δούλη τῆς τεχνολογίας, τὴν ὁποία ὑποτίθεται ὅτι ἐξουσιάζει καὶ χειρίζεται. Ὅταν στὶς ἀρχές τοῦ 20οῦ αἰῶνα εἶχε ἀρχίσει νὰ ἀναπτύσσεται ἡ τεχνολογία ἔγραψε ὁ Ρῶσος φιλόσοφος Νικόλαος Μπερντιάγεφ: «Ὁ ἄνθρωπος πιστεύει στὰ θαύματα τῆς ἐπιστήμης καὶ τῆς τεχνολογίας μὰ καὶ δὲν πιστεύει σὲ τίποτε ἄλλο. Ὁ ἀπανθρωπισμὸς λοιπὸν πρῶτα ἀπὸ ὅλα εἶναι ἡ μηχανοποίηση τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς, ἡ ὑποταγὴ στὴν τεχνικὴ, ἡ μεταμόρφωση τοῦ ἀνθρώπου σὲ μηχανή» (Νικ. Μπερντιάγεφ, «Τὸ πεπρωμένο τοῦ ἀνθρώπου στὸν σύγχρονο κόσμος», μετ. Εὐτ. Β. Γιούλτση, Ἐκδ. Πουρναρά, Θεσσαλονίκη, 1980, σελ. 90).

Ἄν μετατρέψουμε τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ δημιουργημὰ κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωση τοῦ Θεοῦ σὲ ἔμβια μηχανή, χωρὶς σκοπὸ ζωῆς, τότε ὅλα εἶναι δυνατὸ νὰ ἐπιτρέπονται. Ὁ Πρωταγόρας εἶχε διδάξει «πάντων χρημάτων μέ-

τρον ἔστιν ἄνθρωπος, δηλαδή γιὰ ὅσα δὲν ὑπάρχουν δὲν ὑπάρχουν» (ἀπ. Β1 στὴν ἔκδ. Ντίλς - Κράντζ). Δηλαδή θὰ λέγαμε ὅτι εἶναι ὁ προπομπὸς τῶν σημερινῶν ὑλιστῶν. Τὴν ἀπάντηση τὴν πῆρε ἀπὸ τὸν Πλάτωνα ἀργότερα στὸ ἔργο του «Νόμοι». Γράφει σχετικὰ στὸν πρόλογο τῆς ἔκδοσης τοῦ ἔργου αὐτοῦ ὁ Κ.Δ. Γεωργούλης γιὰ τὴ σκέψη τοῦ Πλάτωνα: «Χρέος τῶν ἀνθρώπων, οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ γίνουν εὐδαίμονες, εἶναι νὰ ἀκολουθοῦν τὸν Θεὸν μὲ ταπεινότητα καὶ κοσμιότητα, προσπαθοῦντες νὰ καταστοῦν ὅμοιοι μὲ αὐτόν. Διότι ὁ Θεὸς εἶναι τὸ μέτρον τῶν πάντων καὶ ὄχι ὁ ἄνθρωπος. Εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο ὁ Πλάτων διὰ τοῦ στόματος τοῦ Ἀθηναίου ἀντιστρέφει τὴ γνωστὴ πρόταση τοῦ σοφιστοῦ Πρωταγόρου, ὁ ὁποῖος δίδασκε ὅτι μέτρο ὄλων τῶν ὄντων εἶναι ὁ ἄνθρωπος». (Κ.Δ. Γεωργούλη, Πρόλογος στοὺς «Νόμους» τοῦ Πλάτωνος, τ. 328, ἔκδ. Πάπυρος, Μαρούσι, 1975, σελ. 25).

Φυσικὰ οἱ Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας δίδαξαν καὶ ὄλοι οἱ Χριστιανοὶ πιστεύουμε ὅτι ὁ Θεὸς εἶναι ὁ δημιουργὸς τοῦ Σύμπαντος καὶ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὁποῖος ἀποκτᾷ οἰκείωση μαζί του ἀποκτᾷ τὸ μείζον στὴ ζωὴ του. Γράφει ὁ Κλήμης ὁ Ἀλεξανδρεὺς: «Οὐκοῦν τὸ μέγιστον καὶ κορυφαίωτατον τῶν πρὸς τὴν ζωὴν μαθημάτων ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐγκαταθέσθαι τὴν ψυχὴν δεῖ γινῶναι τὸν Θεὸν τὸν αἰώνιον καὶ δοτῆρα αἰώνιων καὶ πρῶτον καὶ ὑπερτατον καὶ ἓνα καὶ ἀγαθὸν Θεὸν κτήσασθαι διὰ γνώσεως καὶ καταλήψεως. Αὕτη γὰρ ἄτρεπτος καὶ ἀσάλευτος ἀρχὴ καὶ κρηπίς ζωῆς, ἐπιστήμη Θεοῦ τοῦ ὄντως ὄντος καὶ τὰ ὄντα τουτέστι τὰ αἰώνια δωρομένου... Ἡ μὲν γὰρ τούτου ἄγνοια θάνατος ἐστίν, ἡ δὲ ἐπίγνωσις αὐτοῦ καὶ οἰκείωσις καὶ πρὸς αὐτὸν ἀγάπη καὶ ἐξομοιώσις μόνη ζωή», (P.G. 9,612).

Ἡ μὴ ἀναγνώριση τῆς ιερότητος τῆς ζωῆς ὀδηγεῖ σὲ δυσάρεστες καταστάσεις. Διότι τότε κυριαρχεῖ ὁ ἐγωϊσμός, ἡ λογικὴ τοῦ ἰσχυροῦ, τότε δεσμεύεται ὁ νοῦς ἀπὸ τὰ πάθη καὶ ἡ ἐπιστήμη καὶ τεχνολογία μποροῦν νὰ καταλήξουν μάλιστα γιὰ τὴν ἀνθρωπότητα. Χωρὶς ἀγάπη στὸν Θεὸ καὶ σεβασμὸ στὴν ιερότητα τῆς ζωῆς κυριαρχεῖ πολλὲς φορές, θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ τὸ πῶ, ἡ ἀπανθρωπία. Σήμερα καὶ μὲ τὰ μέσα ποὺ διαθέτει ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνολογία ἔχει ἀρχίσει νὰ κυριαρχεῖ ἡ εὐγονικὴ ἀντίληψη γιὰ τὴ ζωὴ καὶ τὴν κοινωνία. Ἡ ἄποψη τοῦ κατόχου τοῦ Νόμπελ Ἰατρικῆς Φράνσις Κρικ «κανένα νεογέννητο παιδί δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἀναγνωρίζεται ὡς ἀνθρώπινο πρὶν περάσει ὀρισμένα τεστ γιὰ τὰ γενετικά του χα-

ρίσματα... Ἐάν ἀποτύχει σ' αὐτὰ τὰ τέστ, χάνει τὸ δικαίωμα στή ζωή» (Τεστάρτ Ζάκ, «Ἡ ἐπιθυμία τοῦ γονιδίου», ἐκδ. «Κάτοπτρο», Ἀθήνα 1992, σελ. 195) εἶναι χαρακτηριστική. Δυστυχῶς γυρίζουμε στήν ἐποχή τοῦ Καιάδα τῆς ἀρχαίας Σπάρτης... Δηλαδή κατὰ τὴν ἀποψη τοῦ διακεκριμένου ἐπιστήμονα κανένα ἀπὸ τὰ παιδιά τῶν παραολυμπιακῶν ἀγώνων ποὺ ἐκ γενετῆς εἶχαν κάποιο πρόβλημα ὑγείας δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι στή ζωή. Σήμερα μᾶλλον φαίνεται μακρινὸ αὐτὴ ἡ ἀποψη νὰ καθιερωθεῖ ἐπισήμως, δόξα τῷ Θεῷ. Ἀλλὰ οἱ προγενετικοὶ ἔλεγχοι γενικεύονται καὶ συνεχῶς καὶ νέα στοιχεῖα γιὰ τὴν πορεία τῆς ζωῆς τῆς κοινωνίας καὶ ἡ τάση εἶναι πρὸς τὰ ἐκεῖ. Τὰ πράγματα γίνονται περιπλοκότερα ἂν ἡ γονιδιακὴ ἐξέταση λ.χ. δείξει ὅτι τὸ ἔμβρυο μπορεῖ νὰ ἐξελιχθεῖ σὲ ἄνθρωπο μὲ κληρονομικὴ ἐπιβάρυνση ὡς πρὸς μίαν ἀσθένεια, ἀλλὰ ποὺ δὲν εἶναι γνωστὸ ἂν καὶ πότε θὰ ἐμφανιστεῖ.

Θὰ ρωτήσῃ κάποιος εἶναι κακὸ νὰ γνωρίζουν οἱ γονεῖς ὅτι τὸ παιδί ποὺ θὰ γεννηθεῖ θὰ ἔχει τὸ σύνδρομο ντάουν ἢ μεσογειακὴ ἀναιμία; ὄχι θὰ ἀπαντοῦσε κανεὶς λογικά. Ἀλλὰ ἡ ἴδια ἡ κοινωνία θὰ ἔπρεπε νὰ ἔχει βιώσει ἔτσι τὴ ζωή, ὥστε οἱ γονεῖς στήν ἐλεύθερή τους ἐπιλογή νὰ μποροῦν νὰ ἐπιλέξουν τὴ δοκιμασία καὶ τὸ σταυρὸ ἀπὸ τὴν ἀπαλλαγὴ. Νὰ ἔχει διδάξει ἡ κοινωνία —δὲν ἐξαιρῶ τὴν εὐθύνῃ τῆς Ἐκκλησίας— ὅτι ὁ Σταυρὸς δίνει νόημα στή ζωή καὶ ὄχι ἡ προσπάθεια νὰ ἀπαλλαγούμε ἀπὸ κάθε τι ποὺ μᾶς στενοχωρεῖ καὶ ποὺ τὸ θεωροῦμε βάρος σὲ μιὰ ἀνέμελη ζωή. Καὶ θὰ σᾶς πῶ ἕνα παράδειγμα γνωστὸ καὶ ὄχι τῆς χώρας μας. Τὰ μέσης ἡλικίας ζευγάρια στή Γαλλία συνηθίζουν νὰ ἀφήνουν γονεῖς καὶ παιδιά στήν τύχη τους γιὰ νὰ ζοῦν ἀνέμελα καὶ φάνηκε αὐτὸ ὡς τραγωδία τῆς γαλλικῆς κοινωνίας κατὰ τὸν περσινὸ ἐκεῖ καύσωνα, ὅταν ζευγάρια δὲν ἐμφανίστηκαν καθόλου γιὰ νὰ κηδέψουν τοὺς νεκροὺς γονεῖς τους, ἢ στήν καλύτερη περίπτωση ἀπέστειλαν ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ τὰ ἔξοδα τῆς κηδείας... Αὐτὰ γιὰ νὰ μὴ χαλάσουν τίς διακοπὲς καὶ τὴν ἀνέμελη ζωὴ τους. Ὅμως σύμφωνα μὲ τὰ ἐπίσημα στοιχεῖα οἱ τάσεις αὐτοκτονίας ἔχουν σημαντικὰ αὐξηθεῖ στή Γαλλία καὶ τὸ 60% περίπου τῶν νέων 18-24 ἐτῶν εἶναι χρηστὲς ναρκωτικῶν οὐσιῶν. Διερωτῶμαι, ἂν αὐτὴ εἶναι ἀνέμελη ζωή, ἢ ζωὴ χωρὶς ἐλπίδα, χωρὶς περιεχόμενο.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς

Καὶ ἀπὸ τὴ ζωή, ποὺ ἐπαναλαμβάνω ὅτι γιὰ μᾶς εἶναι

ιερὴ καὶ τῆς πρέπει ὁ κάθε σεβασμὸς νὰ δοῦμε τὴν ἀρχὴ τῆς. Διότι ἐπὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ὑγινοῦς καὶ πλήρους ἀνθρώπου στή ζωὴ ὑπάρχουν οἱ Θεμελιώδεις διατάξεις τῶν δικαιωμάτων τοῦ ποὺ ὁμιλοῦν ἀπερίφραστα. Ὑπάρχει καὶ ἡ Οἰκουμενικὴ Διακήρυξη τῆς ΟΥΝΕΣΚΟ γιὰ τὸ ἀνθρώπινο γονιδίωμα καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ ἀνθρώπου.

Γιὰ ἐμᾶς τοὺς Χριστιανοὺς ὁ ἄνθρωπος ἀρχίζει τὴ ζωὴ του μὲ τὴ σύλληψή του στή μήτρα τῆς μητέρας του. Οἱ σύζυγοι καὶ μελλοντικοὶ γονεῖς γίνονται ἐκεῖνοι τὴν ὥρα συνδημιουργοὶ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀναλαμβάνουν τίς εὐθύνες τους ἔναντι τοῦ παιδιοῦ τους. Εἶναι ἡ κορύφωση τοῦ ἔρωτά τους. Ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ὥρα τῆς συλλήψεως ξεκινᾷ γι' αὐτοὺς τὴν πορεία τῆς ζωῆς του. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖνη τὴν ὥρα ἀλλάζει καὶ ἡ ζωὴ τοῦ ζευγαριοῦ. Τὸ νεαρὸ ζευγάρι γίνεται πιὸ ὑπεύθυνο, πιὸ ἀγωνιστικὸ. Ὅλοι σας εἴσθε μάρτυρες τῆς χαρᾶς, τῆς ἀγωνίας, τῆς λαχτάρας τῶν μελλοντικῶν γονέων. Ὅλοι σας ἔχετε ἀκούσει νὰ λένε μὲ κρυφὴ ὑπερηφάνεια «τὸ ἀκοῦμε...», ἢ τὴν μητέρα νὰ δηλώνει «πολὺ ζωηρὸ εἶναι, ὄλο κλωτσάει...». Καὶ ἡ Ἁγία Γραφὴ περιγράφει τὴ σκηνὴ ὅτι ὅταν ἡ Παναγία μας πῆγε στήν ἐξαδέλφη τῆς Ἑλισάβετ γιὰ νὰ τῆς πει τὸ χαρμόσυνο γεγονός ὅτι θὰ γεννοῦσε τὸν Σωτῆρα μας Ἰησοῦ Χριστοῦ τότε «σκόρπησε τὸ βρέφος στήν κοιλία τῆς», ποὺ ἦταν ὁ Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος.

Ἡ ἀρχὴ τῆς ζωῆς δὲν μπαίνει γιὰ ἐμᾶς σὲ διαπραγματεύση. Δὲν μπαίνουμε στή λογικὴ τῆς ἐπιστήμης πότε λέγεται «ἔμβρυο», πότε «γενετικὸ ὕλικό» καὶ πότε στὰ ἀγγλικά «foetus», πότε τὰ κύτταρα τοῦ ἐμβryoῦ εἶναι ἀδιαφοροποίητα καὶ πότε τὰ κύρια ὄργανα τοῦ σώματος ἔχουν σχηματισθεῖ. Ὅλα αὐτὰ ἐμεῖς τὰ βλέπουμε ὡς μιὰν ἐξέλιξη τοῦ ἀνθρώπου στή μήτρα τῆς μητέρας του, ὅπως βλέπουμε τὴν ἐξέλιξή του ὅταν γεννηθεῖ καὶ ἕως τὸν θάνατό του.

Τὸ ἔμβρυο γιὰ ἐμᾶς δὲν εἶναι αὐτὸ ποὺ θεωροῦσε στήν ἀρχαιότητα ὁ Γαληνὸς καὶ τὸ διακηρύσσουν σήμερα γιὰ ἄλλους πρὸς τὸν Γαληνὸ λόγους οἱ φεμινίστριες, δηλαδή ὡς μέρος τοῦ γυναικείου σώματος καὶ δὲν χωρίζουμε τὴ ζωὴ του μέσα στή μήτρα τῆς μητέρας του σὲ περιόδους. Αὐτὸ ἔχει σκοποὺς ὠφελιμιστικὸς καὶ ἐξυπηρέτησης ἐπιχειρηματικῶν ἢ ἄλλων σκοπῶν. Αὐτὸ γίνεται γιὰ νὰ προωθηθοῦν νομίμως οἱ φόννοι ἐμβryoῦν εἴτε ὑπὸ τὴ μορφὴ τῶν ἐκτρώσεων, εἴτε ὑπὸ τὴ μορφὴ ἐπ' αὐτῶν πειραμάτων. Διότι θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ πῶ ὅτι καὶ τὰ λεγόμενα ὅτι πρέπει νὰ θυσιάζονται κατηγορίες ἐμβryoῦν γιὰ

θεραπευτική ἔρευνα ἐμπεριέχουν τὸν οἰκονομικὸ παράγοντα καὶ ἀπλῶς ἐπιχειρεῖται νὰ βρεθοῦν τρόποι γιὰ νὰ μὴν προκαλοῦνται ἀντιδράσεις. Τέτοιες κατηγορίες εἶναι λ.χ. τὰ ἔμβρυα τὰ ὁποῖα ἔχουν γονιμοποιηθεῖ *in vitro*, ἔχουν καταψυχθεῖ καὶ ἡ περίοδος γιὰ τὴν ὁποία ἔχει συμφωνηθεῖ νὰ παραμείνουν κατεψυγμένα ἔχει παρῆλθει καὶ δὲν ἔχουν ἐμφυτευθεῖ καὶ ἀκόμη τὰ ἔμβρυα ποὺ δημιουργοῦνται *in vitro* δὲν εἶναι μία χημικὴ ἀντίδραση ἀπὸ τὴν ὁποία προκύπτει ἓνα ἀποτέλεσμα, ἀλλὰ πρόκειται γιὰ δημιουργία ζωῆς. Ὅταν οἱ γαμέτες εἶναι ἀνεξάρτητοι ἀλλήλων δὲν εἶναι τίποτε, ἀλλὰ ὅταν ἐπέλθει ἡ γονιμοποίηση ἔχετε ἐν δυνάμει ἓναν ἄνθρωπο, μὲ ὅλα τὰ συστατικά του καὶ τὶς ἐπιπτώσεις ποὺ προκαλοῦν τὰ ἀποτελέσματα τοῦ πειραματισμοῦ.

Μὲ τὴ μὴ ἀναγνώριση τῆς ἱερότητας τοῦ ἐμβρύου ἀπὸ τὴν ὥρα τῆς σύλληψης μπαίνουμε σὲ διαδικασία διατυπώσεως κανόνων καὶ ἀπαγορεύσεων, ποὺ ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὶς κοινωνίες ποὺ διατυπώνονται, ἀπὸ τὶς πιέσεις ποὺ δέχονται αὐτοὶ ποὺ τὶς κυβερνοῦν καὶ ἀπὸ τὴν ἀνθεκτικότητά τους στὶς πιέσεις αὐτές. Βλέπουμε δὲ πὼς οἱ κοινωνίες ποὺ σήμερα ἀνθίστανται σὲ κάποιες ἐπιδιώξεις οἰκονομικῶν παραγόντων αὐριο τὶς ἀποδέχονται. Εἶναι ἡ θεωρία τοῦ Πρωταγόρα, ὅτι μέτρο εἶναι «*χωρὶς Θεοῦ ἄνθρωπος καὶ ὅλα ἐπομένως εἶναι σχετικὰ καὶ οἱ ἀρχές καὶ οἱ ἀξίες μεταλλάσσονται ἀνάλογα μὲ τὰ ἦθη ποὺ κυριαρχοῦν σὲ κάθε ἐποχὴ καὶ σὲ κάθε κοινωνία*».

Τὰ ἠθικὰ προβλήματα τῆς ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς

Ἡ μὴ ἀποδοχὴ γενικῶν ἀξιῶν ποὺ διέπουν τὴ ζωὴ μας καὶ ἡ παραδοχὴ πὼς οἱ κανόνες τῆς ἐξαρτῶνται ἀπὸ τὰ ἐκάστοτε ἐπικρατοῦντα συμφέροντα καὶ τὴν ἐπιβαλλόμενη ἠθικὴ προκαλοῦν ἠθικὰ προβλήματα. Καὶ ἔρχομαι τώρα στὸ θέμα τῆς ὑποβοηθούμενης ἀναπαραγωγῆς. Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἐσεῖς ὅλοι ἀντιμετωπίζετε καθημερινὰ προβλήματα ποὺ σὰς θέτουν οἱ γονεῖς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν παιδιά καὶ τὸ θέλουν πολὺ. Τὰ ζευγάρια αὐτὰ εἶναι ἔτοιμα νὰ ξοδέψουν ὅσα κι ὅσα γιὰ νὰ πραγματοποιήσουν τὴν ἐπιθυμία τους καὶ νὰ πράξουν ὅ,τι τοὺς ζητήσετε. Τί κάνετε λοιπὸν; Φυσικὰ δὲν περιμένετε ἀπὸ ἐμένα νὰ σὰς βάλω Κανόνα καὶ νὰ γίνω ἡ συνείδησή σας. Σὰς ἐξήγησα τὴν ἱερότητα τῆς ζωῆς, τὴν ἀρχὴ τῆς ζωῆς, τὸν σεβασμὸ στὸ ἔμβρυο, στὸ κάθε ἔμβρυο, ὅπως κι ἂν προέκυψε, τώρα ὀφείλω νὰ σὰς πῶ δυὸ λόγια γιὰ τὴν ἱερότητα τοῦ γάμου πρὶν σὰς πῶ γιὰ τὸ πὼς ἐμεῖς ἀντιμε-

τωπίζουμε πνευματικὰ τὴν ὑποβοηθούμενη ἀναπαραγωγή.

Ὅπως γνωρίζετε ὁ γάμος γιὰ τὴν Ἐκκλησία εἶναι Μυστήριο μέγα, διότι ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν ἔρωτα δύο ἀνθρώπων προκύπτουν τὰ νέα μέλη τῆς κοινωνίας, τῶν ὁποίων τὴν εὐθύνη ἔχουν οἱ γονεῖς. Ἡ ἀποϊεροποίηση τῆς ζωῆς ὀδηγεῖ καὶ στὴν ἀποϊεροποίηση τοῦ γάμου, γεγονόςτος ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ εἶναι μοναδικὸ στὴ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου καὶ ὄχι ἓνα ἀπὸ τὰ πολλὰ ἐπεισόδια τῆς ζωῆς του. Ὁ δεσμὸς τοῦ γάμου εἶναι ἱερός καὶ αἰώνιος, ἡ ἀγάπη ὀδηγεῖ στὸ νὰ ζεῖ ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλο, νὰ διορθώνει ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, νὰ λαχταρᾷ ὁ ἓνας τὸν ἄλλο, νὰ δημιουργηθεῖ μιὰ πνευματικὰ καὶ ἠθικὰ ὑγιῆς οἰκογένεια, μὲ παιδιά ποὺ νὰ εἶναι ἄξια μέλη τῆς κοινωνίας. Γι' αὐτὸ καὶ οἱ γονεῖς ὀφείλουν νὰ ζοῦν μαζὶ μὲ τὰ παιδιά τους καὶ νὰ φροντίζουν οἱ ἴδιοι γιὰ τὴν ἀγωγή τους, παρὰ τὶς δυσκολίες ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὴ σύγχρονη ζωὴ. Ἡ μητρότητα καὶ ἡ πατρότητα εἶναι ἀπὸ τὶς μέγιστες χαρὲς ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει ὁ ἄνθρωπος. Ἀκόμα καὶ ἡ συνένωση τοῦ ἐγγάμου ζευγαριοῦ ἔχει ἱερὸ χαρακτήρα, ὡς κύριο μέρος τῆς ἀρμονίας στὴ συζυγικὴ ζωὴ, ὡς κένωση τοῦ ἑνὸς πρὸς τὸν ἄλλο. Δὲν εἶναι ἓνα παιχνίδι ποὺ ὅταν τὸ βαρεθεῖ ὁ νέος ἢ ἡ νέα τὸ ἀφήνει, οὔτε ἡ εὐκαιρικὴ ἀγορὰ ἑνὸς ρούχου μιᾶς χρήσεως. Εἶναι σφραγίδα ζωῆς. Ἐξομολογοῦμαι ὅτι στενοχωροῦμαι πολὺ ὅταν στὸ γραφεῖο διαζυγίων τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς βλέπω νὰ προσέρχονται νέοι ἄνθρωποι, παντρεμένοι γιὰ δύο ἢ τρία χρόνια καὶ νὰ ζητοῦν νὰ χωρίσουν. Αἰσθάνομαι ὅτι κι ἐμεῖς ὡς Ἐκκλησία ἔχουμε εὐθύνη ποὺ οἱ νέοι καὶ οἱ νέες ποὺ ὀδηγοῦνται στὸ διαζύγιο ἔκαμαν ἓνα γάμο χωρὶς νὰ εἶχαν προηγουμένως ἀντιληφθεῖ τὴ σοβαρότητα τῆς πράξης τους, τὴν εὐθύνη γιὰ τὸ ἔργο ποὺ ἀνελάμβαναν, τὶς ἀντοχές ποὺ ἔπρεπε νὰ ἔχουν, τὴν ὠριμότητα τῆς ἀγάπης τους πρὸς τὸ ἕτερό τους ἡμῖς, τὴν ὑπομονὴ καὶ τὴν ἐπιμονὴ στοὺς πρῶτους καμὶὰ φορὰ ἀναπόφευκτους κραδασμούς. Καὶ πρέπει νὰ σὰς πῶ ὅτι ἔχουμε μιὰ αὐξησὶ στὰ διαζύγια ἀνησυχητικὴ.

Κι ἔρχομαι τώρα στὴν ὑποβοηθούμενη ἀναπαραγωγή. Ὁ γάμος ὡς Μυστήριο ἐπιστεγάζεται μὲ τὴν τεκνοποιία. Κι ἂν οἱ γονεῖς δὲν κάνουν μὲ τὸ φυσιολογικὸ τρόπο παιδιά κι ἔρθουν σὲ ἐσᾶς θὰ τοὺς τὸ τί προβλέπουν οἱ νόμοι, τὸ τί ἔχει ἐπιτύχει ἢ ἐπιστήμη, τὸ ποιῆς δυνατότητες καὶ ποιῆς πιθανότητες ἔχουν, τὸ τί θὰ κοστίσει ἡ θεραπεία, ἴσως καὶ κάποια ἀκόμη ποὺ μοῦ διαφεύγουν. Τώρα θὰ σὰς πῶ ἐγὼ τί θὰ τοὺς ἔλεγα στὴν ἐξομολόγηση. Καὶ μιὰ

παρένθεση ἐδῶ. Ἡ Ἐκκλησία ἔχει τοὺς Ἱεροὺς Κανόνες κι ἔχει τὴν Ἐξομολόγηση καὶ πρὸ πάντων ὅλοι πρέπει νὰ γνωρίζουν ὅτι οὐδείς προστρέχων πρὸς τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ καὶ τὴν Παναγία μας καὶ μητέρα ὄλων μας «κατησχυμένος ἐκπορεύεται». Κι ἐμεῖς, ὡς κληρικοί, δὲν μπορούμε παρὰ νὰ δείχνουμε ἀγάπη πρὸς κάθε ἄνθρωπο, ὅ,τι κι ἂν ἔχει πράξει στὴ ζωὴ του καὶ νὰ τὸν συγχωροῦμε ἐφόσον μᾶς τὸ ζητάει. Ἀπὸ τὸ πετραχίλι τοῦ ἐξομολόγου ὁ κάθε ἄνθρωπος φεύγει ἀνακουφισμένος.

Τὸ πρῶτο πού θὰ ρωτοῦσα τοὺς γονεῖς πού δὲν μπορούν νὰ κάνουν μὲ φυσιολογικὸ τρόπο παιδιὰ θὰ σᾶς παραξενέψει, ἀλλὰ θὰ ἦταν ἂν μπορούν νὰ ὑποστοῦν αὐτὴ τὴ δοκιμασία, τὸ καταλαβαίνω καὶ γι' αὐτὸ θὰ τοὺς ρωτοῦσα ἂν μπορούν νὰ τὴν ἀντιμετωπίσουν. Γνωρίζω τέτοιους γονεῖς πού ἀφιερῶθηκαν σὲ ἔργα εὐπορίας, ἀγάπησαν τὰ παιδιὰ τοῦ κόσμου, τρέχουν σὲ ὀρφανοτροφεῖα καὶ γηροκομεῖα καὶ προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους.

Ἐπειδὴ ὁμως τὰ περισσότερα ζευγάρια θέλουν νὰ ἀποκτήσουν παιδί τὸ δεύτερο θὰ ἦταν ἡ ἐρώτησή μου ἂν ἔχουν ἐξαντλήσει τίς δυνατότητες τῆς ἐπιστήμης γιὰ νὰ ἀποκτήσουν δικὰ τους παιδιὰ μὲ τὴν ὑποβοηθούμενη ὁμολογία ἀναπαραγωγὴ διὰ σπερματέγχυσης. Αὐτὸ θὰ τοὺς ἐξηγοῦσα ὅτι θὰ ἔπρεπε νὰ γίνεῖ μὲ τρόπο τέτοιο, ὥστε νὰ ἀποφευχθεῖ νὰ ὑπάρξουν πλεονάζοντα ἔμβρυα, πού θὰ χρησιμοποιοῦντο γιὰ ἄλλους σκοποὺς ἢ θὰ καταστρέφονταν, κάτι πού ἡ Ἐκκλησία δὲν μπορεῖ νὰ τὸ δεχθεῖ. Στὴν περίπτωση αὐτὴ ἔρχεται ἡ ἰατρικὴ ἐπιστήμη νὰ βοηθήσει χωρὶς νὰ προκαλοῦνται ἠθικὰ διλήμματα.

Τὸ τρίτο πού θὰ τοὺς ἔλεγα καὶ ταυτόχρονα θὰ τοὺς συμβούλευα θὰ ἦταν μὲ νόμιμο τρόπο νὰ υἱοθετήσουν ἓνα ἢ περισσότερα παιδιὰ. Ἡ δυστυχία εἶναι τόση καὶ τὸ ἐμπόριο τῶν βρεφῶν ἐξελίσσεται σὲ μάλιστα πού μιὰ νόμιμη καὶ σωστὴ υἱοθεσία συμβάλλει στὸ νὰ ἐξελιχθεῖ σωστά ἡ οἰκογένεια, ἀλλὰ καὶ ἡ κοινωνία. Στὴν περίπτωση αὐτὴ θὰ μπορούσε νὰ πεῖ κάποιος ὅτι θὰ ἦταν ἀποδεκτὴ καὶ ἡ «υἱοθεσία» στὴ μητέρα τῆς μητέρας ἑνὸς ἐμβρύου ἀπὸ αὐτὰ πού πλεονάζουν καὶ θὰ πᾶνε ἀλλιῶς γιὰ καταστροφή καὶ πού οἱ πραγματικοὶ γονεῖς θὰ μείνουν γιὰ πάντα ἄγνωστοι, ὥστε οὐδέποτε θὰ ἀναζητηθεῖ ἀπὸ αὐτούς.

Τὸ τέταρτο θὰ ἦταν νὰ τοὺς ἐξηγοῦσα τὰ ἠθικὰ προβλήματα πού προκύπτουν ἀπὸ ἑτερόλογες γονιμοποιήσεις καὶ ἀπὸ φιλοξενία τοῦ ἐμβρύου σὲ τρίτη γυναίκα. Τίς ἑτερόλογες γονιμοποιήσεις τίς ἀρνούμεθα γιατί πέσαν τοῦ ὅτι τὰ παιδιὰ πού θὰ προκύψουν δὲν προέρχον-

ται ἀπὸ τὴ φυσιολογικὴ ἐξέλιξη τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς σεξουαλικῆς συνεύρεσης τοῦ ἀντρογύνου, ἀλλὰ ἀσεξουαλικά, καὶ γιὰ τὰ ἴδια τὰ παιδιὰ πού τελικὰ θὰ προκύψουν θὰ εἶναι ἀγνώστων γονέων, μὲ ἀγνώστες ἐπιπτώσεις στὴ ζωὴ τους τὴ μελλοντικὴ, τόσο ἀπὸ ἄποψη ὑγείας, ὅσο καὶ ἀπὸ ψυχολογικὴ ἄποψη. Ὅσον ἀφορᾷ στὴ φιλοξενία τῆς ἑτερόλογης ἢ καὶ ὁμολογῆς γονιμοποίησης σὲ ξένη μητέρα ἐκεῖ προκαλοῦνται ἄλλα προβλήματα, ὅπως λ.χ. δεσμοῦ μεταξὺ τῆς ξενίστριας μητέρας καὶ τοῦ ἐμβρύου καὶ ἄλλα σοβαρὰ νομικὰ ζητήματα, πού δὲν εἶναι τῆς παρούσης νὰ ἀναλύσουμε. Ὅταν μάλιστα ἀντιλαμβανόμουν ὅτι πρόκειται γιὰ γυναίκα πλούσια πού θέλει νὰ δανεισθεῖ ἐπὶ πληρωμῇ τὴ μητέρα μιᾶς φτωχῆς γυναίκας γιὰ νὰ κάνει παιδί, ἐπειδὴ δὲν θέλει νὰ χαλάσει τὴ σιλουέτα της καὶ δὲν ἐπιθυμεῖ νὰ ἔχει τὴν ταλαιπωρία τῆς ἐγκυμοσύνης καὶ τῆς γέννας ἐκεῖ θὰ ἦμουν πολὺ αὐστηρός, διότι τὸ παιδί θὰ τὸ ἀποκτήσει χωρὶς νὰ ἔχει κανένα δεσμὸ μαζί του καὶ ὁ ὠφελιμισμὸς καὶ ὁ ἐγωκεντρισμὸς της θὰ εἶχε σοβαρὴ ἐπίπτωση στὸ παιδί της, κάτι πού δὲν θὰ εἶχε τὸ ἠθικὸ δικαίωμα νὰ τὸ πράξει.

Φυσικὰ δὲν συζητοῦμε ὡς Ἐκκλησία τίς περιπτώσεις τῶν γυναικῶν πού θέλουν νὰ ἀποκτήσουν παιδί ἐκτὸς γάμου. Φυσικὰ δὲν μιῶ γιὰ τίς περιπτώσεις πού πρὸς τιμὴν τους γυναικῆς κρατοῦν τὸ παιδί πού ἀπέκτησαν μετὰ ἀπὸ δεσμὸ καὶ ὅταν τοὺς ἐγκατέλειψε ὁ σύζυγος ἢ αὐτὸς μὲ τὸν ὁποῖο εἶχαν δεσμὸ. Ὅμιλῶ γιὰ τίς γυναῖκες ἐκεῖνες πού ἐκ πεποιθήσεως θέλουν νὰ ἔχουν ἐλεύθερους δεσμοὺς καὶ νὰ αἰσθάνονται, ὅπως λένε, ἐλεύθερες καὶ νὰ κάνουν παιδί μὲ τὴν πρόθεση νὰ τὸ ἔχουν παρέα χωρὶς νὰ γνωρίζει τὸ ἴδιο ποιὸς εἶναι ὁ πατέρας του, ἀλλὰ καὶ ὁ πατέρας του ὅτι ἀπέκτησε παιδί... Εἶναι ἐγωϊστικὲς περιπτώσεις, ἀφοῦ δὲν ἐρωτήθηκε τὸ παιδί ἂν τίς ἀποδέχεται καὶ ἂν ἀποδέχεται νὰ μεγαλώσει σὲ ἓνα τέτοιο περιβάλλον, πού ἀρέσει στὴ μητέρα του. Εἶναι αὐτὸ τονίζουν πολλοὶ παιδοψυχολόγοι, ὅτι ἀλλιῶς μεγαλώνει τὸ παιδί σὲ μιὰ ἐδραιωμένη στὴν ἀγάπη, στίς ἀξίες τῆς ζωῆς καὶ στὴν ἐνότητα τῶν μελῶν τῆς οἰκογένειας καὶ ἀλλιῶς σὲ ἓνα περιβάλλον ἐγωϊστικὸ πού τοῦ ἐπιβλήθηκε. Ἀκόμη δὲν εἶναι ἀποδεκτὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νὰ ἀποκτήσουν μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο παιδιὰ ὁμοφυλόφιλοι, ἀφοῦ καὶ πάλι δὲν θὰ ἔχει ἐρωτηθεῖ αὐτὸ ἂν ἀποδέχεται τὸ μέγλωμα τοῦ ἐκτὸς φυσιολογικῆς οἰκογενειακῆς κατάστασης. Οὔτε ἀποτελοῦν οἰκογένεια οἱ ὁμοφυλόφιλοι, ὅταν συγκατοικοῦν. Ἡ οἰκογένεια ἔχει μιὰ γνωστὴ σύνθεση καὶ ἓνα συγκεκριμένο προορισμό.

Βλέπετε οἱ δυνατότητες πού σήμερα δίνει ἡ γενετική μηχανική προκαλοῦν ὅλα αὐτὰ τὰ διλήμματα καὶ προβλήματα, πού πάντως εἶναι καὶ προβλήματα τῆς κοινωνίας, ὅπως ἐξελισσεται, μιᾶς κοινωνίας ὑλιστικῆς, ὠφελιμιστικῆς, σκληρῆς, ἐμπαθοῦς, παρακμιακῆς.

Ἐπίλογος - Συμπέρασμα

Συγκεντρώνοντας τὶς ποιμαντικὲς σκέψεις μου ἐπὶ τῶν ἐξελίξεων τῆς γενετικῆς ἐπιστήμης καὶ τεχνολογίας θὰ ἤθελα νὰ τονίσω καὶ πάλι ὅτι χαιρόμαστε γιὰ τὶς ἐπιτυχίες σας καὶ γιὰ ὅσα πράττετε γιὰ νὰ βελτιωθεῖ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων καὶ νὰ ζοῦν μὲ καλύτερη ὑγεία. Οἱ ἐπιφυλάξεις καὶ οἱ ἀντιρροήσεις μας ὑπάρχουν ἐκεῖ πού παραβιάζονται οἱ Ἄρχές καὶ οἱ Ἀξίες τῆς Ἠθικῆς, ἐκεῖ πού θίγονται τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα τοῦ ἐμβρύου, ἐκεῖ πού κυρίως ἡ ζωὴ θεωρεῖται ἓνα μηχανιστικὸ ἀποτέλεσμα, μὲ ἄγνωστες συνέπειες γιὰ τὸ μέλλον τῆς ἀνθρωπότητας.

Γιὰ νὰ ἀποφασίσετε λοιπὸν τὸ πῶς ὀφείλει νὰ πορευθεῖ ἡ ἐπιστήμη καὶ ἡ τεχνολογία ἔχοντας τὶς τεράστιες δυνατότητες πρέπει νὰ ἀποφασίσετε τί εἶναι, τί θεωρεῖτε ὅτι εἶναι ὁ ἄνθρωπος. Εἶναι αὐτὸ πού περιγράφει ὁ Ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος «ὁ μικρὸς καὶ μέγας, ὁ ταπεινὸς καὶ ὑψηλός, ὁ θνητὸς καὶ ἀθάνατος, ὁ ἐπίγειος καὶ οὐράνιος; εἶναι ἐκεῖνα μετὰ τοῦ κάτω κόσμου καὶ αὐτὰ μὲ τὸν Θεό; ἐκεῖνα μὲ τὴ σάρκα καὶ αὐτὰ μὲ τὸ πνεῦμα;» Γιὰ νὰ καταλήξει: «Χριστῷ συνταφῆναι μὲ δεῖ, Χριστῷ συναναστῆναι, συγκληρονομησαί Χριστῷ υἱὸν Θεοῦ, Θεὸν αὐτόν». Εἴμαστε αὐτὸ, μὲ τὴν μοναδικότητα, τὴν αὐτεξουσιότητα, τὴν ὑπευθυνότητα καὶ ἐλευθερία μας, τὴν ἄξια σεβασμοῦ προσωπικότητά μας ἢ εἴμαστε κάποιον ἔμβιο μηχανήμα πού μπορεῖ νὰ ἄγεται καὶ νὰ φέρεται ἀπὸ τοὺς ἰσχυροὺς τῆς γῆς, ἐν ὀνόματι κάποιων ἀμφίβολων κερδῶν;

Ἐπὶ αὐτὸν σήμερα ἡ ἀτομικὴ βόμβα πού μπορεῖ νὰ προκαλέσει μαζικὴ καταστροφή καὶ οἱ Μεγάλες Δυνάμεις ὀρθῶς ἐλέγχουν τὴν κατάσταση γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξει κάποιον ἀτύχημα, ἢ γιὰ νὰ μὴν πέσει σὲ χέρια κάποιου πού θὰ τὸ χρησιμοποιήσει σὲ βάρος τῆς ἀνθρωπότητας. Ἡ γενετικὴ μηχανικὴ μοιάζει μὲ ἀτομικὴ βόμβα καὶ θέλει ἰδιαίτερη προσοχὴ ἢ χρῆση τῆς. Ὅσο αὐξάνονται οἱ δυνατότητες τῆς τεχνολογίας καὶ γιὰ νὰ μὴν ὑπάρξουν πιθανότητες αὐτὴ νὰ χρησιμοποιηθεῖ γιὰ τὸ κακὸ τῶν

ἀνθρώπων, τόσο χρειάζεται μεγαλύτερη ὠριμότητα, ἀρετὴ καὶ ἦθος στὴ χρῆση τῆς.

Ἀγαπητοί μου,

Στὰ 1932, ὁ Ἄλντους Χάξλεϊ ἔγραψε τὸ κλασικὸ βιβλίον του «Θαυμαστός καινούριος κόσμος». Ἦταν μετὰ τῶν δύο πολέμων. Τὸ 1946, στὸν πρόλογο τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ βιβλίου του, ὁ Χάξλεϊ πρόβλεψε ὅτι οἱ ἐπιστῆμες πού ἀσχολοῦνται μὲ τὸν ἄνθρωπο θὰ φέρουν μιὰ ἐκ βάρων ἀλλαγὴ στὸν κόσμο. Κατὰ τὴν ἀποψή του ἡ διάσπαση τοῦ ἀτόμου εἶναι σπουδαῖο σημεῖο στὴν ἀνθρώπινη ἱστορία, μέχρι, ὅπως ὁ ἴδιος γράφει, νὰ τιναχθοῦμε ὅλοι στὸν ἀέρα καὶ νὰ τελειώσει ἡ ἱστορία μιὰ γιὰ πάντα. Δὲν εἶναι ὅμως τὸ πᾶν, κατὰ τὴν ἀποψή του, διότι ἡ ὑποδούλωση τῶν ἀνθρώπων δὲν θὰ ἔρθῃ ἀπ' ἔξω, ἀλλὰ ἀπὸ τὴν ψυχὴ καὶ τὴ σάρκα τους. Στὴν ἐξέλιξη αὐτῆς τῆς ἠθικῆς καὶ διανοητικῆς ὑποδούλωσης τοῦ ἀνθρώπου λέγει ὁ Χάξλεϊ ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχει ὁ Θεός. Οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς, στὴ μελλοντικὴ-ἐφιαλτικὴ ἐποχὴ, πάντα κατὰ τὸν Χάξλεϊ κατέληξαν στὸ συμπέρασμα καὶ σκέπτονται: «Θεὸς καὶ μηχανές στοὺς συμπέρασμα δὲν κολλᾶνε μὲ τίποτα. Κάνουμε τὴν ἐπιλογή μας. Διαλέξαμε τὶς μηχανές, τὴν ἰατρικὴ καὶ τὴν παραγόντα εὐτυχία... ὁ πολιτισμὸς πλέον δὲν ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ αὐταπάρανηση, ἀπὸ ἀγνόητα, ἀπὸ ἡρωϊμοὺς καὶ εὐγένειες... ὅταν τὸ ἄτομο σκέπτεται ἢ κοινωνία πού θέλουμε φθίνει... Στὴν κοινωνία τὴ δική μας οἱ ἄνθρωποι εἶναι εὐτυχισμένοι. Ἔχουν ὅ,τι θελήσουν καὶ δὲν ζητοῦν ποτέ αὐτὸ πού δὲν μποροῦν νὰ πάρουν. Εἶναι σιγουρευμένοι, ἔχουν ἄνεση, δὲν ἀρρωσταίνουν ποτέ, δὲν φοβοῦνται τὸν θάνατον, δὲν ξέρουν εὐτυχῶς τί θὰ πεῖ πάθος καὶ γηρατειά. Δὲν ἔχουν τὴν μανία τῆς πατρότητας ἢ τῆς μητρότητας. Οὔτε γυναῖκες, οὔτε παιδιὰ οὔτε ἐραστές ἔχουν γιὰ νὰ ἀνοιχθοῦν. Εἶναι τόσο καλὰ προγραμματισμένοι πού πολὺ δύσκολα θὰ ξέφυγαν ἀπὸ τὸ ρυθμὸ τους...», μετ. Ἑλ. Χάξλεϊ «Θαυμαστός καινούριος κόσμος», μετ. Ἑλ. Κυπραίου, Ἑλλην. Ἔκδ. «Κάκτος», Ἀθήνα, 1980, τὰ τελευταῖα σημεῖα ἀπὸ σελ. 181.

Αὐτὰ ὁ Χάξλεϊ τὸ 1932. Μήπως πρέπει νὰ προσέξουμε ὅλοι γιὰ νὰ μὴν φτάσουμε στὴν κόλαση αὐτῆς τῆς ζωῆς;

Ἀγαπητοί μου «Στῶμεν καλῶς». Σᾶς εὐχαριστῶ.

Η ΕΛΛΑΣ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ ΥΠΕΡΔΥΝΑΜΙΣ

Ἡ πρόσφατη τραγωδία πού ἐπληξε τή Νοτιοανατολική Ἀσία δέν ἄφησε ἀσυγκίνητο κανένα Ἕλληνα. Εἰδικότερα ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος βρέθηκε ἀπό τήν πρώτη στιγμή στήν πρωτοβουλία τῶν ἀνθρωπιστικῶν προσπαθειῶν καί ἡ Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» τῆς Ἐκκλησίας μας συνεργάσθηκε ἀφογα μέ τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν καί ἄλλους φορεῖς ἀμέσου ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας. Τὸ πρῶτο ἑλληνικό ἀεροσκάφος, τὸ ὁποῖο ἔφθασε στίς πληγεῖσες ἀπὸ τὸ παλλιροϊκό κύμα περιοχές, εἶχε ἔντονη τήν σφραγίδα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἡ ὁποία ἐπέδειξε μεγάλη ἐτοιμότητα καί ὀργανωτική ἰκανότητα, ὅπως ὅλοι παραδέχθηκαν δημοσίως. Ἐκεῖνο πού προκάλεσε πανελλήνια ἀλλά καί παγκόσμια ἐντύπωση ὑπῆρξε τὸ μέγεθος τῆς ἀνταποκρίσεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στήν πρόκληση γιά βοήθεια πρὸς τοὺς πληγέντες. Εἴτε μέσῳ τηλεμαραθωνίων, εἴτε μέσῳ τῶν ἐνοριῶν εἴτε μέσῳ λογαριασμῶν σὲ τράπεζες εἴτε μέ ὁποιοδήποτε ἄλλο τρόπο οἱ Ἕλληνες δείξαμε ἐμπράκτως τήν συμπαράστασή μας στοὺς Ἀσιάτες ἀδελφοὺς μας, οἱ ὁποῖοι ἐπλήγησαν ἀπὸ τὸν σεισμό καί τὸ «τσουνάμι». Κρίνοντας μέ βάση τὸν πληθυσμὸ τῆς χώρας μας ἡ Ἑλλάς κατετάγη παγκοσμίως στήν πέμπτη θέση ἀπὸ πλευρᾶς χρηματικῆς ἀξίας τῆς βοήθειας πού προσέφερε. Ἀξίζει νὰ ἀναζητήσουμε τοὺς λόγους πού μᾶς κατέστησαν μία διεθνή ἀνθρωπιστική ὑπερδύναμη γιά νὰ διδαχθοῦμε καί γιά νὰ φιλοτιμηθοῦμε καί ὄχι βεβαίως γιά νὰ υπερφανευθοῦμε.

Πρῶτος παράγων πού ὠθεῖ τὸν Ἕλληνα στήν φιλανθρωπική δράση καί στήν συμπαράσταση πρὸς τὸν πάσχοντα εἶναι ἀναμφισβήτητα ἡ Χριστιανική μας Πίστη. Ἐστῶ κι ἂν σήμερα βάλλεται ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀπὸ διάφορες προπαγάνδες ἡ Πίστη στὸν Θεὸ καί ἡ ἀφοσίωση στήν Χριστιανική διδασκαλία εἶναι πνευματικὲς δυνάμεις ριζωμένες βαθειὰ μέσα στήν ψυχὴ τοῦ Νεοέλληνα. Ἐχουμε χίλια δυὸ ἐλαττώματα, ἀλλὰ ἡ Χριστιανική μας Πίστη μᾶς χαρίζει ἀνθρωπιά, συμπόνια καί ἀγάπη, ὅταν ἀντιμετωπίζουμε τὸ ἀνθρώπινο δράμα. Δέν πρέπει παρὰ ταῦτα νὰ ὠραιοποιοῦμε τὰ πράγματα. Ὑπάρχουν καταστάσεις πού δείχνουν μία ἄλλη πιὸ σκληρὴ εἰκόνα τῆς κοινωνίας μας. Ὅμως, τὰ τελευταῖα γεγονότα δείχνουν ὅτι ἡ Χριστιανικὴ ἀγάπη δέν ἐξέλιπε ἀπὸ τὸν Ἕλληνα. Καί ἔχει ἰδιαίτερη ἀξία αὐτὴ ἡ ἀγάπη ὅταν ἐκδηλώνεται πρὸς ἀνθρώπους πού δέν τοὺς γνωρίζουμε, δέν πρόκειται νὰ ἔχουμε κάποια προσωπικὴ ἐπαφὴ μαζί τους καί ἐπομένως δέν προσδοκοῦμε τήν ὁποιαδήποτε ἀναγνώριση ἢ ἀνταμοιβή γιά τήν πράξη μας. Ὁ Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς διδάσκεται στήν Ἐκκλησία νὰ θεωρεῖ κάθε ἀνθρώπο ὡς εἰκόνα Θεοῦ καί βοηθᾷ ὄχι μόνο Ἕλληνες καί Ὁρθοδόξους, ἀλλὰ καί ἑτεροδόξους καί ἀλλοθρήσκους.

Δεύτερος παράγων εἶναι τὸ ἑλληνικὸ φιλότιμο. Λέξη ἀμετάφραστη στίς ξένες γλῶσσες, ἡ ὁποία ἐκφράζει τήν ἠθικὴ ἀφύπνιση τῶν Νεοελλήνων ὅταν ἐνοχλοῦνται ἀπὸ μία ἀδικία ἢ ὅταν συνειδητοποιοῦν ὅτι πρέπει νὰ ἐνεργοποιηθοῦν δημιουργικά γιά τὸ καλὸ τοῦ συνανθρώπου τους ἢ τοῦ τόπου τους. Δέν εἶναι ἔθνικὴ ἀλαζονεία τὸ νὰ μιλοῦμε γιά αὐτὴ τὴν ἀρετὴ. Ἄλλωστε ἔχουμε καί πολλὰ ἔθνικα ἐλαττώματα, ὅπως π.χ. ἡ διχόνοια καί ὁ ἀτομισμὸς, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ μᾶς παραδειγματίζουν γιά τὶς ἀρνητικὲς τους συνέπειες. Ὅμως τὸ φιλότιμο ὑπάρχει. Φάνηκε σὲ μεγάλες ἔθνικὲς ἐξάρσεις πολεμικῆς ἢ εἰρηνικῆς. Φάνηκε καί τώρα, ὅταν οἱ Ἕλληνες συγκλονισθήκαμε ἀπὸ τὶς εἰκόνας καταστροφῆς, πόνου καί σπαραγμοῦ πού μᾶς μετέδωσαν τὰ τηλεοπτικὰ δίκτυα.

Τρίτος παράγων πού μᾶς μετέτρεψε σέ ἀνθρωπιστική ὑπερδύναμη εἶναι ἡ ἱστορική μας ἐμπειρία. Ἔχουμε περᾶσει σέ διάφορες φάσεις τῆς Ἱστορίας μας ἀπό μεγάλες ταλαιπωρίες, καί κατανοοῦμε τὶς ἀνθρώπινες τραγωδίες ὅπως ἡ προσφυγιά, ὁ ξεριζωμός, ἡ πενία καὶ ἡ ἔνδεια. Οἱ μισοὶ περίπου σημερινοὶ κάτοικοι τῆς Ἑλλάδος ἔχουν καταγωγή ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία καὶ τὸν Πόντο καὶ ἔχουν ἀκούσει ἀπὸ γονεῖς ἢ παπποῦδες πόσο ὀδυνηρὴ εἶναι ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπομάκρυνση ἀπὸ τὸ σπίτι σου, τὸ νὰ φεύγεις ἀναγκαστικά καὶ νὰ περιπλανᾶσαι ἀναζητώντας στοιχειώδη ἀνθρώπινη βοήθεια. Ἀλλὰ καὶ τὸ 1974 μὲ τὸν ξεριζωμὸ 200.000 Ἑλληνοκυπρίων δὲν εἶναι μακρυνὸ παρελθόν. Στὴν συλλογικὴ μας μνήμη ἔχει ἐντυπωθεῖ ἡ εὐγνωμοσύνη γιὰ ὅλους ὅσοι μᾶς βοήθησαν. Δὲν εἶναι τυχαῖο ὅτι στὶς προσφυγικὲς συνοικίες τῶν Ἀθηνῶν συναντῶνται ὁδοὶ μὲ τὸ ὄνομα τοῦ Ἀμερικανοῦ διπλωμάτου Χένρυ Μοργκεντάου, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ ἐπιτυχημένος συντονιστὴς τῆς διεθνοῦς ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας πρὸς τοὺς πρόσφυγες τῆς Μικρασιατικῆς τραγωδίας τὸ 1923.

Τέταρτος παράγων πού συνετέλεσε στὴν ἐντυπωσιακὴ ἀνθρωπιστικὴ δράση τῆς χώρας μας ἦταν ὁ σωστὸς στὴν συγκεκριμένη περίπτωση συντονισμὸς μεταξὺ κρατικοῦ τομέως καὶ μὴ κυβερνητικῶν ἢ καὶ ἰδιωτικῶν προσπαθειῶν. Ὑπουργεῖα, Στρατός, Μ.Μ.Ε., Ἐκκλησία, ἐπιχει-

ρήσεις, ἀπλὸς κόσμος, ὅλοι συντονισθήκαμε στὸν ρυθμὸ τῆς ἀνθρώπινης καρδιάς, ἡ ὁποία κτυπᾷ μὲ ἀγωνία γιὰ τὸν πόνο τοῦ συνανθρώπου μας. Εἶθε τέτοιο ἀποτελεσματικὸ συντονισμὸ νὰ ἔχουμε καὶ σὲ ἄλλες ἐθνικὲς προσπάθειες καὶ ὄχι μόνον γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση δυσαρέστων γεγονότων.

Ἐπεσήμαναν ὀρισμένοι καὶ τὸν σημαντικὸ ρόλο τῆς τηλεοπτικῆς εἰκόνας, ἡ ὁποία εἰσέρχεται στὰ σπίτια μας καὶ ἐντυπώνεται στὶς ψυχὲς καὶ στὰ μυαλά μας. Ἀναμφιβόλως ἡ εἰκόνα καὶ ἡ ἄμεση μετάδοση ἐπηρεάζουν τὶς ἀντιδράσεις περισσότερο ἀπὸ ἄλλα ἐρεθίσματα. Ὅμως, ἐπιμένουμε ὅτι χωρὶς Χριστιανικὴ Πίστη καὶ φιλότιμο δὲν θὰ γινόμασταν ἀνθρωπιστικὴ ὑπερδύναμη. Ἄλλωστε καὶ πρὶν ἀπὸ τὴν ἐμφάνιση τῆς τηλεοράσεως ὁ λαὸς μας ἐπεδείκνυε συμπόνοια καὶ συμπαράσταση ἀκόμη καὶ σὲ λαοὺς μὲ τοὺς ὁποίους μᾶς χώριζαν ἱστορικὲς διαφορές. Χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουμε ὅτι τὸ 1939 μετὰ ἀπὸ ἓνα μεγάλο σεισμὸ στὴν Τουρκία οἱ Ἕλληνες ἔκαναν δημόσιο ἔρανο καὶ ἔστειλαν ἓνα μεγάλο γιὰ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ποσό. Χρήσιμη, λοιπὸν, ἡ παγκοσμιοποίηση τῆς ἐνημερώσεως, ἀλλὰ ἀκόμη πιὸ ὠφέλιμη γιὰ τὴν μελλοντικὴ μας πορεία εἶναι ἡ διαφύλαξη τῆς Χριστιανικῆς μας Πίστεως, τοῦ φιλοτίμου καὶ τῆς ἱστορικῆς μας συνειδήσεως.

**Η ΑΠΟΝΟΜΗ
ΤΟΥ ΠΑΡΑΣΗΜΟΥ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΣΕ
ΔΙΑΚΕΚΡΙΜΕΝΕΣ
ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΕΣ**

Τὴν Τρίτη 11 καὶ τὴν Τετάρτη 12 Ἰανουαρίου τ.ἔ. ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπένευμε τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου σὲ διακεκριμένες προσωπικότητες τῆς ἐκκλησιαστικῆς, τῆς ἐπιστημονικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Ἀκολουθῶς δημοσιεύουμε τὸ πρόγραμμα τῶν βραβεύσεων καὶ τὴν παρουσίαση τοῦ βιογραφικοῦ σημειώματος καὶ τοῦ ἔργου τῶν τιμηθέντων. Σημειώνουμε ὅτι στὸ τέλος καὶ τῶν δύο ἐκδηλώσεων ὠμίλησεν ἐν συντομίᾳ περὶ τῶν τιμηθέντων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Πρόγραμμα
Τρίτη 11 Ἰανουαρίου

Ἐτιμήθησαν:

α) ὁ **Ἐντιμολογιώτατος κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος**, Δρ. Νομικῆς καὶ Θεολογίας, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ε.Τ., Εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος τῆς Ἱεραῆς Συνόδου.

β) ὁ **Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Ἰωάννης Ἀντωνόπουλος**, πρῶην Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἀγ. Στυλιανοῦ Γκύζη

γ) ὁ **Αἰδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρ. κ. Ἡλίας Μαρκαντώνης**, Διευθυντῆς Προσωπικοῦ τῆς Ἱεραῆς Συνόδου, Ἐφημέριος τοῦ Ἱ. Ν. Ἀγ. Νικολάου Καλλιθέας.

Τετάρτη 12 Ἰανουαρίου

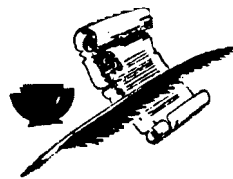
Ἐτιμήθησαν:

α) ὁ **Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Σπυρίδων Δεναξᾶς**, Καθηγούμενος Ἱ. Μ. Χοζοβιωτίσσης Ἀμοργοῦ

β) ὁ **Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Φιλάρετος Θηραῖος**, Ἐφημέριος Ἱ. Ν. Εἰσοδίων Θεοτόκου Σχοινοῦσσης

γ) ὁ **Ἀείμνηστος Ἀθανάσιος Ἀκριδάς**, Εὐεργέτης Ἱ. Μ. Φθιώτιδος.

(Τὰ Διάσημα τῆς Τιμητικῆς Διακρίσεως τοῦ ἐκλιπόντος παρέλαβε ἡ σύζυγος αὐτοῦ).

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ
κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΜΑΡΙΝΟΥ**

Ὁ Ἐντιμολογιώτατος κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος, ἐπὶ τιμῇ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Σ.τ.Ε. καὶ εἰδικὸς Ἐπιστημονικὸς Σύμβουλος παρὰ τῇ Ἱερᾷ Συνόδῳ, ἐγεννήθη ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸ ἔτος 1984, ἔνθα καὶ διήκουσε τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, διακρινόμενος πάντοτε καὶ ἀριστεύων. Ἐσπούδασε Νομικὰ εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, διακριθεὶς ὡς φοιτητὴς καθ' ὄλον τὸ διάστημα τῶν σπουδῶν του, ἀνακηρυχθεὶς Διδάκτωρ ὑπὸ τῆς Νομικῆς Σχολῆς μὲ βαθμὸν «ἀριστα» καὶ μὲ θέμα: «*Ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία*». Ἐπὶ τετραετίαν ἐδικηγόρησεν (1959-1963) ἐπιτυχῶς, ἀπτησχολήθη δὲ εἰδικῶς μὲ ὑποθέσεις ἀφορώσας τὴν ἐγκληματικότητα τῶν ἀνηλίκων εἰς τὸ Δικαστήριον Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν. Τῷ 1963 διωρίσθη, κατόπιν διαγωνισμοῦ, εισηγητὴς εἰς τὸ Σ.τ.Ε., τῷ 1970 προήχθη εἰς τὸ βαθμὸν τοῦ Παρέδρου, τῷ 1989 εἰς Σύμβουλον καὶ τῷ 1992 εἰς Ἀντιπρόεδρον τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Ὡς Πάρεδρος μετεξεπαιδεύθη εἰς Παρισίους, ὅπου παραλλήλως πλὴν τῶν ἄλλων παρηκολούθησε καὶ μαθήματα Κανονικοῦ Δικαίου εἰς τὸ Ρωσικὸν Ὁρθόδοξον Ἰνστιτοῦτον τοῦ Ἁγίου Στεργίου.

Ἐξ ἀγάπης πρὸς τὴν Θεολογικὴν ἐπιστήμην καὶ πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἐνῶ ἦτο Σύμβουλος Ἐπικρατείας, ἐνεγράφη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἀπεφοίτησε, μὲ τὸν βαθμὸν Ἄριστα.

Πλουσιωτάτη εἶναι ἡ προσφορά του καὶ εἰς τὸν συγγραφικὸν τομέα. ἔχει συγγράψει μέγαν ἀριθμὸν μελετῶν δημοσίου δικαίου, καθὼς καὶ μελέτας διὰ τὴν νομοπληροφορικὴν, ὅπως τὸ Διαδίκτυον, Ἡλεκτρονικοὶ Ὑπολογισταὶ καὶ Δίκαιον κ.ἄ. Αἱ νομοκανονικαὶ μελέται αὐτοῦ ἐπὶ θεμάτων ἐκκλησιαστικοῦ δικαίου, αἱ ὁποῖαι ἐξεδόθησαν εἰς πολυσέλιδον ὀγκώδη τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον: «*Ἐκκλησία καὶ Δίκαιον*» ἀποτελοῦν ἐξαιρέτως πολύτιμον συμβολὴν εἰς τὴν ἐπιστήμην τοῦ δικαίου, ἐκρίθησαν δὲ εὐμενέστατα παρ' ἡμετέρων καὶ ξένων θεολόγων καὶ νομικῶν. Ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον παρουσιάζει τὸ βιβλίον του: «*Σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας*». ἔχει ἐπίσης ἐκδώσει συλλογὴν δοκιμίων του εἰς ἰδιαίτερον τόμον ὑπὸ τὸν τίτλον «*Ἡ ἄλλη μορφή τοῦ Ἰανοῦ*».

Ὁ κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος διαθέτων ἦθος καὶ χαρακτῆρα ἀδαμάντινον καὶ φρόνημα γνησίως ἐκκλησιαστικόν, κινεῖται παντοῦ καὶ πάντοτε μὲ ἄνεσιν καὶ ἀξιοπρέπειαν, τὰ ὁποῖα γενικῶς ὁμολογοῦνται ἀπὸ τοὺς ἐγγὺς καὶ τοὺς μακρὰν, προτάσων εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸ συμφέρον καὶ μόνον τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ ἀνωτερότης τῆς σκέψεως, ἡ συναίσθησις τῆς ὑπευθυνότητος, ἡ δικαιοκρισία του, ἡ ἀπροσωποληψία, ἡ σύνεσις καὶ ἡ σταθερότης εἰς τὰς ἀποφάσεις του, τὰς ὁποίας οὐδέποτε ἐσπευσμένως καὶ ἀνεξετάστως λαμβάνει, χαρακτηρίζουν τὴν προσωπικότητά του. Κρίνων μετὰ δικαιοσύνης, ἄνευ ὀθενδήποτε ἐπηρεασμῶν, ὡς δικαστὴς συνέβαλεν ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν διαμόρφωσιν τῆς νομολογίας τοῦ Ἀνωτάτου Ἀκυρωτικοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὴν κατεύθυνσιν τῆς κατοχυρώσεως τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν εἰς τὴν Μέσῃν Ἐκπαίδευσιν κατὰ τὸ ὀρθόδοξον δόγμα.

Ἡ ἐργατικότης του εἶναι ἀξιοθαύμαστος. Τὸ γραφεῖον του εἶναι διοικητήριον, σπουδαστήριον, ἐστία συμπαραστάσεως εἰς πάντας. Ἐξεπροσώπησε κατ' ἐπανάληψιν τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων καὶ μετέσχεν εἰς μέγαν ἀριθμὸν Διεθνῶν Συνεδρίων εἰς τὴν ἡμεδαπὴν καὶ τὴν ἀλλοδαπὴν. Διετέλεσε Πρόεδρος τοῦ Δικαστηρίου Σημάτων καὶ Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Εἰδικοῦ Δικαστηρίου. Σήμερον τυγχάνει Εἰδικὸς Ἐπι-

Τοῦ
Ἄρχ. **Κυρίλλου Μισιακούλη**
Α' Γραμματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

στημονικός Σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ὅμιλεῖ τὴν Γαλλικὴν καὶ τὴν Ἀγγλικὴν γλῶσσαν. Λόγω τῆς ἐνασχολήσεως αὐτοῦ μὲ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ τῆς προσφορᾶς αὐτοῦ εἰς τὴν θεολογικὴν ἐπιστήμην. Τὸ Τμῆμα Ποιμαντικῆς καὶ Κοινωνικῆς Θεολογίας τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης τὸν ἀνεκήρυσεν ἐπίτιμον Διδάκτορα Θεολογίας.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιθυμοῦσα ἰδιαιτέρως ἵνα τιμῆσιν αὐτὸν διὰ τὴν πολύτιμον συμβολὴν αὐτοῦ εἰς τὴν

ἁγίαν λειτουργίαν τῶν Ὑπηρεσιῶν Αὐτῆς ἀπὸ τῆς θέσεως τοῦ Εἰδικοῦ Ἐπιστημονικοῦ Συμβούλου, ὡς καὶ διὰ τὴν μετὰ πάσης προθυμίας καὶ εὐχαριστήσεως ἀνιδιοτελεῖ προσφορὰν αὐτοῦ εἰς τὴν ὅλην διακονίαν τῆς Ἀγιωτάτης ἡμῶν Ἐκκλησίας, ἀπεφάσισεν ὅπως ἀπονεύμῃ εἰς αὐτὸν τὸ παράσημον τοῦ Ἀποστόλου Παύλου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν τῶν καλῶν αὐτοῦ ἔργων, εἰς τὴν σημερινὴν Πανηγυρικὴν ἐορταστικὴν ἐκδήλωσιν.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος μὲ τοὺς τιμηθέντες κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα τῶν βραβεύσεων. Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ π. Ἡλίας Μαργαντώνης, ὁ κ. Ἀναστάσιος Μαρίνος καὶ ὁ π. Ἰωάννης Ἀντωνόπουλος. Διακρίνεται ἐπίσης ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν π. Θωμᾶς Συνοδινός.

**ΑΝΑΛΥΣΙΣ
ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ
ΤΟΥ
κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΜΑΡΙΝΟΥ**

Τὸν Ἀναστάσιο Μαρίνο γνωρίζω περισσότερο ἀπὸ πενήντα χρόνια. Ὑπῆρξαμε συμμαθητὲς στὴ Βαρβάκειο Πρότυπο Σχολὴ καὶ στὴ συνέχεια συμφοιτητὲς στὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, στὴν ὁποία μάλιστα εἰσήλθαμε τὸ 1951 ἔχοντας κάνει μαζί ἰδιαίτερο φροντιστήριο στὸν ἴδιο καθηγητὴ. Ἦταν, λοιπόν, φυσικὸ νὰ μᾶς ἔχει συνδέσει ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια μιὰ πολὺ στενὴ φιλία. Ἡ φιλία δὲ αὐτὴ ἀναπτύχθηκε περισσότερο ἐξαιτίας τοῦ γεγονότος ὅτι καὶ οἱ δύο ἐκδηλώσαμε ἐπιστημονικὰ ἐνδιαφέροντα πρὸς τὴν ἴδια κατεύθυνση. Ἦδη κατὰ τὴ διάρκεια τῆς κοινῆς φοιτητικῆς μας ζωῆς συνέπεσε νὰ κινήσει τὴν προσοχή μας τὸ ἐκκλησιαστικὸ δίκαιο. Τὸ ἐνδιαφέρον μας αὐτὸ ἐνισχύθηκε ἔτι μᾶλλον ἐκ τοῦ ὅτι ὁ κ. Μαρίνος διορίστηκε δικαστὴς στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας καὶ ἄρχισε νὰ ἀσχολεῖται συστηματικὰ, ὡς εἰσηγητῆς ὑποθέσεων, μὲ τὰ ζητήματα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, γιὰ τὴν ἐπιστημονικὴ ἐπεξεργασία τῶν ὁποίων συνεργαζόμαστε τακτικά. Προϊὸν αὐτῆς τῆς συνεργασίας ἦταν μιὰ μελέτη μὲ ἀντικείμενο τὴν ἴδρυση ναῶν καὶ εὐκτηρίων οἴκων δημοσιευθεῖσα τὸ 1967, ἡ ὁποία, μὲ τὴν ἐν συνεχείᾳ νομολογία, συνέβαλε οὐσιαστικὰ στὸ νὰ μπορέσει νὰ ἐφαρμοστεῖ μέσα σὲ ἀνεκτὰ συνταγματικὰ πλαίσια ἡ σχετικὴ μὲ τὴν ὑλοποίηση τῆς ἐλευθερίας τῆς λατρείας νομοθεσία. Τὴ μελέτη αὐτὴ ἀναδημοσίευσε ὁ κ. Μαρίνος στὶς πρῶτες σελίδες τοῦ τόμου ποὺ πρόσφατα ἐξέδωσε ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία «Ἐκκλησία καὶ Δίκαιον», τονίζοντας στὸν πρόλογο –μὲ ἀρκετὴ νοσταλγία γιὰ τὰ νεανικά μας χρόνια– ὅτι ἀποτέλεσε τὴν πρώτη κοινὴ μας συμβολή.

Ἀμέσως μετὰ ἐπιδόθηκε στὴ σύνταξη τῆς διδακτορικῆς του διατριβῆς περὶ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, γιὰ τὴν ὀλοκλήρωση τῆς ὁποίας ἀπαιτήθηκαν τέσσερα χρόνια καὶ πολλὰ ταξίδια. Γιὰ τὴ συγκέντρωση τοῦ ὕλικου του χρειάστηκε νὰ ἐπισκεφθεῖ ὁ κ. Μαρίνος ἐρευνητικὰ ἢ ἐκκλησιαστικὰ κέντρα τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως ἡ Γενεύη, ἡ Μαδρίτη, ἡ Ρώμη κ.ἄ.

Στὸ πλαίσιο τῆς ἀσκήσεως τῶν δικαστικῶν του καθηκόντων στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας ἀντιμετώπιζε συνεχῶς ὁ σήμερον τιμώμενος ὅλο καὶ πιὸ πολὺ πλοκα προβλήματα Δημοσίου Δικαίου. Γιὰ τὴ διεύρυνση τῶν γνώσεών του στὸν ἐπιστημονικὸ αὐτὸν κλάδο καὶ τὴ μεγαλύτερη εἰδίκευσή του μετέβη μὲ ἐκπαιδευτικὴ ἄδεια στὸ Παρίσι, ὅπου ἀσκήθηκε στὸ Γαλλικὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖο εἶχε ἀποτελέσει τὸ πρότυπο κατὰ τὴν ἴδρυση τοῦ ἑλληνικοῦ. Παράλληλως παρακολούθησε μαθήματα Δημοσίου Δικαίου, ἰδίως σὲ σχέση μὲ τὶς ἀτομικὲς ἐλευθερίες στὸ Πανεπιστήμιο τῆς ἴδιας πόλεως. Δὲν ἐλησμόνησε ὡστόσο καὶ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὰ ἐκκλησιαστικὰ ζητήματα. Ἔτσι, ἄκουσε τὶς παραδόσεις Κανονικοῦ Δικαίου ποὺ γίνονταν στὸ Ὁρθόδοξο Ρωσικὸ Ἰνστιτούτο τοῦ Ἁγίου Σεργίου.

Ἡ ἐντατικὴ θεωρητικὴ του ἐνασχόληση μὲ τὸ Δημόσιο Δίκαιο τοῦ παρέσχε τὴν εὐκαιρία νὰ γράφει σειρὰ ὀλόκληρη μελετῶν, ἰδιαίτερα σημαντικῶν τόσο ἀπὸ ἄποψη ἀντικειμένου ὅσο καὶ ἀπὸ τῆς πλευρᾶς τῆς ἐπιστημονικῆς πρωτοτυπίας τῶν θεμάτων τους. Ἐδῶ κατατάσσονται ἡ μελέτη του γιὰ τὴν παρεμβολὴ ἀσχετῶν διατάξεων στὸν νόμο, τὴν ψήφιση δηλαδὴ ἀπὸ τὴ Βουλὴ, κατὰ τὴ συζήτηση ἐνὸς νομοσχεδίου, διατάξεων ποὺ εἶναι ἄσχετες μὲ τὸ κύριο περιεχόμενο τοῦ νόμου, στὸν ὁποῖο περιλαμβάνονται (ὅπως, γιὰ παράδειγμα, διάταξη γιὰ τὴν καταπολέμηση τῆς φυλλοξήρας ποὺ θὰ ἐντασσόταν σὲ νόμο φορολογικὸ). Πρέπει

ἐπίσης νὰ μνημονευθοῦν στὸ σημεῖο αὐτό, μεταξὺ ἄλλων, δύο ἀκόμη σημαντικὲς μελέτες του, ἡ μία γιὰ τὴν ἀρμοδιότητα τῶν διοικητικῶν ὀργάνων —καὶ ὄχι μόνο τῶν δικαστηρίων— νὰ ἐλέγχουν τὴ συνταγματικότητα τῶν νόμων, καὶ ἡ ἄλλη γιὰ τὴ χειροτέρευση τῆς θέσεως τοῦ διοικουμένου κατὰ τὴν ἐξέλιξη τῆς διοικητικῆς διαδικασίας.

Ἡ ἐπιστημοσύνη ὁμῶς τοῦ Ἀναστασίου Μαρίνου προκύπτει μὲ πολὺ μεγαλύτερη σαφήνεια ἀπὸ τὴ διδακτορική του διατριβὴ γιὰ τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία, ὅπου μέσα σὲ 500 σελίδες καλύπτει ὅλες τὶς πτυχὲς τῆς προβληματικῆς ἐνὸς πολὺπλοκου καὶ πολυδιάστατου θέματος. Ἡ ὕλη τοῦ βιβλίου ἔχει καταταχθεῖ σὲ τρεῖς ἐνότητες. Στὸ πρῶτο μέρος, τὸ ἱστορικό, πραγματεύεται ὁ συγγραφέας τὴν ἀντιμετώπιση τῶν σχετικῶν θεμάτων ἀπὸ διάφορες δικαιοταξίες στὴ διάρκεια διαφόρων ἱστορικῶν περιόδων ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῶν Ἰουδαίων προφητῶν μέχρι τὸ ἔτος συντάξεως τῆς διατριβῆς (1972). Πρέπει νὰ διευκρινιστεῖ, ὅτι στὸ μέρος αὐτὸ ἔχουν περιληφθεῖ τόσο διατάξεις συνταγματικῶν κειμένων πού ἴσχυσαν κατὰ τὸν 19ο καὶ τὸν 20ο αἰῶνα στὸ ἑλληνικὸ Κράτος καὶ ἄλλες ὑπὸ εὐρύτερη ἔννοια ἑλληνικὲς περιοχὲς ὅσο καὶ διακηρύξεις περὶ θρησκευτικῆς ἐλευθερίας διεθνῶν ὀργανισμῶν καὶ σχετικὰ κείμενα διεθνῶν συμβάσεων. Στὸ δεύτερο μέρος, τὸ ἐρμηνευτικό, ἀναπτύσσονται οἱ οἰκείες ρυθμίσεις κατὰ τὸ ἑλληνικὸ Σύνταγμα καὶ τὴν ἑλληνικὴ νομοθεσία. Τὸ τρίτο, τέλος, ἔχει συγκριτικὸ χαρακτῆρα μὲ βάση τὰ ἰσχύοντα σὲ διάφορες χῶρες, οἱ ὁποῖες κατατάσσονται σὲ αὐτοτελεῖς κατηγορίες μὲ κριτήριον τὸν θρησκευτικὸ προσανατολισμὸ τῆς πλειονότητος τοῦ πληθυσμοῦ τους σὲ συνάρτηση μὲ τὶς ἐκεῖ σχέσεις Κράτους καὶ Ἐκκλησίας.

Ἡ διατριβὴ αὐτὴ, πού ἐγκρίθηκε ὁμοφώνως ἀπὸ τὴ Νομικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν μὲ τὸν βαθμὸ «ἄριστα», εἶναι ἰδιαίτερα σημαντικὴ γιὰ τὶς σχέσεις Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας στὴ σύγχρονη Ἑλλάδα. Πράγματι, τὸ περιεχόμενον τῆς διατριβῆς δὲν εἶναι μόνο νομικό, ἀλλὰ καὶ —ἐν πολλοῖς— θεολογικό, δοθέντος ὅτι ἀντιμετωπίζονται θέματα, ὅπως ἡ θέση τοῦ Ἐπισκόπου στὴν Εὐχαριστιακὴ Κοινότητα, ἡ φύση τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων καὶ ἄλλα συναφῆ. Παρενθετικῶς σημειώνω ἐδῶ, ὅτι στὸ θέμα τῶν σχέσεων Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας ἐπανῆλθε ὕστερα ἀπὸ μία δεκαετία καὶ πλέον, τὸ 1984, μὲ σχετικὴ μονογραφία, στὴν ὁποία ἀναπτυσσόταν ἡ διαμόρφωση τῶν σχέσεων αὐτῶν μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975. Τὰ πιὸ πάνω θέματα χειρίζεται γενικῶς ὁ κ. Μαρίνος μὲ

πολλὴ ἄνεση, λαμβανομένου ὑπόψη ὅτι ὡς δικαστὴς ἐνεργόγραφη στὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὴν ὁποῖαν ἔλαβε τὸ πτυχίον του μὲ τὸν βαθμὸ «ἄριστα». Περαιτέρω ἀναγνώριση τῶν ὑψηλῆς στάθμης θεολογικῶν γνώσεών του ἀποτέλεσε ἡ ἀναγόρευσί του σὲ ἐπίτιμο διδάκτορα ἀπὸ τὴ Θεολογικὴ Σχολὴ τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

Ἐπιφυλασσόμενος νὰ συμπληρώσω στὴ συνέχεια τὴν εἰκόνα τοῦ συγγραφικοῦ του ἔργου ἐπὶ ἐκκλησιαστικῶν θεμάτων, ἔρχομαι σὲ ἕνα ἄλλο τομέα, στὸν ὁποῖο ἡ συμβολὴ τοῦ κ. Μαρίνου ὑπῆρξε ἐξαιρετικὰ σημαντικὴ: τὸν νομοπαρασκευαστικόν. Τοὺς πρώτους μῆνες τοῦ ἔτους 1977 ἐργάσθηκε ἐντατικὰ ἡ ἐπιτροπὴ πού εἶχε ὡς ἔργο τὴν ὀριστικὴ διαμόρφωση τοῦ σχεδίου τοῦ νέου, μετὰ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1975, Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Στὴν ἐπιτροπὴ αὐτῇ, στὴν ὁποία ὁ κ. Μαρίνος κι ἐγώ, ὄντες τὰ κύρια νομικὰ μέλη, συνεργασθήκαμε πολὺ ἀποτελεσματικά, ἡ εἰδικὴ ἐμπειρία του σὲ εἰδικὰ θέματα Δημοσίου Δικαίου, κατ' ἐξοχίαν δὲ σὲ ζητήματα λειτουργίας τῶν συλλογικῶν ὀργάνων τῆς (ἐν προκειμένῳ Ἐκκλησιαστικῆς) Διοικήσεως, ἀποδείχθηκε πολὺτιμη. Ἀλλὰ καὶ πρόσφατα ἔχω τὴ χαρὰ καὶ τὴν τιμὴ νὰ συνεργάζομαι μαζί του στὴν ἐπιτροπὴ πού ἔχει συστήσει ἡ Ἱ. Σύνοδος γιὰ τὴν κατάρτιση σχεδίου νόμου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων.

Ἐπιτρέψτε μου τώρα νὰ σταθῶ σὲ μερικὲς σημαντικὲς γιὰ τὴν Ἐκκλησίαν μελέτες του. Μία ἀπ' αὐτὲς ἦταν ἡ ἀναφερόμενη στὴ συνταγματικὴ κατοχύρωση τῶν ἱερῶν κανόνων. Τὸ θέμα αὐτὸ ἀπασχολεῖ τὴ θεωρία καὶ τὴ νομολογία ἐδῶ καὶ δεκαετίες, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ διατυπώνονται ἀπόψεις πού προκαλοῦν πολλὰ ἐπιφυλάξεις. Μία ἀπὸ ἐπιστημονικῆς ἀπόψεως πειστικὴ καὶ συνάμα ρεαλιστικὴ λύση ἔδωσε στὸ πρόβλημα ὁ κ. Μαρίνος, στρέφοντας τὴ νομολογία τοῦ Δικαστηρίου πρὸς τὴ σωστὴ κατεύθυνση, στηριζόμενος στὸ ἄρθρο 13 τοῦ Συντάγματος μὲ τὴ σκέψη, ὅτι αὐτὸ κατοχυρώνει τὴ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ τῶν ὁπαδῶν τῆς ἐπικρατοῦσας θρησκείας. Ἄλλη μελέτη εἶναι ἐκείνη πού ἔχει ὡς ἀντικείμενον τὴν ἔκταση τοῦ ἀκυρωτικοῦ ἐλέγχου τῶν πράξεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχῶν ἀπὸ τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας. Καὶ ἐδῶ βρισκόμαστε ἐνώπιον ἐνὸς ἀπὸ τὰ σοβαρὰ προβλήματα τῆς πρακτικῆς καὶ ἡ βοήθεια τοῦ κ. Μαρίνου γιὰ τὴν ἀντιμετώπισή του ὑπῆρξε σημαντικὴ μὲ τὴ συστηματοποίηση τῶν προϋποθέσεων τοῦ ἐλέγχου βάσει τῆς νομολογίας. Ἀκόμη πιὸ περίπλοκο εἶναι τὸ θέμα,

ὅταν πρόκειται γιὰ ἔλεγχο πράξεων τῶν ἀγιορειτικῶν ἀρχῶν λόγω τῆς συνταγματικῶς κατοχυρωμένης αὐτοδιοικήσεως τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Ἀφιερώνοντας εἰδική μελέτη στὸ συγκεκριμένο θέμα δὲν διστάζει νὰ διαφωνήσει μὲ ἀπόφαση τῆς Ὀλομελείας τοῦ Συμβουλίου πού ἔκρινε ὅτι οἱ πράξεις τῶν ἀρχῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους δὲν εἶναι ἐκτελεστές διοικητικῆς πράξεις, ἄρα μὴ προσβλητές.

Περισσότερες μελέτες του εἶναι ἀφιερωμένες στὴν προστασία τῆς Ἀθωνικῆς Πολιτείας καὶ τῶν Μετεώρων ἀπὸ διαφόρους κινδύνους πού κατὰ καιροὺς γίνονται πολὺ ἀπειλητικοί. Στὸν κύκλο αὐτὸν ἀνήκει τὸ περίφημο *ἄβατον* πού –ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις– γνωρίζει περιόδους προβολῆς στὸν ἑλληνικὸ καὶ στὸν διεθνή τύπο. Εἶναι κλασικὲς οἱ μελέτες τοῦ τιμωμένου γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ ἑλληνορθόδοξου χαρακτήρα τοῦ ἁγιωνύμου Ὄρους καὶ γιὰ τὸ βουδδιστικὸ μοναστήρι πού ἔχει οἰκοδομηθεῖ –δυστυχῶς μὲ ἄδεια τῆς ἑλληνικῆς Πολιτείας– στὶς παρυφές του. Ἀναλόγου περιεχομένου μελέτη ἔχει γράψει καὶ γιὰ τὴν ἀποτροπὴ τῆς «τουριστικῆς» ἀξιοποιήσεως τῶν Μετεώρων. Ἀκολουθώντας, ὅπως συνήθως, ξένα πρότυπα προέτειναν μερικοὶ πρὶν λίγα χρόνια τὴν κατάργηση τῆς ἀργίας τῆς Κυριακῆς. Ἡ ἀπόκρουση αὐτῶν τῶν προτάσεων μὲ βάση τὶς ἀρχές τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ἀποτελεῖ τὸ ἀντικείμενο ἄλλων μελετῶν του.

Ἐκανα ἤδη, μὲ ἀφορμὴ τὰ δημοσιεύματα τοῦ κ. Μαρίνου, ὑπαινιγμὸ γιὰ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας ὀφειλόμενες σὲ εἰσηγήσεις του. Πρέπει εἰδικὰ ὁμως νὰ ἐπισημάνω, ὅτι ὑπὸ τὴν προεδρία του στὸ 6ο Τμήμα τοῦ Συμβουλίου ἐκδόθηκαν οἱ ἀποφάσεις, μὲ τὶς ὁποῖες κατοχυρώνεται ἡ ὑποχρεωτικὴ διδασκαλία τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν κατὰ τὸ ὀρθόδοξο δόγμα στὰ σχολεῖα, καθὼς καὶ ἡ πρωινὴ προσευχὴ τῶν μαθητῶν.

Ἡ ἐπὶ μακρὸν θητεία τοῦ κ. Μαρίνου ὡς μέλους τοῦ Ἀνώτατου Ἱπηρεσιακοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησίας ὠφέλησε παντοιοτρόπως τὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως, σὲ αὐτὸν ὀφείλεται δὲ καὶ ἡ σύνταξη τοῦ ἰσχύοντος Κώδικος Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπαλλήλων, δηλαδὴ τοῦ Κανονισμοῦ 5/1978.

Ὡς Πρόεδρος τοῦ Δευτεροβαθμίου Διοικητικοῦ Δικαστηρίου Σημάτων κατέβαλε πάντοτε ἰδιαίτερη προσοχή, ὥστε νὰ μὴ ἀναγνωρίζονται καὶ κατοχυρώνονται ὡς ἐμπορικὰ σήματα λέξεις ἢ παραστάσεις πού εἶχαν θρησκευτικὸ περιεχόμενο, μολονότι κατ' ἐπανάληψη ἔγινε προσπάθεια ἀπὸ τοὺς ἐνδιαφερομένους.

Περαιτέρω, τρεῖς φορές ἐξέπροσώπησε ὁ τιμώμενος τὴν Ἑλληνικὴ Κυβέρνηση ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων στὸ Στρασβούργο κατὰ τὴν ἐκδίκαση τῆς ὑποθέσεως τοῦ προσηλυτισμοῦ, καταγαγὼν μὲ τὴν ἀγόρευσίν του περιφανῆ νίκη κατὰ τῶν Μαρτύρων τοῦ Ἰεχωβά.

Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς ἐκπαιδευτικῆς ἀδείας του στὸ Παρίσι εἶχε ἀσχοληθεῖ ὁ κ. Μαρίνος μὲ τὰ θέματα τῆς ἠλεκτρονικῆς τεχνολογίας, ὅπως τὸ Διαδίκτυο (internet), ἡ ἠλεκτρονικὴ ἐγκληματικότητα, ἡ προστασία τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς κατὰ τοῦ ἠλεκτρονικοῦ «φακελώματος» κ.ἄ., καὶ ἔχει γράψει βιβλία εἰδικὰ γιὰ τὰ θέματα αὐτά. Ἔχει ἐπίσης ἀσχοληθεῖ καὶ μὲ τὰ θέματα τῆς βιοηθικῆς, τὰ ὁποῖα ἐνδιαφέρουν ἰδιαίτερος τὴν Ἐκκλησία, μὲ εἰδικὴ μονογραφία ὑπὸ τὸν τίτλο «*Γενετικὴ Μηχανικὴ καὶ Δίκαιον*». Μὲ τὸ τελευταῖο του βιβλίο πού κυκλοφορήθηκε πρὶν ἀπὸ δύο μῆνες καὶ ἐπιγράφεται «*Τὰ βασικὰ τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας*», ἐπανῆλθε στὴ θεματικὴ τοῦ πρώτου, δηλαδὴ τῆς διατριβῆς του.

Στὴν ὑπὸ εὐρεία ἐννοια ἐρευνητικὴ δραστηριότητα τοῦ τιμωμένου ἀνήκει ἡ συμμετοχὴ του σὲ πολλὰ διεθνή συνέδρια στὴν Ἑλλάδα καὶ στὸ ἐξωτερικὸ, εἴτε ἀτομικῶς, εἴτε μὲ τὴν ιδιότητα ἐκπροσώπου τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἢ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱ. Συνόδου.

Συμπληρώνοντας τὴν ἀπαρίθμηση τῶν διαφορῶν δραστηριοτήτων στὸν χῶρο τοῦ Δικαίου πρέπει νὰ προσθέσω, πρῶτον ὅτι πρὶν ἀπὸ τὴν εἴσοδό του στὸ Συμβούλιο τῆς Ἐπικρατείας εἶχε δικηγορήσει ἐπὶ τετραετία, καὶ δεύτερον, ὅτι προσέφερε ἐθελοντικὰ τὶς ὑπηρεσίες του, κατὰ τὸ ἴδιο ἐκεῖνο χρονικὸ διάστημα, ὡς Ἐπιμελητὴς στὸ Δικαστήριον Ἀνηλίκων Ἀθηνῶν – ἄλλο ἓνα πεδίο, στὸ ὁποῖο συνυπήρξαμε καὶ συνεργαστήκαμε στενά.

Τελειώνοντας δὲν θὰ ἤθελα νὰ παραλείψω νὰ παρουσιάσω τὸν κ. Μαρίνο καὶ ὡς δοκιμογράφο, ἰδιότητα πού διεκδικεῖ μὲ δύο βιβλία, ἓνα τὸ 1994 μὲ τὸν τίτλο «*Ἡ ἄλλη μορφή τοῦ Ἰανουῦ*», καὶ τὸ δεύτερο πρὶν δύο μῆνες μὲ τὸν τίτλο «*Δύσκολο παρὸν, δυσκολότερο μέλλον*».

Κατέβαλα προσπάθεια νὰ ἐκθέσω συνοπτικὰ τὴν συνολικὴ προσφορὰ τοῦ σήμερα τιμωμένου ἐπίτιμου δικαστικοῦ λειτουργοῦ πρὸς τὴ χώρα μας, πρὸς τὸ Ἔθνος, πρὸς τὴν ἐπιστήμη, πρὸς τὴν Ἐκκλησία. Αὐτὴ τὴν προσφορὰ ἐκτιμώντας ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ τὸν τιμήσει μὲ τὴν ἀπονομὴ τοῦ χρυσοῦ σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου.

**ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΣ
ΑΝΤΙΦΩΝΗΣΙΣ
ΤΟΥ
κ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ
ΜΑΡΙΝΟΥ**

Αισθάνομαι τὴν ἀνάγκη νὰ εὐχαριστήσω τὴν Ἁγία καὶ Ἱερὰ Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν τιμὴ τὴν ὁποῖαν μοῦ ἔκαμε ἀπονέμουσα εἰς ἐμὲ τὸν Χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, ἀποτελοῦντα τὴν ἀνωτάτη ἐκκλησιαστικὴ διάκριση. Ἡ διάκριση ὁμως αὐτὴ δημιουργεῖ σοβαρὴ εὐθύνη γιὰ μένα τουτέστιν τὴν εὐθύνη νὰ εἶμαι σὲ ἐτοιμότητα ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν γιὰ νὰ συνεχίσω νὰ προσφέρω τὶς ὑπηρεσίες μου εἰς τὴν Ἱερὰ Σύνοδο, ἰδίως εἰς αὐτοὺς τοὺς δύσκολους καὶ ἀπόρητους καιροὺς. Σὲ παλαιότερες ἐποχὲς ὁ λαὸς μας ἀντιμετώπιζε κινδύνους διαφορετικοὺς. Ἀντιμετώπιζε πολέμους, ὑφίστατο ἐθνικὲς καταστροφές, ὅπως ὁ ξεριζωμὸς τῶν Ἑλλήνων ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία, ὑπέφερε ἀπὸ ἐνέργειες μιᾶς ξενοκίνητης μερίδας Ἑλλήνων πολιτῶν ποὺ αἱματοκύλισαν τὸν λαὸ καὶ ὀδήγησαν τελικὰ ὀρισμένους ἀνεγκέφαλους «σωτῆρες» στὸ νὰ ἐγκαθιδρῦσουν δικτατορία ποὺ καὶ αὐτὴ ὀδήγησε, γιὰτι καὶ αὐτὴ ἦταν ξενοκίνητη, σὲ νέα ἐθνικὴ καταστροφὴ στὴν Κύπρο. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἐκκλησία μας ὑπέστη ὅλα ἐκεῖνα τὰ χρόνια, κατὰ παράβαση δὲ τοῦ Συντάγματος, ἐπεμβάσεις τῆς πολιτειακῆς ἐξουσίας στὰ ἐσωτερικὰ της. Ἡ παρουσία κυβερνητικοῦ ἐκπροσώπου στὶς συνεδριάσεις τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, αἱ ἀριστίνδην Σύνοδοι, οἱ ἐκλογές Ἀρχιερέων ἀπὸ τὴν Διαρκῆ Ἱερὰ Σύνοδο καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Ἱεραρχία, ἡ ἐπιλογὴ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τελικὰ ἀπὸ τὸν Ἀνώτατο Ἀρχοντα ἦταν μερικὲς ἀπὸ τὶς ἀπαράδεκτες ἐκεῖνες ἐπεμβάσεις.

Σήμερα ἡ κατάσταση ἔχει ἀλλάξει. Ἡ χώρα μας βρῖσκεται μὲν σὲ μία δημοκρατικὴ πορεία, ἀπειλεῖται ὁμως ἀπὸ ἄλλους κινδύνους. Ἀπειλεῖται ἀπὸ τὶς συνέπειες τῆς ἠλεκτρονικῆς ἐγκληματικότητος ποὺ δὲν τὴν ἔχουμε προσέξει ὅσο πρέπει ἰδίως μὲ τὴν χρῆση τοῦ διαβόητου Internet, ἀπειλεῖται ἀπὸ τὴν παγκοσμιοποίησιν τῆς φιλελεύθερης λαίλαπας, ἀπειλεῖται ἀπὸ τὴν μόλυνση τοῦ περιβάλλοντος καὶ κυρίως ἀπειλεῖται, ὅπως καὶ ἄλλες χώρες, ἀπὸ τὴν τρομοκρατία ἢ ὁποῖα ἀσκεῖται ἀπὸ φονταμενταλιστικὲς ὁμάδες ἢ πρὸς ἀντιμετώπιση τῆς οικονομικῆς παγκοσμιοποίησης καὶ γι' αὐτὸ ὁ γνωστὸς τρομοκράτης Carlos ἐδήλωσε ὅτι: «*Ἡ παγκοσμιοποίηση καὶ ἡ παγκόσμια ἐπανάσταση βαδίζουν μαζί, χέρι-χέρι. Ὁ χωρὶς σύνορα ἔνοπλος ἀγῶνας εἶναι ἡ μόνη ἀπάντηση*». Τέλος, ἡ χώρα μας ἀπειλεῖται καὶ ἀπὸ τὴν ἀνεξέλεγκτη ἄφιξη ἀπροσδιορίστου ἀριθμοῦ μεταναστῶν διαφόρων ἐθνοτήτων, ἔνεκα τῶν ὁποίων ἐπίκειται ἀλλοίωση τῆς φυσιογνωμίας τοῦ λαοῦ μας, τῆς θρησκείας μας καὶ τοῦ πολιτισμοῦ μας γενικότερα καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ ἐπιβάλλεται νὰ ἀντιμετωπισθοῦν οἱ ὁμάδες αὐτὲς μὲ προσοχὴ καὶ σεβασμὸ τῆς προσωπικῆς ἐκάστου ἀξίας.

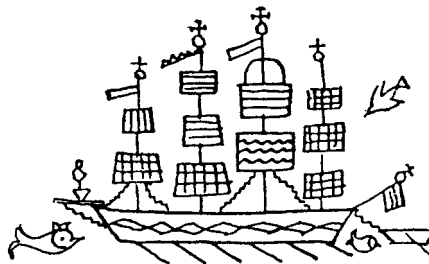
Ὅλοι αὐτοὶ οἱ κίνδυνοι μᾶς ὑποχρεώνουν νὰ εἶμαστε προσεκτικοί, νὰ ἐπαγρυπνοῦμε, ὡς Ἕλληνες καὶ ὡς πολῖτες, γιὰ τὴν προστασία τῆς χώρας μας καὶ τῆς Ἐκκλησίας μας, ἢ ὁποῖα, πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ τὸ ἐπισημάνουμε, δέχεται ἐπιθέσεις ἀπὸ μία κατηγορία Ἑλλήνων, τῶν λεγομένων «*προοδευτικῶν*», ὅπως δέχεται ἐπιθέσεις καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος, διότι ὀμιλεῖ, καὶ καλὰ κάνει καὶ ὀμιλεῖ, γιὰ νὰ ταράσσονται τὰ λιμνάζοντα νερὰ καὶ νὰ ἀφυπνίζεται ἡ συνείδηση πολλῶν νεοελλήνων, ἢ ὁποῖα ὑπνώττει βυθισμένη στὴ μακαριότητα τῆς καταναλωτικῆς κοινωνίας. Μὲ τὰ δεδομένα αὐτὰ ἐγὼ νοιώθω ὅτι ἔχω ἕνα ἐπὶ πλέον λόγο νὰ τελῶ ἐν ἐργηγόρσει διότι Ὑμεῖς Μακαριώτατε καὶ ἡ περὶ Ὑμᾶς Ἱερὰ Σύνοδος μοῦ ἐνεπιστεύθητε, καὶ σὰς εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἐμπιστοσύνη σας, νὰ ἀγρυπνῶ διὰ τὴν ἐν εὐρείᾳ ἐννοίᾳ νομιμότητα τῶν πράξεων τῶν διαφόρων ὀργάνων τῆς Ἐκκλησίας

καὶ ἔχω ἀφοσιωθεῖ στὴν ἐκπλήρωση τῆς ἀποστολῆς αὐτῆς. Καὶ πρέπει νὰ τονίσω ὅτι ἡ Ἐκκλησία μας βρισκεται σὲ μία δύσκολη καμπὴ τῆς πορείας της καὶ ἐν ὄψει τῆς προωθουμένης ἐνοποίησης τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν, ἡ ὁποία δὲν εἶμαι βέβαιος ἐὰν θὰ καταλήξει σὲ μία Εὐρώπη τῶν πατρίδων ἢ ἐὰν θὰ γίνει ἓνα χωνευτήρι λαῶν, ἔθνων καὶ πολιτισμῶν. Ἄλλωστε, ἡ μελετωμένη καὶ προπαρασκευαζομένη ἔνταξη τῆς Τουρκίας στὴν Εὐρώπη εἶναι πολὺ πιθανόν, γιὰ νὰ μὴ πῶ σχεδὸν βέβαιο, ὅτι θὰ ἐπηρεάσει τὸν εὐρωπαϊκὸ πολιτισμὸ, ἀφοῦ μάλιστα ἡ Εὐρωπαϊκὴ Ἐνωση ὄχι μόνον ἀδιαφόρησε γιὰ τὸν θρησκευτικὸ πολιτισμὸ τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ ἐτόλμησε νὰ διακηρύξει μὲ Ψήφισμα τοῦ Κοινοβουλίου της, ἤδη ἀπὸ τὸ ἔτος 2002, ὅτι ὁ Εὐρωπαϊκὸς Πολιτισμὸς στηρίζεται καὶ στὸν ἰσλαμισμό. Καὶ κατὰ τοῦ Ψηφίσματος αὐτοῦ μόνον ἡ Ἐκκλησία διαμαρτυρήθηκε. Ἡ Πολιτεία ὄχι μόνον τὸ ἀντιπαρῆλθε σιγῇ ἀλλὰ καὶ ἐχορήγησε ἡ προηγούμενη κυβέρνησις ἄδεια νὰ δημιουργηθῇ ὑπερμέγεθες Τέμενος καὶ Κέντρον Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στὴν Παιανία, ὅπου ὁμως οὐδεὶς μουσουλμάνος ὑπάρχει. Πρέπει λοιπὸν νὰ εἶναι ἔτοιμη ἡ Ἐκκλησία γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ κάθε ἐνδεχόμενον καὶ τότε μόνον θὰ μπορέσει νὰ ἀνταποκριθῇ στὴν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς ἀποστολή της, ἐὰν δὲν ἔχει ἐσωτερικὰ νομικὰ ζητήματα, ἐὰν παραμένει ἀπερίσπαστη, ὅσον ἀφορᾷ τὴν νομιμότητα καὶ κανονικότητα τῶν ἐνεργειῶν της, ὥστε νὰ μὴ ὑφίσταται τὰ κακόβουλα σχόλια καὶ τὴν κριτικὴ ἀπὸ τοὺς διαφόρους

ἐχθροὺς της, ἀπὸ τοὺς γνωστοὺς κεκράκτες καὶ ἀπὸ τὸν ἐσμό τῶν καιροσκόπων, ποὺ ἐμφανίζονται σὲ κάθε ἐποχὴ. Καθὼς πρέπει νὰ εἴσθε θωρακισμένοι καὶ Ὑμεῖς Μακαριώτατε κατὰ πάσης κατηγορίας ὅτι παρέβητε δῆθεν τὸν νόμον ἢ τοὺς «διακριτοὺς ρόλους» Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ὅπως εἶναι τῆς μόδας τὸν τελευταῖο καιρὸ νὰ ἐπαναλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς διαφόρους συνταγματολόγους ἀγράμματος καὶ ἀσχέτους. Εἰς τὸν τομέα αὐτὸν ὑπόσχομαι νὰ συνεχίσω τὴν ἐπαγρύπνησίν μου.

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς σημερινῆς τελετῆς θὰ ἤθελα νὰ εὐχαριστήσω τὸν παλαιὸ συμμαθητῆ, τὸν παλαιὸ συμφοιτητῆ καὶ πάνω ἀπ' ὅλα, τὸν εἰς τάξιν ἀδελφοῦ φίλο καθηγητῆ κ. Τρωιάνον, γιὰ ὅσα εἶπε γιὰ τὸ ἄτομό μου καὶ νὰ δηλώσω ὅτι ἀκούγοντάς τον θυμήθηκα τὰ χρόνια τῆς νιότης μας, τότε ποὺ ἀτενίζαμε τὸ μέλλον μας μὲ ἀγωνία καὶ ἀβεβαιότητα. Καὶ δρᾶττομαι τῆς εὐκαιρίας νὰ εὐχαριστήσω τὸν Πανάγαθον Κύριον καὶ Θεὸν ἡμῶν γιὰ τὸ μὲ συμπαραστάθηκα τὰ δύσκολα ἐκεῖνα χρόνια καὶ μὲ ἐβοήθησε νὰ μορφωθῶ καὶ νὰ σταδιοδρομήσω, παρὰ τὴν ἔλλειψη τοῦ πατέρα τὸν ὁποῖον μὲ ἐστέρησε, ὅταν ἤμουν 10 ἐτῶν, ἡ ξενοκίνητη ἐκεῖνη μερίδα τῶν Ἑλλήνων, ἡ ὁποία σήμερον ἀποτελεῖ πλέον τὴν τάξιν τῶν «παλαιομερολογιτῶν τῆς Ἀριστερᾶς» καὶ ἡ ὁποία προὐρίσται νὰ ἐξαφανισθῇ, ὅπως ἄλλωστε τὸ ἀναγνωρίζουν καὶ ἄνθρωποι προερχόμενοι ἀπὸ τὰ σπλάχνα της.

Τέλος εὐχαριστῶ καὶ ὅλους ἐσᾶς, οἱ ὁποῖοι μὲ ἐτιμήσατε μὲ τὴν παρουσία σας κατὰ τὴν σημερινὴν τελετῆ.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡ.
π. ΙΩΑΝΝΟΥ
ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΥ**

Ἡ Ἁγιωτάτη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος με Συνοδική Ἀπόφασή της ἀποφάσισε νὰ τιμήσει τὸν Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρ. π. Ἰωάννη Ἀντωνόπουλο, γέροντα κληρικό καὶ ἄνθρωπο εὐσεβή, με τὴν ὑψηλὴ τιμητικὴ διάκριση τοῦ χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου. Γιὰ τὸν ὁμιλοῦντα, ἀποτελεῖ ἰδιαίτερη τιμὴ καὶ ξεχωριστὸ καθῆκον ἢ προσπάθεια σκιαγράφησης μιᾶς τέτοιου ἐπιπέδου ἐκκλησιαστικῆς προσωπικότητος καὶ καθιστᾶ κάθε πιθανὴ προσέγγιση, ἀδύναμη στὴν περιγραφή καὶ φτωχὴ στὸν λόγο. Μπορεῖ ὁ ἑλληνικὸς λόγος νὰ ἀποτελεῖ τὸ καταλληλότερο ὄχημα ἔκφρασης νοημάτων καὶ ἀληθειῶν, ὅμως ὁ πνευματικὸς πλοῦτος καὶ ἡ ἀρετὴ τῶν ἀνθρώπων ποὺ ἔχουν δώσει τὴν ζωὴ τους στὴν Διακονία τῆς Ἐκκλησίας, ἀπαιτεῖ βίωμα χριστιανικὸ καὶ προσευχητικὴ διάθεση, γεγονός τὸ ὁποῖο χρειάζεται ὄχι μόνον ἓνα ὄχημα μεταφορᾶς, ἀλλὰ μίᾶ ζωὴ πραγματικῆς θυσίας καὶ ἀγάπης γιὰ τὸν Ἰδρυτὴ τῆς Ἐκκλησίας, Κύριο ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστό.

Τὸ νεαρὸ τῆς ἡλικίας μου, δημιουργεῖ ἐμφανῆ ἀντίθεση σὲ σχέση με τὸν τιμώμενο γέροντα κληρικό. Μοναδικὴ φράση ποὺ μπορεῖ νὰ ἀποδώσει τὰ συναισθήματα τῆς σημαντικῆς αὐτῆς στιγμῆς καὶ νὰ καλύψει τὸ ἡλικιακὸ κενό, εἶναι ἡ ἔννοια τοῦ προτύπου πρὸς τὸν ὁμιλοῦντα ἀλλὰ καὶ πρὸς κάθε νέο κληρικό, ὁ ὁποῖος εἰσερχόμενος στὸν ἱερό καὶ ἅγιο χῶρο τῆς Ἐκκλησίας ἔχει ἀνάγκη ἀπὸ γνήσια καὶ ἀληθινὰ πρότυπα τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, ὅπως αὐτὴ φανερῶνεται στὴν ποικιλόμορφη καὶ πολυδιάστατη ἐνοριακὴ ζωὴ καὶ στὴν θεία ἀγάπη Του πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Αὐτὴ ἡ ἀγάπη τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο ἀποτελέσει τὸν κινητήριο μοχλὸ ποὺ ὤθησε τὸν π. Ἰωάννη στὴν ἐκκλησιαστικὴ διακονία καὶ συνεχῶς ἀπομάκρυνε κάθε ἐμπόδιο ἀπὸ τὴν ζωὴ του, χωρὶς οὔτε μίᾶ στιγμὴ νὰ ἀκουστεῖ λόγος παραπόνου ἀπὸ τὰ χεῖλη του. Ἡ ἐνορία καὶ τὸ ἔργο της, ὀδήγησαν τὸν τιμώμενο στὸν χριστιανικὸ προσανατολισμὸ του καὶ ὡς ἄλλος ἀστέρας τῆς Βηθλεὲμ φώτιζε τὴν ζωὴ του, σὲ κάθε του δυσκολία καὶ βιοτικὴ μέριμνα. Οὐδέποτε ἔπαψε νὰ στοχάζεται τὴν αὐθεντικότερη προσέγγιση τοῦ σωστοῦ καὶ ὀλοκληρωμένου ποιμαντικῶν ἔργου, ἔργο τὸ ὁποῖο ἀπασχόλησε περισσότερο ἀπὸ τὸ μισὸ τῆς ζωῆς του μέχρι σήμερα. Ἀνῆλθε στὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον ὡς λειτουργός, ἔχοντας γνωρίσει βῆμα πρὸς βῆμα τὰ διακονήματα τῆς Ἐκκλησίας ἀφοῦ τὴν ὑπηρετήσε εἴτε ὡς ἀπλὸς πιστός, εἴτε ὡς νεωκόρος με ἀποτέλεσμα νὰ κατέχει οὐσιαστικά καὶ νὰ ἀντιλαμβάνεται σὲ βάθος τὰ ποιμαντικὰ προβλήματα κάθε ἐκκλησιαστικῆς τάξης μέσα στὴν ἐνοριακὴ ζωὴ. Ἐξῆσε καὶ λειτούργησε τὸ κύτταρο καὶ γι' αὐτὸ τὸ σῶμα του ἐκφράζει σήμερα τὴν εὐγνωμοσύνη του διότι σεβάστηκε τὸ ἐλάχιστο καὶ τὸ ἀνέδειξε σὲ θαυμαστὸ καὶ ἔνδοξο. Μία ἐπίσκεψη στὴν ἐνορία τοῦ Ἁγ. Στυλιανοῦ Γκύζη θὰ ἀπαντήσῃ στὰ ἐρωτήματα ἐκάστου καὶ θὰ ἀποδείξει τὰ λεγόμενα.

Ὅμως, ὅλες αὐτὲς τίς πτυχῆς τῆς ζωῆς τοῦ π. Ἰωάννου θὰ τίς ἀναλύσουμε στὴν ἀκόλουθη περιγραφικὴ καὶ σύντομη βιογραφία του. Γεννήθηκε ἀπὸ εὐσεβεῖς γονεῖς, σ' ἓνα μικρὸ καὶ ἄγονο χωριὸ τῆς Ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν, στοὺς Καμμενιανούς, τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1915. Περάτωσε τίς πρῶτες σπουδῆς του στὸ Δημοτικὸ Σχολαρχεῖο, με ἰδιαίτερα πολλοὺς κόπους καὶ στερήσεις, καὶ στὴν συνέχεια κατόρθωσε νὰ ὀλοκληρώσῃ τὴν Α' Τάξη τοῦ Γυμνασίου σὲ γειτονικὸ χωριὸ τῆς περιοχῆς του. Ὁ ζῆλος του γιὰ τὰ γράμματα, ὅμως, παρέμεινε ζωντανός

Τοῦ
Ἄρχμ.

Γαβριήλ Παπανικολάου
Συνεργάτου τῆς Συνοδικῆς
Ἐπιτροπῆς Διορθόδοξων
καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων

καὶ ὡς πύρινη φλόγα ἔθελγε τὴν ψυχὴ του γιὰ νὰ συνεχίσει τὴν προσωπικὴ του μόρφωση, ἀψηφώντας τὶς τεράστιες οἰκονομικὲς ἀγκυλώσεις τῆς περιόδου μετὰ τὴν Μικρασιατικὴ καταστροφή, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ βρεθεῖ στὴν πόλη τῆς Πάτρας, ὅπου καὶ φοίτησε στὴν Ἐμπορικὴ Σχολὴ τῆς πόλης. Κατὰ τὴν διάρκεια τῆς παραμονῆς του στὴν Πάτρα εἶχε τὴν εὐκαιρία νὰ γνωρίσει πρόσωπα μὲ γνήσιο χριστιανικὸ ἦθος, τὰ ὁποῖα τὸν ὀδήγησαν σὲ μία ἀπὸ τὶς σημαντικὲς καὶ καθοριστικὲς γνωριμίες τῆς ζωῆς του, αὐτῆς μὲ τὸν ξεκουστὸ καὶ ἐνάρετο γέροντα, πατέρα Γερβάσιο Παρασκευόπουλο. Κοντὰ του μνήθηκε στὴν ἀληθινὴ χριστιανικὴ ἀγάπη καὶ στὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον γιὰ τὸν συνάνθρωπο, γεγονός τὸ ὁποῖο διακόσμησε τὸν ἱερατικὸ χιτῶνα τῆς μετέπειτα πορείας του.

Λόγω μὴ ὑπάρξεως νυχτερινοῦ Γυμνασίου στὴν Πάτρα, ἔρχεται γιὰ πρώτη φορὰ στὴν πόλη τῶν Ἀθηνῶν, ἢ ὁποῖα καὶ ἐπρόκειτο νὰ γίνῃ ἡ μόνιμη κατοικία τῆς ζωῆς του. Ἐφοδιασμένος μὲ ἐπιστολὴ τοῦ π. Γερβασίου, παρουσιάζεται στὸν ἀοίδιμο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Χρυσόστομο Παπαδόπουλο, ὁ ὁποῖος τὸν ὑποδέχθηκε ὡς δεῦτερος πατέρας του καὶ ἀφοῦ συμβουλευθῆκε τὸ συνοδευτικὸ γράμμα ποῦ μετέφερε μαζί του, τὸν διόρισε μέσα στὶς ἐπόμενες κίολας ἡμέρες, τρίτο νεωκόρο στὸν Καθεδρικὸ Ἱ. Ναὸ, τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου. Ἐκεῖ παρέμεινε μέχρι τὴν ἔναρξη τοῦ Β' Παγκοσμίου Πολέμου, ὅπου καὶ ὑπηρετήσε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια τῆς πατρίδος μας, συμμετέχοντας ὡς μάχιμος στρατιώτης, στὸ Ἀλβανικὸ μέτωπο.

Μετὰ τὴν ἐπιστροφή του στὴν Ἀθήνα, ὁ τότε Μέγας ἐκκλησιαστικὸς ἀνὴρ, Ἀρχιεπίσκοπος Χρῦσανθος, τὸν διόρισε καὶ πάλι νεωκόρο στὸν ἱστορικὸ Ἱ. Ναὸ τοῦ Ἁγ. Βασιλείου Μετσόβου. Μέσα σ' αὐτὴν τὴν εὐλογημένη ἐνορία, ὁ Θεὸς τὸν ἀξίωσε νὰ διέλθει ἀπὸ πολλὰς πτυχὲς τῆς ἐκκλησιαστικῆς διακονίας, εἴτε ὡς ἱεροκέρυκας, εἴτε ὡς φοιτητῆς-κατηχητῆς τῶν παιδιῶν τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγ. Βασιλείου.

Ὡς κορωνίδα, ὁμως, τῆς παραμονῆς του στὸν Ἱερὸ αὐτὸ Ναὸ ἔρχεται νὰ ἀναδειχθεῖ ἡ γνωριμία καὶ ὁ γάμος του μὲ τὴν μετέπειτα πρεσβυτέρα του, Ἑλένη Ἀβραάμ Τυπάλδου, γεγονός τὸ ὁποῖο ὀφείλεται στὶς διακριτικὲς ἐνέργειες ἑνὸς ἄλλου μεγάλου πνευματικοῦ γέροντος ποῦ συνάντησε στὴ ζωὴ του, τοῦ πατρὸς Πολύκαρπου Ἀνδρώνη, ὁ ὁποῖος ἦταν ὁ πνευματικὸς τῆς ἐνορίας τοῦ Ἁγ. Βασιλείου καὶ μέλος τῆς χριστιανικῆς ἀδελφότητος «Ζωή». Καρποὶ αὐτῆς τῆς εὐλογημένης οἰκογένειας εἶναι

τὰ τρία τέκνα του, στὰ ὁποῖα διακρίνεται ἡ βαθιὰ πίστη καὶ τὸ γνήσιο ὀρθόδοξο ἦθος ποῦ κληρονόμησαν ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς γονεῖς τους. Δυστυχῶς, πρὶν ἀπὸ δύο χρόνια, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, ὡς Κυρίαρχος τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ἐκάλεσε εἰς τὰς αἰωνίους μονάς, ὕστερα ἀπὸ πολὺχρονη καὶ σοβαρὴ ἀσθένεια, τὴν ἀγαπητὴ καὶ εὐσεβεστάτη πρεσβυτέρα του. Θὰ χαίρει ὁμως καὶ θὰ ἀγάλλεται μαζί μας τούτη τὴν ὥρα, ἀπὸ τὸν τόπο κάθε χριστιανὸς ποθεῖ καὶ ἀγωνίζεται νὰ κερδίσει.

Πτυχιούχος τῆς Θεολογίας ὀρκίσθηκε τὸν Ὀκτώβριο τοῦ 1944 καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐργάσθηκε ὡς καθηγητῆς σὲ διάφορα ἰδιωτικὰ σχολεῖα ἕως τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1948, ὅπου καὶ διορίσθηκε μόνιμος καθηγητῆς στὸ Κολέγιο Ἀθηνῶν, στὸ Ψυχικόν. Κατὰ τὴν διακονία του ὡς ἐκπαιδευτικὸς ἐπέδειξε λαμπρὰ δείγματα γνησίου ἐκφραστῆ τῆς Ὀρθοδόξου Θεολογίας καὶ Παραδόσεως καὶ ὡς πνευματικὸς τοῦ ἀνωτέρου ἰδρύματος, ἀναλώθηκε στὴν πνευματικὴ κατάρτιση τῶν ἐκπαιδευομένων μὲ ἀποτέλεσμα πολλοὶ ἐκ τῶν μαθητῶν του νὰ τὸν τιμοῦν μέχρι καὶ σήμερα μὲ τὶς ποικίλες ἐκδηλώσεις τους πρὸς αὐτόν.

Ὁ Θεός, ὁμως, παρακολουθώντας ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς πορείας του, τὸν πόθο του γιὰ τὴν ἱεροσύνη καὶ τὴν ἔνταξή του στὸν ἱερὸ κλῆρο τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς, τὸν ὀδήγησε στὸν μετέπειτα Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, Ἀρχιμανδριτῆ Ἱερώνυμο Κοτσώνη καὶ στὸν τότε προϊστάμενο τῆς ἀδελφότητος «Ζωή» π. Σεραφεῖμ Παπακώστα, οἱ ὁποῖοι μὲ ἰδιαίτερη προθυμία παρουσίασαν τὸν ὑποψήφιο Ἰωάννη στὸν Μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Σπυριδῶνα Βλάχο, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ χειροτονηθεῖ διάκονος στὶς 8 Σεπτεμβρίου 1950 καὶ ὕστερα ἀπὸ δύο ἡμέρες πρεσβύτερος. Μὲ τὸ νέο πλέον ἐφόδιο τῆς ἱεροσύνης, ὁ π. Ἰωάννης τοποθετήθηκε στὴν νεοσύστατη καὶ δυναμικὴ ἐνορία τοῦ Ἁγ. Στυλιανοῦ στὸ Γκύζη, ὅπου ξεκινᾷ γιὰ αὐτόν ἡ πραγματοποίηση τῆς χριστιανικῆς ἀγάπης τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὸν ἄνθρωπο.

Ἐκεῖ, στὸν Ἁγ. Στυλιανόν, σὲ μία περιοχὴ μὲ ἰδιόμορφες ποιμαντικὲς ἀπαιτήσεις, ἄρχισε νὰ ἐργάζεται καὶ ἀνέπτυξε ἰδίως μεταξὺ τῶν παιδιῶν καὶ τῶν νέων ἕνα πολὺ μεγάλο ἔργο. Στὰ 1000 περίπου παιδιὰ καὶ νέους τῆς ἐνορίας ὅπου βρῆκε μόλις ἀνέλαβε, περίπου τὰ 600 ἦταν στὰ Κατηχητικὰ τῆς ἐνορίας του. Ἔτσι μέσῳ τῶν παιδιῶν ἔστειλε μαθήματα ἑλληνικῆς παιδείας καὶ Ὀρθόδοξης Παράδοσης καὶ στοὺς Γονεῖς τους, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν δημιουργία μίας κατηχητικῆς γέφυρας ἐκκλησίας καὶ ἐνοριτῶν.

Εἶναι ἐπίσης, ἄξια λόγου, ἡ ποιμαντική μέθοδος ποῦ ἀκολούθησε ὁ π. Ἰωάννης, μία μέθοδος ἐκ πρώτης ὄψεως συστηματοποιημένη καὶ ἄρτια ὁργανωμένη σὲ σχέση μετὰ τὴν συνεχή παρουσία, πάντα, κληρικών καὶ λαϊκῶν στὸ ἔργο καὶ στὴν ζωὴ τῆς ἐνορίας. Αὐτό, ὅμως, τὸ ὁποῖο ἀπέδωσε εὐχρηστὰ καρπούς, τοὺς ὁποίους καὶ ἀπολαμβάνει σήμερα ἡ σύνολη περιοχὴ τοῦ Γκύζη, εἶναι ἡ ἀπεριόριστη καὶ ἀνιδιοτελὴς ἀγάπη μεταξὺ κλήρου καὶ λαοῦ. Μία σχέση ἀμφίδρομη, χωρὶς ἐγωπάθειες καὶ φιλοδοξίες, ἡ ὁποία στηρίζεται στὸ πνεῦμα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς κοινωνικῆς συνοχῆς.

Σήμερα, ποῦ ὁ τιμώμενος συμπληρώνει 55 χρόνια παρουσίας στὸν Ἅγ. Στυλιανό, σίγουρα περισσότερα ἀπὸ τὸ σύνολο τῶν χρόνων τῆς ζωῆς του, κυριολεκτικὰ κοσμεῖ τὴν τοπικὴν περιοχὴ ἢ ζωντανὴ καὶ ἐνεργὴ προσφορά του, τὴν ὁποία κάθε ἐνοριτὴς-μέλος βεβαιώνει καὶ ἀναγνωρίζει στὸ ἐκκλησιαστικὸ πρόσωπό του. Μέσα δέ, σὲ ὅλα αὐτὰ τὰ χρόνια εὐαισθητοποιημένης διακονίας, πέντε κεντρικὰ σημεῖα μποροῦν νὰ συνοψίσουν τὸ ἔργο τοῦ π. Ἰωάννου ὡς ἐφημερίου:

- ἡ ὁλοκλήρωση τῆς ἀνοικοδόμησής καὶ περάτωσης τῶν κτιριακῶν ἐργασιῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ, τόσο σὲ ἐξωτερικὸ ὅσο καὶ σὲ ἐσωτερικὸ ἐπίπεδο
- ἡ ἀνέγερση ἐνὸς σύγχρονου καὶ πολυτελέστατου Ἑνοριακοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου μετὰ ποικίλες ποιμαντικές, φιλανθρωπικὲς καὶ πολιτιστικὲς δραστηριότητες
- ἡ δημιουργία χριστιανικῆς βιβλιοθήκης πρὸς χρῆση κάθε ἐνδιαφερομένου
- ἡ σημαντικὴ συμβολὴ του στὴν ἴδρυση τῆς Χριστιανικῆς Φοιτητικῆς Ἐνώσεως, τῆς ὁποίας καὶ ἀποτελεῖ ἰδρυτικὸ μέλος, καὶ πέμπτον
- ἡ ἀξιόλογη συγγραφικὴ του δραστηριότητα, ἔχοντας στὴν συλλογὴ του συγγράψει πολλὰ θρησκευτικὰ ἔργα μετὰ ποιμαντικὸ καὶ ἐποικοδομητικὸ χαρακτήρα. Ἐναφέρω ἐν συντομίᾳ:

1) *Ὁ Ἱερός Ναός Ἅγ. Στυλιανοῦ καὶ ἡ περιοχὴ Γκύζη*, ὅπου, σ' αὐτὴ τὴν ἱστορικο-αφηγηματικὴ συγγραφικὴ ἐργασία του, παρουσιάζεται ἡ συνολικὴ εἰκόνα τοῦ ποιμαντικοῦ καὶ πολὺπλευρου ἔργου ποῦ ἐπιτέλεσε ὁ ἴδιος

στὴν περιοχὴ τοῦ Γκύζη ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἰδρύσεως τῆς ἐνορίας μέχρι καὶ σήμερα.

2) *Ὁρθόδοξη λαϊκὴ κατήχηση*

3) *Πέντε σκαλοπάτια τῆς χάριτος*

4) *Πρόσχωμεν, σχόλια στὴ Θ. Λειτουργία*

5) *Γιὰ μίαν καλὰ ὁργανωμένη ἐνοριακὴ ἐργασία*, βιβλίον τὸ ὁποῖο ἐξέδωσε τὸ ἔτος 2002 καὶ περιγράφει ἀναλυτικὰ τὸ ποιμαντικὸ πρόγραμμα ποῦ ἀκολούθησε στὴν ἐνορία του κατὰ τὴν διάρκειά τῆς ἐκεῖ διακονίας του, δίνοντας ταυτόχρονα τὴν μαρτυρία μιᾶς ἐμπεριστατωμένης λειτουργικῆς καὶ πνευματικῆς ἐνοριακῆς ζωῆς.

Γιὰ ὅλα τὰ παραπάνω ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἁγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἀποφάσισε νὰ τιμήσει τὸν Αἰδ. Πρωτ. Ἰωάννη Ἀντωνόπουλο μετὰ τὸν Χρυσὸ Σταυρὸ τοῦ Ἁγ. Παύλου, ἐρχόμενη νὰ ἐπισφραγίσῃ τὴν ζωὴ καὶ τὸ ἔργο ἐνὸς τίμιου ἐργάτη τοῦ ἀμπελωνος, ὁ ὁποῖος ἀναδείχθηκε μέσα στὸ σύνολο τῶν ἐνοριτῶν του, ὅχι ὡς κάτι ξεχωριστὸ ἀπὸ αὐτοὺς ἀλλὰ ὡς ἓνας ἀπὸ αὐτούς, ὀδηγώντας τους ὡς ἄλλος ἄσβεστος φάρος στὴν μοναδικὴ ὁδὸ γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου ποῦ ἐκφράζεται στὴν μυστηριακὴ καὶ πνευματικὴ βίωση τοῦ κόσμου μέσα στὴ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Περαίνοντας τὴν παρουσίαση αὐτὴ, ἐπιτρέψατέ μου νὰ παραθέσω τὸν συγκινητικὸ ὀρισμὸ τοῦ «πνευματικοῦ ἀνθρώπου» σύμφωνα μετὰ τὸν ἀείμνηστο καθηγητὴ τῆς Π.Δ. Βασίλειο Βέλλα: «Ὁ πνευματικὸς ἄνθρωπος δὲν ἔχει ποτὲ τὸ δικαίωμα νὰ ἡσυχάσῃ, ὅσο κουρασμένος καὶ ἀπληθισμένος καὶ ἂν εἶναι, ἀλλὰ πάντοτε ὀφείλει νὰ ἐργάζεται, παράγων... ἔργον ἄνευ ψόγου καὶ μώμου. Εἶναι ἴδιον τῶν μεγάλων πνευματικῶν ἀνθρώπων νὰ εὐρύνουν καθ' ἑκάστην τὸν ὀρίζοντα τῆς δράσεως καὶ τῶν ἐπιδιωκομένων σκοπῶν. Εἰς τοιοῦτους ἄνδρας ἡ στασιμότης ἐν τῇ ἐνεργείᾳ καὶ τῇ ἐπιδιώξει τῶν σκοπῶν, ἥτις φέρει ἐν ἑαυτῇ τὸ μικρόβιον τοῦ μαρασμοῦ καὶ τοῦ θανάτου εἶναι παντελῶς ξένη».

Ἐξαιτούμενος, τέλος, τὴν πατρικὴν σας εὐχὴ καὶ εὐλογία Αἰδεσιμολογιώτατε πατέρα Ἰωάννη, τολμῶ, ταπεινά, νὰ ἀναφωνήσω

Ἄξιός ὁ ἀγὼνας Σας πολυσέβαστε Γέροντα, Ἄξιός...

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΠΡ.
π. ΗΛΙΑ
ΜΑΡΚΑΝΤΩΝΗ**

«Ὁ ἱερεὺς δὲν εἶναι ἄνθρωπος· εἶναι ἡ θυσία ἑνὸς ἀνθρώπου, ἡ ὁποία προστίθεται στὴ θυσία τοῦ Χριστοῦ».

Τὴν ἀξιωματικὴν αὐτὴ φράσιν τοῦ Βιργκίλ Γκεοργκίου ἐνεκοπλώθη ὁ Αἰδεσιμολογίατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἡλίας Μαρκαντώνης καὶ αὐτὴ ἀπετέλεσε τὴν πυξίδα, ἡ ὁποία κατηύθυνε καὶ τὸ φῶς τὸ ὁποῖον ἐφώτισε τὴν ἱερατικὴν του πορείαν.

Ὁ σεβαστὸς, εὐλαβὴς, φιλακόλουθος καὶ ἱεροπρεπὴς αὐτὸς λευίτης ἐγεννήθη εἰς τὸ ὄρεινόν χωρίον Ἄηδοχωρίον τοῦ Νομοῦ Καρδίσης τὸ ἔτος 1938 ἀπὸ πτωχὴν καὶ πολύτεκνον οἰκογένειαν, εἰς τὴν ὁποίαν ἐπλάσθη καὶ ἐμορφώθη τοῖς τῆς εὐσεβείας δόγμασι.

Ἐπεράτωσε τὰς Γυμνασιακὰς του σπουδὰς εἰς τὸ Γυμνάσιον Σοφάδων Καρδίσης, εἰς τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη μὲ τὰς γνώσεις τῆς Ἑλληνορθοδόξου Ἀγωγῆς.

Κατόπιν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰσῆχθη εἰς τὴν Θεολογικὴν Σχολὴν τοῦ Ἐθνικοῦ καὶ Καποδιστριακοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν τὸ ἔτος 1957.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς σπουδῆς τῆς Ἱερᾶς Ἐπιστήμης εἰργάσθη ὡς Κατηχητὴς εἰς Ἐνορίαν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Περατώσας τὰς σπουδὰς του τὸ 1961, διωρίσθη ἀπὸ 15.4.1962 ὡς Ἀναπληρωτὴς Καθηγητὴς εἰς τὸ Γυμνάσιον Γαλαξειδίου, ὑπηρετήσας ἐπὶ διετίαν, διδάξας τοὺς μαθητὰς του ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου, διακονήσας παραλλήλως τὸ θεῖον Κήρυγμα καὶ τὴν Κατήχησιν (4 κατηχητικὰ ἑβδομαδιαίως).

Τὸ ἔτος 1964 ὑπηρετήσεν ὡς Καθηγητὴς εἰς τὸ Γυμνάσιον Κορθίου Ἄνδρου, διακονήσας τὸ θεῖον Κήρυγμα καὶ τὴν Κατήχησιν.

Τὴν 12.7.1964 ἐνυμφεῦθη τὴν Καθηγήτριαν Οἰκιακῆς Οἰκονομίας κ. Μαργαρίταν Κρᾶ, ἡ ὁποία ὡς τιμιωτέρα λίθων πολυτελῶν ἀπετέλεσε τὸν Κυρηνάιον τῆς οἰκογενειακῆς καὶ ἱερατικῆς του ζωῆς. Ἐκτοτε παρέμεινεν εἰς Ἀθήνας ἐργασθεὶς κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1964 - 1965 ὡς Καθηγητὴς ἐν τῇ Ἰδιωτικῇ Ἐκπαιδεύσει.

Μετὰ ταῦτα εἰσῆλθεν εἰς τὰς τάξεις τῆς τέχνης τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστήμης τῶν ἐπιστημῶν. Τὴν 28ην Μαρτίου 1965 ἐχειροτονήθη Διάκονος καὶ τὴν 4ην Ἀπριλίου 1965 Πρεσβύτερος, ὑπὸ τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πρώην Λήμνου Βασιλείου Ἀτέση, ἐντολῇ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Χρυσοστόμου του Β', τοποθετηθεὶς ὡς Τακτικὸς Ἐφημέριος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίου Νικολάου Καισαριανῆς, ἐν ᾧ ὑπηρετήσεν ἐπὶ τριετίαν, διακονῶν ὡς Ἱεροκέρυξ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ Ὑπεύθυνος τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καὶ Κατηχητὴς. Παραλλήλως, εἰργάσθη καὶ ὡς Καθηγητὴς εἰς τὸ ἐν Παγκρατίῳ ἰδιωτικὸν Ἐκπαιδευτήριον «Σχολὴ Καλπάκα» ἐπὶ διετίαν.

Τὸ ἔτος 1967 ἀπεσπάσθη ἀποφάσει τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἐπὶ ἑξάμηνον εἰς τὴν ἀκριτικὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Σιδηροκάστρου, ἐργασθεὶς ὡς Ἱεροκέρυξ καὶ Κατηχητὴς.

Τὸν Μάιον τοῦ 1968 μετετέθη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας.

Κατὰ τὸ Ἀκαδημαϊκὸν Ἔτος 1968 - 1969 διωρίσθη ὑπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Παιδείας καὶ Ἐκπαίδευσης ὡς Καθηγητὴς τοῦ μαθήματος τῆς Ἐκκλησιολογίας καὶ Ἐκκλησιαστικῆς Ἀγωγῆς εἰς τὴν Σχολὴν Νηπιαγωγῶν Καλλιθέας.

Τοῦ
Ἀρχιμ.
Μάρκου Βασιλάκη
Β' Γραμματέως
τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἀπὸ 4ης Ἰανουαρίου 1969 προσελήφθη ὑπὸ τοῦ Μακαριστοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κυροῦ Ἱερωνύμου, ὡς Ἀρχιεπιφύλαξ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὑπηρετήσας ἐπὶ συμβάσει ἕως τὸ 1971.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 3392/1721/25.5.1971 Πράξεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου (Φ.Ε.Κ. 84/31.5.1971/τ.Ν.Π.Δ.Δ.) διωρίσθη, κατόπιν ἐπιλογῆς, ὡς Ἀρχιεπιφύλαξ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου δoῦς τὴν νενομισμένην διαβεβαίωσιν τὴν 28.6.1971 καὶ ὑπηρετήσας ὡς Ἀρχιεπιφύλαξ ἕως 28.9.1976.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμ. 4577/2185/28.9.1976 Ἀποφάσεως τῆς Διαρκoῦς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ ἀνατέθησαν τὰ καθήκοντα τοῦ ὑπευθύνου τοῦ Γραφείου Προσωπικοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, θέσιν ἣν κατέχει ἕως σήμερον, ἐξελεγχθεὶς ὑπαλληλικῶς ἕως τοῦ βαθμοῦ τοῦ Διευθυντοῦ καὶ προσενεγκῶν πολυτίμους ὑπηρεσίας ὡς παρὰ πάντων ὁμολογεῖται.

Κατὰ τὰς ἐορτὰς τοῦ Ἁγίου Πάσχα τῶν ἐτῶν 1973 καὶ 1975 ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν ἐπὶ δεκαπενθήμερον εἰς Βουκουρέστιον Ρουμανίας διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Μελῶν τῆς Ἑλληνικῆς Πρεσβείας καὶ τῶν ἐκεῖ διαμενόντων Ἑλλήνων, ὥστε καὶ ἄλλα πρόβατα δεῖ αὐτὸν ἀγαγεῖν.

Ἐπίσης διὰ τὰς Ἐορτὰς τοῦ Δωδεκαημέρου τοῦ ἔτους 1979 ἀπεστάλη εἰς Μάλταν πρὸς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν Ὁρθοπεδικῶν ἀναγκῶν τῶν ἐκεῖ Ὁρθοδόξων.

Ἀπὸ τῆς μεταθέσεώς του κατὰ τὸ ἔτος 1968 εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Καλλιθέας, διετέλεσε ἀπὸ 1969 ἕως 1978 Πρόεδρος τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπὸ 1986 ἕως σήμερον.

Ἐκτελεῖ ὅση αὐτῷ δύναμις τὰ Ἐφημεριακὰ καὶ Ποιμαντικά του καθήκοντα διακονῶν εἰς τὸ Κήρυγμα καὶ τὴν Ἐξομολόγησιν.

Διετέλεσε ὑπεύθυνος Νεότητος καὶ Κατηχητικῶν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1968 ἕως τοῦ ἔτους 1975 καὶ ἀπὸ τὸ ἔτος 1986 ἕως τὸ ἔτος 2002. Εἰσηγήθη εἰς τὸ Γραφεῖον Νεότητος τῆς

Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ ἐφήρμοσε εἰς τὴν Ἱενορίαν του μαθήματα Κατηχήσεως διὰ μαθητὰς τῶν πρώτων τάξεων τοῦ Δημοτικοῦ καὶ τοῦ Νηπιαγωγείου.

Τὸ 2001 ὁ Δῆμος Καλλιθέας τοῦ ἀπένευμε Τιμητικὴν Πλακέταν, ἐπιβραβεύων τὴν ἀρίστην ποιμαντικὴν ἐνοριακὴν διακονίαν του καὶ τὴν ὑποδειγματικὴ ἀγαστὴν συνεργασίαν ἐνοριακοῦ ἔργου καὶ Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως.

Ἐκ τοῦ Γάμου του ἀπέκτησεν ἕξι τέκνα, τέσσαρα ἄρρενα, τὰ ὁποῖα ἐχειροτονήθησαν Κληρικοὶ εἰς τὴν Ἱεράν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν, παρ' ὅτι δύο ἐξ αὐτῶν ἐσπούδασαν θετικὰς Ἐπιστήμας, ἦτοι ὁ πρῶτος Χημείαν καὶ ὁ τέταρτος Βιολογίαν καὶ οἱ τέσσαρες δὲ εἶναι Πτυχιούχοι καὶ τῆς Θεολογίας καὶ δύο θυγατέρας αἱ ὁποῖαι ἔγιναν Πρεσβυτέρες σπουδάσασαι ἢ μὲν πρώτη Νηπιαγωγὸς καὶ Θεολόγος, ἢ δὲ δευτέρα Διδασκάλισσα Μουσικῆς, ὑπηρετοῦσα σήμερον ὡς Ὑπάλληλος εἰς τὸν Ο.Σ.Ε.

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1987 ἐδημιούργησε εἰς τὴν Ἱενορίαν του ἓνα κύκλον Φοιτητῶν - Ἀποφοίτων τὸν ὁποῖον ἀκαμάτως συνεχίζει ἕως σήμερον καὶ τὸν ὁποῖον παρακολουθοῦν περὶ τὰ πενήντα (50) ἄτομα. Ἐκ τοῦ κύκλου τούτου ἐχειροτονήθησαν ἐκτὸς τῶν τέκνων του 4 ἀκόμη Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καὶ προῆλθον ἕξι (6) Πρεσβυτέραι. Αὐτὴν τὴν μεγάλην εὐλογίαν τοῦ ἐπεφύλαξεν ὁ Θεός, ὥστε νὰ συλλειτουργῇ μὲ τὰ φυσικὰ καὶ πνευματικὰ του τέκνα «ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν κύκλω τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου».

Τὴν 12.10.2004 ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς τὸ ἔργον τῆς ὁποίας πολυτίμους προσήνεγκεν ὑπηρεσίας ἀπεφάσισεν ὁμοφώνως τῇ ἐμπνευσμένη προτάσει τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, νὰ ἀπονεύμῃ εἰς αὐτὸν τὸ Παράσημον τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν διὰ τὸ πολὺπλευρον καὶ πολυσχιδῆς ἔργον του.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ
ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ
ΤΩΝ ΑΡΧΙΜ.
ΣΠ. ΔΕΝΑΞΑ ΚΑΙ
ΦΙΛ. ΘΗΡΑΙΟΥ**

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,
Θεοφιλέστατοι,
Σεβαστοὶ Πατέρες καὶ Ἀδελφοί,
Κυρίες καὶ Κύριοι,

1. Αἰσθάνομαι χαρὰ ἰδιαίτερη, καὶ ὡς Κληρικός καὶ ὡς Ἀμοργιανὸς διότι μὲ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μετὰ ἀπὸ πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου τῆς κ. Χριστοδοῦλου τιμῶνται μὲ τὴν τιμητικὴ διάκριση τοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, δύο συμπατριῶτες μου Κληρικοὶ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θήρας, Ἀμοργοῦ καὶ Νήσων, οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδριτές π. Σπυριδῶν Δεναξᾶς, Καθηγούμενος τῆς παλαιφάτου καὶ περιπύστου Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Παναγίας τῆς Χοζοβιωτίσσης, καὶ π. Φιλάρετος Ἀδελφὸς καὶ Σύμβουλος αὐτῆς.

Νιώθω ὁμως καὶ ἰδιαίτερη διπλὴ τιμὴ, γιατί καλοῦμαι ὁ ἐλάχιστος ἐγὼ νὰ σκιαγραφήσω πρῶτα δύο ἀδελφούς Κληρικούς, πού ταυτόχρονα εἶναι καὶ πνευματικοὶ μου ἀδελφοί, ἀφοῦ καὶ οἱ τρεῖς μας γαλουχηθήκαμε ὡς νέοι πνευματικὰ κάτω ἀπὸ τὴν καθοδήγηση τοῦ νῦν Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θήρας κ. Ἐπιφανίου, καὶ δεύτερον, γιατί ὡς Ἀμοργιανὸς κι ἐγὼ συνεργάζομαι ἐπὶ μακρὰ ἔτη μαζί τους καὶ παρακολουθῶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς, τῆ, χωρὶς ὑπερβολή, ἱεραποστολικὴ δραστηριότητά τους.

Ἄλλ' ἀφοῦ, σὺν ταῖς εὐχαριστίαις, ζήτησω τίς εὐχές καὶ εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου καὶ τῶν παρισταμένων Σεβασμιωτάτων καὶ τὴν κατανόηση τῶν παρόντων ἀδελφῶν, θὰ προσπαθήσω μὲ κάθε συντομία νὰ παρουσιάσω τὴν προσφορὰν τους στὴν Ἐκκλησία καὶ στὴ μικρὴ κοινωνία τῆς Ἀμοργοῦ, ἔχοντας ὑπ' ὄψιν τὸν λόγο τοῦ Ἀθηναίου δημηγόρου: «*χαλεπὸν τὸ μετρίως εἰπεῖν*», εἶναι δύσκολο τὸ νὰ ὁμιλήσει κανεὶς κατάλληλα (Περικλέους, Ἐπιτάφιος, §B, 35).

Ὁ π. Σπυριδῶν Δεναξᾶς γεννήθηκε στὴν Λαγκάδα Αἰγιάλης τῆς Ἀμοργοῦ στὶς 8 Ὀκτωβρίου τοῦ 1953. Εἶναι τὸ ἕβδομο παιδί τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἰωάννου καὶ τῆς Ἀναστασίας Δεναξᾶ. Κατὰ τὸ μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος ἔλαβε τὸ ὄνομα Παναγιώτης. Στὴν ὥραία γενέτειρά του τελείωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ στὴ Σαντορίνη τελείωσε τὸ 1971 τὸ τότε ἑξατάξιο Γυμνάσιο. Στὶς 17 Ἰουλίου τοῦ ἴδιου ἔτους προσῆλθε ὡς δόκιμος στὴν Ἱερὰ Μονὴ Χοζοβιωτίσσης καὶ μετὰ ἀπὸ δοκιμασίαν ἑνὸς ἔτους ἐκάθη ἐκεῖ μοναχὸς ἀπὸ τὸν τότε Καθηγούμενο π. Ἐπιφάνιο Ἀρτέμη. Τὸ 1981 διορίστηκε σύμβουλος τῆς Μονῆς καὶ στὶς 6 Αὐγούστου τοῦ ἴδιου ἔτους χειροτονήθηκε Διάκονος ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Μητροπολίτη Θήρας καὶ Ἀμοργοῦ κυρὸ Γαβριὴλ καὶ διορίσθηκε Διάκονος τοῦ Μητροπολιτικοῦ Ναοῦ τῆς Χώρας στὴν Ἀμοργό. Στὶς 16 Ἰουνίου τοῦ 1985 χειροτονήθηκε Πρεσβύτερος καὶ παράλληλα μὲ τὰ καθήκοντά του στὴ Μονὴ διορίσθηκε Ἐφημέριος τῆς νησίδος Ἡρακλειᾶς τῶν Κυκλάδων.

Ὁ π. Φιλάρετος Θηραῖος γεννήθηκε καὶ αὐτὸς στὴν Λαγκάδα τῆς Αἰγιάλης στὶς 17 Ὀκτωβρίου τοῦ 1952. Τὸ κατὰ κόσμον ὄνομά του Κωνσταντῖνος. Εἶναι τὸ δεύτερο παιδί ἀπὸ τὰ τέσσερα τῆς οἰκογένειας τοῦ Ἀντωνίου καὶ τῆς Εὐαγγελίας Θηραίου. Στὴν Λαγκάδα τέλειωσε τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο καὶ στὴ Σαντορίνη τὸ Γυμνάσιο τὸ 1971 – ἦταν ἡ ἐποχὴ πού στὴν Ἀμοργό εἴχαμε ἀκόμη μόνο

Τοῦ
Πρωτοπρ.
π. **Θωμᾶ Συνοδινοῦ**
Πρωτοσυγγέλλου Ἱερᾶς
Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

τριτάξιο Γυμνάσιο καὶ πηγαίναμε στὴ Σαντορίνη χάρις στὴν πρόνοια τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Θήρας Γαβριὴλ καὶ τὸ ἀνύστακτο ἐνδιαφέρον τοῦ τότε ἡγουμένου π. Ἐπιφανίου γιὰ νὰ ἀνοίξουμε τὰ μάτια μας, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἔλεγε στὴν Ἄμοργό. Τὸν Ἰούλιο τοῦ ἴδιου ἔτους (17 Ἰουλίου) προσήλθε ὡς δόκιμος στὴ Χοζοβιώτισσα καὶ στίς 20 Ἀπριλίου τοῦ 1972 ἐκάφη Μοναχὸς ἀπὸ τὸν Καθηγούμενο. Στίς 6 Δεκεμβρίου τοῦ 1980 χειροτονήθηκε Διάκονος ὑπὸ τοῦ μακαριστοῦ Μητροπολίτου Θήρας κυροῦ Γαβριὴλ στὴ Σαντορίνη καὶ ἔμεινε κοντά του ὡς Διάκονος μέχρι τίς 27 Ἰουνίου τοῦ 1982 ὅποτε χειροτονήθηκε ἀπὸ τὸν ἴδιο Πρεσβύτερος. Τὸ 1986 διορίσθηκε Ἐφημέριος τοῦ νησιοῦ Σχοινοῦσα τῶν Κυκλάδων.

Καὶ οἱ δύο ἔχουν τὸ ὁφίκιο τοῦ Ἀρχιμανδρίτου καὶ ἔχουν χειροθετηθεῖ Πνευματικοί.

2. Ἀκούστηκαν ἤδη τὰ βασικὰ βιογραφικὰ τῶν δύο Ἄνδρων. Τώρα ἤθελα νὰ ἐπισημάνω μερικὰ κοινὰ σημεία:

α. Προέρχονται καὶ οἱ δύο ἀπὸ τὸ χωριὸ Λαγκάδα τῆς Αἰγιάλης. Εἶναι τὸ χωριὸ, ποῦ ἔχει πολὺ στενὴ σχέση μετὰ τὸ Μοναστήρι καὶ ἔχει δώσει πολλοὺς λαμπροὺς πατέρες σ' αὐτό, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους τὸν πρόσφατα κοιμηθέντα Θεόφιλο Λαμνάτο, ποῦ παρέμεινε ἐν τῇ μετаноία του ἐπὶ 56 συναπτὰ ἔτη, καὶ τὸν Ἀγαθάγγελο Συνοδινό, ὁσιακὴ μορφή, ποῦ οἱ παλαιότεροι στὸ νησί μας τὸν εὐλαβοῦντο ὡς ἅγιο. Εἶναι γόνοι πολυτέκνων οἰκογενειῶν. Παιδιὰ ἀπλῶν, τιμίων καὶ ἐργατικῶν ἀνθρώπων ποῦ ἤξεραν νὰ δουλεύουν τὴν γῆ, ποτίζοντάς την μετὰ τὸν τίμιον ἰδρώτα τους καὶ συγχρόνως νὰ δοξάζουν τὸ Θεὸ γιὰ τὰ ἀγαθὰ ποῦ ἡ γῆ αὐτὴ τοὺς προσέφερε. Ἀνθρώπων ποῦ ἐκοσμοῦντο ἀπὸ τὴν πίστη στὸ Θεὸ καὶ τὴν ἀγάπη στὸν ἄνθρωπο. Γονιῶν ποῦ δίδαξαν στὰ παιδιά τους μετὰ τὸ δικὸ τους τρόπο τί θὰ πεῖ εὐσέβεια, τιμιότητα, ἐργατικότητα, προσφορὰ, ἀγάπη.

Καὶ οἱ δύο ἀπὸ μικρὰ παιδιά ὁδοιποροῦσαν ἀμέτρητες φορὲς ἐπὶ τέσσερις ὥρες κάθε φορὰ —τότε δὲν εἶχαμε ἀκόμη οὔτε δρόμους οὔτε αὐτοκίνητα— γιὰ νὰ ἔλθουν στὸ μοναστήρι τῆς Παναγίας νὰ προσκυνήσουν, νὰ λειτουρηθοῦν, νὰ ἀκούσουν τὸν συγχωριανό τους π. Θεόφιλο νὰ τοὺς ἀφηγεῖται γιὰ τὰ θαυμαστὰ τῆς πίστεως μας, γιὰ τὴ θαυματουργικὴ ἀφιξη τῆς εἰκόνας στὴν Ἄμοργό, γιὰ τὸν Κομνηνὸ ποῦ ἔκτισε τὴν Περιώνυμη Μονή, γιὰ τὸν ἄλλο συγχωριανό τους τὸν Ἀγαθάγγελο Συνοδινό ποῦ ἦταν τόσο Ἅγιος ὥστε ὅταν ἔκανε ἀγιασμό στίς μάν-

τρες τῶν βοσκῶν νὰ φεύγουν σὰν κυνηγημένα τὰ ἐρπετὰ καὶ τὰ τρωκτικὰ καὶ σιγὰ σιγὰ γιὰ νὰ ἀρχίσει νὰ δημιουργεῖται στὴν ἀγνὴ τους ψυχὴ ἡ ἀγάπη γιὰ τὴν ἄσκηση καὶ τὸν μοναχισμό ποῦ ἀργότερα τὴν ἐκαλλιέργησε, ὅταν ἦταν μαθητὲς στὴ Σαντορίνη μετὰ τόσο καθοριστικὸ γιὰ τὴ ζωὴ τους τρόπο ὁ π. Ἐπιφάνιος.

β. Εἶναι καὶ οἱ δύο τῆς ἴδιας περιόδου ἡλικίας. Μόλις ξεπέρασαν τὰ πενήντα τους χρόνια, καὶ βρίσκονται σὲ ἡλικία πνευματικῆς ὠριμότητος καὶ πείρας, ὥστε ὁ κάθε διαλογισμὸς τους, ὁ κάθε λόγος τους, ἡ κάθε ἐνεργεῖα τους νὰ βρίσκεται σὲ πλήρη ἄρμονία μετὰ τὰ δεῶδοτα θέσμιμα τῆς ἱερᾶς μας πίστεως.

γ. Κοινὲς εἶναι καὶ οἱ σπουδὲς τους, ἀφοῦ καὶ οἱ δύο φοίτησαν στὸ ἴδιο Δημοτικὸ Σχολεῖο, ὑπῆρξαν συμμαθητὲς στὸ ἴδιο Γυμνάσιο καὶ τὴν ἴδια ἡμέρα προσήλθαν ὡς δόκιμοι μοναχοὶ στὴ Χοζοβιώτισσά μας, μετὰ ἡγουμένου τὸν νῦν Μητροπολίτη κ. Ἐπιφάνιο, καὶ ἀπὸ κοινοῦ, ὡς ἔχοντες τὴν κύρια εὐθύνη τῆς διακονίας καὶ τῆς διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, ἐργάζονται ἄοκνα καὶ ἀποδοτικά. Ἐκεῖ, στοὺς ἀλίπτυπους καὶ ἀπορροῶγας βράχους τῆς ἀσκοῦνται ἐπὶ τριαντατέσσερα χρόνια στὴν προσευχὴ, στὴν ταπείνωση, στὴν ὑπακοή, στὴν ὑπομονή, στὴν στέρηση, στὴν ἀνιδιοτέλεια, στὴν ἐργατικότητα, σύμφωνα μετὰ τὸ παράδειγμα τοῦ πρώτου ἡγουμένου τους, ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν πατέρων, γιὰ τοὺς ὁποίους ὁμιλοῦν, ὄχι μόνο ἡ μακροχρόνια τοπικὴ παράδοση, ἀλλὰ καὶ τὰ κατὰλοιπα τῶν ἔργων τῆς φιλοπονίας καὶ τῆς προνοίας τους, εἴτε αὐτὰ εἶναι κτίσματα καὶ ἱερὰ σεβάσματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εἴτε Μετόχιά της, εἴτε ἀγροκτημάτά της, εἴτε κοινωνικὴ προσφορὰ. «*Τοσαῦτα οὖν ἔχοντες ὑποδείγματα* (οἱ δύο Πατέρες), *κατεσκεύασαν* (ἐαυτοὺς) *τῷ Θεῷ διακόνους καὶ λειτουργοὺς δοκίμους*» (Ἰ. Χρυσ. 47, 384).

δ. Ἀλλὰ, παράλληλα μετὰ τὰ μοναχικά τους καθήκοντα, ἀσκοῦν καὶ οἱ δύο Πατέρες ἐπὶ 20ετία περιόδου ἐφημερικὰ καθήκοντα σὲ δύο ἀπομονωμένα νησιάκια, ὁ π. Σπυρίδων στὴν Ἡρακλειὰ καὶ ὁ π. Φιλάρετος στὴ Σχοινοῦσα.

Καὶ ἐδῶ, πρὶν ἀναφερθῶ στὴν ἐπὶ μέρος προσφορὰ τους, θὰ ἤθελα νὰ πῶ δύο λόγια γιὰ τοὺς χαρακτηρηστικούς, ἀφοῦ καὶ αὐτοὶ σχεδὸν συμπίπτουν, ὅπου δὲ ὑπάρχουν κάποιες μικροδιαφορὲς, αὐτὲς λειτουργοῦν ἔτσι, ὥστε ὁ ἓνας νὰ συμπληρῶναι τὸν ἄλλο, πρὸς ὄφελος τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν πιστῶν, ὑμνολόγησι τῆς Παναγίας καὶ δόξα Θεοῦ.

Ὁ π. Σπυρίδων, ὅπως θὰ ἔλεγε ὁ ἱερός Χρυσόστομος, συνδυάζει τὸ «σεμνὸν καὶ ἄτυφον καὶ φοβερὸν καὶ προσηνές καὶ ἀρχικὸν καὶ κοινωνικὸν καὶ ἀδέκαστον καὶ θεραπευτικὸν καὶ ταπεινὸν καὶ ἀδούλωτον καὶ σφοδρὸν καὶ ἡμερον» (Migne 48, 654).

Ὁ π. Φιλάρετος χαρακτηρίζεται κυρίως ἀπὸ «τὸ πρᾶον, τὸ ἐπιεικές, τὸ χρηστὸν, τὸ γλυκύ, τὸ θερμὸν τῆς ἀγάπης, τὸ γνήσιον τῆς διαθέσεως» (52, 730).

Καὶ οἱ δύο ἔχουν βαθυτάτη πίστη στὸν Ἐσταυρωμένο ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου σωτηρίας Λυτρωτῆ καὶ ἔχουν ἀποθέσει τὴν ἐλπίδα τους στὴν Προστάτιδά τους Παναγία, ἐνωπιζόμενοι ἀπὸ τὸν θ' εἰρμὸ τοῦ α' Κανόνος τῶν Θεοφανείων, ποὺ μόλις πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μελωδήσαμε πανηγυρικά στοὺς ναοὺς μας:

«*Θεοτόκε, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα,
τὴν πίστιν δέχου
καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας
τὸν ἔνθεον ἡμῶν.*»

Ἔτσι, μολονότι ὀλιγάριθμοι στὸ ἱστορικὸ Μοναστήρι, ἀκολουθοῦν πιστὰ τὸ ἀγιορεϊτικὸ τυπικὸ, ἀρχίζοντας τὶς Ἱερές Ἀκολουθίες ἀπὸ τὶς τρεῖς τῆ νύχτα, ἔστω καὶ ἂν ἐπικρατεῖ «*ὄμβρος καὶ δρόσος, πῦρ καὶ καῦμα, ψῆχος καὶ καύσων, δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῆχος, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι*» (Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὠδὴ ὀγδόη, Ὁρολόγιον τὸ Μέγα, ἔκδ. Ἀποστ. Διακονίας, σ. 76-πρβλ. Δανιὴλ 3, 41-50), χωρὶς νὰ φοβοῦνται τὸ κατρακύλισμα τῶν προαιώνιων βράχων, ποῦ, καὶ μόνο βλέποντάς τους, θαρρεῖς πὼς θὰ ξεκολλήσουν κάποια στιγμή, ἰδιαίτερα σὲ σφοδρὲς ἀνεμοθύελλες καὶ καταγίδες, καὶ θὰ καταπλακώσουν τὸ Μοναστήρι.

Εἶναι ὄντως πρωτόγνωρο, συγκλονιστικὸ καὶ ταυτόχρονα ἐξάισιο τὸ αἶσθημα καὶ τὸ θέαμα, ἐν μὲν καιρῷ χειμῶνος, ἐνῶ τὰ παραπάνω φοβερὰ φυσικὰ στοιχεῖα μαίνονται ἀδιάκοπα, ἐν δὲ τῷ καιρῷ τοῦ ἔαρος καὶ τοῦ θέρους, ὑπὸ τὴν εὐδία τῆς φύσεως καὶ παρὰ τὴν γαληνεύουσα θάλασσα καὶ ἐνῶ ὀλόλαμπρος ὁ δίσκος τῆς σελήνης λάμπει στὸν οὐρανὸ καὶ οἱ ἀκτίνες τῆς ἀπλώνονται μαγευτικά στὸ πέλαγος ἢ τὶς ὄρες τοῦ ὄρθρου οἱ πρῶτες ἡλιακὲς ἀκτίνες διατρυποῦν τὰ παράθυρα τοῦ Καθολικοῦ, οἱ Πατέρες, ἂν καὶ κατάκοποι ἀπὸ τὸν μόχθο τῆς ἡμέρας, νὰ ὑμνοῦν τὸν Φωτοδότῃ Κύριον, τὴν Θεοτόκον καὶ τοὺς Ἁγίους μέσα σὲ μία μοναδικὴ κατανυκτικὴ ἀτμόσφαιρα. Μέσα σ' αὐτὴ τὴν ἀτμόσφαιρα ὁ π. Σπυρίδων καὶ ὁ π. Φιλάρετος ἀγωνίζονται ἐπὶ ἔτη προσευχόμενοι, ἀγρυπνοῦντες, νηστεύοντες, ἐργαζόμενοι πνευ-

ματικῶς καὶ χειρωνακτικῶς. Καὶ οἱ δύο Πατέρες συνεχίζουν καὶ τὸ ἀνακαινιστικὸ ἔργο τῆς Ἱ. Μονῆς καὶ τῶν Μετοχιῶν, ποῦ εἶχε ξεκινήσει ὡς Καθηγούμενος ὁ Σεβασμιώτατος Ἐπιφάνιος.

Στὰ διακονήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τὸν π. Σπυρίδων τὸν βλέπει κανεὶς ἀπ' ἀρχῆς νὰ ἀσχολεῖται δραστήρια μὲ τὶς ἐξωτερικὲς ἐργασίες, νὰ σπέρνει στὰ χωράφια τοὺς καρπούς καὶ νὰ τοὺς θερίζει, νὰ καλλιεργεῖ μὲ ἐπιτηδειότητα τὸ περιβολάκι στὴν Ἁγία Ἄννα, νὰ φροντίζει μὲ ἀγάπη τὰ ζῶα τῆς. Ἀκόμη ὁ π. Σπυρίδων μὲ μεγάλη εὐαισθησία καὶ πολὺ ἐνδιαφέρον ἀσχολεῖται ἐντατικὰ καὶ μὲ τὴ συντήρηση καὶ ἀνακαινίση τοῦ σπουδαιότατου μνημείου τοῦ Θεολόγου τῆς Αἰγιάλης καὶ μάρτυς ἀψευδῆς αὐτῶν εἶναι καὶ ὁ Μακαριώτατος.

Τὸν π. Φιλάρετο τὸν βλέπεις ὡς προσεκτικὸ καὶ εὐσεβῆ ἐκκλησιάρχη νὰ φροντίζει τὴν ἐκκλησία, νὰ γυαλίζει ὁ ἴδιος τὰ ἱερὰ σκεῦη, γιατί λόγω τῆς παλαιότητας καὶ τῆς τέχνης τους δὲν ἐμπιστεύεται τὴν ἐπιμέλειά τους σὲ ἄλλους, τὸν βλέπεις νὰ φυλάσσει τὰ ἱερὰ κειμήλια καὶ νὰ τηρεῖ τὸ Ἀρχεῖο, νὰ περιποιεῖται ἀβραμαῖα τοὺς πολλοὺς προσκυνητές, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς τὸ καλοκαίρι φθάνει καὶ τοὺς πεντακοσίους καθημερινά. Κι ὁμως ὅλοι θὰ φύγουν μὲ κέραςμα καὶ ἕναν καλὸ λόγο.

Ἐχοντας ὁμως καὶ οἱ δύο Πατέρες καὶ μικρὲς ἐνορίες, μὲ ὀλιγάριθμους πιστοὺς στὰ ἀπομονωμένα νησάκια τους, διακονοῦν σ' αὐτὲς τὸν Θεὸ καὶ τὸν πλησίον «*ὥσπερ καθαροὶ φωστῆρες φαινόμενοι, λάμποντες τοῖς χειμαζομένοις καὶ κλυδωνιζομένοις*» (I. Χρυσ. 52, 526).

Εἶναι ἀμέτρητες οἱ φορὲς, ποῦ «*πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταγίδος*» (Ψαλμ. 148, 8) συγκλονίζουν τὴ φύση, ἀλλ' αὐτοὶ «*στείβουσι (=πατοῦν) θαλάσσης κυματούμενον σάλον*» (α' ὠδὴ ἱαμβικοῦ κανόνα Θεοφανείων) μὲ τὰ πλοῖα, τὰ καΐκια, τὶς βάρκες καὶ μὲ ὄρατὸ τὸν κίνδυνον τῆς ζωῆς τους, σπεύδουν στὶς θαλασσόπληκτες ἐνορίες τους ν' ἀνοίξουν τὰ Ἁγία Θυσιαστήρια, νὰ βαφτίσουν παιδιὰ, νὰ παντρέψουν ζευγάρια, νὰ εὐλογήσουν τὰ ἔργα τῶν χειρῶν τῶν ἐνοριτῶν τους, νὰ μεταδώσουν τὸ «*φάρμακον τῆς ἀθανασίας*» (Ἰγνάτιος Θεοφόρος, Β.Ε.Π.Ε.Σ. 2, 268), ὡς τὸ τελευταῖο ἐφόδιο ζωῆς αἰωνίου σὲ ἐτοιμοθανάτους αὐτῆς τῆς ζωῆς, νὰ κηδεύσουν τὰ σκηνώματα τῶν ψυχῶν τῶν ἀπλοϊκῶν νησιωτῶν τους, νὰ παραμυθήσουν τοὺς περιλειπομένους.

Ἄλλὰ καὶ στὴν ἄλλη κοινωνικὴ προσφορὰ δὲν ὑστεροῦν οἱ Πατέρες. Δὲν θ' ἀναφερθῶ στὰ συνήθη, στὸν Ἱερό

Κλῆρο, ἔργα τῆς παγίας φιλανθρωπίας, οὔτε, βέβαια, σ' ἐκεῖνα ποὺ πραγματοποιεῖ ἡ δεξιά καὶ ἀγνοεῖ ἡ ἀριστερά χεὶρ (πρβλ. Ματθ. 6, 3). Θὰ περιοριστῶ μονάχα σὲ μερικὰ σημαντικὰ ἔργα, γνωστὰ στοὺς κατοίκους.

Ὁ π. Σπυρίδων, παρὰ τὰ πενιχρὰ οἰκονομικὰ μέσα καὶ τὴ δυσκολία ἐξευρέσεως ὑλικῶν καὶ τεχνιτῶν στοὺς ὀλιγαριθμούς οἰκισμούς τῶν 100 κατοίκων, ἀνακαίνισε στὴν Ἡρακλειὰ τοὺς ναοὺς τῶν δύο χωριῶν, ποὺ διακοινεῖ ἐφημεριακά, στολίζοντας μάλιστα τὸν ἕνα μὲ θαυμάσιο μαρμάρينو τέμπλο καὶ ἀρχιερατικὸ θρόνο, ἀνήγειρε κατοικία τοῦ ἱερέα, καὶ σὲ ὑπάρχον ἤδη διαθέσιμο οἰκόπεδο ἐτοιμάζει τὴν ἀνέγερση Πνευματικοῦ Κέντρου.

Ὁ π. Φιλάρετος, κάτω ἀπὸ τὶς ἴδιες συνθῆκες, ἀνακαίνισε τοὺς δύο ναοὺς τῆς ἐνορίας του, κατασκευάζοντας στὸν ἕνα καὶ ἐξαιρετικῆς τέχνης ξυλόγλυπτο τέμπλο, ἀπὸ τὰ καλύτερα ποὺ ὑπάρχουν, μιά καὶ ἔχει «ἀδυναμία» στὴν ποιότητα, ἀνήγειρε ναὸ τοῦ ἁγίου Φιλάρετου ποὺ ἀποτελεῖ κόσμημα γιὰ τὴ Σχοινοῦσα, ὕψωσε Πνευματικὸ Κέντρο, ὅπου πέρα ἀπὸ τὶς ἐκκλησιαστικὲς χρήσεις του γιὰ ὁμιλίες καὶ Κατηχητικά, ἡ μεγάλη αἴθουσα του χρησιμεύει καὶ γιὰ διάφορες ἐκδηλώσεις τῶν κατοίκων, μιά καὶ ἡ Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση δὲν διαθέτει ἀνάλογο χῶρο. Ἦδη, βρῖσκεται ἐν τῷ περατοῦσθαι καὶ ἡ κατασκευὴ δευτέρου Κέντρου, ποὺ προορίζεται γιὰ πανηγύρεις καὶ γιὰ ξενώνας, καὶ τοῦ ὁποίου τὸ σχέδιο καὶ τὴν κατασκευαστικὴ πορεία θαύμασε πρόσφατα καὶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος.

Γενικά, οἱ δύο αὐτοὶ Ἱερεῖς ἀποτελοῦν στὰ νησιάκια τοὺς τὸ καταφύγιο ὄλων. Συμβαίνει κάτι ποὺ θυμίζει αὐτά, ποὺ ὁ ὄχι καὶ τόσο εὐνοϊκὰ διακεείμενος πρὸς τὴν Ἐκκλησία Νίκος Καζαντζάκης ἔγραψε γιὰ τοὺς παπᾶδες τῆς Κρήτης: «Ποῦ νὰ πάω; Ποιὰ πόρτα νὰ χτυπήσω; Ἐκεῖ ποὺ καταφεύγουν ὄλοι οἱ ξένοι, τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ (...) Ζεῖ ὁ Χριστὸς μέσα στὴν καρδιά τους, καὶ κάποτε τὸν βλέπουν μὲ τὰ μάτια τους, πότε στὸ προσκεφάλι ἐνὸς λαβωμένου στὸν πόλεμο, πότε, τὴν ἀνοιξη νὰ κάθεται κάτω ἀπὸ μίαν ἀνθισμένη μυγδαλιά» (Ἀναφορὰ στὸν Γκρέκο, σ. 308).

Οἱ κάτοικοι νιώθουν παρηγοριὰ καὶ ἀσφάλεια, ὅταν βλέπουν νὰ βγαίνει φῶς ἀπὸ τὰ παραθυρόφυλλα τῶν σπιτιῶν, ποὺ μένουν οἱ ἐφημέριοί τους. Λένε ἡσυχοί: «Ὁ παπᾶς μας εἶναι ἐδῶ». Εἶναι γι' αὐτοὺς ὁ «λιμὴν ὁ ἀκύμαντος, ἡ ἐν κλύδωνι γαλήνη» (Ἰω. Χρυσ., 52, 601). Γνωρίζουν τῶν ποιμένων τους, «τὴν ἀγάπην τὴν γνησίαν καὶ θερμὴν καὶ ἄδολον καὶ εἰλικρινὴ καὶ οὔτε πραγμάτων ὄχλω οὔτε χρόνου πλῆθει οὔτε ὁδοῦ μήκει μαραινομένην» (Ἰω. Χρυσ., 52, 623).

Τοὺς σέβονται, τοὺς εὐγνωμονοῦν καὶ τοὺς φιλοῦν τὸ χεῖρι μὲ τὸν πατροπαράδοτο χαιρετισμὸ: «Μετάνοια, ἀφέντη παπᾶ».

Μακαριώτατε,
Σεβασμιώτατοι,

Αὐτοὶ εἶναι οἱ σεβαστοί, προσφιλέστατοι, τιμώτατοι καὶ τετιμημένοι ἀπὸ τοὺς πιστοὺς δύο Πατέρες καὶ Ἀδελφοί, ὁ π. Σπυρίδων καὶ ὁ π. Φιλάρετος, ποὺ καὶ Σεῖς, ἀναγνωρίζοντας τὸν «κόπον» καὶ τὸν «μόχθον» τους (Α' Θεσ. 2, 9), τιμᾶτε σήμερα κατὰ τρόπο ἐπίσημο. Συνελόντι εἰπεῖν, σὲ ὅλη τὴ μοναχικὴ πολιτεία τους καὶ τὴν ἱερατικὴ διακονία τους ὑπάρχουν ὑποδειγματικοί, καὶ ἐνῶ «ἡ ἀνάγκη τοῦ ὕπνου καταστέλλει τὰ βλέφαρά» τους, «ἡ τυραννὶς τῆς ἀγάπης ἀφυπνίζει τῆς διανοίας τοὺς ὀφθαλμούς» τους, γιὰ νὰ θυμηθοῦμε καὶ πάλι τὰ λόγια τοῦ χρυσορρήμονος Ἰωάννου (πρβλ. 49, 277).

Εὐχηθῆτε ὁ Ἅγιος Θεὸς νὰ τοὺς χαρίζει υἰγεία κατ' ἄμφω καὶ δύναμη, ὥστε νὰ συνεχίζουν ὡς τὴν ἐσχάτη τους ἀναπνοὴ τὸ θεοφιλὲς ἔργο τους.

Εὐχηθῆτε νὰ αὐξάνουν καθημερινὰ καὶ ἀπρόσκοπτα τὴν πνευματικὴ καὶ κοινωνικὴ προσφορά, ἡ ὁποία οὐδέποτε τελειώνει, ὅσο βρισκόμαστε ἐπάνω στὴ βαρυστένακτη αὐτὴ γῆ.

Εὐχηθῆτε ἡ σημερινὴ βράβευσή τους νὰ γίνῃ ἕνα ἀκόμα κίνητρο καὶ γιὰ μᾶς τοὺς ἄλλους ἐφημέριους γιὰ τὴν ἀποδοτικὴ καλλιέργεια τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου μας.

**ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ
ΣΗΜΕΙΩΜΑ
ΤΟΥ ΑΕΙΜΝΗΣΤΟΥ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
ΑΚΡΙΑΔΑ**

Ὁ τιμώμενος σήμερα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀείμνηστος Ἀθανάσιος Ἀκριάδας γεννήθηκε τὸ ἔτος 1924 στὴν δαφνοστεφανωμένη, ὅπως χαρακτηρίζεται, κόρη τῆς Φθιώτιδος, τὴν Σπερχειάδα, ὅπου καὶ διήλθε τὰ πρῶτα χρόνια τῆς ζωῆς του.

Σὲ ἡλικία 20 ἐτῶν ὠθούμενος ἀπὸ τὶς ἀνάγκες τῆς ζωῆς, τὴν πτωχείαν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὸ ἀνήσυχο καὶ ἀποφασιστικὸ του πνεῦμα, καταφεύγει στὴν Ἀθήνα, ὅπου ἐργάζεται φιλότιμα καὶ σκληρὰ κάτω ἀπὸ ἀντίξοες συνθῆκες.

Στὸν ἀγῶνα του αὐτὸ ἐνδυναμώνεται ἀπὸ τὴν πίστη στὸ Θεὸ καὶ τὴν λαχτάρα του γιὰ ἐπιτυχή δημιουργία καὶ καταξίωση στὴ ζωὴ.

Ἔτσι σύντομα ξεχωρίζει καὶ γίνεται πραγματικὸς ἥρωας τῆς βιοπάλης, ἕνας ἐφευρετικὸς καὶ πολυμήχανος Ὀδυσσεὺς τῆς ἐπαγγελματικῆς καὶ κοινωνικῆς ζωῆς.

Στὰ χρόνια αὐτὰ τῆς νιότης του μοιράστηκε τὸ πικρὸ ψωμί τῆς ξενιτειᾶς μαζί με ἄλλους συναθλητὲς τῆς ἐπιβίωσης. Στήριξε τὸν πόνο τους καὶ στηρίχθηκε στὴν ἐλπίδα καὶ τὴν προσδοκία γιὰ ἕνα καλύτερο αὔριο, ἀπὸ τὶς ἐμπειρίες τους στὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς.

Ἡ ἐμπορική καὶ ἐργασιακή του ἐνασχόληση πέρασε ἀπὸ πολλὰ στάδια καὶ διακυμάνσεις, ὥσπου τὸ 1960 γεύθηκε τοὺς γλυκοὺς καρπούς τῆς βιοπάλης του καὶ ἀνέπνευσε τὴν αὔρα τῆς ἱκανοποίησης τῶν προσδοκιῶν του, ὅταν εἶδε τὴν πρώτη βιοτεχνία του νὰ προκόβῃ καὶ τὰ προϊόντα ποιότητος ποὺ εἰσεκόμιζε αὐτὴ στὸ χῶρο τῆς κλωστοῦφαντουργίας νὰ ἀναγνωρίζονται ἀπὸ τὴν Ἀθηναϊκὴ ἀγορά.

Σὲ λίγα χρόνια, τὸ 1970, ἡ ἐπιτυχία τῶν ἀόκνων προσπαθειῶν του τὸν ὀδηγεῖ στὴν κατασκευὴ νέου συγχρόνου ἐργοστασίου παραγωγῆς καὶ ἐπεξεργασίας ὑφασμάτων στὸ ὕψος τῆς Μεταμορφώσεως στὴν Ἐθνικὴ ὁδὸ Ἀθηνῶν-Λαμίας μετὰ τὴν ἐπωνυμία «*A.E. Κλωστοῦφαντουργία-Κλωστήρια*», τὸ ὁποῖο ὑπάρχει μέχρι καὶ σήμερα.

Τὴν ἐπιτυχία του αὐτὴ ἀκολούθησε τὸ 1978 ἡ ἴδρυση νέας ἀνάλογης βιομηχανικῆς Μονάδος στὴν ἰδιαιτέρα του πατρίδα, τὴν Σπερχειάδα, μετὰ τὴν ὁποία πρόσφερε ἐργασία σὲ περισσότερους ἀπὸ 200 συμπολίτες του. Φιλοπρόοδος ἐπένδυση, κοινωνικὰ καταξιωμένη, εὐεργετικὴ γιὰ τὴν ἀγαπημένη του Σπερχειάδα.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔχει ἰδιαίτερη πνευματικὴ καὶ πρακτικὴ βαρύτητα στὸ χῶρο τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς καὶ τῆς φιλόδοξης διακονίας εἶναι τὰ ἔργα ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν συνάνθρωπο, μετὰ τὰ ὁποῖα κοσμοῦσε τὴ ζωὴ του, ποὺ θεωροῦνται ἀπαύγασμα τῶν ἀρετῶν τῆς ψυχῆς του καὶ τῶν ἀλτροῦστικῶν χαρισμάτων τοῦ πνεύματός του.

Ὁ ἀείμνηστος Ἀθανάσιος Ἀκριάδας δὲν ἔκρυψε τὸ ἄλγος τῶν χαρισμάτων του στὸν ἐγωισμό του, μήτε ξηπάστηκε ἀπὸ τὴν τρυφή καὶ τὴν ἀπόλαυση τῶν ὑλικῶν ἀγαθῶν, πολὺ δὲ περισσότερο δὲν ἄφησε τὸν ἑαυτό του νὰ ἀνεμοδέρνεται ἀπὸ τὰ κύματα τῶν ἐναγωνίων περισπασμῶν καὶ τῆς ἄσκοπης πολυπραγμοσύνης τοῦ βίου, ὡς ὁ «*ἄφρων πλούσιος*».

Θεώρησε τὰ πλούτη ποὺ ἀπέκτησε, ὡς δῶρα τοῦ Θεοῦ πρὸς αὐτόν, καὶ τὸν ἑαυτό του ὡς «*οἰκονόμον τῶν ἀγαθῶν τοῦ Θεοῦ*», γι' αὐτὸ καὶ «*ἐσκόρπισεν, ἔδωκεν τοῖς πένησιν. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα*». Τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης του, φανερὰ καὶ ἀφανῆ, δικαιώνουν αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα τὸν ἐγκωμιάσαμε μετὰ τὸν προαναφερθέντα ἀγιολογικὸ λόγο.

Πραγματικὰ ἦταν ἡ ἐλπίδα καὶ ἡ ἀπαντοχὴ τῶν ἀδυνάτων, ὁ πλουτισμὸς τῶν

πτωχῶν, ὁ τροφοδότης τῶν πεινόντων, ὁ παρήγορος ἄγγελος τῶν πονεμένων, ὁ προστάτης τῶν ὀρφανῶν καὶ ὁ ἐνισχυτὴς καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν ἐν ἀνάγκαις καὶ περιστάσεσι τοῦ βίου εὐρισκομένων. Ὑπῆρξεν σὺν τοῖς ἄλλοις ὁ συνεχιστὴς τῆς παραδόσεως τῶν Μεγάλων Εὐεργετῶν τοῦ Γένους καὶ τοῦ Ἔθνους.

Μιά ἐπιτροχάδην ἀναφορά στὴν προσφορά του εἶναι γιὰ τούτη τὴν ὥρα ἓνα χρέος τιμῆς καὶ σεβασμοῦ πρὸς τὴν μνήμη του. Μὲ δαπάνες του ἀνήγειρε τὸ Συνεδριακὸ Κέντρο, τὸ νέο Δημαρχεῖο, καθὼς καὶ τὸ Γηροκομεῖο Σπερχειάδος, τὸ ὁποῖον Ὑμεῖς Μακαριώτατε, πρὸ ἐπταμῆνου ἐγκαινιάσατε. Ἀνήγειρε ἐπίσης τὸ «Μουσεῖο Ἱστορίας καὶ Λαογραφίας», ἐνῶ παράλληλα διετέλεσε καὶ γιὰ μία 7ετία Πρόεδρος τοῦ Πνευματικοῦ Κέντρου Σπερχειάδος, μὲ ἀξιόλογη δράση. Ἀνάπλασε τὴν πλατεῖα «Ἐθνικῆς Συμφιλίωσης» καὶ ἄλλους πολλοὺς κοινόχρηστους χώρους τῆς πόλης. Στήριξε ἠθικά καὶ οικονομικά, πολλές φορές, Συλλόγους καὶ φορεῖς τοῦ Δήμου Σπερχειάδος, τὰ δὲ γραφεῖα τοῦ Συλλόγου Σπερχειαδιτῶν τῆς Ἀθήνας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καποδιστριαίου 42, εἶναι δωρεὰ πρὸς τὸν Σύλλογο τῆς ἐταιρείας «Ἄφοι Δ. Ἀκριδα Α.Ε.». Χρηματοδότησε ἐκκλησιαστικὰ ἰδρύματα, ἐκόσμησε Ἱεροὺς Ναοὺς καὶ συνέβαλε ἐν γένει στὴν εὐπρέπεια «τῶν οἰκῶν Κυρίου». Ἐστόλισε μὲ ἄλλα λόγια, τὴν εὐρύτερη περιοχὴ Σπερχειάδος μὲ Ἰδρύματα πολιτισμοῦ, τέχνης καὶ κοινωνικῆς ἀντίληψης.

Δίκαια τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Σπερχειάδος μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμ. 212/2001 ὁμόφωνη ἀπόφασή του ἀνεκήρυξε τὸν ἀείμνηστο Ἀθανάσιο Ἀκριδα «Μέγα Εὐεργετὴ τοῦ Δήμου», ἀπονέμοντας εἰς Αὐτὸν εἰδικὴν τιμητικὴν πλακέταν καὶ ὀνόμασε τὴν πλατεῖα, ἔναντι τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Παρασκευῆς Σπερχειάδος, «πλατεῖα Ἀθανασίου Δ. Ἀκριδα». Καὶ ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία ἐπίσης δὲν ὑστέρησε εἰς ἔκφρασιν τιμῆς καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπόν του, ζῶντος ἔτι αὐτοῦ. Τὴν Κυριακὴ 18 Μαρτίου 2001 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος στὸν Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Λαμίας ἀπένευμε στὸν Ἀθανάσιο Ἀκριδα τὸν «χρυσὸ Σταυρὸ τῆς Μητροπόλεως Φθιώτιδος», μία τιμητικὴ διάκριση ποὺ ἀπονέμεται στοὺς μεγάλους εὐεργέτες τῆς Φθιωτικῆς Ἐκκλησίας. Ἐὰν καὶ ἀπὼν κατὰ τὸ σῶμα ἀπὸ τὸν Ἱερὸ αὐτὸ χωρὸ καὶ τὴν ἑλληνικὴ ζωὴ, ἡ ὑπαρξὴ του παραμένει ζωντανὴ καὶ ἀναδεικνύεται μέσα ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς ἀγάπης του, ἡ δὲ μνήμη του ἐμπνέει ἐμᾶς ὅλους, κινώντας συγχρόνως τὴν διάθεσή μας σὲ ἀπονομὴ φόρου τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν μακαρία τῇ λήξει γενόμενον, πρὸ διμήνου περὶπου, ἀείμνηστον ἀδελφὸν μας ἐν Κυρίῳ Ἀθανάσιον.

Γι' αὐτὸν τὸ λόγο ἄλλωστε σήμερα, πνευματοφόρος ἡ Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τῇ προτάσει τοῦ Σεπτοῦ Προκαθημένου καὶ Προέδρου Αὐτῆς Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Χριστοδούλου, μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὸ παλλάδιον τοῦτο τῆς χάριτος τοῦ Κυρίου. Τέλος, γιὰ ὅλους τοὺς παραπάνω λόγους δὲν θὰ ἦτο ἄστοχον νὰ θυμηθοῦμε καὶ νὰ ἀποδεχθοῦμε ὅτι ἰσχύουν καὶ γιὰ τὸν ἀείμνηστον Ἀθανάσιον τὰ λόγια τῆς Ἀποκαλύψεως, λόγια ποὺ ἄκουσε ὁ μαθητὴς καὶ Ἀπόστολος τῆς ἀγάπης Εὐαγγελιστῆς Ἰωάννης νὰ λέγῃ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

«Μακάριοι οἱ νεκροὶ οἱ ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες ἅπ' ἄρτι. Ναὶ λέγει τὸ Πνεῦμα, ἵνα ἀναπαύσωνται ἐκ τῶν κόπων αὐτῶν τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολουθεῖ μετ' αὐτῶν» (Απ 14, 13).

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θήρας καὶ Ἀμοργοῦ κ. Ἐπιφάνιος καὶ ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν π. Θωμᾶς Συνοδινὸς πλαισιούμενοι ἀπὸ τοὺς τιμηθέντες κατὰ τὴν δευτέρη ἡμέρα τῶν βραβεύσεων. Ἐξ ἄριστερῶν πρὸς τὰ δεξιὰ ὁ Ἀρχιμ. Φιλάρτος Θηραῖος, ὁ Ἀρχιμ. Σπυρίδων Δεναξᾶς καὶ ἡ κ. Μαίρη Ἀκριδα, χήρα τοῦ τιμηθέντος Ἀθανασίου Ἀκριδα.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ ΚΑΙ ΑΝΑΦΥΟΜΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

(Σχολιασμός της Γνωμοδοτή-
σεως 4/2003 της Εισαγγελίας
Πρωτοδικῶν Πειραιῶς
περὶ τοῦ Γάμου
τῶν Παλαιοημερολογιτῶν)

Τοῦ
κ. Σπυρίδωνος Τρωιάνου,
Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ
τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου

Κείμενο τῆς Γνωμοδοτήσεως

Κατὰ τὸ ἄρθρο 1367 Α.Κ. «Ὁ γάμος τελεῖται εἴτε μὲ τὴ σύγχρονη δήλωση τῶν μελλονύμφων ὅτι συμφωνοῦν σ' αὐτὸ (πολιτικὸς γάμος) εἴτε μὲ ἱερολογία ἀπὸ ἱερέα τῆς ἀνατολικῆς ὀρθόδοξης ἐκκλησίας ἢ ἀπὸ λειτουργὸ ἄλλου δόγμα-τος ἢ θρησκευέματος γνωστοῦ στὴν Ἑλλάδα... Οἱ προϋποθέσεις τῆς ἱεροτελεστίας καὶ κάθε θέμα σχετικὸ μὲ αὐτὴ διέπονται ἀπὸ τὸ τυπικὸ καὶ τοὺς κανόνες τοῦ δό-γματος ἢ τοῦ θρησκευέματος σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο γίνεται ἡ ἱεροτελεστία...».

Σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 49 παρ. 1 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ καταστατικοῦ χάριτος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος»: «Ἡ ἱερολογία τοῦ γάμου τελεῖται μετὰ προτέραν ἔγγραφον ἄδεια τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου τῆς τελέσεως ἢ τοῦ ἐπιτρόπου αὐτοῦ...».

Κατὰ τὸ ἄρθρο 50 παρ. 2 τοῦ ἰδίου νόμου «Κατάστασης ἀμετακλήτου τῆς δι-καστικῆς ἀποφάσεως δι' ἧς ἀκυροῦται ὁ γάμος ἢ λύεται οὗτος διὰ διαζυγίου, ὁ παρὰ τῷ ἐκδόντι τὴν ἀμετάκλητον ἀπόφασιν δικαστηρίῳ Εἰσαγγελεὺς κοινο-ποιεῖ, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἔχοντος ἔννομον συμφέρον, ἀντίγραφον ταύτης εἰς τὸν ἐκδόντα τὴν ἄδειαν τοῦ γάμου ἀρχιερέα, ὅστις ἐν συνεχείᾳ προβαίνει ὑποχρεω-τικῶς εἰς τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν λύσιν αὐτοῦ πνευματικῶς... Εἰς τὴν περίπτωσιν ἢ ἄδεια γάμου ἐξεδόθη ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἢ ἀμετάκλητος δικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ ἡμεδαποῦ δικαστηρίου ἢ ἀκυροῦσα ἢ λύουσα τὸν γάμον κοινοποιεῖται κατὰ τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸν Ἀρχιερέα, ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ ἐκδὸν τὴν ἀπό-φασιν δικαστήριον, ὅστις προβαίνει εἰς τὴν ἀκύρωσιν ἢ τὴν πνευματικὴν λύσιν αὐτοῦ. Ἡ περὶ ἀκυρώσεως ἢ λύσεως τοῦ γάμου ἀπόφασις γνωστοποιεῖται εἰς τὸν Ἀρχιερέα τὸν ἐκδόντα τὴν ἄδειαν τελέσεως τοῦ γάμου ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ».

Ἀπὸ τὰ ἀνωτέρω συνάγονται τὰ ἑξῆς: Προκειμένου γιὰ γάμο πού πρόκειται νὰ τελεστῇ κατὰ τοὺς κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἢ ὅποια διέπεται μεταξὺ ἄλλων καὶ ἀπὸ τὸ νόμο 590/77, ἀπαιτεῖται ἄδεια τοῦ Ἀρχιερέως τοῦ τόπου τῆς τελέσεως. Ἐπὶ λύσεως αὐτοῦ δι' ἀμετα-κλήτου δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀπαιτεῖται καὶ πνευματικὴ λύση αὐτοῦ ἀπὸ τὸν ἐκδόσαντα τὴν ἄδεια Ἀρχιερέα.

Ἡ ἀνωτέρω πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι: Ἐφόσον ὁ γάμος τελεῖται μὲ ἱερολογία, εἶναι σκόπιμο ἐπὶ ἀμετακλήτου λύσεως, πού θὰ ἐπέλθει μὲ δικαστικὴ ἀπόφασις νὰ ἀκολουθήσει καὶ ἡ πνευματικὴ λύση αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία πού συνέπραξε στὴν πνευματικὴ τελείωση αὐτοῦ. (Γνωμ. Εἰσ. Α.Π. Εὐθυμιάδης 2/92). Ἡ ἀνωτέρω πνευματικὴ λύση δὲν ἀποτελεῖ στάδιο ἐκτέ-λεσης τῆς περὶ διαζυγίου ἀποφάσεως, ἀλλὰ συνιστᾷ ἐκκλησιαστικὴ διατύπωση πού συνάδει μὲ τὸ πνευματικὸ μέρος αὐτοῦ. (Γνωμ. Εἰσ. Α.Π. 9/68, γνωμ. Εἰσ. Πρωτ. Καβ. Δ. Παπαγεωργίου, ὅπου ἐκτενῶς γίνεται ἀναφορά, Κουμάντου «Πα-ραδόσεις οἰκογενειακοῦ δικαίου» ἔκδ. γ', σ. 251). Ἡ πνευματικὴ λύση ἔχει πρα-κτικῆς συνέπειες, ἀφοῦ ἔτσι καθίσταται γνωστὴ στὴν Ἐκκλησία ἢ λύση γάμου καὶ συνεπῶς ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ μὴν χορηγήσει νέα ἄδεια στὸ αὐτὸ πρόσωπο στὶς προβλεπόμενες περιπτώσεις.

Ἡ πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου εἶναι ἀπαραίτητη, ὅταν οἱ σύζυγοι ἢ ὁ ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς εἶναι ὀρθόδοξος χριστιανὸς καὶ ἡ ἱερολογία ἔγινε μὲ τοὺς κανόνες τῆς ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας (Γνωμ. Εἰσ. Α.Π. 9/68, Γνωμ. Εἰσ. Πρωτ. Καβ. ἀνωτ., Ἄ. Τούση «Οἰκογενειακὸ Δίκαιο» 1964/401).

Μὲ βάση τὰ ἀνωτέρω ἀρμόζει ἡ ἐξῆς λύση στίς ἀκόλουθες στή δικαστηριακή πρακτική ἐμφανιζόμενες περιπτώσεις:

Α. Γάμοι μεταξὺ ὀρθοδόξων

1. Σὲ περίπτωση γάμου τελεσθέντος κατὰ τὸ ὀρθόδοξο δόγμα στήν ἀλλοδαπή ὑπὸ ἱερέως μὴ ὑπαγομένου στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, κατὰ τὸ ἄρθρο 1 Ν. 590/77, καὶ ἀκολούθως λύσεως αὐτοῦ μὲ ἀμετάκλητη δικαστικὴ ἀπόφαση ἡμεδαποῦ δικαστηρίου, ἡ ἀπόφαση κοινοποιεῖται ἀπὸ τὸν εἰσαγγελέα στὸν Ἀρχιερέα, στήν περιφέρεια τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, πού ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση καὶ ὁ ὁποῖος Ἀρχιερέας προβαίνει στήν πνευματικὴ λύση αὐτοῦ. Ἀκολούθως ἡ ἀπόφαση αὐτὴ γνωστοποιεῖται καὶ στὸν Ἀρχιερέα πού ἐξέδωσε τὴν ἄδεια τοῦ γάμου, πού τελέσθηκε στήν ἀλλοδαπή (ἄρθρ. 50 παρ. 2 Ν. 590/77).

2. Ἐάν ὁ γάμος μεταξὺ ὀρθοδόξων ἱερολογήθηκε στήν Ἑλλάδα καὶ λύθηκε μὲ ἀμετάκλητη ἀπόφαση ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου καὶ πάλι κατὰ μείζονα λόγο ὑφίσταται ἀρμοδιότητα τοῦ ἐκδόντος τὴν ἄδεια γάμου Ἀρχιερέως πρὸς πνευματικὴ λύση αὐτοῦ, ὑπὸ τίς προϋποθέσεις τοῦ ἄρθρου 323 ΚΠΟΛΔΙΚ περὶ δεδικασμένου ἀπὸ ἀλλοδαπὴ ἀπόφαση (Τούση «Οἶκ/κὸ Δίκαιο», ἔκδ. 1950, σ. 714, γνωμ. Εἰσ. Α.Π. Δ. Κυριάκη 9/1971).

3. Ἐάν ὁ γάμος μεταξὺ ὀρθοδόξων ἱερολογήθηκε στὸ ἐξωτερικὸ (ὀρθόδοξως) καὶ λύθηκε μὲ ἀμετάκλητη ἀπόφαση ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου ὑφίσταται κατὰ τὴν ἀποψή μας περίπτωση πνευματικῆς λύσεως αὐτοῦ, ἀναλογικὰ ἐφαρμοζόμενου τοῦ ἄρθρου 50 παρ. 2 Ν. 590/77 καὶ κυρίως γιατί ἡ Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ ἀνωτέρω νόμου εἶναι ἀναπόσπαστα ἐνωμένη μὲ τὴν Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μὲ κάθε Ὄρθόδοξο τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία. Ἀρμόδιος Ἀρχιερέας εἶναι, κατὰ τὴν ἀποψή μας, αὐτὸς στήν περιφέρεια τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ δικαστήριον, πού κήρυξε ἐκτελεστή, κατ' ἄρθρο 905 παρ. 4 ΚΠΟΛΔΙΚ τὴν ἀλλοδαπὴ δικαστικὴ ἀπόφαση.

Β. Γάμοι μεταξὺ ἐτεροδόξων ἢ ἐτεροθρήσκων

Ἐάν τελέσθηκε γάμος ἀπὸ μὴ ὀρθόδοξους χριστιανούς, κατὰ τοὺς κανόνες ἄλλου δόγματος (Ρωμαιοκαθολικοῦ, Προτεσταντικοῦ κλπ.) ἢ ἄλλου θρησκευματος γνωστοῦ στήν Ἑλλάδα, δὲν ἀπαιτεῖται πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου, πού τελέσθηκε μὲ τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας τῆς

Ἑλλάδος. Ἐπομένως πνευματικὴ λύση γάμου, ὁ ὁποῖος τελέσθηκε μὲ τοὺς κανόνες ἄλλου δόγματος ἢ γνωστῆς θρησκείας, δὲν ἀπαιτεῖται καὶ ἡ διαδικασία λύσεως αὐτοῦ ἔχει ἐπιτευχθεῖ μὲ μόνη τὴν ἀμετάκλητη δικαστικὴ ἀπόφαση ἡμεδαποῦ δικαστηρίου (ἀνωτ. γνωμ. Εἰσ. Πρωτ. Καβ. Δ. Παπαγεωργίου).

Γ. Γάμοι παλαιοημερολογιῶν

Οἱ παλαιοημερολογίτες ἀποδοκιμάζουν τὸν εἰσαχθέντα τὸ 1924 ὑπολογισμό τῶν ἀκινήτων ἐορτῶν κατὰ τὸ Γρηγοριανὸ ἡμερολόγιο. Ἡ διαφωνία αὐτὴ δὲν εἶναι δογματικῆς φύσεως, ἀλλὰ ἀποτελεῖ θέμα ρυθμιζόμενο ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ἐκκλησιαστικὰ ὄργανα.

(Α. Χριστοφιλόπουλου «Ἑλληνικὸν Ἐκκλησιαστικὸν Δίκαιον» σ. 125). Συνεπῶς δὲν ἀποτελοῦν αἴρεση, ἀλλὰ εἶναι μέλη τῆς ἐκκλησίας καὶ ὑπόκεινται στοὺς νόμους αὐτῆς. (Βλ. ἀνωτ. Χριστοφιλόπουλου, γνωμ. Εἰσ. Α.Π. Σ. Κανίνα 8/1989). Οἱ δὲ ἐξ αὐτῶν κληρικοὶ καὶ μοναχοὶ ὑπόκεινται στή δικαιοδοσίᾳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν δικαστηρίων, τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ ἐπιβάλλουν σὲ αὐτοὺς ποινές, πού μποροῦν νὰ φθάσουν μέχρι τῆς ἐσχάτης ἐξ αὐτῶν τῆς καθαιρέσεως (ἀνωτ. Χριστοφιλόπουλου σ. 126). Ὡς πρὸς τὰ μυστήρια πού τελοῦν οἱ παλαιοημερολογίτες κληρικοὶ πρέπει νὰ γίνῃ διάκριση μεταξὺ αὐτῶν πού ἔχουν κανονικὰ ἀποκτήσει τὴν ἱεροσύνη, σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς Ὄρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ τὴ διατηροῦν, χωρὶς νὰ τοὺς ἔχει ἐπιβληθεῖ ἡ ποινὴ τῆς καθαιρέσεως ἀπὸ τὰ ἀρμόδια ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἢ ἄλλης ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, καὶ αὐτῶν πού ἡ χειροτονία τους ἔγινε ἀπὸ ἐπίσκοπο μὲ διασπασμένη τὴν Ἀποστολικὴ διαδοχὴ καὶ ἐναντία στίς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 17 τοῦ Ν. 590/77 ἢ εἶχαν μὲν κανονικὴ ἱεροσύνη, ἀλλὰ τὴν ἀπέβαλαν μὲ τὴν καθαίρεση. Στίς τελευταῖες περιπτώσεις κληρικῶν δηλ. αὐτῶν πού εἴτε χειροτονήθηκαν ἀπὸ ἐπίσκοπο μὲ διασπασμένη τὴν ἀποστολικὴ διαδοχὴ, εἴτε εἶχαν κανονικὴ ἱεροσύνη, ἀλλὰ τὴν ἀπέβαλαν μὲ καθαίρεση, τὰ μυστήρια, πού τελοῦν, εἶναι ἐνυπόστατα, οἱ ἴδιοι δὲ τελοῦν τὸ ἔγκλημα τοῦ ἄρθρου 175 παρ. 2 Π.Κ. (Ὁλ. Α.Π. 378/80 Π.Χ. 40/568, Πλημ. Θηβ. 4765/88, Ὑπεράσπιση 1991/80).

Συνεπῶς ἐν προκειμένῳ δὲν τίθεται θέμα πνευματικῆς λύσεως τοῦ γάμου, καθόσον αὐτὸς εἶναι ἀνυπόστατος, ἀφοῦ δὲν τηρήθηκε ὁ τύπος πού ὀρίζει τὸ ἄρθρο 1367 Α.Κ. 1372 Α.Κ.).

Στίς ἄλλες ὁμως περιπτώσεις, κατὰ τίς ὁποῖες ὁ γά-

μος περιεβλήθη τὸν τύπο τῆς ἱερολογίας σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 1367 Α.Κ. καὶ τελέσθηκε ἀπὸ ἱερέα, πού δὲν ἀποδέχεται τὸ Γρηγοριανὸ ἡμερολόγιο, ἀλλὰ φέρει κατὰ τὰ λοιπὰ τὴν ἱεροσύνη, κατὰ τοὺς κανόνες τῆς Ἀνατολικῆς ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, τίθεται ζήτημα πνευματικῆς λύσης αὐτοῦ, ἀφοῦ τὸ τελεσθὲν ἀπὸ αὐτὸν μυστήριο εἶναι ἔγκυρο (Χριστοφιλόπουλου, ἄνωτ. σ. 126). Εἰδικότερα:

1. Στὴν περίπτωση πού ὁ γάμος τελέσθηκε στὸ ἐξωτερικὸ σὲ ὀρθόδοξη ἐκκλησία, ἡ ὁποία δὲν ἀκολουθεῖ τὸ Γρηγοριανὸ ἡμερολόγιο (ὅπως συμβαίνει μὲ πολλές ἐκκλησίες στὸ ἐξωτερικὸ) καὶ ἐξεδόθη ἀπόφαση ἀμετάκλητη ἀπὸ δικαστήριό τῆς ἡμεδαπῆς, στὴν πνευματικὴ λύση θὰ προβεῖ ὁ Ἀρχιερέας, στὴν περιφέρεια τοῦ ὁποίου ἐδρεύει τὸ δικαστήριό, πού ἐξέδωσε τὴν ἀπόφαση. Ἡ τελευταία θὰ γνωστοποιηθεῖ καὶ στὸν ἀρχιερέα πού ἐξέδωσε τὴν ἄδεια γάμου στὴν ἀλλοδαπὴ (ἀνάλογος ἐφαρμογὴ τοῦ ἄρθρου 50 παρ. 2 ἐδ. τελευτ. τοῦ Ν. 590/77).

2. Ἄν ὁ ἀνωτέρω κανονικὸς γάμος τελέσθηκε στὴν ἡμεδαπὴ ἀπὸ παλαιοημερολογίτη ἱερέα (κανονικῶς ἀποκτήσαντα τὴν ἱεροσύνη κατὰ τὴν Ἀποστολικὴ διαδοχὴ καὶ μὴ καθαιρεθέντα – συμβαίνει σὲ πολλές μονές πού ἀκολουθοῦν τὸ παλαιὸ ἡμερολόγιο) τὴν πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου θὰ τὴν κάνει ὁ Ἀρχιερέας (δηλ. αὐτὸς πού ἐξελέγη σύμφωνα μὲ τοὺς κανόνες τῆς ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἄρθρο 17 Ν. 590/77 «Περὶ Καταστατικῶν Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», πού ἐξέδωσε τὴν ἄδεια γάμου).

Παρατηρήσεις:

Ἡ ἀνωτέρω δημοσιευόμενη εἰσαγγελικὴ γνωμοδότηση ἐμφανίζει μεγάλη πρακτικὴ σημασία καὶ γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ διατυπώνονται οἱ ἀκόλουθες παρατηρήσεις μὲ τὴν ἐλπίδα, ὅτι μπορεῖ μελλοντικὰ νὰ ἀναμορφωθεῖ ὡς πρὸς ὀρισμένα σημεῖα τῆς.

1. Στὴν περίπτωση πού καταχωρίζεται ὑπὸ στοιχεῖο Α/1, ὁ ἀρμόδιος εἰσαγγελικὸς λειτουργὸς δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ πολυπραγμονήσῃ, ὡς πρὸς τὸ ἂν ὑπαγόταν ἢ ὄχι στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὁ θρησκευτικὸς λειτουργὸς πού τέλεσε τὸ μυστήριο στὴν ἀλλοδαπὴ, δοθέντος ὅτι ἱερεῖς τῆς Ἐκκλησίας αὐτῆς δὲν ἀσκοῦν τελετουργικὰ καθήκοντα μόνον στὸ ἐξωτερικὸ (ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 60 τοῦ Ν. 590/77, ὅποτε ὅμως ἐνεργοῦν ὡς ὄργανα τῆς Ἐκκλησίας, στὴν ὁποία ἔχουν διατεθεῖ). Ἀρκεῖ νὰ κοινοποιήσῃ τὴ λύουσα (ἢ ἀκυρώουσα) ἀμετακλήτως τὸν γάμο ἀπόφαση στὸν ἐπιχώριο

Ἀρχιερέα τῆς ἑδρας τοῦ Δικαστηρίου, αὐτὸς δέ, μὲ κριτήριο τὸ κατὰ πόσον συνεστήθη ἐγκύρως ὁ γάμος, θὰ προβεῖ στὴν πνευματικὴ λύση του. Τὸ τελευταῖο αὐτὸ τονίζεται, ἐπειδὴ, σύμφωνα μὲ ὅσα ἐκτίθενται στὴ συνέχεια, εἶναι ἐνδεχόμενον νὰ κρίνει ὁ ἀρμόδιος ἐπίσκοπος ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται τέτοια ἐνέργεια. Naὶ μὲν προβλέπει τὸ ἄρθρο 50 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77, ὅτι ὁ ἀρμόδιος Ἀρχιερεὺς «προβαίνει ὑποχρεωτικῶς» στὴν πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου, ἀλλὰ προϋποτίθεται πρῶτον, ὅτι εἶναι ἐφαρμοστέος στὴν ἐκάστοτε συγκεκριμένη περίπτωση ὁ Ν. 590/77, καὶ δεύτερον, ὅτι ἔχει ἐγκύρως τελεσθεῖ ὁ γάμος.

2. Στὴν περίπτωση πού καταχωρίζεται ὑπὸ στοιχεῖο Α/3, ὀρθῶς ἐρμηνεύεται διασταλτικῶς τὸ ἄρθρο 50 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/77, ὥστε ἀποφάσεις ἡμεδαπῶν δικαστηρίων πού κηρύσσουν ἐκτελεστὲς ἀλλοδαπὲς ἀποφάσεις ἀκυρώσεως ἢ λύσεως γάμου νὰ κοινοποιοῦνται στὸν Ἀρχιερέα τῆς ἑδρας του (κάθε φορὰ συγκεκριμένου) ἡμεδαποῦ Δικαστηρίου. Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ ὡστόσο νὰ παρατηρήσω, ὅτι ἡ καταχωριζόμενη φράση ἀπὸ τὸ ἄρθρο 1 τοῦ Ν. 590 ἀποτελεῖ ἐπανάληψη συνταγματικῆς διατάξεως (ἄρθρο 3 παρ. 1 τοῦ Συντάγματος). Ὡς πρὸς τὴν πνευματικὴ λύση ἀπὸ τὸν Ἀρχιερέα αὐτὸν παραπέμπω σὲ ὅσα κατ' ἀρχὴν ἐπεσήμανα στὴν προηγούμενη παράγραφο.

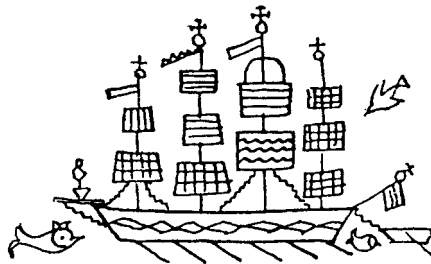
3. Ὁλόκληρη ἡ παράγραφος ὑπὸ στοιχεῖο Γ/1 εἶναι περιττή, γιὰτὶ καλύπτεται ἀπὸ τὶς παραγράφους ὑπὸ στοιχεῖα Α/1 καὶ Α/3, ἀναλόγως πρὸς τὸ ἂν ὁ γάμος λύθηκε (ἢ ἀκυρώθηκε) μὲ ἀπόφαση ἡμεδαποῦ ἢ ἀλλοδαποῦ δικαστηρίου.

4. Στὴν παράγραφο ὑπὸ στοιχεῖο Γ/2 ἔχει ἀποτυπωθεῖ μία ὀρολογικὴ σύγχυση. Ὑπὸ τὸν ὄρο «παλαιοημερολογίτες» δὲν νοοῦνται γενικῶς ὅλα τὰ μέλη τῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, κληρικοί, μοναχοὶ καὶ λαϊκοί, πού ἀκολουθοῦν κατὰ τὸν ὑπολογισμό τῶν ἀκίνητων ἐορτῶν τὸ ἰουλιανὸ ἡμερολόγιο (στοὺς ὁποίους περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀνήκοντες στὶς μονές τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τὰ μετόχιά τους, στὸ Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ τὰ μετόχιά του, στὴν Ἀρχιεπισκοπὴ τοῦ Ὁρους Σινᾶ κ.ἄ.), ἀλλὰ οἱ πιστοὶ τῶν ὁμάδων πού αὐτοχαρακτηρίζονται ὡς «Γνήσιοι Ὀρθόδοξοι Χριστιανοὶ (Γ.Ο.Χ.)».

Ἄς μοῦ ἐπιτραπεῖ νὰ παραθέσω αὐτὰ πού ἀπὸ 25ετίας (βλ. Σ. Τρωιάνου, *Παραδόσεις Ἐκκλησιολογίας*, τευχ. Β', Ἀθήνα 1981, σ. 49 ἐπ., 2η ἔκδοση, 1984, σ. 156 ἐπ. καὶ Σ. Τρωιάνου/Γ. Πουλῆ, *Ἐκκλησιαστικὸ Δίκαιο*, 2η ἔκδ. 2003, σ. 225 ἐπ.) διδάσκω καὶ γράφω: «Βασικὸ γιὰ τὴ λύση τοῦ προβλήματος τῆς νομικῆς τους θέσεως εἶναι τὸ ἐρώ-

τητα, ἂν οἱ Γ.Ο.Χ. ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι μέλη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἀλλὰ τὸ ἐρώτημα αὐτὸ ἔχει δύο ὄψεις. Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (...) οἱ παλαισημερολογίτες ἐξακολουθοῦν νὰ ἀνήκουν στὸ πλήρωμά της, ἀφοῦ δὲν ὑπάρχει ἀπόφαση τῆς ἀρμόδιας ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς ποὺ νὰ τοὺς κηρύσσει αἰρετικούς ἢ σχισματικούς. (...) Ἀπὸ τὴν πλευρὰ ὅμως τῶν Γ.Ο.Χ. ὑπάρχει τὸ ἀναμφισβήτητο πραγματικὸ γεγονός τῆς συμπίξεως ὁμάδων προσώπων, μὲ τὴ νομικὴ μορφή σωματείων ποὺ ἐπιδιώκουν σκοποὺς θρησκευτικούς. (...) Αὐτὴ ἡ ἰδιαίτερη διοικητικὴ ὁργάνωση διαφοροποιεῖ τοὺς Γ.Ο.Χ. ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, γιατί τὸ Σύνταγμα γνωρίζει μία μόνον Ἐκκλησία μὲ αὐτὴν τὴν ὀνομασία, ποὺ τὴν προσδιορίζει μὲ ἀπόλυτη σαφήνεια στὰ ἄρθρα 3 παρ. 1 καὶ 72 παρ. 1: Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος εἶναι ἡ αὐτοκέφαλη καὶ αὐτοδιοικούμενη Ἐκκλησία, ἡ ὁργανωμένη σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις ἐνὸς Καταστατι-

κοῦ Χάρτη, ποὺ ἀποτελεῖ νόμο τοῦ Κράτους καὶ ψηφίζεται ἀπὸ τὴν Ὀλομέλεια τῆς Βουλῆς. Ἐπομένως ὅποια ἀδήποτε θρησκευτικὴ κοινότητα (ἄσχετα ἀπὸ τὴ δογματικὴ τῆς τοποθέτηση) δὲν συγκεντρώνει αὐτὲς τὶς προϋποθέσεις βρίσκεται ἀναγκαστικὰ ἔξω ἀπὸ τὴν ἔννοια “Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος”. Αὐτὸ ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὶς κοινότητες τῶν Γ.Ο.Χ.». Τὸ συμπέρασμα αὐτοῦ τοῦ συλλογισμοῦ εἶναι ὅτι σὲ καμία νομικὴ σχέση ποὺ ἀφορᾷ στὶς κοινότητες τῶν Γ.Ο.Χ. δὲν μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ ὁ Ν. 590/77 καὶ ἡ ἀναφερόμενη στὴν πνευματικὴ λύση τοῦ γάμου διάταξή του. Κατὰ συνέπεια παρεῖλκε ἡ μακρὰ εἰσαγωγὴ στὴν παράγραφο Γ' ποὺ μπορεῖ νὰ παρασύρει τοὺς εἰσαγγελικούς λειτουργοὺς σὲ ἀξιολογήσεις ἐπὶ θεμάτων, γιὰ τὰ ὁποῖα δὲν διαθέτουν ἐπαρκῆ στοιχεῖα (π.χ. χειροτονία ἀπὸ ἐπίσκοπο μὲ διεσπασμένη Ἀποστολικὴ Διαδοχή).

**ΤΟ 1ο «ΦΕΣΤΙΒΑΛ»
ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ
ΜΕΣΩΝ ΜΑΖΙΚΗΣ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΕΩΣ
ΣΤΗ ΜΟΣΧΑ**

Το 1ο «Φεστιβάλ» Ὁρθοδόξων Μέσων Μαζικῆς Ἐνημέρωσης διοργάνωσε τὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας στὴ Ρωσικὴ πρωτεύουσα ἀπὸ 16-18/11/2004. Ἡ ἐν λόγῳ ἐκδήλωση, τελοῦσε ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ εὐλογία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλεξίου καὶ ἔλαβε χώρα στὸ ἐντυπωσιακὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τοῦ νεωστὶ ἐπανοικοδομηθέντος περικαλλοῦς Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, στὸ κέντρο τῆς Ρωσικῆς πρωτεύουσας. Πρόεδρος τῆς Ὄργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς ἦταν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Σεβ. Μητροπολίτης Καλούγας καὶ Μπόροβσκ κ. Κλήμης. Στὸ «Φεστιβάλ» συμμετέσχον ἐκπρόσωποι 60 Ἱερῶν Μητροπόλεων τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, σχετικὸι μὲ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης, καθὼς καὶ ἐκπρόσωποι ἑπτὰ ξένων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἥτοι τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας, τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας, τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου καὶ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὡς καὶ τοῦ Βατικανοῦ.

Σκοπὸς τοῦ Συνεδρίου ἦταν νὰ συνενώσει τοὺς ὑπευθύνους τῶν Μ.Μ.Ε. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας σὲ ἓναν ἐνιαῖο σύλλογο Ὁρθοδόξων συνεργατῶν Μ.Μ.Ε., νὰ ἐπισημάνει τὰ κέρδη ἢ τὶς ζημιές ἀπὸ τὴν χρῆση ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας τῶν νέων δεδομένων καὶ τῶν τεχνολογιῶν ποὺ ἀφοροῦν τὴν ἐνημέρωση καὶ τὴν πληροφόρηση καὶ νὰ διερευνήσει τὸ ἂν πρέπει ὁ μηχανισμὸς ἐνημέρωσης τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας νὰ συνεργάζεται καὶ νὰ χρησιμοποιεῖ τὰ κοσμικὰ Μ.Μ.Ε. πρὸς τὴν ἐπίτευξη τῶν εὐγενῶν σκοπῶν του.

Κατὰ τὴν πρώτη ἡμέρα ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τὸ λόγο ἔλαβε ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλέξιος, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τὴν ἐπανάκτηση, ἐκ μέρους τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, τῆς παλαιᾶς τῆς αἰγλῆς καὶ δύνამης, στοιχεῖα ποὺ τὴν καθιστοῦν πλέον κομβικὸ καὶ οὐσιαστικὸ παράγοντα στὴ ζωὴ τῆς Ρωσικῆς κοινωνίας. Τὸ γεγονός αὐτό, κατὰ τὸν Μακαριώτατο, ἐπιβάλλει στὴν Ἐκκλησία τὴν πρὸς τὰ ἔξω πορεία καὶ συνάντησή της μὲ τὸν κόσμο, διαδικασία στὴν ὁποία τὰ Μ.Μ.Ε., Ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοσμικὰ, μποροῦν νὰ διαδραματίσουν καθοριστικὸ ρόλο. Σκοπὸς τῆς πληροφορίας, σημείωσε, εἶναι ἡ διοχέτευση τῆς ἀλήθειας στὸ λαό, μιᾶς ἀλήθειας ἡ ὁποία ὑπέφερε κατὰ τὴν μακρὰ περίοδο διακυβέρνησης τῆς χώρας ἀπὸ τὸ Κομμουνιστικὸ καθεστῶς, ἀλλὰ καὶ ἡ ὀρθὴ ἐνημέρωση γιὰ τὶς δράσεις τοῦ Πατριαρχείου καὶ τὶς πρωτοβουλίες του στὸ ἐσωτερικὸ καὶ στὸ ἔξωτερικὸ.

Ἀκολούθησε χαιρετισμὸς ἀπὸ τὸν Μακαριώτατο Πατριάρχη Βελιγραδίου καὶ πάσης Σερβίας κ. Παῦλο, ὁ ὁποῖος περιέγραψε τὴ νέα μορφή ποὺ ἔχει λάβει παγκοσμίως ἡ πληροφόρηση μέσῳ τῆς τηλεόρασης καὶ τῶν νέων τεχνολογιῶν, ἐνῶ ἐπεσήμανε τὴν εὐθύνη τοῦ Ὁρθοδόξου δημοσιογράφου νὰ κηρύττει καὶ νὰ διαλαλεῖ τὴν ἀλήθεια, ἡ ὁποία γιὰ τὸν Χριστιανὸ δὲν εἶναι μιὰ μηχανιστικὴ διαδικασία ἀλλὰ τρόπος ζωῆς.

Ἀκολούθησαν χαιρετισμοὶ τῶν: ἐκπρόσωπου τοῦ Προέδρου τῆς Ρωσίας Βλαντιμήρ Πούτιν Ὑπουργοῦ Πολιτισμοῦ καὶ Ἐπικοινωνίας Ὑπουργοῦ Ἀνάπτυξης τοῦ νομοῦ Ἐκπρόσωπου τῆς Ρωσικῆς Δούμας καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου κ. Κλήμεντος, ὁ ὁποῖος τόνισε ὅτι τὸ φεστιβάλ εἶναι ἀφιερωμένο στὰ ἐξήντα καὶ στὰ δεκαπέντε χρόνια κυκλοφορίας τοῦ ἐπισήμου περιοδικοῦ καὶ τῆς ἐπισήμου ἐφημερίδος τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἀντιστοίχως.

Τοῦ
Ἀρχιμ. Ἐπιφανίου Οἰζονόμου
Ἐκπροσώπου Τύπου
τοῦ Μακαριωτάτου
καὶ τοῦ
Ἀρχιμ. Συμεὼν Βενετσάνου
Προϊσταμένου τοῦ Ἱ. Ν.
Φανερωμένης Χολαργοῦ

Κατὰ τὴ δευτέρα ἡμέρα, οἱ ἐκπρόσωποι τῶν ξένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐπισκεφθήκαμε τὸ Κέντρο ἐκδόσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, τὸ ὁποῖο ἰδρύθηκε ἀπὸ τὸν Πατριάρχη Σέργιο τὸ 1944 καὶ στὸ ὁποῖο μεγαλοῦρησε ὁ μακαριστὸς Μητροπολίτης Πιτιρίμ κατὰ τὴ δύσκολη, γιὰ τὴν Ἐκκλησία, περίοδο τῆς Κομμουνιστικῆς τυραννίας. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Κέντρου, Προθιερεὺς Βλαδίμηρος, ξενάγησε τὶς ξένες ἀποστολές στοὺς χώρους τοῦ κέντρου, ὅπου ἐκδίδονται τὰ ἐπίσημα ἐκδοτικὰ ὄργανα τοῦ Πατριαρχείου, ἀλλὰ καὶ βιβλία πνευματικῶν καὶ λειτουργικῶν περιεχομένου. Κατὰ τὴν ἐκεῖ παρουσία μας, δόθηκε ἡ εὐκαιρία γιὰ μία διὰ μακρὸν παρουσίαση τοῦ ἐκδοτικῶν καὶ ἱεραποστολικῶν ἔργου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀκολούθησε συζήτηση στρογγυλῆς τραπέζης, μεταξὺ τῶν ἐκπροσώπων τῶν ξένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, πού πραγματοποιήθηκε σὲ οἶκημα πού ὀνομάζεται «*Τὸ σπίτι τοῦ δημοσιογράφου*». Κατὰ τὴν ἐνδιαφέρουσα αὐτὴ συνύπαρξη, συζητήθηκε τὸ ἐνδεχόμενο συνεργασίας τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν σὲ ζητήματα πού ἀφοροῦν τὸν κόσμο τῆς ἐνημέρωσης καὶ τῶν πληροφοριῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς ἐπικοινωνίας προσώπων πού εἰδικεύονται σὲ αὐτὴ τὴ διακονία στὶς ἐπιμέρους Ἐκκλησίες. Στὴ διάρκεια τῆς συζήτησης, μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία νὰ ἐπισημάνουμε πὼς τὸ ζητούμενο στὴν ἐποχὴ μας γιὰ τὴν Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία εἶναι ἡ κοινὴ παρουσία στὸ σύγχρονο κόσμο, οὕτως ὥστε ἡ φωνὴ τῆς νὰ γίνεῖ πιὸ δυνατὴ, ἀποτελεσματικὴ καὶ ὠφέλιμη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους. Γιὰ νὰ γίνεῖ, ὁμως, αὐτὸ χρειάζονται δύο πράγματα:

Α. Ἡ χρῆση καὶ ἡ ἐκμετάλλευση τῶν μέσων καὶ τῶν τεχνολογιῶν πού ὁ κόσμος τῆς πληροφορίας, χωρὶς τὶς ἐσωτερικὲς ἐκείνες ἀναστολές πού ὑποδεικνύουν τὴ περιχαράκωση σὲ «νόρμες» τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκφράζουν ἕναν ἀδικαιολόγητο φόβο ἀπέναντι σὲ κάθε τι νέο καὶ σύγχρονο, φόβο ἀδικαιολόγητο γιὰ τὸ ἦθος καὶ τὸ πνεῦμα τῆς Ὀρθοδοξίας.

Β. Ἡ ἐνότητα μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ στὸν τομέα αὐτὸ, ἡ ὁποία μπορεῖ νὰ ἐκφραστῆ μετὰ τὴ δημιουργία ἑνὸς συντονιστικῶν ὀργάνου στὸ χῶρο τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Μ.Μ.Ε., τὸ ὁποῖο νὰ λειτουργεῖ ἐλεύθερα, ἀπεξαρτημένο ἀπὸ τὴν ἱεραρχικὴ δομὴ πού διέπει τὶς διορθόδοξες σχέσεις, σύμφωνα μετὰ τὸ πρότυπο τοῦ «*Συνδέσμου*», τῆς παγκόσμιας δηλ. Ἀδελφότητος Ὀρθοδόξων Νέων, ὁ ὁποῖος λειτουργεῖ ἀνεξάρτητα, αὐτοδιοικεῖται, ἀναδεικνύει τὰ μέλη τοῦ Διοικητικῶν του Συμ-

βουλίου, χωρὶς νὰ κηδεμονεύεται ἀπὸ ὁποιαδήποτε Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία, ἐνῶ μετακινεῖ τὶς ἐργασίες του ἀπὸ τόπο σὲ τόπο, στὰ πλαίσια καὶ ὑπὸ τὴν εὐλογία τῆς Ἐκκλησίας πού τὸν φιλοξενεῖ κάθε φορὰ.

Ἡ εἰσήγησή μας αὐτὴ ἐγίνετο ἀπὸ ὅλους ἀποδεκτὴ καὶ οἱ ὀργανωτὲς δεσμεύτηκαν νὰ τὴν συμπεριλάβουν στὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου, τὰ ὁποῖα θὰ μᾶς κοινοποιηθοῦν ἐν καιρῶ.

Τὴν τρίτη καὶ τελευταία ἡμέρα τοῦ «*Φεστιβάλ*» κεντρικὸς ὁμιλητὴς στὸ Συνεδριακὸ Κέντρο τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, ἦταν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Σμολένσκ κ. Κύριλλος, ὑπεύθυνος ἐξωτερικῶν ὑποθέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Ὁ ὁμιλητὴς τόνισε τὴν ἀνάγκη συνένωσης τῶν ἀσχολουμένων μετὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ Μ.Μ.Ε. στὴν ἐπικράτεια τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι, μετὰ τὴ σειρά τους, ὀφείλουν νὰ συνενώσουν τὴν ἐκκλησιαστικὴ ζωὴ μετὰ τὴ ζωὴ τῆς κοινωνίας. Ἐπεσήμανε τὴν ἀνάγκη τὸ ἔργο τῶν Ἐκκλ/κῶν δημοσιογράφων νὰ ἀποσκοπεῖ ὅπου καὶ αὐτὴ ἡ Ἐκκλησία, στὴ σωτηρία τῶν ἀνθρώπων. Κι ἐπειδὴ ἡ σωτηρία εἶναι μιὰ ὑπόθεση πού ξεκινᾷ ἀπὸ αὐτὴ τὴ ζωὴ, τὰ μηνύματα πού ἐκπέμπει ἡ Ἐκκλησιαστικὴ δράση πρέπει ν' ἀγκαλιάζουν ὅλους τοὺς τομείς τῆς ἀνθρώπινης δραστηριότητος. Ἀλλὰ γιὰ νὰ ἐπιτευχθεῖ αὐτὸς ὁ στόχος πρέπει ὁ λόγος νὰ εἶναι προσιτὸς καὶ κατανοητός. Ὅταν περιορίζεται σὲ παλαιὰ στερεότυπα δὲ γίνεται ἀντιληπτός. Στὴ συνέχεια, ὁ Σεβασμιώτατος στηλίτευσε τὴ δράση Ὀρθοδόξων Μ.Μ.Ε. πού ἀσκοῦν ἀντιδραστικὴ πολιτικὴ ἀπέναντι στὴ διοικοῦσα Ἐκκλησία καὶ προκαλοῦν ἐσωτερικὰ προβλήματα καὶ στίγματα στὴ ζωὴ τῆς. Ἡ διαφοροποίηση τῶν ἀπόψεων, τόνισε, εἶναι ἐπιτρεπτή, ὅταν δὲν ἀποσκοπεῖ στὴν καταστροφή τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ ἔργου. Τελειώνοντας τὴν εἰσήγησή του ὁ Σεβ. Σμολένσκ θύμισε τὸν ἀγῶνα πού ἔκανε ἡ Ρωσικὴ Ἐκκλησία ἀπὸ τὸ 1991 καὶ ἐντεῦθεν νὰ προσεγγίσει τὰ κοσμικὰ Μ.Μ.Ε. τὰ ὁποῖα δὲν ἔδειχναν τότε κανένα ἐνδιαφέρον γι' αὐτήν. Χρειάστηκε κόπος καὶ προσπάθεια 10 ἐτῶν γιὰ νὰ ἐρεθιστεῖ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοσμικοῦ Τύπου γιὰ τὰ Ἐκκλησιαστικὰ πράγματα, σὲ σημεῖο πλέον τέτοιο ὥστε νὰ μὴν ὑπάρχει Ἐκκλησιαστικὴ ἐκδήλωση καὶ πρωτοβουλία πού νὰ μὴν καλύπτεται ἀπὸ τὰ Ρωσικὰ Μ.Μ.Ε.

Οἱ ἐργασίες τῆς τρίτης ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου ὁλοκληρώθηκαν μετὰ τὴν ἀνάγνωση τῶν ἐπισήμων μηνυμάτων τῶν Προκαθημένων τῶν ξένων Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἐκ μέρους τῶν ὀρισθέντων ἐκπροσώπων τους. Στὸ ση-

μείο αὐτὸ μᾶς δόθηκε ἡ εὐκαιρία ν' ἀπευθυνθοῦμε στοὺς συνέδρους καὶ νὰ προβοῦμε σὲ σύντομη παρουσίαση τῶν τεσσάρων κλάδων τῶν Μ.Μ.Ε. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἥτοι τοῦ κλάδου ἐκδόσεων, ραδιοφωνίας, internet καὶ τηλεοράσεως, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται στὴν ΕΜΥΕΕ καὶ λειτουργοῦν ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπισημῶς τὸ 1ο «Φεστιβάλ» Ὁρθοδόξων Μ.Μ.Ε. τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας ἔληξε μὲ τὴν εὐχαριστήρια ἀκολουθία πού τελέστηκε στὸν περικαλλῆ Καθεδρικό Ναὸ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, ἐντὸς τοῦ Κρεμλίνου, ὅπου φυλάσσονται Ἱερὰ Λείψανα Πατριαρχῶν καὶ Αὐτοκρατόρων, χοροστατοῦντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας καὶ πάσης Ρωσίας κ. Ἀλεξίου.

Ἀποχαιρετώντας τοὺς συνέδρους, ὁ Μακαριώτατος κ. Ἀλέξιος εὐχήθηκε καλὴ καρποφορία στὸ ἔργο ὅσων διακονοῦν στὸ χῶρο τῶν Ἐκκλ/κῶν Μ.Μ.Ε., ζήτησε νὰ γίνουν πράξη τὰ ὅσα ὠφέλιμα εἰπώθηκαν καὶ ἐπισημάνθηκαν στὴ διάρκεια τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου καὶ εὐχαρίστησε τοὺς ἐκπροσώπους τῶν ἐπιμέρους Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν γιὰ τὴν συμμετοχή τους. Ἰδιαίτερος ἐμνήσθη τῆς ἐπισήμου, εἰρηνικῆς ἐπισκέψεως τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου στὸ Πατριαρχεῖο Μόσχας, πρὸ ὀλίγων μόλις ἔτων, ἔκανε δὲ λόγο γιὰ τὶς ἄριστες ἐντυπώσεις πού ἄφησε σὲ κλῆρο καὶ λαὸ ἡ παρουσία του, ἰδιαίτερος δὲ στοὺς νέους μὲ τοὺς ὁποῖους ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας εἶχε ἰδιαίτερη συνάντηση.

**ΕΚΘΕΣΙΣ
ΠΕΠΡΑΓΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΜΟΝΑΣΤΙΚΟΥ
ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ**

(Γιαμπλέτσα Πολωνίας
2-3/9/2004)

Πρὸς τὴν
Ἱερὰν Σύνοδον
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Μακαριώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι Ἅγιοι Ἀρχιερεῖς,

Διὰ τοῦ παρόντος, εὐσεβάστως καὶ καθηκόντως, ἐπιθυμῶ νὰ ἐκθέσω πρὸς Ὑμᾶς τὰ πεπραγμένα τοῦ Διορθοδόξου Μοναστικοῦ Συνεδρίου, τὸ ὁποῖον διοργανώθη ὑπὸ τῆς Αὐτοκεφάλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Πολωνίας καὶ εἰς τὸ ὁποῖον τιμητικῶς μᾶς ἀνετέθη ἡ ἐμπροσώπησις τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ Συνέδριον ἔλαβε χώραν εἰς τὴν Ἱερὰν καὶ Σταυροπηγιακὴν Μονὴν τοῦ Ἁγίου Ὀνουφρίου (15ου αἰῶνος) εἰς τὴν Γιαμπλέτσα. Συμμετεῖχον τεσσαράκοντα περίπου μοναχοὶ καὶ μοναχαὶ ἐκ τῶν Ἱερῶν Μονῶν τῆς Πολωνίας, ἐνῶ ἐμπροσώπους ἀπέστειλον, ἐκτὸς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, καὶ αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι: α) τῆς Ρωσίας (ιερομόναχοι Πέτρος Ἐρισάλωφ καὶ Ἰάκωβος Τουπίκωφ, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Νοβοσπάσκυ, Μόσχας) καὶ β) τῆς Ρουμανίας (ιερομόναχοι Μακάριος Ντραγκοί καὶ Πολύκαρπος Χουτουλέσκου, ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ράντου-Βόντα, Βουκουρεστίου). Παρέστη ἐπίσης καὶ ὁ μοναχὸς Σέργιος ἐκ τῆς ρωσικῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Τύχωνος τῶν Η.Π.Α. Ὁ μικρὸς ἀριθμὸς τῶν συνέδρων ἔδωσε τὴν δυνατότητα ἀνταλλαγῆς ἀπόψεων καὶ διεξαγωγῆς γονίμου διαλόγου ἐντὸς ἀνέτου καὶ ἀδελφικῆς ἀτμόσφαιρας.

Ὁ Μακαριώτατος Μητροπολίτης Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας, κ. Σάββας, ἠϋλόγησε διὰ τῆς σεπτῆς του παρουσίας τὸ Συνέδριον καὶ παρηκολούθησεν ἀνελλιπῶς ὅλας τὰς συνεδρίας αὐτοῦ. Εἰς τὴν προσφώνησί του, ἀφοῦ ἠὺχαρίστησε τοὺς ἐμπροσώπους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, τόνισε, μεταξὺ τῶν ἄλλων, καὶ τὰ ἑξῆς: «... Ἐμεῖς, σήμερα, συνεχίζουμε τὸ ἔργο τῆς ἀναπτύξεως τοῦ μοναχισμοῦ στὴν Ἐκκλησία μας, γνωρίζοντας ὅτι χωρὶς τὰ μοναστήρια δὲν εἶναι δυνατόν νὰ διασφαλισθῇ ἡ πληρότητα τῆς ἐκκλησιαστικῆς ζωῆς. Σήμερα στὴν Πολωνικὴ Ἐκκλησία λειτουργοῦν ἑπτὰ μοναστήρια, ἀνδρικὰ καὶ γυναικεῖα. Καὶ κάθε χρόνον διοργανώνεται σύναξις τῶν μοναζόντων, στὴν ὁποία συζητοῦνται κατὰ προβλήματα τῆς μοναχικῆς ζωῆς...»

Τὸ ἀναλυτικὸν πρόγραμμα τοῦ Συνεδρίου (συνεδρία-λατρευτικαὶ συνάξεις-ξεναγήσεις) ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ τέλος τοῦ παρόντος.

Σχετικῶς μὲ τὰ συμπεράσματα τοῦ Συνεδρίου σημειώνουμε τὰ ἑξῆς τρία σημεῖα:

Α) Ἕνα πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζουν ὅλοι αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι, εἶναι ἡ ἐκκοσμίκευσις καὶ ἡ ὑποτονικὴ πνευματικότης τῶν ὑποψηφίων μοναχῶν, καθ' ὅσον οὗτοι ἐπηρεάζονται ἐκ τοῦ γενικοῦ πνεύματος τῆς συγχρόνου κοινωνίας καὶ τὸ ὁποῖον διαμορφώνεται καὶ ἐπιβάλλεται, κατ' ἐξοχὴν, ἐκ τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημερώσεως. Ἔτσι, οἱ σημερινοὶ δόκιμοι προσέρχονται εἰς τὰς Ἱερὰς Μονὰς, φέροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ στίγματα τῆς ἐποχῆς μας (φιλαυτία, εὐδαιμονισμὸς, φυγοπονία, ὀρθολογισμὸς, ἰσχυρογνωμοσύνη, κριτικὴ διάθεσις κ.ἄ.), καὶ ὡς ἐκ τούτου, δυσκολεύονται νὰ ἐγκολπωθοῦν τὸ γνήσιον μοναχικὸν καὶ ἀσκητικὸν φρόνημα, τὸ ὁποῖον μᾶς παρέδωσαν οἱ ἅγιοι Πατέρες.

Τοῦ
Ἄρχιμ. **Τιμοθέου Σακκά**
Καθηγουμένου
τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου

Ἄνεφερε χαρακτηριστικῶς ἡ Γερόντισσα Ἐρμιόνη, Καθηγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Γκρομπάρκα: «*Σήμερα, ξεχοῦν οἱ μοναχῆς τὸ “ἐνὸς ἐστὶ χρεία” καὶ ἀσχολοῦνται “περὶ πολλῶν”.* Ἐπικρατεῖ τὸ ἴδιον θέλημα μὲ τὸ πρόσχημα διαφόρων ἀπαραίτητων ἐργασιῶν. Ὑπάρχουν παραδείγματα ἀδελφῶν, πού θέλουν νὰ ταξιδέψουν στοῦ ἐξωτερικό, προκειμένου νὰ μάθουν ξένες γλῶσσες ἢ νὰ μελετήσουν ἀρχαῖες ἐκκλησιαστικῆς παραδόσεις. Ἄλλες ἐπιθυμοῦν νὰ ἔχουν προσωπικό κινητὸ τηλέφωνο, γιὰ νὰ ἐπικοινωνοῦν εὐκόλα μὲ τὴν οἰκογένειά τους.

Β) Αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ εἰς τὰς πρώην κομμουνιστικὰς χώρας ἀντιμετωπίζουν ὀξὺ οἰκονομικὸν πρόβλημα. Καθὼς τὰ ἀθεϊστικὰ καθεστῶτα τὰς εἶχον καταστρέψει ἢ μετατρέψει εἰς ἐργοστάσια, ἐργοτάξια καὶ ἀποθήκας, ἀπαιτοῦνται τώρα κολοσσιαῖα ποσά, προκειμένου νὰ ἐπανέλθουν εἰς τὴν προηγουμένην τους μορφήν. Πηγὴ βοήθειας εἶναι καὶ οἱ προσκυνηταί, πρὸς τοὺς ὁποίους, ὁμως, σημειώνονται πολλαὶ παραχωρήσεις, εἰς βάρος τῆς μοναχικῆς ζωῆς, ὡς καὶ εἰς ἡμᾶς πολλάκις.

Ἄνεφερε, πάλι, ἡ Γερόντισσα Ἐρμιόνη: «*Μία ἀπὸ τίς εὐαίσθητες πλευρῆς τῶν μοναστηριῶν μας εἶναι καὶ τὸ οἰκονομικὸ, ἀφοῦ ὅλα σχεδὸν χρειάζονται ἐπισκευῆς καὶ οἰκοδομῆς. Τὰ περισσότερα λύνουν τὸ πρόβλημα αὐτό, καταφεύγοντας σὲ χορηγούς-δωρητές.* Ἔτσι, ὁμως, ὑποχρεώνονται τὰ μοναστήρια νὰ δέχονται τίς συχνῆς ἐπισκέψεις τῶν εὐεργετῶν τους, μὲ τὴ συνεπαγόμενη φιλοξενία (τραπεζῶματα κ.ἄ.), πού φέρνει τίς μοναχῆς σὲ ἐπαφὴ μὲ τὸν κόσμον καὶ προκαλεῖ περισπασμούς, ἐρωτήματα καὶ προβληματισμούς».

Γ) Τὸ διοικητικὸν σύστημα τῶν Ἱερῶν Μονῶν εἰς τὰς σλαβικὰς χώρας χωλαίνει. Ὅπως εἶναι γνωστόν, ὁ ἡγούμενος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, δὲν ἐκλέγεται ὑπὸ τῆς μοναστικῆς ἀδελφότητος, ἀλλὰ διορίζεται ἀπὸ τὸν ἀντίστοιχον Μητροπολίτην ἢ Ἐπίσκοπον. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὸν πνευματικὸν πατέρα ἐκάστης Μονῆς. Τοιουτοτρόπως, ὁμως, ἡ πνευματικὴ σχέσεις καὶ ὁ ψυχικὸς σύνδεσμος μεταξὺ ὑποτακτικοῦ καὶ Γέροντος καταργοῦνται. Ὁ Γέροντας (ἡγούμενος) εἶναι ἀπλῶς διοικητικὸν πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἀνὰ πᾶσαν στιγμὴν μετατίθεται ἢ καὶ παύεται. Κάθε μοναχὸς δύναται νὰ ἐπιλέγῃ οἰονδήποτε πνευματικὸν ἐπιθυμῆ, ἄνευ τῆς οὐσιαστικῆς μοναχικῆς ἀναφορᾶς καὶ ὑπακοῆς, καλλιεργώντας ἔτσι τὸ ἴδιον θέλημα μὲ ὅλας τὰς ἐπιζημίους συνεπείας του.

Ἐν κατακλείδι, θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω, πῶς καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ Συνεδρίου, ἀλλὰ καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ, μὲ

τὰς παρεμβάσεις μας καὶ τὴν εἰσήγησί μας, προσπαθήσαμε νὰ παρουσιάσωμεν τὸν γνήσιον παραδοσιακὸν μοναχισμόν, ὁ ὁποῖος ἐπικρατεῖ εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ διεσώθη χάρις εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος, τὸ ὁποῖον ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη διαφυλάσσει ἀνόθευτον τὴν μοναχικὴν τάξιν καὶ ζωὴν. Τοῦτο προεκάλεσε τὸ ἔντονον ἐνδιαφέρον τῶν ἀδελφῶν συνέδρων, ἰδίως τῶν μοναζουσῶν, τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη μὲ βροχὴν ἐρωτήσεων καὶ περαιτέρω ἐπικοινωνητικὰς συζητήσεις, εἰς ἰδιαιτέρας ἐκτὸς προγράμματος συνάξεις.

Τέλος, ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι ὁ Μοναχισμὸς εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν τῆς Πολωνίας ἀποτελεῖται ἐκ νέων εἰς ἡλικίαν ἀνθρώπων, μηδαμῶς ἐξαιρουμένων καὶ τῶν Καθηγουμένων, οἱ ὁποῖοι στεροῦνται μοναχικῆς πείρας. Ὡστόσο, ἡ καλὴ προαίρεσις τῶν νέων μοναχῶν καὶ ἡ χάρις τοῦ Παρακλήτου, «*ἡ πάντοτε τὰ ἀσθενῆ θεραπεύουσα καὶ τὰ ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα*», θὰ ἀποδώσῃ εὐχύμους καρπούς, πρὸς ὄφελος τῆς Μιᾶς, Ἁγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας.

Μετὰ σεβασμοῦ βαθυτάτου,

ὁ Καθηγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παρακλήτου

Ἄρχιμ. Τιμόθεος

**Πρόγραμμα 5ου Διορθοδόξου Μοναστικῶν Συνεδρίου
ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τοῦ Ὁσίου Ὀνουφρίου
εἰς Γιαμπλέτσα, Πολωνίας
(2-3 Σεπτεμβρίου 2004)**

Πέμπτη 02/09/04

10.00: Εἰδικὴ Δέησις εἰς τὸ Καθολικὸν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

10.30: Ἐναρξίς Συνεδρίου – Προσφώνησις Μακαριωτάτου Μητροπολίτου Βαρσοβίας καὶ πάσης Πολωνίας, κ. Σάββα.

11.00: Χαιρετισμὸς Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μπιέλσκ κ. Γρηγορίου, συντονισμοῦ τοῦ Συνεδρίου.

Ἀνάγνωσις εἰς τὴν πολωνικὴν, ὑπὸ Ἄρχιμ. Γεωργίου (Πανκόφσκυ), Καθηγουμένου Ἱ.Μ. Ὁσ. Ὀνουφρίου, χαιρετισμοῦ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος, κ. Χριστοδοῦλου.

Εἰσήγησις Ἀρχιμ. Γεωργίου (Πανκόφσκυ), Καθηγουμένου Ἱ. Μ. Ὁσ. Ὀνουφρίου: «*Ὁ Μοναχισμὸς ἐνώπιον τῶν προκλήσεων τοῦ συγχρόνου κόσμου*».

Εἰσήγησις Γερωντίσης Ἐρμιόνης (Στσούρ), Καθηγου-

μένης Ἰ. Μ. Ἁγίων Μάρθας καὶ Μαρίας, Γκραμπάρκα: «Ὁ γυναικεῖος Μοναχισμὸς εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον». Συζήτησις.

14.00: Γεῦμα.

16.00: Ὁμιλία ἐκπροσώπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας: «Ὁρθόδοξος Μοναχισμὸς εἰς τὴν Ρουμανίαν».

Ὁμιλία μοναχοῦ Σεργίου: «Προβλήματα τοῦ Ὁρθοδόξου Μοναχισμοῦ εἰς τὴν Ἀμερικὴν».

Συζήτησις.

18.00: Κλείσιμο πρώτης ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου. Ἐσπερινὸς καὶ Ἀπόδειπνον.

19.30: Δεῖπνον.

Παρασκευὴ 03/09/04

06.00: Ὁρθρος καὶ Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία μὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν Καθηγουμένων καὶ τῶν προσκεκλημένων ἱερομονάχων, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος κ. Σάββας χειροτόνησεν εἰς πρεσβύτερον τὸν ἱεροδιάκονον τῆς Ἰ.Μ. Ὁσ. Ὀνουφρίου, π. Μακάριον.

10.00: Πρόγευμα.

11.00: Ἐναρξίς ἐργασιῶν 2ας ἡμέρας τοῦ Συνεδρίου. Εἰσήγησις Ἀρχιμ. Τιμοθέου (Σακκά), Καθηγουμένου Ἰ.Μ. Παρακλήτου: «Ὁ μοναχὸς, ἡ πνευματικὴ του ζωὴ καὶ ἡ προσφορά του εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον». Ὁμιλία ἐκπροσώπων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας: «Ὁρθόδοξος Ρωσικὸς Μοναχισμὸς».

Συζήτησις καὶ πορίσματα τοῦ Συνεδρίου.

Λήξις τοῦ Συνεδρίου.

15.00: Γεῦμα.

Σύναξις Ἀρχιμ. Τιμοθέου μετὰ τῶν μοναζουσῶν.

18.30: Ἐναρξίς εἰς τὴν γυναικεῖαν Ἱερὰν Μονὴν Ἁγ. Μάρθας καὶ Μαρίας, Γκραμπάρκα.

Ἐνάγησις, δεῖπνον καὶ σύναξις μετὰ τῶν ἀδελφῶν μοναζουσῶν.

Διανυκτέρευσις.

(Ἐκδηλώσεις μετὰ τὸ πέρας τοῦ Συνεδρίου)

Σάββατον 04/09/04

08.30: Πρόγευμα καὶ ἀναχώρησις.

10.00: Ἐπίσκεψις εἰς τὴν νεοσύστατον ἀνδρῶν Ἰ.Μ. Ἁγίου Δημητρίου (Καθηγούμενος Ἀρχιμ. Βαρσανούφιος [Ντοροσκιέβιτς]).

12.30: Ἐναρξίς εἰς τὴν γυναικεῖαν Ἰ.Μ. Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, Μπιαλιστόκ (Καθηγουμένη Ἀναστασία [Χαρκέβιτς] μοναχή).

Ἐνάγησις καὶ γεῦμα.

15.00: Προσκυνηματικὴ ἐπίσκεψις εἰς ὀρθοδόξους ἱεροὺς ναοὺς τοῦ Μπιαλιστόκ (Ἰ.Ν. Ἁγίου Παντελεήμονος, Ἰ.Ν. Ἁγίας Σοφίας [τοῦ Θεοῦ] καὶ Ἰ. Ν. Ἁγίου Πνεύματος).

17.30: Ἐσπερινὸς καὶ Ὁρθρος εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἰ.Ν. Ἁγίου Νικολάου, Μπιαλιστόκ καὶ Γκντάνσκ, κ. Ἰακώβου.

Διανυκτέρευσις εἰς τὸν ξενώνα τοῦ Ὁρθοδόξου Κέντρου.

Κυριακὴ 05/09/04

09.00: Ἀναχώρησις διὰ τὴν ἀνδρῶν Ἱερὰν Μονὴν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Σούπρασλ (Καθηγούμενος Ἀρχιμ. Γαβριήλ [Γκίμπα]).

10.00: Θεία Λειτουργία.

13.00: Γεῦμα καὶ ξενάγησις.

Δύο ενδιαφέροντα παιδαγωγικά συνέδρια**Δύο ενδιαφέροντα
παιδαγωγικά συνέδρια****Ἡ Θεανθρώπινη ὀπτική
τῆς Παιδείας****Εὐρωπαϊκὲς ἀντιφάσεις
γιὰ τὴν Χριστιανικὴ
Πίστη****Πολὺ ὑψηλὸ τὸ ποσοστὸ
τῶν θρησκευόντων
Ἑλλήνων****Ἡ Φιλοκαλία καὶ
ὁ Σύνδεσμος Ὑποτρόφων
τοῦ Ἰδρύματος Ὠνάση**

Ἡ παράδοση τηρήθηκε καὶ κατὰ τὴν ἐορταστικὴν περίοδο Χριστουγέννων 2004 - Πρωτοχρονιάς 2005. Ὁ Σύλλογος Ὁρθόδοξου Ἱεραποστολικῆς Δράσεως «Μέγας Βασίλειος» - Τομέας Ἐπιστημόνων καὶ ἡ Χριστιανικὴ Ἐνωσις Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν διοργάνωσαν μὲ ἐπιτυχία τὰ παιδαγωγικά συνέδριά τους. Πρῶτο χρονολογικὰ ἦταν τὸ 45ο παιδαγωγικὸ συνέδριον τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, τὸ ὁποῖο ἔλαβε χώρα στὶς 27 καὶ 28 Δεκεμβρίου 2004 μὲ κεντρικὸ θέμα: «Ἡ Θεανθρώπινη ὀπτικὴ στὴ σύγχρονη ἀγωγή». Ἐπὶ μέρος εἰσηγήσεις παρουσίασαν ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κακαβούλης, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου Κρήτης, ἡ κ. Ἀσημένια Καλογεράκη-Δανάκη, Φιλολόγος καὶ Σχολικὴ Σύμβουλος, καὶ ὁ κ. Ἀπόστολος Νικολαΐδης, Καθηγητὴς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Στὶς συναντήσεις τῶν συνέδρων κατὰ βαθμίδες ἐκπαιδεύσεως εἰσηγήσεις παρουσίασαν οἱ κ.κ. Δ. Πολίτης, Ἐπίκουρος Καθηγητὴς Πληροφορικῆς Α.Π.Θ. καὶ ὁ Δρ. Γ. Πούλης. Τὸ 30ὸ παιδαγωγικὸ συνέδριον τῆς Χριστιανικῆς Ἐνώσεως Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν πραγματοποιήθηκε στὶς 3 καὶ 4 Ἰανουαρίου 2005 μὲ κεντρικὸ θέμα: «Διαστάσεις τῆς συμβουλευτικῆς παρέμβασης στὸ Σχολεῖο». Τὴν ἑναρξὴ τῶν ἐργασιῶν κήρυξε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ ὁποῖος στηλίτευσε τὰ ξενόφερτα ἔθιμα τῶν Χριστουγέννων καὶ θύμισε ὅτι ὁ Ἅγιος Βασίλειος, ὁ ἀσκητικὸς Ἐπίσκοπος Καισαρείας τοῦ Δ' αἰῶνος οὐδεμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸν εὐτραφεῆ κοκκινοφορεμένο Ἅη Βασίλη πὺν κατασκευάσθηκε στὴν ἐποχὴ μας γιὰ λόγους καταναλωτικούς. Τὰ ἐπὶ μέρος θέματα ἀνέπτυξαν ἡ κ. Πέλη Γαλίτη, Καθηγήτρια Ψυχοπαιδαγωγός, ἡ κ. Ἀγγελικὴ Γενᾶ, Ἀναπληρώτρια Καθηγήτρια Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὁ κ. Γεώργιος Λεχουρίτης, Κλινικὸς Ψυχολόγος, ἡ κ. Ἰωάννα Παπαβασιλείου, Φιλολόγος - Δρ. Παιδαγωγικῶν, ἡ κ. Ρένα Παπαδοπούλου, Ψυχολόγος-Ψυχοθεραπεύτρια, ὁ κ. Ἀλέξανδρος Κακαβούλης, Καθηγητὴς Πανεπιστημίου καὶ ὁ π. Βασίλειος Θεομῶς, Διδάκτωρ Θεολογίας-Ψυχίατρος. Τέτοιες συναντήσεις ἐκπαιδευτικῶν καὶ ἐπιστημόνων εἶναι ἰδιαίτερος χρήσιμες, διότι εἰσάγουν τὴν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν θεώρησιν σὲ πολλὰ σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα. Γι' αὐτὸ εὐχόμεσθε νὰ συνεχισθεῖ μὲ τὴν ἴδια ἐπιτυχία ὁ θεσμὸς τῶν Χριστιανικῶν παιδαγωγικῶν συνεδρίων.

Κ.Χ.

Ἡ Θεανθρώπινη ὀπτικὴ τῆς Παιδείας

Ἀπὸ τὸ προαναφερθὲν παιδαγωγικὸ συνέδριον τοῦ Συλλόγου «Μέγας Βασίλειος» καὶ ἀπὸ τὴν ὁμιλίαν τοῦ καθηγητοῦ κ. Ἀποστόλου Νικολαΐδου μὲ τίτλον: «Ἡ Θεανθρώπινη ὀπτικὴ τῆς Παιδείας» παραθέτουμε τὶς ἀκόλουθες ἐπισημάνσεις, τὶς ὁποῖες θεωροῦμε ἄξιες ὑπογραμμίσεως: «Κάνουμε λόγο γιὰ παιδείαν πὺν 1) νὰ συνδυάζει πίστη καὶ γνώση, 2) νὰ συνοδεύεται ἀπὸ τὴν ἐκπαίδευσιν καὶ τὴν ἀγωγή, 3) νὰ ἐμβαπτίζεται στὴν ἀγάπην, 4) νὰ συνηγορεῖ ὑπὲρ τοῦ συναγωνισμοῦ καὶ νὰ ἀπαγορεύει τὸν ἀνταγωνισμό, νὰ παραμένει στὴν ἐλευθερίαν καὶ νὰ μὴν εἶναι ἐγκλωβισμένη στὴν χρησιμοθηρίαν, 6) νὰ ἔχει βαθύτερες ἀνθρω-

πολογικές εὐαισθησίες και νὰ ἀρνεῖται τὴν ὑποταγή τῆς σὲ μηχανισμούς και συστήματα. Μιὰ τέτοια παιδεία προκύπτει ἀπὸ φορεῖς τῆς παιδείας (γονεῖς και δασκάλους) πού γνωρίζουν νὰ διακρίνουν τὸ ἱερό ἀπὸ τὸ βέβηλο, τὸ αἰώνιο ἀπὸ τὸ ἐφήμερο, τὸ ἐλεύθερο ἀπὸ τὸ ὠφελιμιστικό. Πού πρώτα στρέφουν τὴν προσοχή τους στὸν ἄνθρωπο και στίς ἀξίες, οἱ ὁποῖες παραπέμπουν στὸ ἀληθινὸ νόημα τῆς ζωῆς, και μετὰ στὰ ἔργα του. Πού θεωροῦν τὸν ἄνθρωπο ὡς ἕνα ἀδιαίρετο και ἀσύγχυτο ψυχοσωματικό ὄλο, τὸ ὁποῖο δὲν ἀντιμετωπίζεται οὔτε χρησιμοποιεῖται ἀποσπασματικά. Πρόκειται γι' αὐτοὺς πού δὲν βλέπουν τὴν παιδεία ὡς αὐτοσκοπὸ ἢ ὡς μέσο γιὰ τὴν ἐπαγγελματική ἀποκατάσταση τῶν νέων, ἀλλὰ ὡς τρόπο προσέγγισης τοῦ Θεοῦ, ὡς τρόπο συμφιλίωσης μὲ τὸ συνάνθρωπο και τὴν κτίση, ὡς πεδίο δημιουργίας ἐνὸς ἀληθινοῦ πολιτισμοῦ μὲ θεανθρώπινα χαρακτηριστικά, χωρὶς διλήμματα και ἀκρότητες, χωρὶς ἀπολυτοποιήσεις και συμψηφισμούς, χωρὶς παιχνίδια ἐξουσίας και εὐτελισμοῦ τῶν ἄλλων».

K.X.

Εὐρωπαϊκὲς ἀντιφάσεις γιὰ τὴν Χριστιανικὴ Πίστη

Ἀντιφατικά μηνύματα ἔρχονται ἀπὸ τὴν Δυτικὴ Εὐρώπη σχετικὰ μὲ τὴν Χριστιανικὴ Πίστη και τίς θρησκευτικὲς ἀναζητήσεις τῶν ἀνθρώπων. Τὰ εὐχάριστα νέα ἀφοροῦν τὴν Γαλλία, ὅπου ἰδιαίτερη ἐπιτυχία σημειώνει ἡ προσπάθεια τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας νὰ ἀναζωπυρώσει τὸ ἐνδιαφέρον τῶν πιστῶν γιὰ τὴν Βίβλο. Ἡ πρόσφατη ἔκδοση 500.000 ἀντιτύπων τῆς Βίβλου ἐξαντλήθηκε ταχύτατα και οἱ Γάλλοι Ἐπίσκοποι ἀπενίζονται τὸ μέλλον μὲ μεγαλύτερη αἰσιοδοξία. Εἶναι ἐπίσης χαρακτηριστικό ὅτι ἐφέτος συμπληρώνονται 100 χρόνια ἀπὸ τὴν θέσπιση τοῦ γαλλικοῦ νόμου γιὰ τὴν περιθωριοποίηση τῆς Ἐκκλησίας και γιὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ λαϊκοῦ-ἀθρησκου Κράτους (ETAT LAIQUE) και ἔχουν ἤδη ἀρχίσει νὰ ἀκούγονται λίγες, ἀλλὰ διακριτές, φωνές ὑπὲρ τῆς ἀναθεώρησης τοῦ νόμου αὐτοῦ. Τὰ δυσάρεστα νέα ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ὁλλανδία και συγκεκριμένα ἀπὸ μία διάσκεψη πολιτικῶν και ἐπιστημόνων ἀπὸ διάφορες χῶρες τῆς Εὐρώπης. Ἡ διάσκεψη εἶχε ὡς θέμα τίς Ἀξίες τῆς Εὐρώπης και ὁργανώθηκε στὸ Ρόττερνταμ στίς 4 Δεκεμβρίου ἀπὸ τὸ Ἰνστιτοῦτο NEXUS γιὰ λογαριασμό τῆς Ὁλλανδικῆς Κυβερνήσεως. Στὴν διάσκεψη αὐτὴ δὲν

ἐκλήθη οὔτε παρίστατο ὁ ὁποιοσδήποτε ἐκπρόσωπος Ἐκκλησίας ἢ θρησκευτικῆς κοινότητος και πολλοὶ ἐκ τῶν ὁμιλητῶν κατέληξαν στὴν διαπίστωση ὅτι στὸ ἄμεσο μέλλον οἱ θρησκείες θὰ διαδραματίζουν περιθωριακὸ ρόλο στὸ ἀξιακὸ σύστημα τῆς Εὐρώπης. Τὸ μόνον θρησκευτικὸ ζήτημα πού ἀπασχόλησε τοὺς ὁμιλητὲς ἦταν τὸ Ἰσλάμ, γιὰ τὸ ὁποῖο τονίσθηκε ἡ ἀνάγκη νὰ ἐνσωματωθεῖ στὴν Εὐρώπη και νὰ ἐκκοσμηθεῖ. Πιθανότατα οἱ προσκλήσεις στὴν συγκεκριμένη διάσκεψη νὰ ἔγιναν μὲ τρόπο σκόπιμο και ἐπιλεκτικό ὥστε νὰ ὑποβαθμισθεῖ κάθε ἀναφορὰ στὸ Χριστιανικὸ παρελθὸν και παρὸν τῆς Εὐρώπης. Δὲν παύει, πάντως, νὰ μᾶς ἀνησυχεῖ τὸ γεγονός ὅτι σὲ συνέδριο, τὸ ὁποῖο ἐτέθη ὑπὸ τὴν αἰγίδα εὐρωπαϊκῆς κυβερνήσεως, ἀκούσθηκαν διαπιστώσεις ὑποτιμητικῆς γιὰ τὸν ρόλο τοῦ Χριστιανισμοῦ και τῆς Ἐκκλησίας στὴν Εὐρώπη τοῦ αὔριο. Τὰ ἀποτελέσματα τοῦ μηδενισμοῦ εἶναι ὁρατὰ σὲ πολλὲς εὐρωπαϊκὲς κοινωνίες και αὐτὴ ἡ διαπίστωση ἀποτελεῖ μία δημιουργικὴ πρόκληση γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία και γιὰ τὴν πνευματικότητα τὴν ὁποία φέρει ὡς κληρονομία.

K.X.

Πολὺ ὑψηλὸ τὸ ποσοστὸ τῶν θρησκευόντων Ἑλλήνων

Δὲν γνωρίζουμε πόσο κοντὰ στὴν πραγματικότητα εἶναι τὰ συμπεράσματα τῶν δημοσκοπήσεων και τῶν ἐρευνῶν κοινῆς γνώμης, πάντως τὰ εὐρήματα μᾶς νέας ἔρευνας πού δημοσιεύονται στὴν ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ τῆς 17/1/2005 εἶναι πολὺ ἐνθαρρυντικά. Ἡ ἔρευνα εἶχε ὡς θέμα τὴν θρησκευτικὴ πίστη και πραγματοποιήθηκε ἀπὸ τὴν ἐταιρία GFK MARKET ANALYSIS σὲ 21 χῶρες. Συμφώνως πρὸς τὰ στοιχεῖα πού δημοσιεύονται οἱ Ἕλληνες ἀναδεικνύονται σὲ πρωταθλητὲς πίστεως! Συγκεκριμένα τὸ 92% τῶν Ἑλλήνων δηλώνουν ὅτι πιστεύουν στὸν Θεό, ποσοστὸ πολὺ ὑψηλὸ συγκριτικὰ μὲ τίς ἄλλες χῶρες. Ὅσον δὲ ἀφορᾷ στὰ ποσοστὰ τῶν ἐκκλησιαζομένων Ἑλλήνων ἡ ἔρευνα κατέδειξε τὰ ἑξῆς: Τὸ 4% δὲν ἐκκλησιάζεται σχεδὸν ποτέ, τὸ 29% ἀπὸ 1 ἕως 4 φορὲς τὸ χρόνο, τὸ 20% 1 περίπου φορὰ ἀνὰ δέμηνο, τὸ 26% 1 φορὰ τὴν ἐβδομάδα και τὸ 4 συχνότερα ἀπὸ 1 φορὰ τὴν ἐβδομάδα. Σημαντικὴ παρατήρηση τῆς ἔρευνας εἶναι και ἡ μικρὴ ἕως μηδενικὴ ἐπιρροὴ τῶν λεγομένων «νέων θρησκειῶν» στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία, κυρίως αἰρέσεων και παραθρησκειῶν. Ἐνῶ στὴν Δυτικὴ Εὐρώπη τὸ ποσοστὸ

εἶναι 6% καὶ στὶς ΗΠΑ 10% στὴν χώρα μας ἡ ἔρευνα κατέγραψε ποσοστὸ πού προσεγγίζει τὸ 0%. Τὰ συμπεράσματα αὐτὰ δὲν ἀποτελοῦν λόγο ἐφησυχασμοῦ γιὰ τὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία, ἀλλὰ ἀντιθέτως ἐπαυξάνουν τὶς εὐθύνες της καὶ δείχνουν τὸ μέγεθος τοῦ πνευματικοῦ ἔργου πού μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ γίνεῖ στὸ ἄμεσο μέλλον.

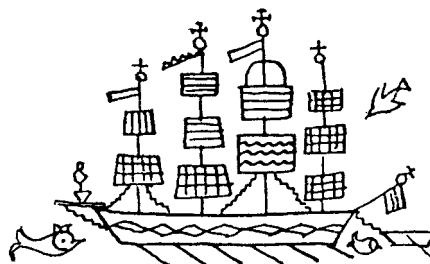
Κ.Χ.

Ἡ Φιλοκαλία καὶ ὁ Σύνδεσμος Ὑποτρόφων τοῦ Ἰδρύματος Ὠνάση

Μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστηση λάβαμε ἓνα καλαισθητὸ τεῦχος, τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει τὴν ὁμιλία τοῦ Ἐπισκόπου Διοκλείας Καλλίστου WARE ὑπὸ τὸν τίτλο «Ἡ ἐσωτερικὴ ἐνότητα καὶ ἡ ἐπίδραση τῆς Φιλοκαλίας σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση». Τὴν ἔκδοση ἀνέλαβε ὁ Σύνδεσμος Ὑποτρόφων τοῦ Κοινωφελοῦς Ἰδρύματος «Ἀλέξανδρος Σ. Ὠνάσης». Πρόκειται γιὰ μίαν ὁμιλία τοῦ Ἐπισκόπου Καλλίστου, καθηγητοῦ τοῦ βρετανικοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὁξφόρδης, ἡ ὁποία πραγματοποιήθηκε στὴν Ἀθήνα στὶς 26 Μαΐου 1998 μὲ πρωτοβουλία τοῦ ἐν λόγω Συνδέσμου. Ἀπὸ τὸ πολὺ ἐνδιαφέρον αὐτὸ κείμενο παραθέτουμε τὸν ἐπίλογο: «Ἀπὸ τὸ 1953 καὶ μετὰ μεταφράσεις τῆς Φιλοκαλίας ἐμφανίσθηκαν πρῶτα στὰ γαλλικά, κι

ὕστερα στὰ γερμανικά, τὰ ἰταλικά, τὰ ἰσπανικά, καὶ τὰ φινλανδικά. Ἐν πρώτοις οἱ ἀποδόσεις αὐτὲς περιεῖχαν μόνον ἐπιλογὲς κειμένων καὶ μερικὲς φορὲς δὲν βασίζονταν στὸ πρωτότυπο ἑλληνικὸ κείμενο. Ὡστόσο, στὴ διάρκεια τῆς τελευταίας εἰκοσαετίας ἐμφανίσθηκαν πλήρεις ἐκδόσεις μεταφρασμένες ἀπὸ τὸ πρωτότυπο, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀγγλικά καὶ σὲ ἄλλες εὐρωπαϊκὲς γλώσσες. Ὅπως καὶ στὴν Ἀγγλία, οἱ μεταφράσεις αὐτὲς γνώρισαν τεράστια ἐπιτυχία καὶ ξεπέρασαν τὶς τολμηρότερες προσδοκίαις τῶν ἐκδοτικῶν οἴκων. Στὸ ξεκίνημα τῆς τρίτης χιλιετίας, ἡ φωνὴ τῆς Φιλοκαλίας ἀκούγεται ὄλο καὶ πιὸ δυνατὰ τόσο στὸν ὀρθόδοξο κόσμον ὅσο καὶ στὴ Δύση. Εἶναι σίγουρα ἀξιοσημεῖωτο –καὶ γιὰ μένα προσωπικὰ ἰδιαίτερα ἐνθαρρυντικὸ– ὅτι μίαν συλλογὴ κειμένων πού προοριζόταν γιὰ ἑλληνορθόδοξους χριστιανούς τῆς τουρκοκρατούμενης Ἑλλάδας τοῦ 18ου αἰῶνα, κατάφερε νὰ ἀσκήσει τέτοια ἐπίδραση δύο αἰῶνες ἀργότερα, στὸ ὄλοτελο διαφορετικὸ ἱστορικὸ καὶ πολιτισμικὸ περιβάλλον τῆς μεταχριστιανικῆς Εὐρώπης, πού ἐκκοσμικεύεται ὄλο καὶ περισσότερο. Ἡ διδασκαλία τοῦ Ἡσυχασμοῦ, πού τόσο ἀγάπησαν καὶ ἐφάρμοσαν οἱ ἅγιοι Νικόδημος ὁ Ἁγιορείτης καὶ Μακάριος Κορίνθου, παραμένει ἐπίκαιρη στὸ σύγχρονον κόσμον».

Κ.Χ.

Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Οἱ Ἔργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. μηνὸς Ἰανουαρίου

Ἱερά Σύνοδος τῆς
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

«Ἀλληλεγγύη»

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

Ἱεραὶ Μητροπόλεις

Νικαίας

Θεσσαλιώτιδος

καὶ Φαναριοφερσάλων

Χαλκίδος

Σύρου

Ἀττικῆς

Ζακύνθου

Νεαπόλεως

καὶ Σταυρουπόλεως

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον

Ἱερά Μητρόπολις Βελγίου

Συνήλθε ἀπὸ 11 ἕως 13 Ἰανουαρίου ἐ.ε., ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς 148ης Συνοδικῆς Περιόδου ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου.

Κατὰ τὴν διάρκεια τῶν Συνεδριῶν:

Α΄

Ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος, μετὰ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀπαρχῆς τοῦ Νέου ἔτους, εὐχήθηκε στοὺς Συνοδικοὺς Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς ὑγεία καὶ δύναμη στὴν ἐπιτέλεση τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς τὴν ὁποία τοὺς ἔχει ἀναθέσει ὁ Πανάγαθος Κύριος πρὸς δόξαν τοῦ Ἁγίου Ὀνόματός Του καὶ ἔπαινον τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησίας, ὥστε νὰ προΐστανται καλῶς τῶν Τοπικῶν Ἐκκλησιῶν καὶ ὁ Ἱερός Κληρὸς καὶ ὁ πιστὸς λαὸς νὰ ἀπολαμβάνει τὰ ἀγαθὰ τῆς πίστεως καὶ τῆς εὐλογίας τοῦ Θεοῦ στὴ ζωὴ τους.

Ἀκολούθως ἐνημέρωσε τὴν Διαρκῆ Ἱερά Σύνοδο:

– Γιὰ τὴν ἐπίσκεψή του, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Χαλκίδος κ. Χρυσόστομου στὴ Χαλκίδα, κατὰ τὴν Ἑορτὴ τῶν Θεοφανείων, ὅπου προέστη τῶν λατρευτικῶν συνάξεων καὶ μετὰ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἀπένευμε στὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη πρ. Χαλκίδος κ. Χρυσόστομο τὴν ἀνωτάτη τιμητικὴ διάκριση τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸν χρυσοῦν Σταυρὸν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου μετ' ἀστέρος.

– Γιὰ τὴ συμπαράσταση τῆς Ἐκκλησίας μας στὶς χῶρες τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, οἱ ὁποῖες ἐπλήγησαν ἀπὸ τὸν πρόσφατο φονικὸ σεισμό, μέσῳ τῆς Μη Κυβερνητικῆς Ὀργάνωσης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη». Γιὰ τὸν σκοπὸ αὐτὸ θὰ ἀναχωρήσει ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ, τὴν Δευτέρα 17.1.2005, πλοῖο με φορτίο χιλίων τόνων ἀνθρωπιστικῆς βοήθειας, ἡ ὁποία συγκεντρώθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, τὶς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη», μετὰ προορισμὸ τὴ Σρι Λάνκα. Τὸ πλοῖο θὰ παραμείνει στὴν περιοχὴ αὐτὴ γιὰ δύο μῆνες προκειμένου νὰ χρησιμοποιηθεῖ ὡς πλωτὸ Νοσοκομεῖο.

– Γιὰ τὴν πορεία τῶν ἐργασιῶν τῶν προσυνοδικῶν συσκέψεων γιὰ τὸ Παγκόσμιο Ἱεραποστολικὸ Συνέδριο, τὸ ὁποῖο θὰ συγκληθεῖ στὴν Ἀθήνα 9 Μαΐου 2005. Ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ ὁ Μακαριώτατος στὶς 17.1.2005 θὰ δώσει συνέντευξη Τύπου προκειμένου νὰ ἐνημερωθεῖ ὁ Τύπος καὶ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς σχετικὰ μετὰ τὸ θέμα αὐτό.

– Γιὰ τὴν ὑποβληθεῖσα ἀπὸ 10.1.2005 παραίτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ. Νικοδήμου, γιὰ λόγους γῆρατος. Ἡ Δ.Ι.Σ. ἔκανε ἀποδεκτὴ τὴν παραίτηση τοῦ Σεβασμιωτάτου μετὰ πολλῶν ἐπαίνων τόσο γιὰ τὸ ἐπιῆξονταπενταετία καλλίκαρπο καὶ καρποφόρο πολυεδρικό ἔργο του στὴν Ἐκκλησία, ὅσο καὶ γιὰ τὴν διδακτικὴ καὶ γενναία αὐτὴ ἀπόφασή του.

– Γιὰ τὴ πορεία τοῦ Νομοσχεδίου γιὰ τὴν Ἐκκλησιαστικὴ Ἐκπαίδευση.

Β'

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐνημερώθηκε:

– Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Γραμματέως τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Κοινωνικῆς Προνοίας καὶ Εὐποιίας γιὰ τὴν ἐκπροσώπηση ἀπὸ αὐτὸν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὸ Συνέδριο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Καρδίτσα, μὲ θέμα «*Τὸ Κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ πολιτιστικὴ κληρονομιά*». Ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε νὰ εὐχαριστήσῃ τὸν Γραμματέα τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πανοσιολογίωτα Ἀρχιμανδρίτη κ. Τιμόθεο Ἄνθη καὶ νὰ συγχαρῆ τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Θεόκλητο.

– Ἀπὸ τὴν ἀναφορὰ τοῦ Ἰδρύματος Βυζαντινῆς Μουσικολογίας γιὰ τὸ ἐκδοτικὸ του ἔργο.

– Ἀπὸ τὴν ἔκθεση πεπραγμένων τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς περὶ Γυναικείων Θεμάτων σχετικὰ μὲ τὴν ἀπὸ 22 ἕως 24 Ὀκτωβρίου 2004 «*Α' Συνδιάσκεψη Γυναικῶν - Ἐκπροσώπων Ἱερῶν Μητροπόλεων*», καὶ ἀποφάσισε τὴ δημιουργία Διαμητροπολιτικοῦ Δικτύου γυναικῶν καὶ ἰστοσελίδα γιὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν ἐπισκεπτῶν γιὰ γυναικεῖα ζητήματα.

– Ἀπὸ ἐπιστολὴ τῆς Διευθύνσεως Ὀρθοσκευτικοῦ τοῦ Γενικοῦ Ἐπιτελείου Ἐθνικῆς Ἀμύνης, γιὰ τὴν ἐπιθυμία τῶν στρατιωτικῶν Ἱερέων νὰ συμμετέχουν στὶς Ἡμερίδες καὶ τὰ Συνέδρια ποὺ διοργανῶναι ἡ Ἱερά Σύνοδος καὶ ἀποδέχθηκε τὸ αἴτημά τους.

Γ'

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος κατάρτισε τὸν Προκαταρκτικὸ Πίνακα ὑποψηφίων πρὸς ἐγγραφὴν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν ἐκλογίμων ὡς ἑξῆς:

1. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Βαρθολομαῖος Ἀντωνίου - Τριανταφυλλίδης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

2. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Μᾶρκος Βασιλάκης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χίου, Ψαρῶν καὶ Οἰνουσσῶν.

3. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Κωνσταντῖνος Γιακουμάκης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Σωφρόνιος Γκουτζίνης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νικόδημος Δάγλας, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἰωὴλ Κωνσταντάρου, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης.

7. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτᾶριος Κωτσάκης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν.

8. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Θεόκλητος Λαμπρινᾶκος, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεσσηνίας.

9. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραφεῖμ Λινοσπόρης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κερκύρας καὶ Παξῶν.

10. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Σεραπίων Μιχαλάκης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μεγάρων καὶ Σαλαμίνας.

11. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Παῦλος Ντοῦρος, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

12. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Εἰρηναῖος Παναγιωτόπουλος, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ.

13. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀμφιλόχιος Ρουσάκης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

14. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀχίλλιος Σιώκας, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων.

15. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Χερουβεῖμ Σουτόπουλος, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δρυϊνουπόλεως, Πωγωνιανῆς καὶ Κονίτισης.

16. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Νεκτᾶριος Τσίλης, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σάμου καὶ Ἰκαρίας.

17. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Γεράσιμος Φωκάς, Κληρικὸς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κεφαλληνίας.

Δ'

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε:

– Τὴν ἀποστολὴ Ἐγκυκλίου πρὸς τοὺς κατὰ τόπους Σεβασμιωτάτους Μητροπολίτες, προκειμένου νὰ υἱοθετήσουν τὸν θεσμὸ τῶν Κληρικολαϊκῶν Συνάξεων, θέλοντας μὲ τὴν ἀπόφαση αὐτὴ νὰ ἀναδείξει ἀκόμη περισσότερο τὴν παρουσία καὶ τὸν ρόλο τῶν λαϊκῶν μελῶν Τῆς στὴ γενικότερη ἐκκλησιαστικὴ δρᾶση καὶ ζωὴ.

– Τὴν συμμετοχὴ στὴν Συνδιάσκεψη τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, γιὰ τοὺς ὑπευθύνους Γραμμα-

τεῖς τῶν Ἐκκλησιῶν-Μελῶν, γιὰ τὰ Διαχριστιανικά θέματα, στὴ Γενεύη, ἀπὸ 23 ἕως 25 Φεβρουαρίου 2005 τῶν, Πανοσιολογιώτατου Ἀρχιμανδρίτου κ. Γαβριὴλ Παπανικολάου καὶ Αἰδεσιμολογιώτατου Πρωτοπρεσβυτέρου κ. Στεφάνου Ἀβραμίδη.

– Τὴν συμμετοχὴ στὸ Ἐκπαιδευτικὸ Σεμινάριο τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Νομικοῦ Δικτύου γιὰ τὸ Ἴσχυλο, στὶς Βρυξέλλες ἀπὸ 21 ἕως 23 Ἰανουαρίου 2005, τῆς κας Εὐθαλίας Παππᾶ.

– Τὴν διοργάνωση: α) Ἐπιμορφωτικῶν Σεμιναρίων γιὰ τοὺς Κληρικούς καὶ τὰ λαϊκὰ στελέχη τῆς Ἐκκλησίας, γιὰ Ποιμαντικῆς φύσεως θέματα καὶ β) Θερινῶν Κατασκηνώσεων γιὰ Ἱεροσπουδαστὲς καὶ Ἀναγνώστες.

– Τὴν ἀπονομὴ τοῦ παρασήμου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τοῦ Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, στὸν Ὁμότιμο Καθηγητὴ τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Δικαίου τῆς Νομικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Σπυρίδωνα Τρωιάνο, ὡς ἐγκριτο ἐπιστήμονα, κατὰ πάντα σεμνὸν ἄνθρωπο καὶ γιὰ τὴν ἀνιδιοτελεῖ προσφορὰ του στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος.

Ε΄

Μετὰ τὸ πέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου, τῆς 11.1.2005 καὶ τῆς 12.1.2005, ἀκολούθησαν Τελετὲς ἀπονομῆς τοῦ παρασήμου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος –Χρυσοῦ Σταυροῦ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου– στὴν αἴθουσα Συνεδριῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας, στοὺς κάτωθι:

Τρίτη 11.1.2005

1. Ἐντιμολογιώτατο κ. Ἀναστάσιο Μαρίνο, Δρ. Νομικῆς καὶ Θεολογίας, Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Ε.Τ., Εἰδικὸ Ἐπιστημονικὸ Σύμβουλο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

2. Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἰωάννη Ἀντωνόπουλο, πρώην Ἐφημέριο Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Στυλιανοῦ Γκύζη.

3. Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο κ. Ἡλία Μαρκαντώνη, Διευθυντὴ Προσωπικοῦ Ἱερᾶς Συνόδου, Ἐφημέριο Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Νικολάου Καλλιθέας.

Τετάρτη 12.1.2005

1. Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Σπυρίδωνα Δε-

ναξᾶ, Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χοζοβιωτίσσης Ἀμοργοῦ,

2. Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη κ. Φιλάρετο Θηραῖο, Ἐφημέριο Ἱεροῦ Ναοῦ Εἰσοδίων Θεοτόκου Σχοινούσας καὶ

3. Ἀείμνηστο Ἀθανάσιο Ἀκρίδα, Εὐεργέτη τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.

ΣΤ΄

Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐπίσης καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Μ.Κ.Ο. ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ

Μαθήματα ἑλληνικῆς γλώσσας γιὰ μετανάστες

Ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ» σὲ συνεργασία μὲ τὸν Διεθνή Ὄργανισμὸ Μετανάστευσης (ΔΟΜ), διοργανώνει μαθήματα ἑλληνικῆς γλώσσας καὶ πολιτισμικοῦ προσανατολισμοῦ γιὰ μετανάστες, ἡλικίας 15-60 ἐτῶν, ἀνεξάρτητα ἀπὸ τὸ καθεστῶς παραμονῆς τους στὴν Ἑλλάδα.

Στόχος τῶν μαθημάτων εἶναι ἡ βελτίωση τῆς ικανότητος ἐπικοινωνίας τῶν μεταναστῶν καὶ ἡ ἐπιτυχῆς κοινωνικῆς ἐνταξί καὶ ἐνσωμάτωση στὴν ἑλληνικὴ κοινωνία.

Ὁ χρόνος διδασκαλίας κυμαίνεται ἀπὸ 60 ὥρες ἕως 130 ὥρες, ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τῶν σπουδαστῶν, καὶ οἱ ὥρες παράδοσης τῶν μαθημάτων προσαρμόζονται ἀνάλογα μὲ τὶς ἀνάγκες τοῦ κάθε τμήματος.

Σὲ πρῶτο στάδιο λειτουργοῦν δύο τμήματα, ἓνα στὰ γραφεῖα τῆς «Ἀλληλεγγύης» (Ἀγ. Ζώνης 96, Κυψέλη) καὶ ἓνα στὰ γραφεῖα τοῦ ΔΟΜ (Δωδεκανήσου 6, Ἄνω Καλαμάκι).

Ἡ μέθοδος διδασκαλίας ποὺ ἀκολουθεῖται εἶναι ἐπικοινωνιακὴ καὶ οἱ σπουδαστὲς μὲ τὴν βοήθεια τῶν καθηγητῶν ἔχουν ἐνεργὴ συμμετοχὴ στὴ μαθησιακὴ διαδικασία. Τὸ ὑλικὸ τῆς διδασκαλίας προσαρμόζεται καὶ ἐμπλουτίζεται κάθε φορὰ μὲ βάση τὶς μαθησιακὰς ἀνάγκες τῶν σπουδαστῶν.

Ἀξίζει νὰ σημειωθεῖ ὅτι τὸ ἐν λόγω πρόγραμμα λει-

τουργει με την υποστήριξη της SIEMENS ΕΛΛΑΔΟΣ στο πλαίσιο της ἔμπρακτης ευαισθητοποίησης της εταιρείας στην ὑλοποίηση προγραμμάτων κοινωνικής ευθύνης. (16.12.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Στή διάθεση τῆς Πολιτείας ἔθεσε τὴν «Ἀλληλεγγύη» ὁ Μακαριώτατος

Μετὰ τὰ δραματικά γεγονότα στὴν περιοχή τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἔθεσε τὴν Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» στὴ διάθεση τῆς Πολιτείας γιὰ τὴν ἔκτακτη ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ (τρόφιμα, εἶδη ἱματισμοῦ καὶ φάρμακα) στοὺς πληγέντες συνανθρώπους μας. (26.12.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ στὴ Ν.Α. Ἀσία ἀπὸ τὴν «Ἀλληλεγγύη»

Τὴν ἀποστολὴ βοήθειας πρὸς τοὺς πληγέντες συνανθρώπους μας στὶς χώρες τῆς Ν.Α. Ἀσίας πραγματοποίησε ἡ Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» μετὰ τὴ συνδρομὴ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας.

Ἡ «Ἀλληλεγγύη» ἀπέστειλε στὶς πληγεῖσες περιοχὲς 12 τόνους ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ ποὺ συνίσταται σὲ τρόφιμα μακρᾶς διαρκείας καὶ ἐμφιαλωμένο νερὸ με C-130 ποὺ διαθέτει τὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν. Τὸ μεταγωγικὸ ἀεροσκάφος ἀναχώρησε ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸ ἀεροδρόμιο τῆς Ἐλευσίνας μετὰ προορισμὸ τὸ Κολόμπο τῆς Σρι Λάνκα. (7.1.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Νέα ἀποστολὴ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ στὴ Ν.Α. Ἀσία ἀπὸ τὴν «Ἀλληλεγγύη»

Τὸ πλοῖο «Ocean Monarch», τὸ ὁποῖο ἡ ναυτιλιακὴ εταιρεία Majestic International Cruises Inc. τῶν ἀδελφῶν Κολάκη διέθεσε στὸ Ὑπουργεῖο Ἐξωτερικῶν γιὰ τὴν μεταφορὰ ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ ἐξακοσίων τόνων στοὺς πληγέντες πληθυσμοὺς τῶν χωρῶν τῆς ΝΑ Ἀσίας, ἐπισκέφθηκαν τὴν Κυριακὴ 16 Ἰανουαρίου καὶ ὥρα 4.30 τὸ

ἀπόγευμα στὴν Ἀκτὴ Ξαβερίου στὸ Λιμάνι τοῦ Πειραιᾶ ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Εὐριπίδης Στυλιανίδης. Ὅπως εἶναι γνωστὸ, ἡ ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια συγκεντρώθηκε ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, μέσῳ τῆς Μ.Κ.Ο. Τῆς «Ἀλληλεγγύης», μετὰ τὴ συμπαράσταση τοῦ Ὑπουργείου Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας καὶ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρωγὴ τοῦ Ὁμίλου Ἀντέννα καὶ τῆς εταιρείας LG Electronics.

Ἡ διαδικασία φόρτωσης τῶν συσκευασμένων πακέτων ἀνθρωπιστικοῦ ὑλικοῦ ποὺ συνίσταται σὲ τρόφιμα μακρᾶς διαρκείας, φάρμακα καὶ εἶδη πρώτης ἀνάγκης, ἀλλὰ καὶ προετοιμασίας τῶν χώρων τοῦ Κέντρου Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Ὑγείας, τὸ ὁποῖο θὰ λειτουργήσει ἐντὸς τοῦ πλοίου γιὰ τὸ χρονικὸ διάστημα τῶν δύο περιπτῶν μηνῶν ποὺ αὐτὸ θὰ παραμείνει στὶς πληγεῖσες περιοχὲς, ὀλοκληρώνεται μέσα στὶς προσεχεῖς ἡμέρες, ὁπότε καὶ τὸ «Ocean Monarch» θὰ ἀναχωρήσει μετὰ προορισμὸ τὸ Τρινκομάλε τῆς Σρι Λάνκα.

Τὴν ἀνθρωπιστικὴ βοήθεια θὰ συνοδεύουν ἐξαμελὲς κλιμάκιο ἐθελοντῶν τῆς «Ἀλληλεγγύης», καθὼς καὶ ἐξειδικευμένοι ἐθελοντὲς ἄλλων Μ.Κ.Ο. ποὺ θὰ ἐπανδρῶσουν τὸ Κέντρο Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Ὑγείας.

Πρόκειται γιὰ τὴν τρίτη καὶ μεγαλύτερη ἀποστολὴ βοήθειας πρὸς τοὺς πληγέντες συνανθρώπους μας στὶς χώρες τῆς ΝΑ Ἀσίας ποὺ πραγματοποιεῖ ἡ «Ἀλληλεγγύη» μετὰ τὴ συνδρομὴ τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας. Τὸ πρόσθετο ἀνθρωπιστικὸ ὑλικὸ ποὺ ἔχει συγκεντρωθεῖ θὰ μεταφερθεῖ στὶς πληγεῖσες περιοχὲς στὸ πλαίσιο νέων ἀποστολῶν ποὺ προγραμματίζει ἡ Ὁργάνωση. (14.1.2005) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐπισκέψεις Μακαριωτάτου στὸ Ψυχιατρικὸ Κατάστημα Δαφνίου καὶ στὶς φυλακὲς Κορυδαλλοῦ

Τὸ Ψυχιατρικὸ Κατάστημα Δαφνίου ἐπισκέφθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Νικαίας κ. Ἀλέξιο, μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων. Τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ὑποδέχθηκε ὁ Διοικητὴς τοῦ Κα-

ταστήματος κ. Θ. Κοσμόπουλος, ἐπισημαίνοντας ὅτι ἡ παρουσία του ἔχει πολλαπλὴ σημασία γιὰ τοὺς ἐργαζομένους καὶ τοὺς νοσηλευομένους. Ἀναφέρθηκε δὲ ιδιαίτερα στὶς δυσκολίες τοῦ ἔργου ποὺ ἐπιτελεῖται στὸ Κατάστημα.

Ὁ Μακαριώτατος, ἀπευθυνόμενος στὸ ἱατρικὸ, νοσηλευτικὸ καὶ βοηθητικὸ προσωπικὸ τοῦ Καταστήματος, ἐπισήμανε ὅτι σὲ αὐτὸν τὸν χῶρο, ὁ ὁποῖος κατατρυχεται ἀπὸ προκαταλήψεις, ἢ νόσος φιλοσοφεῖται καὶ ὁ ἄνθρωπος ἐμφανίζεται νὰ ἔχει χάσει τὰ βασικὰ ὑπαρκτικά του στοιχεῖα. «*Ἴσως ὑπάρχουν*», σημείωσε, «*ἐλλείψεις στὴν ὑλικοτεχνικὴ ὑποδομὴ, ὅμως τὸ ἱατρικὸ προσωπικὸ εἶναι ἄριστο καὶ οἱ γιατροὶ χρειάζονται ὑποστήριξη στὸ καθήκον τους*». Ἐπισήμανε δὲ ὅτι εἶναι ἀτύχημα τὸ ὅτι ἡ ψυχιατρικὴ ἐπιστῆμη τὸν 19ο αἰώνα καὶ στὶς ἀρχές του 20οῦ, ὅπου κυριαρχοῦσαν ὁ ὕλισμος καὶ ἡ ἀθεΐα, θέλησε νὰ γνωρίσει τὸν παράγοντα ψυχῆ βασιζόμενη σὲ αὐτὰ τὰ δεδομένα. «*Ὅμως τὰ τελευταῖα χρόνια*», πρόσθεσε, «*ἔχουν ἀλλάξει τὰ πράγματα καὶ οἱ σύγχρονοι ψυχίατροι ἀναγνωρίζουν τὸν ρόλο ποὺ διαδραματίζει ὁ παράγοντας πίστη*». «*Ἡ πίστη*», εἶπε, «*μᾶς ἔχει διδάξει ὅτι ὁ μόνος δρόμος γιὰ νὰ συναντήσουμε τὸν Θεὸ εἶναι τὸ πρόσωπο τοῦ διπλανοῦ μας, γιὰ τὸ πρόσωπο κάθε ἀνθρώπου εἶναι τὸ πρόσωπο τοῦ Θεοῦ*». Καὶ συνέχισε: «*Ἡ Ἐκκλησία καὶ ἡ Θεολογία ἔχουν ἀναπτύξει ἕναν κλάδο ποὺ λέγεται ψυχοθεραπεία τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἀποτελεῖ συμπλήρωμα κάθε ἄλλης θεραπείας. Ἡ Ὁρθόδοξη ψυχοθεραπεία γίνεται μὲ τὴν χάρη τῶν μυστηρίων καὶ ιδιαίτερα τῆς ἐξομολόγησης*». «*Εἶναι ἀνάγκη*», ὑπογράμμισε, «*νὰ ὑπάρχει καλὴ συνεργασία Ἐκκλησίας καὶ ψυχιατρικῆς*». Εὐχήθηκε δὲ καλὲς γιορτὲς στοὺς ἐργαζόμενους καὶ νοσηλευόμενους, τονίζοντας ὅτι σὲ πείσμα τῆς παγκοσμιοποίησης πρέπει νὰ συνεχίσουμε νὰ κρατᾶμε τὶς παραδόσεις μας καὶ νὰ ἀντισταθοῦμε σὲ ὅσους ἐπιθυμοῦν νὰ τὶς ἀλλοιώσουν. Ἀναφέρθηκε μάλιστα σχετικὰ στὴν ἐπιθυμία χρηματιστηριακῶν φορέων τοῦ ἐξωτερικοῦ νὰ καταργήσουν τὶς ἀργίες τῆς Μ. Παρασκευῆς καὶ τοῦ Πάσχα, γεγονός πού, ὅπως εἶπε, δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ σὲ καμία περίπτωση ἀποδεκτό.

Στὴ συνέχεια, ὁ Μακαριώτατος, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Νικαίας, ἐπισκέφθηκε τὶς Ἀνδρικές Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ, ὅπου καὶ ἐνημερώθηκε γιὰ τὶς συνθήκες διαβίωσης τῶν κρατουμένων ἀπὸ τὸν Διευθυντὴ τοῦ Σωφρονιστικοῦ Καταστήματος κ. Ἀ-

θανασόπουλο. Ἀφοῦ ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι ὁ βασικότερος φορέας πρόνοιας μετὰ τὸ κράτος, προσφέροντας, μετὰξὺ ἄλλων, 6.000 μερίδες φαγητοῦ καθημερινὰ σὲ ἄστεγους καὶ ἄπορους συνανθρώπους μας, χωρὶς καμία διάκριση, ἀναφέρθηκε ιδιαίτερα στὸ σπουδαῖο ἔργο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικαίας γιὰ τοὺς φυλακισμένους. Ἐπισήμανε δὲ τὸ πρόβλημα χωρητικότητας ποὺ ἀντιμετωπίζουν σήμερα τὰ Σωφρονιστικὰ Καταστήματα. Κατὰ τὴν ἐπίσκεψή του στὶς πτέρυγες τῶν Φυλακῶν καὶ σὲ συνομιλίες του μὲ τοὺς κρατουμένους, στοὺς ὁποίους μοίρασε χριστουγεννιάτικα δῶρα, τόνισε χαρακτηριστικά: «*Ἴσως νομίζετε ὅτι κανένας δὲν σᾶς ἀγαπᾷ. Ὅμως ὑπάρχουν καὶ σήμερα ἄνθρωποι ποὺ σᾶς βλέπουν μὲ ἀγάπη, ὡς εἰκόνες τοῦ Θεοῦ. Ἐσεῖς εἶστε ἐδῶ γιὰ κάποια παράβαση, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν σημαίνει τὸ τέλος τῆς κοινωνικῆς ζωῆς σας*». «*Εὐχὴ καὶ προσδοκία μας*», εἶπε, «*εἶναι νὰ ἐπιστρέψετε στὴν κοινωνία μὲ καλοσύνη, τιμιότητα καὶ ἀρετῆ*». Καὶ συνέχισε: «*Ὁ εὐκολος τρόπος, ὄχι ὅμως καὶ ὁ σωστός, εἶναι νὰ ρίχνουμε τὶς εὐθύνες γιὰ ὅ,τι μᾶς συμβαίνει στοὺς ἄλλους. Ἐσεῖς ἐδῶ πρέπει νὰ κάνετε τὴν αὐτοκριτικὴ σας καὶ νὰ ζητήσετε τὴν μετάνοια καὶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ. Ἐμεῖς ἀνοίγουμε τὴν ἀγκαλιά μας καὶ ὑποδεχόμαστε κάθε ἀνθρώπο καὶ ἐγὼ ποὺ σᾶς μιλῶ εἶμαι ὁ πρῶτος ἁμαρτωλὸς μπροστὰ στὸν Θεό. Ὁ Θεὸς δὲν ζητᾷ νὰ τὸν ἀποζημιώσετε, ἀλλὰ ζητᾷ τὴν συγγνώμη σας. Δὲν ἤρθαμε ἄλλωστε νὰ σᾶς κάνουμε μάθημα, ἀλλὰ νὰ σᾶς δείξουμε ὅτι σᾶς ἀγαπᾶμε, γιὰ τὶ εἶστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ. Ἡ Ἐκκλησία δὲν σᾶς θυμᾶται μόνο τὰ Χριστούγεννα, ἀλλὰ καθ' ὅλη τὴ διάρκεια τοῦ χρόνου μὲ τοὺς κληρικούς καὶ τὶς κοινωνικὲς Τῆς ὑπηρεσίες*».

Ἀκολούθως, ὁ Μακαριώτατος ἐπισκέφθηκε τὶς Γυναικεῖες Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ, ὅπου τὸν ὑποδέχθηκε ἡ Διευθύντρια κ. Κουτσομιχάλη. Συνομίλησε μὲ τὶς κρατούμενες καὶ ιδιαίτερα μὲ τὶς νέες μητέρες ποὺ μεγαλώνουν τὰ μωρά τους στὸ Σωφρονιστικὸ Κατάστημα καὶ μοίρασε δῶρα σὲ ὅλες. Ἐξερχόμενος τῶν Φυλακῶν ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας δήλωσε τὰ ἀκόλουθα: «*Μιλῆσαμε μὲ τοὺς κρατούμενους καὶ τὶς κρατούμενες ποὺ μᾶς ὑποδέχθηκαν μὲ ἀγάπη καὶ ἐνθουσιασμό. Ἡ Ἐκκλησία τοὺς στηρίζει μὲ ὅλες Τῆς τὶς δυνάμεις καὶ εὐχεται νὰ κατορθώσουν νὰ πραγματοποιήσουν ἕνα νέο ξεκίνημα στὴ ζωὴ τους*».

(16.12.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Χειροτονία ἱεροδιακόνου

Στὴ μεγάλη εὐθύνη ποὺ ἀναλαμβάνουν οἱ νέοι κληρικοί ἀναφέρθηκε σήμερα, κατὰ τὴ διάρκεια τῆς χειροτονίας σὲ Πρεσβύτερο τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Νικολάου Κλάδη, ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Προφήτου Ἡλιοῦ Παγκρατίου.

Ἀπευθυνόμενος στὸν νεοχειροτονηθέντα, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπισήμανε, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ἔμεινε πιστὸς στὴν ἀποστολὴ του καὶ στοὺς ὄρκους του καὶ παρέμεινε ταπεινὸς διάκονος τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ σειρὰ ἐτῶν χωρὶς γογγυσμὸ καὶ διαμαρτυρίες. «Ἔσπευσες», εἶπε, «κοντὰ μας στὴν Ἀθήνα, ὅπου βρῆκες τὴν ἀγάπη καὶ τὴ στοργή, ποὺ περιμένει κάθε ἄνθρωπος καὶ ἰδιαίτερα οἱ νέοι διάκονοι τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὁποῖοι ἐγκαταλείπουν τὰ τοῦ κόσμου τερπνὰ γιὰ νὰ ἀφιερωθοῦν στὸ ἱερὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας». Καὶ συνέχισε: «Σὲ αὐτοὺς τοὺς νέους διακόνους ὀφείλουμε αὐτὴ τὴν ἀγάπη, αὐτὴ τὴν προστασία, αὐτὴ τὴν στοργή, γιατί ἐκτιμοῦμε ὅτι δὲν εἶναι τόσο εὐκόλο στοὺς καιροὺς μας νὰ θελήσει κάποιος νέος νὰ ἐγκαταλείψει τὸν κόσμο γιὰ νὰ ἀφιερωθεῖ στὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἱεραποστολῆς καὶ τῆς πνευματικότητας». «Δοκιμάστηκες ἐπὶ ἄρκετὸ καιρὸ καὶ κοντὰ μας», πρόσθεσε, «καὶ ἐκτιμήσαμε τὸν χαρακτήρα σου, τὴν ἀγάπη σου πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία, τὰ χαρίσματά σου, τὴν ἀγάπη σου πρὸς τὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία, τὰ χαρίσματά σου, τὰ προσόντα σου, τὴν σεμνότητα καὶ τὴν εὐλάβειά σου, καὶ θελήσαμε καὶ ἐμεῖς νὰ σὲ ἀνταμείψουμε καὶ νὰ σὲ ὀδηγήσουμε πρὸ τῶν βαθμίδων τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου γιὰ νὰ λάβεις τὸν δεῦτερο βαθμὸ τῆς πλήρους ἱερωσύνης». «Ἐχεις συνείδηση», σημείωσε, «τοῦ μεγάλου ἔργου, τὸ ὁποῖο ἀναλαμβάνεις». «Στὴ νέα σου ἀποστολή», τόνισε, «δὲν εἶναι ὅλα ρόδινα, γιατί αὐτὴ ἡ ζωὴ εἶναι ἓνα συνεχὲς δοκιμαστήριο, στὸ ὁποῖο δοκιμάζεται ἡ Πίστη μας». «Στὸ μέλλον», εἶπε, «παρ' ὅλες τὶς δοκιμασίες ποὺ θὰ παρουσιαστοῦν στὸ δρόμο σου, μείνε πιστὸς στὴν κλίση σου, προκειμένου νὰ τιμήσεις τὸν Κύριό μας». «Μεγάλο σου ὄπλο», υπογράμμισε, «στὴ νέα σου ἀποστολὴ εἶναι ἡ ἀγάπη, ἡ ὁποία κινεῖ ὄρη καὶ ἀνοίγει καρδιές». «Μεῖνε σεμνὸς καὶ ταπεινός», συνέχισε, «πράος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ διαλέγεται μὲ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους». Καὶ κατέληξε: «Μέσα στὴν Ἐκκλησία πρέπει πρῶτοι ἐμεῖς νὰ μεταμορφωνόμαστε, δεχόμενοι τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἄν αὐτὸ δὲν συμβαίνει, μεταφέρουμε μέσα στὴν Ἐκκλησία τὰ πάθη μας, τὶς ἀνίερες σκέψεις μας, τὶς ἀμαρτωλὲς ἐπιδιώξεις μας καὶ τὰ ἀμαρτωλὰ ἔργα μας. Ἐχομε μεγάλη εὐθύνη ὅσοι ἔχομε ἀνάβει αὐτὴ τὴν ἀποστολή, νὰ τιμήσουμε δηλαδὴ τὴν Ἐκκλησία καὶ νὰ γίνουμε σταυροφόροι καὶ σηματοφόροι τῆς νέας τάξεως πνευματικῶν πραγμάτων ποὺ ἡ Ἐκκλησία μας προβάλλει ὡς ἓνα νέο πρότυπο ζωῆς».

(19.12.2004) (Ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ)

Καμμία κωλυσιεργία ἢ συγκάλυψη

Σχολιάζοντας τὶς δηλώσεις τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Θηβῶν καὶ Λεβαδεῖας κ. Ἱερωνύμου, ὁ ἐκπρόσωπος Τύπου τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου, Πανσο. Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐπιφάνιος Οἰκονόμου ἔκανε τὴν ἀκόλουθη δήλωση:

«Μετὰ τὶς μηνύσεις τὶς ὁποῖες ὑπέβαλε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Θηβῶν ἐναντίον ἀδελφῶν του Ἱεραρχῶν, τοῦ θέματος ἐπελήφθη ἤδη ἡ Ι.Σ., ἡ ὁποία ἄλλωστε εἶναι ὑποχρεωμένη ἀπὸ τὸν εἰδικὸ νόμο περὶ ἐκκλ/κῶν δικαστηρίων νὰ ἀκολουθήσει τὴ χρονοβόρο διαδικασία ποὺ προβλέπεται γιὰ παρεμφερεῖς περιπτώσεις.

Κατὰ συνέπεια, δὲν εὐσταθοῦν οἱ ὑπαιτιγμοὶ περὶ δῆθεν κωλυσιεργίας ἢ τὸ χειρότερο περὶ δῆθεν συγκαλύψεως τῆς ὑπόθεσης.

Τὸ συνοδικὸ σύστημα στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος λειτουργεῖ ἄψογα, μὲ δημοκρατικότητα, συλλογικότητα καὶ πλήρη ἐλευθερία ἐκφράσεως, ἡ ὁποία ἐνίοτε ξεπερνᾷ τὰ παραδεκτὰ ὅρια».

(22.12.2004) (Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

«Ὁ λαὸς νὰ μὴν καμφθεῖ μπροστὰ στὶς σκοτεινὲς δυνάμεις ποὺ ἀπεργάζονται τὸν ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ κόσμου»

Ἐκκληση πρὸς τὸν λαὸ νὰ μὴν καμφθεῖ μπροστὰ στὶς σκοτεινὲς δυνάμεις ποὺ ἀπεργάζονται τὸν ὄλεθρο καὶ τὴν καταστροφὴ τοῦ κόσμου, ἀλλὰ νὰ γαντζωθεῖ στὶς θεμελιώδεις, αἰώνιες καὶ διαχρονικὲς ἀξίες μὲ τὶς ὁποῖες γαλουχήθηκε, ἀπήυθυνε ἀπὸ τὸν Πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸ Ἁγίας Ἀναστασίας στὸν Περισσό, ὁ Μακαριώτατος

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, ὁ ὁποῖος προέστη τῆς θείας Λειτουργίας κατόπιν προσκλήσεως τοῦ ἐπιχώριου Μητροπολίτη Νέας Ἰωνίας καὶ Φιλαδελφείας κ. Κωνσταντίνου, ἐπισήμανε, στὸ πλαίσιο τοῦ κηρύγματός του, ὅτι «*ἰδιαίτερα σήμερα, περίοδο κατὰ τὴν ὁποία ἡ Εὐρώπη στὴν ὁποία ἀνήκομε διατρέχει τὸν κίνδυνο τῆς ἐκκοσμίκευσης καὶ τῆς ἀλλοίωσης τοῦ πνευματικοῦ της χαρακτήρα, χρειαζόμαστε αὐτὲς τὶς ἀξίες*». «*Δὲν εἶναι μόνο ἡ πολιτικὴ διεύρυνση τῆς Εὐρώπης*», σημείωσε, «*ἢ ὁποία θέτει σὲ κίνδυνο τὴν ἐνότητα τῶν λαῶν, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκκοσμίκευσης ποὺ συνιστᾷ τὴν ἔσχατη ἀπειλὴ γιὰ τὴν ἀλλοτρίωση τῶν καρδιῶν καὶ τοῦ πνεύματος ὄλων τῶν Εὐρωπαίων*». «*Σήμερα*», εἶπε, «*τὰ ἰδεολογικὰ ρεύματα ἔρχονται σὲ ἀντίθεση μὲ τὴν παράδοσή μας καὶ τὶς θεμελιώδεις ἀρχὲς μὲ τὶς ὁποῖες γαλουχηθήκαμε*». Καὶ συνέχισε: «*Μπροστὰ στὸν κίνδυνο τῆς ἀλλοτρίωσης προέχει ἡ ἀντίσταση, ἢ ὁποία δὲν εἶναι μόνο ὑπόθεση τοῦ Ἀρχιεπισκόπου, τῶν Ἐπισκόπων τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ ἱεροῦ κλήρου, ἀλλὰ εἶναι καθῆκον καὶ ὑποχρέωση τοῦ καθενός μας ἀπέναντι στὴν ἱστορία καὶ τὴν παράδοσή μας*». «*Ἦδη στὴν Εὐρώπη*», πρόσθεσε, «*διεξάγονται ποικίλες συζητήσεις γιὰ τὶς ἀλλαγὲς ποὺ ἐπιδιώκουν δυνάμεις σκοτεινὲς ποὺ βρίσκονται στὸν ἀντίποδα τοῦ Χριστιανισμοῦ*». «*Ἀπὸ τὴν πλευρὰ τους πάντως οἱ Ἐκκλησίες*», τόνισε, «*ἐξετάζουν τοὺς τρόπους ἀντιμετώπισης τοῦ κινδύνου αὐτοῦ, προκειμένου νὰ διασωθοῦν οἱ πνευματικὲς καὶ ἐθνικὲς ταυτότητες τῶν λαῶν τῆς Εὐρώπης*». Καταλήγοντας ὁ Μακαριώτατος συνέστησε στὸν λαὸ νὰ μὴν ἐρωτοτροπεῖ μὲ νέους τρόπους ζωῆς, οἱ ὁποῖοι, ὅπως εἶπε, δὲν εἶναι συμβατοὶ μὲ τὴν παράδοση καὶ τὴν ἱστορία μας.

(22.12.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

«Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι μὴ μαρτυρία καὶ ταυτόχρονα ἓνα μαρτύριο»

Στὴ σπουδαιότητα καὶ τὴ μοναδικότητα τοῦ ὑψηλοῦ λειτουργήματος τῆς Ἱερωσύνης, ἀλλὰ καὶ στίς δυσκολίες ποὺ συναντᾷ ὁ κληρικὸς στὴν ἐποχὴ μας ἀναφέρθηκε ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγ. Ζώνης

Κυψέλης, μὲ ἀφορμὴ τὴν χειροτονία εἰς Πρεσβύτερον τοῦ Ἱεροδιακόνου π. Βενεδίκτου Παπαδόπουλου.

Ὁ Μακαριώτατος ἀπευθυνόμενος στὸν νεοχειροτονηθέντα κληρικὸ ὑπογράμμισε:

«*Ἄν εἶναι σταυρικὴ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ, ἄλλο τόσο σταυρικὴ εἶναι καὶ ἡ ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας τῶν κληρικῶν ἀλλὰ καὶ κάθε Χριστιανοῦ*».

«*Ἡ Ἱερωσύνη*», συνέχισε, «*δὲν εἶναι μόνο ἐξωτερικὴ λάμψη ἢ ἀπόλαυση, εἶναι κάτι οὐσιαστικότερο, κάτι βαθύτερο, κάτι ποὺ δὲν εἶναι εὐκόλο νὰ φανταστοῦν οἱ λαϊκοὶ ἀδελφοί μας. Ἡ Ἱερωσύνη εἶναι μὴ μαρτυρία καὶ ταυτόχρονα ἓνα μαρτύριο*».

Ὁ Μακαριώτατος σημείωσε ὅτι «*στὶς μέρες μας ἡ Πίστη, ἡ Θρησκεία, ἡ Ἐκκλησία δέχονται ἐπιθέσεις βάνουσες καὶ δηλητηριώδεις. Ἐπιθέσεις μὲ τὴν πένα μὲ τὰ γραφόμενα, μὲ τὶς ἀμφιβολίες καὶ τὶς ἀμφισβητήσεις τῆς ἱστορικότητος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ*».

(26.12.2004)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

Ἐπίσκεψη Μακαριωτάτου καὶ μελῶν τῆς Κυβέρνησης στίς ἀποθήκες τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη»

Τὶς ἀποθήκες στὸ Περιστέρι τῆς Μ.Κ.Ο. τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἀλληλεγγύη» στίς ὁποῖες συγκεντρώνεται καὶ συσκευάζεται τὸ ἀνθρωπιστικὸ ὑλικὸ (τρόφιμα μακρῆς διαρκείας, φάρμακα, κλινοσκεπάσματα, εἶδη πρώτης ἀνάγκης κ.ἄ.) γιὰ τοὺς πληγέντες συνανθρώπους μας στὴ Ν.Α. Ἀσία, ἐπισκέφθηκαν στίς 5/1/2005 τὸ μεσημέρι ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος, ὁ Ὑπουργὸς Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας κ. Π. Παναγιωτόπουλος καὶ ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Εὐ. Στυλιανίδης. Παρόντες στὴν ἐπίσκεψη ἦταν, μεταξὺ ἄλλων, ὁ Δήμαρχος Περιστερίου κ. Ἀ. Παχατουρίδης, ὁ Πρόεδρος τοῦ Ὄργανισμοῦ Ἐργατικῆς Ἐστίας κ. Εὐ. Πευκιᾶς καὶ ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τῆς «Ἀλληλεγγύης» κ. Δ. Φουρλεμάδης.

Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐπίσκεψης, ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας, σὲ δηλώσεις του πρὸς τοὺς ἐκπροσώπους τῶν Μ.Μ.Ε., ὑπογράμμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία, διὰ τῆς «Ἀλληλεγγύης», βρέθηκε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή στὴν πρώτη γραμμὴ τῆς προσπάθειας ἀνακούφισης τῶν ἐμπερίστατων ἀδελφῶν μας στὴ Ν.Α. Ἀσία. «*Ἡ*

Ἐκκλησία», εἶπε, «εἶναι Αὐτὴ ποὺ διδάσκει τὴν ἀγάπη πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀνεξαρτήτως φυλῆς, χρώματος ἢ θρησκευματος». «Αἰσθανόμαστε», σημείωσε, «ὅτι ἔχουμε καθῆκον καὶ ὑποχρέωση νὰ δείχνουμε τὴν ἀγάπη μας καὶ τὴν ἀλληλεγγύη μας σὲ ὅσους ὑποφέρουν». «Πρέπει», τόνισε, «ὄλοι νὰ ἐκφράσουμε τὸν θαυμασμό μας στὸν φιλότιμο ἐλληνικὸ λαό, ὁ ὁποῖος ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή αὐτὴ τῆς τραγωδίας ἔχει δείξει τὸν καλύτερό του ἑαυτό». Καὶ συνέχισε: «Ἐπισκεφθήκαμε αὐτὲς τὶς ἀποθήκες στὶς ὁποῖες συγκεντρώνεται τὸ ἀνθρωπιστικὸ ὑλικὸ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος μὲ τὴ συμπαράσταση τοῦ Ὑπουργείου Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας καὶ προσωπικῶς τοῦ Ὑπουργοῦ κ. Π. Παναγιωτόπουλου, καθὼς καὶ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν καὶ προσωπικῶς τοῦ Ὑφυπουργοῦ κ. Εὐ. Στυλιανίδη, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρωγὴ τοῦ Ὁμίλου Ἀντέννα. Τὸ ὑλικὸ αὐτὸ προορίζεται γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῶν πληγέντων συνανθρώπων μας». «Στὶς 17 Ἰανουαρίου», ἐπισήμανε, «ὑλικὸ ποὺ θὰ ξεπεράσει τοὺς 700 τόνους, ἀξίας ἄνω τῶν 5,5 ἑκατομμυρίων εὐρώ, θὰ ἀποσταλεῖ μὲ πλοῖο στὶς πληγεῖσες περιοχές». «Εἴμαστε ὄλοι υπερήφανοι», σημείωσε ὁ Μακαριώτατος, «γιὰ τὴν εὐαισθησία τὴν ὁποία δείχνει ὁ ἐλληνικὸς λαὸς ἀπέναντι σὲ μία τέτοια τραγωδία, προσφέροντας ἀπὸ τὸ ὑστέρημα του». «Μέσα ἀπὸ αὐτὴν τὴν τραγωδία», τόνισε, «προέκυψε ὁμως καὶ κάτι ἰδιαίτερα ἐλπιδοφόρο: ἡ παγκοσμιοποίηση τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν πλησίον». Ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἐπαίνεσε τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» γιὰ τὶς ἄμεσες πρωτοβουλίες ποὺ ἀνέλαβε, ἐνῶ ἐξῆρε τὸ ὑψηλότατο ἐπίπεδο συνεργασίας μεταξὺ Ἐκκλησίας καὶ Πολιτείας, ἐπισημαίνοντας ὅτι «ὅταν ὑπάρχει αὐτὴ ἡ συνεργασία μποροῦν νὰ γίνουν θαύματα». Καταλήγοντας ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε στὰ θλιβερὰ καὶ φρικτὰ περιστατικὰ κακοποίησης καὶ ἐμπορίας ἀνηλίκων στὶς πληγεῖσες περιοχές. «Εἶναι καθῆκον μας νὰ προστατεύσουμε αὐτὰ τὰ παιδιὰ ἀπὸ τοὺς κινδύνους ποὺ ἀντιμετωπίζουν» εἶπε.

Ἀπὸ τὴν πλευρὰ του ὁ Ὑπουργὸς Ἀπασχόλησης καὶ Κοινωνικῆς Προστασίας κ. Π. Παναγιωτόπουλος εὐχαρίστησε τὸν Μακαριώτατο, τὴν Μ.Κ.Ο. «Ἀλληλεγγύη» καὶ τοὺς πολυάριθμους ἐθελοντὲς γιὰ τὶς προσπάθειες ποὺ καταβάλλουν ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες καὶ τοὺς συνεχάρη γιὰ τὸ ὑψηλὸ ἐπίπεδο συνεργασίας, στὸ πλαίσιο τῆς ὁποίας, ὅπως εἶπε, οἰκοδομήθηκε μία γέφυρα ἀνθρωπιᾶς, στήριξης καὶ κοινωνικῆς εὐαισθησίας.

Τέλος, ὁ Ὑφυπουργὸς Ἐξωτερικῶν κ. Εὐ. Στυλιανίδης, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸν Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς «Ἀλληλεγγύης» κ. Δ. Φουρλεμάδη, ἐπισήμανε ὅτι ἡ χώρα μας ἦταν ἡ πρώτη ποὺ προσγείωσε ἀεροπλάνο στὶς πληγεῖσες περιοχές, εἴτε γιὰ νὰ μεταφέρει ἐγκλωβισμένους, εἴτε γιὰ νὰ φέρει στὴν περιοχὴ εἰδικευμένα συνεργεῖα Μ.Κ.Ο., εἴτε γιὰ νὰ προσφέρει ἀνθρωπιστικὸ ὑλικό. «Ἡ προσφορὰ τῆς Ἐκκλησίας», εἶπε, «ἦταν ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή πολύτιμη καὶ ἀνεκτίμητη».

(5.1.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

«Εἶναι ἄδικο νὰ καταλογίζονται στοὺς Ἕλληνες ρατσιστικὲς συμπεριφορὲς σὲ βάρος τῶν Ἑβραίων»

Στοὺς ἀνθρώπους ποὺ τοὺς ἀρέσει νὰ ζοῦν στὸ σκοτάδι καὶ ποὺ «πολλὲς φορὲς καυχῶνται γιὰτὶ εἶναι κακοὶ καὶ πονηροί», ἀλλὰ καὶ στὴν πρόσφατη ἔκθεση τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἡ Ἑλλάδα ὑποθάλλει τὸν ἀντισημιτισμό, ἀναφέρθηκε ἀπὸ τὸν Ἱ. Ναὸ Ἁγίων Ἀκινδύνων τοῦ Δήμου Ἁγίων Ἀναργύρων ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστόδουλος.

Ὅπως ἐπισήμανε ὁ Μακαριώτατος «ὄλοι μας ἔχουμε δοκιμάσει τὸ σκοτάδι καὶ ὄλοι μας θέλουμε νὰ βροῦμε τὸ φῶς». «Υπάρχουν βεβαίως», εἶπε, «μερικὸι ἄνθρωποι στοὺς ὁποίους ἀρέσει νὰ ζοῦν στὸ σκοτάδι». «Γι' αὐτούς», ὑπογράμμισε, «ὁ Χριστὸς εἶπε ὅτι δὲν θέλουν νὰ ἔρθουν στὸ φῶς διότι δὲν θέλουν νὰ ἐλεγχθοῦν οἱ κακὲς τοὺς πράξεις». «Οἱ ἄνθρωποι τοῦ σκότους», πρόσθεσε, «δὲν λείπουν ἀπὸ τὴν κοινωνία». Ὅπως ὁμως ἀνέφερε «ὁποῖος ἀποδέχεται τὸν Ἰησοῦ Χριστὸ περνᾷ ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς». Καὶ συνέχισε: «Σήμερα τὶς ἁμαρτίες οἱ ἄνθρωποι τὶς κάνουν ὄχι στὰ κρυφά, ἀλλὰ καὶ στὰ φανερά. Καὶ μάλιστα καυχῶνται ὅτι εἶναι κακοὶ καὶ πονηροὶ καὶ πολλὲς φορὲς βαπτίζουν ἀνόητους καὶ ὀπισθοδρομικοὺς τοὺς ἀνθρώπους τοῦ φωτός». «Οἱ εὐσεβεῖς ἐντιμοὶ καὶ ἐνάρετοι ἄνθρωποι», εἶπε ὁ Μακαριώτατος, «πολεμοῦνται σὲ αὐτὸν τὸν κόσμον μὲ τρόπο λυσσαλέο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ σκότους». «Τὰ πράγματα ἔτσι ἦταν, ἔτσι εἶναι καὶ ἔτσι θὰ εἶναι μέχρι τὴ συντέλεια τοῦ κόσμου» τόνισε χαρακτηριστικὰ. «Γίνεται λοιπὸν νὰ ἔχω ἀκίνδυνη ἀρχιεπισκοπία;» ἀναρωτήθηκε. «Μόνον ἐὰν πᾶς μὲ τοὺς ἀνθρώπους τῆς κακίας,

οί ὅποιοι τότε θὰ σὲ χειροκροτοῦν. Ἄν στέκεσαι ἀπέναντί τους τότε κοιτοῦν πῶς θὰ σὲ ἐξοντώσουν» σημείωσε.

Σὲ ἄλλο σημείο τοῦ κηρύγματός του ὁ Προκαθήμενος τῆς Ἑλλαδικῆς Ἐκκλησίας ἀναφέρθηκε στὴν πρόσφατη ἔκθεση τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν τῶν Η.Π.Α., σύμφωνα μὲ τὴν ὁποία ἀποδίδονται κατηγορίες στὴν Ἑλλάδα γιὰ ὑπόθαψη τοῦ ἀντισημιτισμοῦ. «Ὁ Ἕλληνας δὲν εἶμαστε ρατσιστές. Ἀντίθετα, ἀνοίγουμε ὄχι μόνο τις καρδιές μας, ἀλλὰ καὶ τὰ σπίτια μας στοὺς κατατρεγμένους» ὑπογράμμισε. «Ἡ ἔκθεση αὐτή», εἶπε, «ἐπικεντρώνεται στὸ κάψιμο τοῦ Ἰουδα τις ἡμέρες τοῦ Πάσχα, ἔθιμο τὸ ὁποῖο γίνεται σὲ ὀρισμένα μέρη τῆς Ἑλλάδας, καὶ δὲν στρέφεται ἐναντίον ὅλων τῶν Ἑβραίων, ἀλλὰ ἐνὸς προσώπου, τοῦ προδότη Ἰουδα». «Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», σημείωσε, «ἀπὸ τὸ 1910 μὲ ἐγκύκλιό της συνιστοῦσε στὸν λαὸ νὰ σταματήσει αὐτὸ τὸ ἔθιμο, διότι κακοκαρδίζει μία μερίδα Ἑλλήνων πολιτῶν ποὺ ἀκολουθεῖ τὴν ἰουδαϊκὴ θρησκεία». Καὶ συνέχισε: «Πρώτη ἢ Ἐκκλησία στὰ χρόνια τῆς γερμανικῆς κατοχῆς ἔσωσε πολλοὺς Ἑβραίους ἀπὸ τὰ ναζιστικὰ στρατόπεδα. Ὁ τότε Ἀρχιεπίσκοπος Δαμασκηνὸς σὲ συνεννόηση μὲ τὸν τότε Γενικὸ Διευθυντὴ τῆς Ἀστυνομίας Ἀθηνῶν Ἄγγελο Ἐβερτ ἐδίδε πλαστὰ πιστοποιητικὰ στοὺς Ἑβραίους ὅτι εἶναι χριστιανοὶ καὶ ἡ ἀστυνομία νέες ταυτότητες μὲ ὀνόματα χριστιανικὰ καὶ θρησκεύμα τῶν κατόχων τους τὸν Χριστιανισμό». Ὁ Μακαριώτατος ἀναφέρθηκε ἐπίσης στὴν προσφορὰ τῶν τότε Μητροπολιτῶν Δημητριάδος Ἰωακείμ, Χαλκίδος Γρηγόριο καὶ Ζακύνθου Χρυσόστομο, οἱ ὅποιοι, ὅπως εἶπε, εἶχαν στὸ ἐνεργητικὸ τους πράξεις ἡρωϊσμοῦ καὶ αὐτοθυσίας. «Εἶναι ἄδικο», εἶπε, «νὰ καταλογίζονται στὴν Ἑλλάδα ρατσιστικὲς συμπεριφορὲς καὶ ἐκδηλώσεις σὲ βάρος τῶν Ἑβραίων». «Ἡ ἀλληλεγγύη ποὺ πρέπει νὰ δείχνουμε σὲ ὅλον τὸν κόσμον», πρόσθεσε, «εἶναι μεγάλη εὐλογία τοῦ Θεοῦ». «Μὲ τὴν πρόσφατη τραγωδία στὴ Ν.Α. Ἀσία φάνηκαν τὰ αἰσθήματα τῆς ἀγάπης, τῆς ἀλληλεγγύης καὶ τῆς εὐγένειας ποὺ ἔχουμε ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες, δίδοντας ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας ἓνα τεράστιο ποσὸ γιὰ τὴν ἐπούλωση τῶν πληγῶν τῶν συνανθρώπων μας» κατέληξε.

(9.1.2005)

(Ἐκ τοῦ Γραφείου Τύπου)

ΙΕΡΑΙ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΙΣ

Ἱερά Μητρόπολις Νικαίας

Τὴν Πέμπτη 16 Δεκεμβρίου 2004, στὰ πλαίσια ποιμαντικῶν ἐπισκέψεων διὰ τὰς ἐορτὰς τῶν Χριστουγέννων ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Ἀλέξιος ὑπεδέχθη τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν κ. Χριστόδουλο στὸ Ψυχιατρικὸ Νοσοκομεῖο Ἀττικῆς στὸ Δαφνί. Ἀφοῦ προηγήθηκε μία σεμνὴ τελετὴ εἰς τὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἰδρύματος, οἱ δύο ἱεράρχες ἐπισκέφθησαν τοὺς ἀσθενεῖς σὲ πολλὰς πτέρυγες, ἄκουσαν τὸν κάθε τρόφιμο ξεχωριστὰ καὶ ἔδωσαν στὸν καθένα προσωπικὰ τὰ δῶρα τῆς ἀγάπης τους.

Ἐν συνεχείᾳ μετέβησαν στὶς Ἀνδρικές Φυλακὲς Κορυδαλλοῦ καὶ κατόπιν στὶς Γυναικεῖες, ὅπου ὁ Μακαριώτατος μίλησε καταλλήλως στοὺς τροφίμους καὶ διενεμείθησαν χριστουγεννιάτικα δῶρα καὶ δέματα μὲ εἶδη προσωπικῆς καθαριότητος.

Τέλος, πρέπει νὰ σημειώσουμε τὴν ἄριστη συνεργασία τῆς τοπικῆς Ἐκκλησίας τόσο μὲ τὴν Διοίκηση ὅσο καὶ μὲ τὸ προσωπικὸ τῶν ὡς ἄνω Ἰδρυμάτων ὄχι μόνο κατὰ τις μεγάλες ἐορτὰς, ἀλλὰ καὶ καθ' ὅλη τὴν διάρκειά τοῦ ἔτους. Στοὺς εὐαίσθητους αὐτοὺς χώρους τελεῖται ἀνελλιπῶς τὸ Μυστήριον τῆς ἱερᾶς Ἐξομολογήσεως, ἡ θεία Λειτουργία καὶ ἱερὲς Ἀκολουθίες ἀπὸ ἐντεταλμένους ἱερεῖς τῆς Μητροπόλεώς μας.

(17.12.2004)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Μακ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Χριστοδούλου καὶ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου στὶς φυλακὲς Κορυδαλλοῦ.

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων σὲ συνεργασία μὲ τὸ Ἴνστιτούτο Ἐπιμόρφωσης τοῦ Ἐθνικοῦ Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης καὶ Αυτόδιοίκησης διοργάνωσε μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία Διημερίδα 1-2 Δεκεμβρίου 2004 στὴν Πόλη τῆς Καρδίτσας μὲ θέμα: «*Τὸ κοινωνικὸ ἔργο τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἡ Πολιτιστικὴ Κληρονομιά*».

Στὸ πλαίσιο τῆς συναντήληψης μὲ τὴν Πολιτεία ὅσον ἀφορᾶ τὴν σπουδαιότητα τῆς ἐπιμόρφωσης καὶ τῆς διαρκοῦς μάθησης στὸν εὐρύτερο χῶρο τῆς Δημόσιας Διοίκησης ἐπιτεύχθηκε γιὰ πρώτη φορὰ μετὰ ἀπὸ συστηματικὲς προσπάθειες ἢ ὑλοποίηση συνεδρίου μὲ στόχο ἀφενὸς τὴν ἀνάδειξη τοῦ πολυπλεύρου κοινωνικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας, τόσο σὲ Ἐθνικὸ ὅσο καὶ σὲ Τοπικὸ ἐπίπεδο καὶ ἀφετέρου τῶν πρωτοβουλιῶν καὶ δραστηριοτήτων στὸ κεφαλαίωδες ζήτημα τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς.

Οἱ εἰσηγητὲς –διακεκριμένοι ἐπιστήμονες, πολιτικοί, στελέχη φορέων τῆς Αυτόδιοίκησης, Πανεπιστημιακοὶ– ἀνέδειξαν τὶς πτυχές, τοὺς ρόλους μὰ καὶ τὶς δυνατότητες τῆς Ἐκκλησίας στὴν τοπικὴ βιώσιμη ἀνάπτυξη, τὴν καταπολέμηση τοῦ Κοινωνικοῦ Ἀποκλεισμοῦ, τὴν Ἐκπαίδευση καὶ τὴ διαχείριση τῆς Πολιτιστικῆς Κληρονομιάς.

Παρουσιάστηκαν ἐπίσης ἐξειδικευμένες ἐφαρμογὲς τεχνολογιῶν τῆς πληροφορίας καὶ ἐπικοινωνίας ὅσον ἀφορᾶ τὴ διαχείριση τοῦ Πολιτιστικοῦ πλούτου τῆς Θεσσαλίας. Οἱ σύνεδροι εἶχαν τὴν εὐκαιρία στὸ περιθώριο τοῦ συνεδρίου νὰ ἐπισκεφθοῦν Ἱστορικὲς Μονές τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων καὶ νὰ δοῦν ἀπὸ κοντὰ συγκροτημένες ἐφαρμογὲς ἀνάδειξης καὶ διάσωσης τους ποὺ χρηματοδοτεῖται ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἑνωση.

Ἱερὰ Μητρόπολις Χαλκίδος

Πρὸς
Τοὺς Εὐλαβεστάτους προσκυνητὲς καὶ δωρητὲς
τοῦ Ἱ. Προσκυνηματος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου τοῦ Ρώσσου

Ἀγαπητοὶ φίλοι τοῦ Ὁσίου μας Ἰωάννου,
Χαίρετε πάντοτε ἐν Κυρίῳ,

Μὲ πολλὴ χαρὰ καὶ τιμὴ ἐπικοινωνοῦμε μαζί Σας,

ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἀναπαύσεως τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου, προκειμένου νὰ Σᾶς μεταφέρουμε, τοῦτες τὶς γιορτινὲς ἡμέρες, τὴν εὐλογία Του καὶ νὰ Σᾶς εὐχηθοῦμε νὰ ἔχετε τὴν ἀγάπη Τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος γιὰ τὴ δική μας σωτηρία ἐγίνε ἀνθρωπος καὶ καταδέχθηκε νὰ κατακληθῆ στὴ φάτνη τῶν ἀλόγων, γιὰτὶ δὲν ὑπῆρχε γι' Αὐτὸν ἄλλος τόπος φιλοξενίας.

Σᾶς εὐχόμαστε νὰ προσφέρετε Σεῖς στὸν ἐνανθρωπήσαντα Κύριο τὴ δική Σας τὴν καρδιά γιὰ νὰ ἀναπαυθῆ, ὅπως ἔκαμε καὶ ὁ Ὁσιος Ἰωάννης.

Γιὰ τὴν ἀγάπη καὶ τὴν ἀνάπαυση τοῦ Χριστοῦ, ὁ ἅγιός μας, ἐγίνε αἰχμάλωτος καὶ διέμεινε μέσα στὸ σταῦλο τῶν ἀλόγων ζώων.

Πόσο ὁμως ἄμειψε ὁ Θεὸς αὐτὴ τὴν ἀγάπη!

Στὴ συνέχεια θέλουμε νὰ Σᾶς ἐνημερώσουμε γιὰ τὰ ἔργα μας. Τὸ πῶς ἀξιοποιοῦμε τὴ συνδρομὴ Σας.

– Ἡ νέα ἀργυροσμίλευτὴ λάρνακα γιὰ τὸ σκῆνωμα τοῦ ὁσίου εἶναι σχεδὸν ἔτοιμη. Ἐντὸς ὀλίγου θὰ τὴν παραλάβουμε.

– Στεγανοποιήθηκε ὅλη ἡ στέγη τοῦ Ἱ. Ναοῦ καὶ τοποθετοῦνται νέα κεραμίδια.

– Ἀφαιρέθηκαν ἀπὸ τὸ ἐσωτερικὸ τοῦ Ἱ. Ναοῦ παλαιὰ καὶ σαθρὰ σοβατίσματα, ὥστε, μετὰ τὴν κατασκευὴ τῶν νέων, νὰ προχωρήσουμε ἀμέσως στὴν ἀποπεράτωση τῶν ἀγιογραφιῶν τοῦ Ἱ. Ναοῦ.

– Ἀναθέσαμε ἤδη τὴν ἐκπόνηση μελέτης γιὰ τὴν επέκταση τοῦ Ἱ. Ναοῦ –θὰ εἶναι σημαντικὴ– καὶ τὴν κατασκευὴ περιστυλίου, γιὰ τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν προσκυνητῶν καὶ διαπραγματευόμαστε τὴν ἀγορὰ μεγάλης ἐκτάσεως, ἢ ὁποία θὰ χρησιμοποιηθῆ γιὰ Parking τῶν αὐτοκινήτων.

Γιὰ ὅλα τοῦτα, πιστεύουμε, ὅτι θὰ συνεχίσουμε νὰ Σᾶς ἔχουμε πολυτίμους βοηθοὺς καὶ συμπαραστάτες.

Ἐκ τῶν προτέρων Σᾶς εὐχαριστοῦμε καὶ τονίζουμε, βεβαίως, ὅτι καὶ ἡ ἀσυγκρίτως ἀνωτέρα πνευματικὴ ἐργασία ἐπιτελεῖται, σὺν Θεῷ, στὶς εὐλογημένες αὐλὲς τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου.

Ἐκφράζοντας καὶ πάλι τὴν χαρὰ μας γιὰ τὴν ἐπικοινωνία μας αὐτὴ. Σᾶς εὐχόμαστε πλουσίως εὐλογημένο τὸ νέον ἔτος 2005 καὶ διατελοῦμε.

Μετὰ πολλῆς ἀγάπης καὶ τιμῆς

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος

Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ
 Ἀρχιμανδρίτης Εἰρηναῖος Γεωργιάδης
 Γεώργιος Τσαπρούνης - Δικηγόρος
 Χρήστος Φεφέκος - Λογιστής
 Λάζαρος Σισμάνογλου
 Ὁ Ἱερ. Προϊστάμενος τοῦ Ἱ. Ναοῦ
 πρωτοπρεσβύτερος Ἰωάννης Δ. Βερνέζος

Ἱερὰ Μητρόπολις Σύρου

Οἱ ἐκδηλώσεις τῆς Ἱ. Μητροπόλεως κατὰ τὴν περίοδο τῶν ἐορτῶν

Κατὰ τὴν μεγάλη Δεσποτική ἐορτὴ τῆς Ἐνανθρωπήσεως τοῦ Θεανθρώπου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης προεξήρχε τῆς Εὐχαριστιακῆς Συνάξεως στὸν κατὰ μεσοστὸν ἀπὸ τοὺς εὐσεβεῖς Χριστιανούς, Ἱερὸ Μητροπολιτικὸ Ναὸ Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Ἐρμουπόλεως, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐπισκέφθηκε τὴν μικρὴ Ἐνοριακὴ Κοινότητα τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Παρακοπῆς Σύρου, ἐκήρυξε τὸν θεῖο λόγο καὶ μετέσχε τῆς μικρῆς ἐορτίου δεξιώσεως στὴν παρακειμένη Ἐνοριακὴ αἴθουσα, ὅπου συνωμίλησε μὲ τοὺς πιστούς, οἱ ὅποιοι στὴν συντριπτικὴ τους πλειονοψηφία ἦσαν νέοι. Τὴν ἴδια ἡμέρα ἐπισκέφθηκε ὅλα τὰ εὐαγγῆ ἰδρύματα τῆς νήσου καὶ ἀντάλλαξε εὐχὰς μὲ τοὺς περιθαλπωμένους τροφίμους αὐτῶν.

Τὴν ἐπομένη, 26η Δεκεμβρίου, ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν θεία Λειτουργία, στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Ἐρμουπόλεως, κατὰ τὴν καθιερωμένη, ἐπὶ τῇ ἐορτῇ τῶν Ἁγίων Δέκα Κρητῶν Μαρτύρων, Λειτουργικὴ Προσευχὴ τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Σύρῳ διαβιούντων Κρητῶν. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας μετέβη στὴν Κυπαρισσία καὶ συνεχάρη τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ. Στέφανο, ὁ ὁποῖος ἐώρταζε τὰ σεπτὰ Του ὀνομαστήρια.

Τὴν 1η Ἰανουαρίου ἐτέλεσε Ἀρχιερατικὴ θεία Λειτουργία καὶ ἐχοροστάτησε κατὰ τὴν Δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σωτηρίου ἔτους 2005 στὸν Ἱερὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, Πολιούχου Ἐρμουπόλεως. Ἐν συνεχείᾳ, παρέστη στὴν κοπὴ τῆς πίττας τῆς Νομαρχίας Κυκλάδων καὶ τοῦ Δήμου Ἐρμουπόλεως. Κατόπιν εὐλόγησε καὶ ἔκοψε τὴν πίττα τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως, μὲ τὴν παρουσία ὄλων τῶν Ἱερέων καὶ τῶν Διακόνων

τῆς Σύρου, πρὸς τοὺς ὁποίους ἀπηύθυνε πατρικὲς συμβουλὲς καὶ προσέφερε ἐόρτια δῶρα. Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας, προσκληθεῖς ἀπὸ τὸν Σεβ. Ἐπίσκοπο Καθολικῶν Σύρου, Θήρας καὶ Κρήτης κ. Φραγκῖσκο, μετέβη στὸν Ἱερὸ Καθεδρικὸ Ναὸ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου τῆς Καθολικῆς Ἐκκλησίας, ὅπου ἐτελέσθη θεία Λειτουργία γιὰ τὴν παγκόσμια εἰρήνη.

(4.1.2005)

(Ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως)

Ἱερὰ Μητρόπολις Ἀττικῆς

Δεκαετία ἀρχιερατείας στὴν Ἱ. Μ. Ἀττικῆς τοῦ Σεβ. Ποιμενάρχου κ. Παντελεήμονα

Μὲ γενικὴ Σύναξη στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Καματεροῦ ὁ ἱερός Κληρὸς τῆς Μητροπόλεώς μας ἐτίμησε τὴν συμπλήρωση δεκαετίας ἀπὸ τὴν ἀνοδο στὸν Μητροπολιτικὸ Θρόνο τῆς Ἀττικῆς τοῦ Σεβασμιωτάτου Ποιμενάρχου μας. Ὑστερα ἀπὸ εἰσαγωγικὴ ὁμιλία τοῦ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκέλου τῆς Ἱ. Μητροπόλεώς μας Ἀρχιμ. π. Ἱεροθέου Καλογεροπούλου, ὠμίλησε γιὰ τὴν προσωπικότητα καὶ τὸ ἔργο τοῦ Σεβασμιωτάτου ὁ Καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν καὶ συνεργάτης τοῦ Περιοδικοῦ μας κ. Διον. Καλαμάκης καὶ ἀπήντησε μὲ ἐμπνευσμένη εὐχαριστήρια ὁμιλία ὁ Σεβασμιώτατος. Ἀκολούθησε καλλιτεχνικὸ πρόγραμμα ἀπὸ νέους καὶ νέες τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τοῦ Δήμου Καματεροῦ.

Τὸ μεσημέρι παρετέθη κοινὴ ἐορταστικὴ τράπεζα γιὰ ὅλους τοὺς Κληρικούς στὸ ἐστιατόριο «Ἄτταλος» τῆς

Ὁ ἱερός Κληρὸς τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Ἀττικῆς περιβάλλει μὲ ἀγάπη καὶ σεβασμὸ τὸν Ποιμενάρχη του κ. Παντελεήμονα.

πόλεως με την φροντίδα του Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου Καματεροῦ Πρωτοπρ. π. Δημ. Καλύβα. Τὴν ἐκδήλωση ἐτίμησαν με τὴν παρουσία τους ὁ Δήμαρχος Καματεροῦ, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Ἀττικῆς, ὁ Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς Καματεροῦ, Δημοτικοὶ Σύμβουλοι καὶ ἄλλοι.

Τιμητικὴ ἐορταστικὴ ἐκδήλωση γιὰ τὴν δεκαετία τῆς ἀρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος ἐγίνε καὶ στὸ Πνευματικὸ Κέντρο τοῦ Δήμου Πετροπόλεως με πρωτοβουλία τῶν Ἀρχιερατικῶν Ἐπιτροπῶν καὶ τοῦ Δήμου Πετροπόλεως καὶ Ἰλίου.

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Βράβευση κληρικοῦ ἀπὸ τὴν Ἀκαδημία Ἀθηνῶν

Ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ζακύνθου ἀνακοινώνεται, ὅτι ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Χρυσόστομος παρευρέθη τὸ βράδυ τῆς 28ης Δεκεμβρίου 2004 στὴν ἐτήσια Πανηγυρικὴ Συνεδρία τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν, κατὰ τὴν ὁποία ἐτιμήθη με τὸ *Βραβεῖο Σωτηρίου Ματράγκα τῆς Τάξεως τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Καλῶν Τεχνῶν ὁ Πρωτοπρεσβύτερος Παναγιώτης Καποδίστριας*, Γενικὸς Ἀρχιερατικὸς Ἐπίτροπος τῆς Μητροπόλεως Ζακύνθου, γιὰ τὸ ποιητικὸ του ἔργο ὑπὸ τὸν χαρακτηριστικὸ τίτλο «*Τῆς ἀγάπης μέγας χορηγός*».

Ἡ ἐξαίρετη αὐτὴ διάκριση, ὅπως εἶναι φυσικὸ, χαροποίησε ὅλη τὴ Ζάκυνθο, διότι περιποιεῖ τιμὴ στοὺς Πνευματικούς τῆς Ἀνθρώπους, στὸν Ἱερό τῆς Κλῆρο, ὁ ὁποῖος ἀνεκαθεν ἀνεδείκνυε πολυσημαντες φυσιογνωμίες τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν κι ἐν τέλει στὸν ἴδιο τὸν Μητροπολίτη, ὁ ὁποῖος, ἅμα τὴ ἀναλήψει τῶν ἐπισκοπικῶν του καθηκόντων στὴ γενέτειρα, προσέλαβε τὸν βραβευμένο Κληρικὸ ὡς ἄμεσο συνεργάτη του.

Ἱερὰ Μητρόπολις Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως

Τὴν Ἑλληνικὴ Δύναμη Κοσσόβου ἐπισκέφθηκε κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν ἐορτῶν ὁ Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας

Τὴν Ἑλληνικὴ Δύναμη Κοσσόβου ἐπισκέφθηκε, κατὰ τὶς ἡμέρες τῶν ἐορτῶν, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Νεαπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως κ. Βαρνάβας, ὁ

ὁποῖος ἀφοῦ τέλεσε Ἁγιασμὸ καὶ ἔκοψε τὴν καθιερωμένη Βασιλόπιτα, συνέφαγε με τοὺς ἄνδρες τῆς ΕΛΔυΚο, ἀνταλλάσσοντας μαζί τους σκέψεις καὶ εὐχές. Τὴν ὅλη ἐκδήλωση πλαισίωσε τὸ χορευτικὸ τμήμα τοῦ πολιτιστικοῦ συλλόγου Παραλίμνης Γιαννιτσῶν «*Ὁ Πλάτων*», τὸ ὁποῖο παρουσίασε ἓνα πλούσιο μουσικοχορευτικὸ πρόγραμμα.

Νωρίτερα ὁ Μητροπολίτης Νεαπόλεως ἐπισκέφθηκε τὸ ἱστορικὸ μοναστήρι τῆς Κρατσάνιτσας, ὅπου ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς τόσο ἀπὸ τὴν ἡγουμένη καὶ τὶς μοναχὲς ὅσο καὶ ἀπὸ μικροὺς μαθητὲς σχολείου τῆς περιοχῆς.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Βελγίου

50 χρόνια διακονίας

Με ἐπιβλητικότητα καὶ κατανυκτικότητα ἐορτάσθηκε στὸν Ἱ. Μητροπολιτικὸ Ναὸ τῶν Παμ. Ταξιαρχῶν στὶς Βρυξέλλες τὸ Χρυσοῦν Ἰωβηλαῖον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελγίου καὶ Ἐξάρχου Κάτω Χωρῶν καὶ Λουξεμβούργου κ. Παντελεήμονος, με τὴν παρουσία διαφόρων ἀρχιερέων καὶ ἐπισήμων καὶ πλήθους προσκυνητῶν.

Τὸ Χρυσοῦν Ἰωβηλαῖον τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελγίου καὶ Ἐξάρχου Κάτω Χωρῶν καὶ Λουξεμβούργου κ. Παντελεήμονος ἐγίνε στὶς 28 Νοεμβρίου 2004 με μία παν τῆς Θείας Λειτουργίας, στὴν ὁποία προεξήρχε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου κ. Παντελεήμων συμπαραστατούμενος ἀπὸ τοὺς Σεβ. Μητροπολίτες Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίαν, Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβον καὶ Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, Πανιερ. Ἀρχιεπισκόπους Βρυξελλῶν καὶ Βελγίου κ. Σίμονα (Πατριαρχείου Μόσχας) καὶ Κομάνων κ. Γαβριήλ (Ἐξαρχία τῶν ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ Ὁρθοδόξων Παροικιῶν Ρωσικῆς Παραδόσεως - Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου) καὶ τοὺς Θεοφ. Ἐπισκόπους κ. Λούκαν (τὸν ἐν Γαλλίᾳ τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας), Εὐμενείας κ. Μάξιμον (βοηθὸν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βελγίου), Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιον (Διευθυντὴν τοῦ Γραφείου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος παρὰ τὴ Εὐρωπαϊκῇ Ἐνώσει) καὶ Σινώπης κ. Ἀθηναγόραν (βοηθὸν τῆς Ἱ. Μητροπόλεως Βελγίου), καὶ πλήθους ἱερεῖς καὶ διακόνους τῆς Ἱ. Μ. Βελγίου καὶ ἄλλων δικαιοδοσιῶν.

Τὴν θείαν Λειτουργία παρηκολούθησαν ὁ Ἐπίτροπος τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Σταῦρος Δήμας, οἱ Διπλωματικοὶ καὶ Στρατιωτικοὶ Ἀντιπρόσωποι τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, ἐκπρόσωποι τῆς Βελγικῆς Κυβερνήσεως, ἐκπρόσωποι τῆς Ἀγγλικανικῆς καὶ τῆς Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας καὶ ἄλλων πολιτικῶν καὶ πολιτι-

στικῶν ὀργανισμῶν. Τὰ τοπικὰ μέσα ἐνημερώσεως, ἐντυπα, τηλεοπτικά καὶ ἠλεκτρονικά, προσέδωσαν μεγάλην δημοσιότητα στὸ γεγονός, καθὼς ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Βελγίου κ. Παντελεήμων εἶναι καὶ ὁ ἐκπρόσωπος ὁλοκλήρου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐν Βελγίῳ!

Εἰς τὴν φωτογραφίαν ἀπὸ ἀριστερά: οἱ Θεοφ. Σινώπης κ. Ἀθηναγόρας καὶ Εὐμενίας κ. Μάξιμος, ὁ Πανιερ. Κομάνων κ. Γαβριήλ (Ἐξαρχία τῶν ἐν Δυτικῇ Εὐρώπῃ Ὁρθοδόξων Παροικίων Ρωσικῆς Παραδόσεως - Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου), οἱ Σεβασμ. Γαλλίας κ. Ἐμμανουήλ, Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίας, Βελγίου κ. Παντελεήμων καὶ Μυτιλήνης κ. Ἰάκωβος, ὁ Πανιερ. Βρυξελλῶν καὶ Βελγίου κ. Σίμων (Πατριαρχεῖο Μόσχας) καὶ οἱ Θεοφ. κ. Λούκας (ὁ ἐν Γαλλίᾳ τοῦ Πατριαρχείου Σερβίας) καὶ Ἀχαΐας κ. Ἀθανάσιος.

Σύστασις Τεχνικής Υπηρεσίας «ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ»

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΣΑΝΔΡΕΙΑΣ

Αριθμ. Πρωτ. 704

Έν Πολυγύρω τῆ 22α Νοεμβρίου 2004

ΠΡΑΞΙΣ 17η

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1077 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων».

γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῆ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 23/1993, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιο σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ὅρίζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχὴ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἡ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακυψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἀπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνία, αίτινες τυχόν προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὑλὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου, ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰ σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται αἱ ὁποῖαι

συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κασσανδρείας καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κασσανδρείας.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τριῶν Μηχανικῶν, διοριζομένους, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετῆ θητεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Ἡ παρούσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κασσανδρείας ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΑΡΤΗΣ

ΠΡΑΞΙΣ 802

Σύστασις Τεχνικής Υπηρεσίας «ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΑΡΤΗΣ»

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης ἔχον ὑπ' ὄψει:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν».

γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Υπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 21/1993, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιο σημεῖωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Υπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ὅρίζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχὴ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης.

3. Ὡς Διευθύνουσα Υπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Υπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Υπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπιπλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖα δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Υπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἢ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουφάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἀπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωναί, αἵτινες τυχόν προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστή-

ρια, με βάσιν τὴν καθ' ὕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου, ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰς σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται αἱ ὁποῖαι

συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Ἄρτης καθορίζεται ὡς κάτωθι:

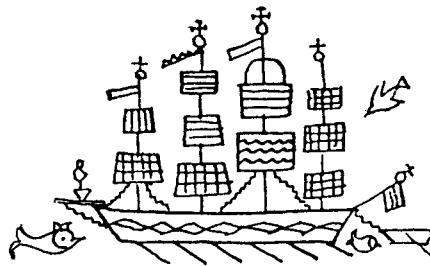
1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἄρτης.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποῖα στελεχώνεται ἐκ τριῶν Μηχανικῶν, διοριζομένους, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετῇ θητεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθῇ.

Ἡ παρούσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ**ΠΡΑΚΤΙΚΟΝ 64ον****Σύστασις Τεχνικής Ὑπηρεσίας «ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΙΤΡΟΥΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΡΙΝΗΣ»**

Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης λαβὸν ὑπ' ὄψιν:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1077 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν».

γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 23/1993, διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὅποια χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιον σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ὅριζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχὴ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ν. 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καὶ Κατερίνης.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὅποια ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, Ἰδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὠρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὅποια δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸ Συμβούλιο τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἡ ὅποια γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουψάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεών του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωναίαι, αἵτινες τυχόν νὰ προκύψουν, ἐπιλύονται στὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ἕλην καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ

τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινομένου, ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλ. τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξει καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰ σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθεῖ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς

Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κίτρους καὶ Κατερίνης καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ τριῶν Μηχανικῶν, διοριζομένους, ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, ἐπὶ τριετῆ θητεία, δυναμένη νὰ ἀνανεωθεῖ.

Ἡ παρούσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Κίτρους, Κατερίνης & Πλαταμῶνος

ΑΓΑΘΟΝΙΚΟΣ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

ΠΡΑΞΙΣ 641

Σύστασις Τεχνικής Ύπηρεσίας «ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ»

Τὸ περὶ ἡμᾶς Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας κατὰ τὴν Συνεδριάν αὐτοῦ τῆς 6-6 τοῦ Σωτηρίου Ἔτους 2004,

ἔχοντας ὑπ' ὄψιν:

α. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ Ν. 590/1077 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». (ΦΕΚ 146 Α')

β. Τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ ὑπ' ἀριθμ. 8/1978 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν καὶ Ἐνοριῶν».

γ. Τὴν ἀνάγκην ὀργανώσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας παρὰ τῇ Ἱερᾷ Μητροπόλει, διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων.

δ. Τὴν ἀνάγκην καθορισμοῦ τῶν Ὀργάνων Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ὅπως αὐτὰ προβλέπονται ἀπὸ τὸν Νόμον 1418/1984, τὸ Π.Δ. 609/1985 καὶ τὸ Π.Δ. 23/1993 διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, τὰ ὁποῖα χρηματοδοτοῦνται ἀπὸ τὰς Δημοσίας Ἐπενδύσεις, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἐπενδύσεις τοῦ Γ' Κοινοτικοῦ Πλαισίου Στηρίξεως.

ε. Τὸ ὑπ' ἀριθμ. 1243/806/28.4.2004, ἐγκύκλιον σημείωμα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Περὶ συστάσεως Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἰς τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις».

Ἀποφασίζει τὴν σύστασιν Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας καὶ ὀρίζει τὰ ὡς κάτωθι:

1. Ὡς Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Π.Δ. 23/1993, ὀρίζεται τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

2. Ὡς Προϊσταμένη Ἀρχὴ, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἐπίσης τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

3. Ὡς Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας.

4. Ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία, ὀρίζονται τὰ μέλη τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, τὰ ὁποῖα ἀσκοῦν τὰ καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ κατ' ἀνάθεσιν. Ἐπὶ πλέον καθήκοντα Ἐπιβλέποντος Μηχανικοῦ δύνανται νὰ ἀνατεθοῦν καὶ εἰς ἕτερα πρόσωπα, ιδιώτας Μηχανικούς, οἵτινες δύνανται νὰ προσληφθοῦν ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διὰ συμβάσεως ὀρισμένου ἔργου ἢ ὀρισμένου χρόνου, πρὸς κάλυψιν τῶν ἀναγκῶν τῶν ἐργολαβιῶν, αἱ ὁποῖαι δὲν δύνανται νὰ καλυφθῶσιν ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας.

5. Ὡς Τεχνικὸν Συμβούλιον, κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ὀρίζεται τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον τῆς οἰκείας Νομαρχίας, ἢ ὁποῖα γνωματεύει, εἰσηγεῖται καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκτέλεσιν ἔργων καὶ τῶν τυχόν ἀνακουφάντων διαφορῶν καὶ προβλημάτων ἐπ' αὐτῶν.

6. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ θεσμικοῦ πλαισίου ἐκτελέσεως τῶν Δημοσίων Ἔργων διέπει τὰς καταρτισθησομένας Συμβάσεις ἐκτελέσεως ἔργων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν ἰσχύος τῶν διατάξεων του, ὡς συμβατικῶν ρητρῶν.

7. Διαφωνία, αίτινες τυχόν προκύψουν, ἐπιλύονται εἰς τὰ ἀρμόδια Δικαστήρια, μὲ βάσιν τὴν καθ' ὑλὴν καὶ τόπον ἀρμοδιότητα, ὅπως αὕτη ὀρίζεται ἀπὸ τὸ Κ.Π.Α., μετὰ τὴν ἐξάντλησιν τῆς Προδικασίας, ὅπως αὕτη προβλέπεται διὰ τοῦ Νόμου 1418/1984 καὶ τοῦ Π.Δ. 609/1985, ἀποφαινόμενου ἐπὶ τῶν αἰτήσεων θεραπείας, τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου, μετὰ γνώμης τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

8. Ἡ σύνταξις μελετῶν τῶν πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργων, πραγματοποιεῖται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας, ἡ δὲ θεώρησις αὐτῶν ὑπὸ τοῦ Προϊσταμένου αὐτῆς.

9. Διὰ τὴν δημοπράτησιν τῶν ἔργων, αἱ συνταχθεῖσαι μελέται ἐγκρίνονται ὑπὸ τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, δηλαδὴ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον ἐγκρίνει καὶ τὴν σχετικὴν διακήρυξιν.

10. Εἰς περίπτωσιν, καθ' ἣν ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία ἀδυνατεῖ νὰ συντάξῃ καὶ νὰ ἐκπονήσῃ τὰ σχετικὰς Μελέτας, δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἡ ἐκπόνησις αὐτῶν εἰς εἰδικὸν ἔμπειρον ἐπὶ τοῦ πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου Μηχανικόν, κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Προϊσταμένης Ἀρχῆς, καὶ μετὰ εἰσήγησιν τοῦ Τεχνικοῦ Συμβουλίου. Αἱ μελέται, αἱ ὁποῖαι συντάσσονται ὑπὸ τρίτων, θεωροῦνται ὑπὸ τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας καὶ ἐγκρίνονται ἀπὸ τὴν Προϊσταμένην Ἀρχήν.

11. Κατὰ ταῦτα ἡ ὀργάνωσις τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν Ἐκκλησιαστικῶν Ἔργων εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Καστοριάς καθορίζεται ὡς κάτωθι:

1. Ἡ Προϊσταμένη Ἀρχὴ καὶ ἡ Ἀναθέτουσα Ἀρχὴ εἶναι τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστοριάς.

2. Ἡ Διευθύνουσα Ὑπηρεσία, εἶναι ἡ Τεχνικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἡ ὁποία στελεχώνεται ἐκ δύο Μηχανικῶν, ὀριζομένων ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

3. Τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον ὀρίζει τὸν Προϊστάμενο τῆς Ὑπηρεσίας, ἡ ὁποία ἐνεργεῖ καὶ ὡς Ἐπιβλέπουσα Ὑπηρεσία.

4. Τὸ Τεχνικὸν Συμβούλιον ἀποτελούμενον ἐκ πέντε μελῶν ὀρίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Οἱ ἀρμοδιότητες τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας εἶναι:

Ἐκπονεῖ τὶς μελέτες τῶν τεχνικῶν καὶ καλλιτεχνικῶν ἔργων, παρακολουθεῖ, ἐλέγχει καὶ ἐγκρίνει τὶς μελέτες ποὺ ἐκπονοῦν ἰδιῶτες Μηχανικοὶ γιὰ τὰ ἔργα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ἐπιβλέπει καὶ ἐλέγχει τὶς κατασκευές, ἐπισκευές καὶ συντηρήσεις τῶν ἔργων Αὐτῆς ποὺ ἐκτελοῦνται εἴτε μὲ Ἀνάδοχο εἴτε μὲ Αὐτεπιστασία, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ Καν. 55/1974 τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τὶς συμπληρωματικὲς τῶν ἀντιστοιχῶν Νόμων 718/1977 καὶ 1418/1984 μετὰ τῶν ἐκτελεστικῶν τους Προεδρικῶν Διαταγμάτων καὶ τῶν συμπληρωματικῶν καὶ τροποποιητικῶν αὐτῶν Νόμων, ὅπως ἰσχύουν ἕως σήμερα.

Ἡ Διεύθυνση τῆς Τεχνικῆς Ὑπηρεσίας ἀσκεῖται ἀπὸ στέλεχος μὲ τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα, τὰ ἀπαιτούμενα ἀπὸ τὶς κείμενες διατάξεις περὶ Δημόσιων καὶ Ἐκκλησιαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἐπιπλέον ἔχοντα: Δίπλωμα Μηχανικοῦ Α.Ε.Ι. μὲ 10ετῆ ἀποδεδειγμένη ἔμπειρία σὲ μελέτες καὶ ἐπιβλέψεις τεχνικῶν ἔργων, ἄρτια γνώση μιᾶς ξένης γλώσσας κατὰ προτίμησιν τῆς Ἀγγλικῆς καὶ ἄρτια γνώση χρήσης καὶ προγραμμάτων ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ.

Ἡ παρούσα πράξις νὰ δημοσιευθῇ εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Καστοριάς ΣΕΡΑΦΕΙΜ

**Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερὰ Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 29 παράγρ. 2 τοῦ Νόμου 590/1977 «*Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*».

2. Τὰς υποχρεώσεις τῆς Ποιμανούσης Ἐκκλησίας τὰς ἀπορροεούσας ἐκ τῶν Εὐαγγελικῶν Ἐπιταγῶν, τῶν Ἱερῶν Κανόνων καὶ τῶν Νόμων τοῦ Κράτους πρὸς τὸ Χριστεπώνυμον τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα.

3. Τὰς ὑφισταμένας Κοινωνικὰς καὶ πνευματικὰς ἀνάγκας τῆς Ἑνορίας τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Μεγανησίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

4. Τὴν ὑπ' ἀριθμ. 518/21.6.2004 Πρότασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης κ. Νικηφόρου.

5. Τὴν ἀπὸ 10.9.2004 Γνωμάτευσιν τοῦ Νομικοῦ Γραφείου τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

6. Τὴν ἀπὸ 12.10.2004 Ἀπόφασιν Αὐτῆς.

ΑΠΟΦΑΣΙΖΕΙ

Συνιστᾷ εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Λευκάδος καὶ Ἰθάκης Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΤΩΜΕΡΙΟΥ - ΜΕΓΑΝΗΣΙΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ**», τὸ ὅποῖον θὰ λειτουργεῖ ὡς ἐξηρητημένη Ὑπηρεσία τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τῆς Ἑνορίας Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Κατωμερίου - Μεγανησίου Λευκάδος καὶ θὰ ἐδρεύει εἰς αὐτήν. Ἡ ὀργάνωσις, διοίκησις, διαχείρισις καὶ λειτουργία τοῦ Ἰδρύματος τούτου θὰ διέπεται ἀπὸ τὰς διατάξεις τοῦ ἐπομένου Κανονισμοῦ:

Ἄρθρον 1

Τίτλος - Ἔδρα - Σφραγίς

1. Εἰς τὴν Ἑνορίαν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Κατωμερίου - Μεγανησίου Λευκάδος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, συνίσταται Ἐκκλησιαστικὸν Ἴδρυμα, ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΤΩΜΕΡΙΟΥ - ΜΕΓΑΝΗΣΙΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ**». Τὸ Ἴδρυμα τοῦτο ὑπάγεται εἰς τὸν Ἑνοριακὸν Ναὸν Ἀγίων Ἀποστόλων, ἔχει ἴδιαν διαχείρισιν μὴ κερδοσκοπικοῦ χαρακτήρα καὶ τελεῖ ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὴν ἐποπτεῖαν τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου - Μεγανησίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

2. Ἔδρα τοῦ ἰδρύματος τούτου εἶναι ὁ οἰκισμὸς Κατωμερίου - Μεγανησίου Λευ-

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΤΟΥ ΕΝΟΡΙΑΚΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΤΩΜΕΡΙΟΥ - ΜΕΓΑΝΗΣΙΟΥ ΛΕΥΚΑΔΟΣ, ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ»

κάδος. Τὸ Ἴδρυμα θὰ στεγάζεται προσωρινῶς καὶ μέχρις ἀνοικοδομήσεως ἰδιοκτῆτου κτιρίου, εἰς τὸν ὑπὸ ἀνέγερσιν Ἐφημεριακὸν Οἶκον (Πρεσβυτερεῖον), παραπλεύρως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου.

3. Ἡ «*Ἐκκλησιαστικὴ Ἑστία*» τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου - Μεγανησίου Λευκάδος ἔχει ἰδίαν κυκλικὴν σφραγίδα, φέρουσιν εἰς τὸν ἐξωτερικὸν κύκλον τὰς λέξεις: «*ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΛΕΥΚΑΔΟΣ ΚΑΙ ΙΘΑΚΗΣ*», εἰς τὸν ἐσωτερικὸν τὰς λέξεις: «*ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΜΕΓΑΝΗΣΙΟΥ*» καὶ εἰς τὸ κέντρον παράστασιν τῆς «*φιλοξενίας τοῦ Ἀβραάμ*».

Ἄρθρον 2

Σκοπὸς

Σκοπὸς τῆς «*Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας*» εἶναι νὰ συμβάλῃ εἰς τὴν ἀρτιότερη πνευματικὴ, ποιμαντικὴ, κατηχητικὴ, ἱεραποστολικὴ, κοινωνικὴ καὶ φιλανθρωπικὴ διακονία τῆς Ἐνορίας, στὸ πλαίσιο τῆς Ὁρθοδόξου Πίστεως, Παραδόσεως καὶ Διδασκαλίας.

Ἄρθρον 3

Μέσα πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ

Μέσα πρὸς τὴν ἐπίτευξιν τῶν σκοπῶν τῆς «*Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας*» εἶναι:

- α. Ἡ λειτουργία Κατηχητικῶν Σχολείων ὄλων τῶν βαθμίδων (Δημοτικοῦ, Γυμνασίου καὶ Λυκείου).
- β. Ἡ διοργάνωση τακτικῶν ἐσπερινῶν κηρυγμάτων.
- γ. Ἡ διοργάνωση τακτικῶν ὁμιλιῶν - συζητήσεων μὲ γονεῖς καὶ νέα ζεύγη.
- δ. Ἡ διοργάνωση ἐκτάκτων ὁμιλιῶν - διαλέξεων πνευματικοῦ περιεχομένου ἀπὸ καταλλήλους ὁμιλητάς.
- ε. Ἡ διοργάνωση ἐκδηλώσεων ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ἐκκλησιαστικῶν, ἐθνικῶν καὶ λοιπῶν ἐορτῶν.
- στ. Ἡ δημιουργία Βιβλιοθήκης - Ἀναγνωστηρίου.
- ζ. Ἡ δημιουργία αἰθούσης παιγνιδιῶν.
- η. Ἡ δημιουργία τμήματος ψαλτικῆς.
- θ. Ἡ δημιουργία τμήματος ἀγιογραφίας.
- ι. Ἡ δημιουργία τμήματος ἐλληνικῶν παραδοσιακῶν χορῶν.
- ια. Ἡ συγκέντρωση, καταγραφή, ταξινόμηση, συντή-

ρηση καὶ ἀξιοποίηση ἐκκλησιαστικῶν καὶ λαογραφικῶν κειμηλίων γιὰ τὴν ὀργάνωση Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου - Σκευοφυλακείου.

ιβ. Ἡ ἔκδοσις καὶ κυκλοφορία τοῦ ἐποικοδομητικοῦ δελτίου «*Ο ΑΓΙΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ*», μέχρι τοῦδε ἐκδιδόμενον ἀνὰ μῆνα ὑπὸ τῶν ἐνοριῶν τοῦ Μεγανησίου.

ιγ. Ἡ δημιουργία ξενῶνος διὰ φιλοξενίαν.

ιδ. Ἡ δημιουργία μικρῆς τραπεζαρίας καὶ κουζίνας.

ιε. Ὅποιοδήποτε ἄλλο πρόσφορο μέσον ἀποφασίσει τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

Ἄρθρον 4

Διοίκησις

1. Ἡ «*Ἐκκλησιαστικὴ Ἑστία*» τελεῖ ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καὶ διοικητικὴ ἐποπτεία τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης.

2. Διοικεῖται ὑπὸ πενταμελοῦς Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπαρτιζομένου:

α) Ἐκ τοῦ ἐκάστοτε Ἐφημερίου καὶ Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου Μεγανησίου Λευκάδος, ὡς Προέδρου,

β) Ἐκ δύο μελῶν τοῦ αὐτοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου καὶ

γ) Ἐκ δύο ἐνοριτῶν, ἀνδρῶν ἢ γυναικῶν, διακρινομένων διὰ τὸ ἦθος, τὴν χριστιανικὴν ἀγωγὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὸ ἐνοριακὸν ἔργον.

3. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (τῶν παραγράφων 2β καὶ 2γ) διορίζονται, ἐπὶ τριετὴ θητεία, ὑπὸ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Λευκάδος καὶ Ἰθάκης, κατόπιν ἐγγράφου προτάσεως τοῦ Ἐφημερίου-Προέδρου τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου. Οἱ διορισθέντες δύνανται νὰ ἐπαναδιορισθοῦν.

4. Τὸ ἀξίωμα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας εἶναι τιμητικὸν καὶ ἄμισθον.

5. Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον συγκροτεῖται σὲ σῶμα κατὰ τὴν πρώτην συνεδριάσιν του καὶ ἐκλέγει τὸν Ἀντιπρόεδρον, τὸν Γραμματέα καὶ τὸν Ταμία.

6. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. α) ἔχει τὴν εὐθύνη ὅλης τῆς λειτουργίας τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας καὶ συντονίζει τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. πρὸς ὑλοποίησιν τῶν σκοπῶν αὐτῆς, β) ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἑστία ἐνώπιον κάθε

Ἐκκλησιαστικῆς, Διοικητικῆς, Δικαστικῆς καὶ ἄλλης Ἀρχῆς καὶ σὲ ὅλες τῆς τὶς σχέσεις μὲ ἄλλα Ἰδρύματα, Ὁργανισμούς, νομικά καὶ φυσικά πρόσωπα, γ) λαμβάνει γνώση ὄλων τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων, συνυπογράφει μὲ τὸν Γραμματέα ὅλην τὴν ἀλληλογραφίαν, συνυπογράφει δὲ μὲ τὸν Ταμία τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγράφα, δ) συγκαλεῖ τὸ Δ.Σ. σὲ συνεδριάσεις, διευθύνει τὴ συζήτηση σὲ αὐτὲς καὶ συνυπογράφει μὲ τὰ μέλη τὰ πρακτικά τῶν συνεδριάσεων, ε) ἐν γένει μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ καὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ Δ.Σ.

7. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Δ.Σ. ἀναπληρώνει τὸν Πρόεδρον, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος, σὲ ὅλες τὶς ἀνωτέρω ἀρμοδιότητές του καὶ ἐνεργεῖ κατόπιν ἐντολῆς του.

8. Ὁ Γραμματέας συντάσσει καὶ τηρεῖ τὸ Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Δ.Σ., τὸ ὁποῖον συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον καὶ τὰ λοιπὰ μέλη, τὸ Βιβλίον Πρωτοκόλλου, τὸ Ἀρχεῖον καὶ συντάσσει τὰ ἐγγράφα καὶ τὴν ἀλληλογραφία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας, τὴν ὁποῖαν συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον. Φυλάσσει δὲ καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος.

9. Ὁ Ταμίας ἐνεργεῖ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Δ.Σ., ἐναντι τοῦ ὁποῖου εἶναι ὑπόλογος, τὶς διαχειριστικὰς πράξεις ἀναφορικῶς μὲ τὰ πάσης φύσεως περιουσιακὰ στοιχεῖα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας, τηρεῖ τὸ Βιβλίον Ταμείου, τὰ διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ διπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῆς, θεωρημένα ἅπαντα ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρον τὰ Γραμμάτια Εἰσπράξεως καὶ τὰ Ἐντάλματα Πληρωμῆς, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ οικονομικῆς φύσεως ἐγγράφα, εὐθύνεται γιὰ τὴ φύλαξη τῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας, τὰ ὁποῖα κατατίθενται σὲ ἰδιαιτέρο τραπεζικὸ λογαριασμὸ ἐπ' ὀνόματι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας, διενεργεῖ ἀναλήψεις κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., τηρεῖ τὸ Βιβλίον Κτηματολογίου καὶ τὸ Βιβλίον Ὑλικοῦ.

10. Τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. συμμετέχουν ἐνεργὰ στὶς συνεδριάσεις καὶ βοηθοῦν στὴν κατὰ τὸ δυνατόν καλύτερη λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

Ἄρθρον 5

Ἀρμοδιότητες τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Δ.Σ. συνέρχεται τακτικῶς μὲν κατὰ δίμηνον,

ἐκτάκτως δὲ ὅταν παρίσταται ἀνάγκη, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Προέδρου ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, τοῦ Ἀντιπροέδρου.

2. Τὸ Δ.Σ. εὐρίσκεται σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίσταται ὀπωσδήποτε ὁ Πρόεδρος ἢ, σὲ περίπτωσι ἀπουσίας ἢ κωλύματος αὐτοῦ, ὁ Ἀντιπρόεδρος καὶ δύο (2) ἀπὸ τὰ μέλη του, οἱ δὲ ἀποφάσεις αὐτοῦ λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν. Σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

3. α) Τὸ Δ.Σ. ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα τὸ ὁποῖον ἀφορᾷ στὴ λειτουργία καὶ στὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

β) Συνεργάζεται γιὰ ὅλα τὰ σχετικὰ ζητήματα μὲ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λευκάδος καὶ Ἰθάκης καὶ μὲ τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου, ὡς καὶ μὲ τὴν Τοπικὴ Αὐτοδιοίκηση καὶ τοὺς τοπικοὺς φορεῖς.

γ) Μεριμνᾷ γιὰ τὴν ἐξεύρεσι οικονομικῶν πόρων γιὰ τὴν ἀπρόσκοπτη λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

δ) Καταρτίζει τὸν ἐτήσιο προϋπολογισμὸ καὶ ἀπολογισμὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας, τοὺς ὁποῖους καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἐγκρίσι στὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

ε) Προτείνει στὸ Μητροπολιτικὸ Συμβούλιον, τὸ ὁποῖον καὶ ἀποφασίζει σχετικῶς, τὴν πρόσληψι τοῦ ἀναγκαίου γιὰ τὴ λειτουργία τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας ἐμμίσθου προσωπικοῦ, ὡς καὶ γιὰ τὸν διορισμὸν ἐθελοντικοῦ προσωπικοῦ ἐκ τῶν μελῶν τῆς Ἐνορίας.

στ) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε ἄλλο θέμα, τὸ ὁποῖον δὲν προβλέπεται στὸν παρόντα Κανονισμὸ, μὲ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐγκρίσεως τῶν πράξεων του ἀπὸ τὸ οἰκεῖον Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον.

Ἄρθρον 6

Πόροι

Πόροι τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας εἶναι:

1. Ἐτήσια ἐπιχορήγησι τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου - Μεγανησίου, ἀναλόγως τῶν οικονομικῶν δυνατοτήτων τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ καὶ τῶν ἀναγκῶν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

2. Πρόσοδοι ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν κινητῶν καὶ ἀκινήτων περιουσιακῶν στοιχείων, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

3. Κοινοτικὲς ἐπιχορηγήσεις, κρατικὲς ἐπιχορηγήσεις, ἐπιχορηγήσεις τῆς Νομαρχιακῆς Αὐτοδιοικήσεως, τοῦ Δήμου Μεγανησίου καὶ ἄλλων Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου ἢ Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

4. Πάσης φύσεως προαιρετικὲς εἰσφορὲς σὲ εἶδος ἢ χρῆμα, δωρεές, κληρονομίες καὶ κληροδοσίες κινητῶν καὶ ἀκινήτων καταλειπόμενες ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησ. Ἑστίας καὶ περιερχόμενες κατὰ πλήρη κυριότητα στὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς οἰκείας Ἑνορίας.

5. Κάθε ἄλλο ἔσοδο προερχόμενον ἀπὸ νόμιμη πηγὴ καὶ μὴ προβλεπόμενον ὑπὸ τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

Ἄρθρον 7

Διάθεσις τῶν πόρων

Οἱ ἀνωτέρω πόροι διατίθενται:

1. Γιά τὴν ἀνέγερση ἰδιοκτητοῦ κτιρίου, ποὺ θὰ στεγάσει τίς δραστηριότητες τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

2. Γιά τὸν ἐξοπλισμὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

3. Γιά τὴν κάλυψη τῶν παγίων ἐξόδων (ἠλεκτροφωτισμός, θέρμανση, ὕδρευση, τηλεφωνία κ.λπ.).

4. Γιά τὴ λειτουργία τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων, γιά τὴ διοργάνωση ἐορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων, γιά τὴν ἀγορὰ βιβλίων - περιοδικῶν καὶ παιγνιδιῶν, γιά τὴ λειτουργία τῶν τμημάτων ψαλτικῆς, ἀγιογραφίας καὶ ἑλληνικῶν παραδοσιακῶν χορῶν.

5. Γιά τὴν ἔκδοση καὶ κυκλοφορία τοῦ περιοδικοῦ «Ο ΑΓΙΟΣ ΒΗΣΣΑΡΙΩΝ».

6. Γιά τὴ συγκέντρωση, καταγραφή, ταξινόμηση, συντήρηση καὶ ἀξιοποίηση ἐκκλησιαστικῶν καὶ λαογραφικῶν κειμηλίων γιά τὴν ὀργάνωση Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσείου - Σκευοφυλακείου.

7. Γιά τὴ μισθοδοσία τοῦ τακτικοῦ καὶ ἐκτάκτου προσωπικοῦ.

8. Γιά τὴν κάλυψη κάθε ἄλλης ἀνάγκης, προβλεπόμενης ἀπὸ τὸν ἐγκεκριμένον προϋπολογισμὸν καὶ ἀποσκοπούσης στὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

Ἄρθρον 8

Τηρούμενα βιβλία

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἑστία ἔχει αὐτοτελῆ διαχείριση, τηρεῖ δὲ, μὲ τὴ μέριμνα τοῦ Γραμματέα καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Δ.Σ., τὰ ἐξῆς βιβλία, θεωρημένα ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Λευκάδος καὶ Ἰθάκης:

1. Βιβλίον Πρωτοκόλλου εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων.

2. Βιβλίον Πρακτικῶν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Δ.Σ.

3. Βιβλίον Ταμείου, διπλότυπα Γραμμάτια Εἰσπράξεων καὶ διπλότυπα Ἐντάλματα Πληρωμῶν, ἐκτελεστέα ἐφόσον φέρουν τὴν ὑπογραφή τοῦ Προέδρου καὶ τοῦ Ταμίου τοῦ Δ.Σ.

4. Βιβλίον Ὑλικοῦ, στὸ ὁποῖον καταγράφονται τὰ κινητὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα, ποὺ ἔχουν διατεθεῖ σὲ χρῆση τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας.

Ἄρθρον 9

Δωρητὲς - Εὐεργέτες

Τὸ Δ.Σ. μὲ ἀπόφασή του δύναται νὰ ἀνακηρύξει Δωρητὲς καὶ Εὐεργέτες εἴτε ἐν ζωῇ, εἴτε μετὰ θάνατον.

Ἄρθρον 10

Τελικὲς Διατάξεις

Τὸ παρὸν Ἴδρυμα καταργεῖται μὲ ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. αὐτοῦ, ἢ ὁποῖα ἐγκρίνεται ἀπὸ τὸ Μητροπολιτικὸν Συμβούλιον, ὅταν δὲν ἐκπληρῶνει τίς ἐκκλησιολογικὲς προϋποθέσεις καὶ τὴν ἀποστολή του, ὅταν παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ τοῦ ἢ καταστεῖ ἀνέφικτη ἢ λειτουργία του.

Σὲ περίπτωσιν καταργήσεως τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἑστίας κάθε κινητὸ καὶ ἀκίνητο περιουσιακὸ στοιχεῖο αὐτῆς περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸ Νομικὸν Πρόσωπον τῆς οἰκείας Ἑνορίας.

Ἄρθρον 11

Ἰσχὺς καὶ τροποποιήσις τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ

Ὁ παρὼν Κανονισμὸς ἰσχύει ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως

αὐτοῦ στο ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ» καὶ στην Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Κάθε τροποποίηση αὐτοῦ γίνεται ἀπὸ τὴν Ἱερά Σύνοδο κατόπιν αἰτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ., ἐγκεκριμένης ὑπὸ τοῦ οἰκείου Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 12
Κάλυψις δαπάνης

Ἀπὸ τῆς διατάξεως τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ προ-

καλεῖται δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ Νομικοῦ Προσώπου τοῦ Ἐνοριακοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Ἀποστόλων Κατωμερίου - Μεγανησίου Λευκάδος, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ προσδιορισθεῖ.

Ἀθῆναι 12 Ὀκτωβρίου 2004

† Ὁ Ἀθηνῶν ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ, Πρόεδρος

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
† Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Σκλήφας

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ

ΠΡΑΞΙΣ 35η

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν:

Α. Τὰς διατάξεις τοῦ Ν. 4149/1961 (ΦΕΚ Α41 τῆς 25ης Φεβρουαρίου/16 Μαρτίου 1961) «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς ἐν Κρήτῃ Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας» καὶ εἰδικῶς τὸ ἄρθρον 54.

Β. Τὴν παράγρ. 4 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τὴν παράγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 29 τοῦ Ν. 590/1977 (ΦΕΚ 146 τ.Α.) «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος».

Γ. Τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας τοῦ Χριστεπωνύμου Πληρώματος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου καθὼς καὶ τὰς ποιμαντικὰς ὑποχρεώσεις τοῦ Ποιμενάρχου αὐτῆς πρὸς αὐτό,

ἀποφασίζομεν

Συνιστοῦμεν Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα **Μὴ κερδοσκοπικὸ Ὄργανισμὸ - Φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα** εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου μὲ τὴν ἐπωνυμίαν «**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ**».

Τὸ ἴδρυμα αὐτὸ λειτουργεῖ συμφώνως πρὸς τὸ Καταστατικὸν λειτουργίας, τὸ ὁποῖον ἔχει ψηφισθῆ ὑπὸ τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου καὶ ἔχει ὡς ἀκολούθως:

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Εἰρηναῖος

Ἄρθρον 1

Νομικὴ μορφή - Ἐπωνυμία - Ἔδρα - Σφραγίδα

1. Τὸ κοινωφελὲς Ἐκκλησιαστικὸ Ἴδρυμα «**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ**» τὸ ὁποῖο εἶναι **Μὴ Κερδοσκοπικὸς Ὄργανισμὸς - φιλανθρωπικὸ Ἴδρυμα** μὲ τὴν ἐπωνυμία ποὺ συστήθηκε ἀπὸ τὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου μὲ τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 9/10-12-2004 πράξη τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, ἀποτελεῖ Νομικὸ Πρόσωπο Ἰδιωτικοῦ Δικαίου καὶ διέπεται ἀπὸ τὶς διατάξεις τῆς παραπάνω συστατικῆς Πράξης τοῦ παρόντος Ὄργανισμοῦ, τοῦ Α.Ν.2039/1939, ὅπως κάθε φορὰ ἰσχύει ὁ Νόμος αὐτὸς καὶ τῶν διαταγμάτων ποὺ ἐκδόθηκαν ἢ θὰ ἐκδοθοῦν σὲ ἐκτέλεση τοῦ Νόμου τούτου.

2. Ἔδρα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι ἡ πόλη των Χανίων Κρήτης.

3. Ἡ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος εἶναι στρογγυλὴ καὶ ἀναγράφει περιμετρικά, μέσα σὲ πλαίσιο, τὴν ἐπωνυμία τοῦ Ἰδρύματος καὶ στὸ μέσον αὐτῆς τὴν ἔδρα καὶ τὸ ἔτος ἐγκρίσεως τῆς σύστασής του.

Σύστασις Ἐκκλησιαστικοῦ Ἰδρύματος Μὴ Κερδοσκοπικοῦ Ὄργανισμοῦ - Φιλανθρωπικοῦ Ἰδρύματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΚΥΔΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ»

Ἄρθρον 2
Σκοπὸς

Σκοπὸς τοῦ ἰδρύματος εἶναι:

1. Ἡ ὑλοποίηση καὶ ὑποστήριξη πολιτιστικῶν δραστηριοτήτων καὶ προγραμμάτων ποὺ σκοπεύουν εἰς τὴν ἀνάπτυξη τῶν Γραμμάτων καὶ τῶν Τεχνῶν καθὼς καὶ τὴν προβολὴ τῶν ὀρθόδοξων Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Πολιτιστικῶν Παραδόσεων μας.

2. Ἡ διοργάνωση τοπικῶν ἐθνικῶν καὶ διεθνῶν ἐορτῶν, συνεδρίων, σεμιναρίων, ἡμερίδων, διαλέξεων κ.λπ., πάνω σὲ ἐκκλησιαστικά, ἱστορικά, κοινωνικά, πολιτιστικά καὶ ἄλλα συναφῆ θέματα καὶ οἰωνδῆποτε ἄλλων ἐκδηλώσεων, οἱ ὁποῖες συμβάλλουν εἰς τὴν διατήρηση καὶ προαγωγή τῆς ἠθικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς φυσιογνωμίας καὶ ταυτότητας τῆς περιοχῆς μας.

3. Ἡ ἐκδοσὴ βιβλίων, ἐντύπων, περιοδικῶν καὶ γενικῶς ἢ μὲ ὁποιοδήποτε τρόπο διοχέτευση τοῦ πληροφοριακοῦ ὑλικοῦ ποὺ ἀναφέρεται σὲ θέματα σχετικὰ μὲ τὴν Ὀρθοδοξία καὶ τὴν Ὀρθόδοξη Ἑλληνικὴ Παράδοση.

4. Ἡ χορήγηση ὑποτροφιῶν σὲ σπουδαστὲς/φοιτητὲς ποὺ σπουδάζουν σὲ συναφῆ μὲ τοὺς σκοποὺς τοῦ Ἰδρύματος, ἀντικείμενα ἀναλόγως, τῶν οικονομικῶν του δυνατοτήτων.

5. Ἡ παντὸς εἶδους συνεργασία μὲ ἀντίστοιχα Ἰδρύματα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ, Πανεπιστήμια, Θεολογικὲς Σχολές, Ἀκαδημαϊκὰ Ἰνστιτοῦτα καὶ Ἐταιρίες, ἢ ἄλλους φορεῖς, γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος καθὼς καὶ κάθε ἄλλη ἐνέργεια ποὺ ἤθελε κριθεῖ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ του Συμβούλιο, πάντοτε πρόσφορη μὲσα εἰς τὰ πλαίσια καὶ σύμφωνα μὲ τὸ πνεῦμα τῆς ἐκάστοτε ἰσχύουσας γιὰ τὰ κοινωφελῆ Ἰδρύματα ἑλληνικῆς Νομοθεσίας.

6. Ἡ ἄσκηση φιλανθρωπίας καὶ ἡ οικονομικὴ ἐνίσχυση ἀσθενῶν, ἐμπερίστατων οικονομικὰ ἀδυνάτων κατοίκων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ἡμεδαπῶν καὶ ἄλλοδαπῶν.

7. Ἡ λειτουργία βιβλιοπωλείων καὶ ἡ διάδοσις Ὀρθόδοξων Χριστιανικῶν - Ἐκκλησιαστικῶν βιβλίων, περιοδικῶν καὶ ἐντύπων.

8. Ἡ ἀποπεράτωση καὶ συντήρηση τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων καὶ ἡ λειτουργία Κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου γιὰ τὰ παιδιὰ τῆς περιοχῆς μας καὶ ὄχι μόνον.

9. Ἡ λειτουργία ραδιοφωνικοῦ σταθμοῦ γιὰ τὴν προβολὴ Ἐκκλησιαστικῶν, Κοινωνικῶν, ἱστορικῶν, πολιτιστικῶν καὶ ἄλλων συναφῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἔχουν σκοπὸ τὴν πολιτιστικὴ ἀνάπτυξη καὶ τὴν ἐδραίωση τῆς πολιτιστικῆς μας κληρονομίας καὶ τῆς φυσιογνωμίας τοῦ τόπου μας, καθὼς καὶ τὴν ἰδιαίτερη φροντίδα γιὰ τὴν νεολαία σύμφωνα μὲ τὶς ἀρχές τῆς Ὀρθόδοξης Ἑλληνικῆς Παράδοσης.

10. Ἡ ἀνάπτυξη τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου σὲ ἐσωτερικὸ καὶ ἐξωτερικὸ ἐπίπεδο, μὲ τὴν διάθεση χρηματικῶν ποσῶν, ἐντυπου ὑλικοῦ, τροφίμων, ρουχισμοῦ, φαρμάκων καὶ οἰουδῆποτε ἄλλου ἀγαθοῦ, τὸ ὁποῖο ἐξυπηρετεῖ τὴν Ἱεραποστολικὴ διακονία πρὸς ἀνθρώπους μὲ περιορισμένους ὑλικούς πόρους.

11. Ἡ κάλυψη τῶν πάσης φύσεως δαπανῶν τοῦ πνευματικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

12. Ἡ πάσης φύσεως βοήθεια πρὸς τὶς Ἱερὰς Μονὰς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου μὲ τὴν καλλιέργεια τῶν μοναχικῶν κλήσεων, τὴν συντήρηση, ἀποκατάσταση, ἐδραίωση καὶ συμπλήρωση τῶν κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῶν Ἱερῶν Μονῶν. Τὴν ἐξυπηρέτηση τῶν προσκυνημάτων τῶν Μονῶν καὶ τὴν ἀνάπτυξη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ καὶ Μοναστηριακοῦ τουρισμοῦ.

Ἄρθρον 3

Μέσα πρὸς τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν

1. Τὸ Ἰδρυμα γιὰ νὰ ἐπιτύχει τοὺς ἀνωτέρω ἀναφερόμενους σκοποὺς του καὶ νὰ ἀξιοποιήσει κατὰ τὸν καλύτερο δυνατό τρόπο τοὺς ὑλικούς καὶ πνευματικούς του πόρους θὰ καταβάλλει κάθε προσπάθεια γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν στόχων του, ὅπως αὐτοὶ ἔχουν ἐκτεθεῖ εἰς τὸ προηγούμενο ἄρθρο, εἰδικότερα θὰ εἶναι δυνατόν νά:

α) ὀργανώνει πολιτιστικὲς καὶ λοιπὲς συναντήσεις, σεμινάρια, συνέδρια, ἡμερίδες, ἐκθέσεις καὶ ἐκδηλώσεις ἐν γένει στὶς πόλεις καὶ τὰ χωριά τῆς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

β) συνεργάζεται μὲ ἀντίστοιχα Ἰδρύματα τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, μὲ ὑπηρεσίες καὶ ὀργανισμοὺς τῆς Ἑλλάδος ἢ τοῦ Ἐξωτερικοῦ καθὼς καὶ Ὑπηρεσίες τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης, μὲ ἐπιχειρήσεις, διακρατικούς

ἢ διεθνεῖς ὀργανισμούς, ἐνώσεις καὶ κάθε ἄλλο φορέα, ἰδιωτικὸ ἢ δημόσιο μὲ παρεμφερῆ σκοπὸ ἢ ἐνδιαφερόμενο γιὰ τοὺς σκοποὺς καὶ τὶς δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος.

γ) ἀναλαμβάνει γιὰ λογαριασμὸ τῶν προαναφερομένων τὴν πραγματοποίηση Προγραμμάτων σύμφωνα μὲ τὶς ἐκάστοτε συμφωνίες,

δ) συμμετέχει σὲ ἐθνικά, εὐρωπαϊκά καὶ διεθνή δίκτυα καὶ προγράμματα μὲ παρεμφερεῖς δραστηριότητες,

ε) δέχεται χρηματοδοτήσεις, δωρεές καὶ οικονομικὲς ἐνισχύσεις ἀπὸ φορεῖς τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καθὼς καὶ ἰδιῶτες, ποὺ θὰ ἤθελαν νὰ συμβάλουν στὸ ἔργο τοῦ Ἰδρύματος,

στ) ἐξασφαλίζει τὴν ἀπόκτηση, λειτουργία, συντήρηση καὶ βελτίωση τῶν ἀπαιτούμενων ἐγκαταστάσεων καὶ τοῦ λοιποῦ ἐξοπλισμοῦ, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητα στὰ πλαίσια τῶν σκοπῶν καὶ τῶν δραστηριοτήτων τοῦ Ἰδρύματος,

ζ) παράγει ἢ συμμετέχει στὴν παραγωγή καὶ διάδοση τῶν προϊόντων ποὺ προκύπτουν ἀπὸ τὶς δραστηριότητες τοῦ ὅπως βιβλία, video/cd - ταινίες, ἔντυπα, δελτία, περιοδικά, βραβεῖα κ.λπ.,

η) ἀναζητεῖ καὶ ἀναθέτει τὴν ἐκτέλεση ὀρισμένων ἐργασιῶν σὲ ἄλλους φορεῖς μὲ συγκεκριμένες συμφωνίες ἐὰν αὐτὸ κρίνεται ἀπαραίτητο,

θ) φροντίζει γιὰ τὴν ὑπαρξὴ πλήρους καὶ σύγχρονης ὑποδομῆς γιὰ τὶς δραστηριότητες τοῦ Ἰδρύματος,

ι) ὀρίζει ὅπου θεωρεῖται σκόπιμο ἀπὸ τὸ Δ.Σ., εἰδικὲς ἐπιτροπὲς διαχείρισης τῶν ἐπιμέρους τομέων δράσεως τοῦ Ἰδρύματος.

2. Πέραν τῶν ἀνωτέρω μέσων τὸ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος δραστηριοποιεῖται γιὰ τὴν ἐπίτευξη τῶν σκοπῶν τοῦ Ἰδρύματος, κατὰ τὴν ἀπεριόριστη ἐπιλογή καὶ ἱεράρχηση κατὰ περίπτωσιν, τῶν προτεραιοτήτων καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο.

ἄρθρον 4

Περιουσία - Πόροι

1. Περιουσία τοῦ ἰδρύματος ἀποτελοῦν:

A) Τὸ κτίριο καὶ οἱ ἐγκαταστάσεις τοῦ Πολιτιστικοῦ Κέντρου τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

B) Οἱ κτιριακὲς καὶ λοιπὲς ἐγκαταστάσεις τῶν Κατα-

σκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

Γ) Χρηματικὸ ποσὸν 10.000 Ευρώ.

2. Πόροι τοῦ Ἰδρύματος εἶναι:

α) Τὰ εἰσοδήματα ἀπὸ τὴν ἀξιοποίηση τῶν περιουσιακῶν τοῦ στοιχείων.

Β) Οἱ τόκοι ἀπὸ τὶς καταθέσεις τοῦ σὲ Τράπεζες ἢ ἄλλους Πιστωτικούς Ὄργανισμούς.

Γ) Οἱ χρηματικὲς παροχὲς ἢ ἐπιχορηγήσεις, οἱ κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ οἱ δωρεές πρὸς αὐτὸ, ὅποι οὐδέποτε φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου.

ἄρθρον 5

Διοίκηση

1. Τὸ Ἰδρυμα διοικεῖται ἀπὸ ἐπταμελὲς Διοικητικὸ Συμβούλιο.

Μέλη τοῦ πρώτου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὀρίζονται οἱ ἀκόλουθοι:

α. Ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας & Ἀποκορώνου

β. Ὁ Πρωτοσύγκελλος ἢ ἓνας ἀπὸ τοὺς κατὰ τόπους Ἀρχιερατικούς Ἐπιτρόπους τῆς Μητροπόλεως

γ. Ὁ Πρόεδρος ἢ ἐκπρόσωπος τῆς Τοπικῆς Διοίκησης τοῦ Περιφερειακοῦ Τμήματος Δυτικῆς Κρήτης τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἑλλάδος.

δ. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

ε. Ἡ Ἠγουμένη τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσοπηγῆς ἢ ἐκπρόσωπος αὐτῆς.

στ. Φοιτητῆς ἢ Φοιτήτρια τῆς Μητροπόλεως.

ζ. Ὁ Οἰκονομικὸς Σύμβουλος ἢ ὁ λογιστῆς τῆς Μητροπόλεως.

Ἀπὸ τὰ παραπάνω μέλη τὸ πρῶτο εἶναι ἰσόβιο, ἐνῶ τὰ ὑπόλοιπα ἕξι μέλη ὀρίζονται μὲ διετῆ θητεία.

2. Ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, Πρόεδρος ὀρίζεται ὁ ἐκάστοτε Μητροπολίτης ἐνῶ ἀπὸ τὰ ὑπόλοιπα μέλη, μὲ πράξη τους, ἔπειτα ἀπὸ ψηφοφορία, ὀρίζονται μέχρι δύο Ἀντιπρόεδροι, Γραμματέας, καὶ Ταμίας.

3. Σὲ περίπτωσιν ἀποποίησης, παραίτησης, ἔκπτωσης, ἀνικανότητος, θανάτου ἢ ἀντικατάστασης γιὰ ὅποι οὐδέποτε λόγο, κάποιου ἀπὸ τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, ἡ κενὴ θέση συμπληρώνεται μὲ ἀπόφαση

τοῦ Μητροπολίτου καὶ Προέδρου τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μὲ τις διατάξεις τῆς συστατικῆς πράξης καὶ τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ Α.Ν.2039/1939.

4. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο συνεδριάζει τακτικὰ κάθε τρίμηνο καὶ ἐκτάκτως ὅποτε τὸ ζητήσει ὁ Πρόεδρος, πάντοτε ὅμως ἔπειτα ἀπὸ πρόσκλησή του.

5. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εἶναι σὲ ἀπαρτία ὅταν παρίστανται ἢ ἐκπροσωποῦνται στίς συνεδριάσεις τὸ ἡμισὺ σὺν ἓνα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μελῶν του. Μεταξὺ τῶν παρόντων πρέπει νὰ εἶναι ὑποχρεωτικά ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ ἐξουσιοδοτημένος νόμιμος ἀναπληρωτής του, δηλ. ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

6. Οἱ ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν τῶν παρόντων μελῶν καὶ σὲ περίπτωσι ἰσοψηφίας ὑπερισχύει ἡ γνώμη μὲ τὴν ὁποία συντάσσεται ὁ Πρόεδρος.

7. Σὲ περίπτωσι ποὺ κάποιον μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἀπουσιάζει ἀδικαιολόγητα ἀπὸ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις θεωρεῖται ὅτι ἔχει παραιτηθεῖ καὶ ἡ κενὴ θέση αὐτοῦ συμπληρώνεται κατὰ τὰ ὀριζόμενα στὴν παράγραφο 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

8. Σὲ κάθε συνεδρίαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τηροῦνται πρακτικά, στὰ ὁποῖα καταχωροῦνται ὅλες οἱ ἀποφάσεις ποὺ λαμβάνονται ἀπὸ αὐτό.

Τὰ πρακτικά ὑπογράφονται ἀπὸ ὅλα τὰ μέλη ποὺ μετεῖχαν στὴν συνεδρίαση.

9. Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου προσφέρουν τίς ὑπηρεσίες τους χωρὶς ἀμοιβή. Δικαιοῦνται ὅμως, ἐάν τὸ ἐπιθυμοῦν, ὁδοιπορικὰ ἢ ἄλλα ἐξοδα ποὺ ἐδαπάνησαν γιὰ τὴν ἐκτέλεσι ὑπηρεσίας τοῦ Ἰδρύματος, ἐφόσον ἐγίναν μετὰ ἀπὸ ἐιδικὴ ἐντολή τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀποδεικνύονται μὲ νόμιμα δικαιολογητικά.

Ἄρθρον 6

Ἀρμοδιότητες Διοικητικοῦ Συμβουλίου

1. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο διοικεῖ καὶ διαχειρίζεται τὴν περιουσία τοῦ Ἰδρύματος καὶ γενικὰ ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἀφορᾷ στὴ διοίκηση καὶ στὴ λειτουργία του, τὴ διάθεσι τῶν πόρων του, καθὼς καὶ γιὰ κάθε ἐνέργεια ποὺ σχετίζεται μὲ τὴν ἐκπλήρωσι τοῦ σκοποῦ του, πάντοτε σύμφωνα μὲ τις διατάξεις τῆς συστατικῆς πράξης, τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ, τοῦ Α.Ν. 2039/1939

καὶ τῶν διαταγμάτων ποὺ ἐκδόθηκαν ἢ θὰ ἐκδοθοῦν σὲ ἐκτέλεσι τοῦ νόμου τούτου, καθὼς καὶ τῶν λοιπῶν σχετικῶν Νόμων καὶ Διαταγμάτων.

2. Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο εἰδικότερα:

α) Καταρτίζει, ψηφίζει καὶ ὑποβάλλει κάθε χρόνο γιὰ ἐγκρισι στὴν ἀρμόδια ἀπὸ τὸν νόμον Ἀρχὴ τὸν προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό τοῦ Ἰδρύματος, σύμφωνα μὲ τις διατάξεις τῶν ἄρθρων 101 καὶ 102 τοῦ Α.Ν.2039/1939 καὶ τοῦ ἀπὸ 20/12/1939 Β.Δ/τος (ΦΕΚ 552 Α').

Μαζὶ μὲ τὸν ἀπολογισμό, καταρτίζει, ψηφίζει καὶ ὑποβάλλει καὶ τὸ γενικὸ ἰσολογισμό τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

β) Ἀποφασίζει τὴν πρόσληψη τοῦ ἀναγκαίου προσωπικοῦ τοῦ Ἰδρύματος, μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι ὑπάρχει ἀντίστοιχη πίστωση στὸν ἐγκεκριμένο προϋπολογισμό του.

Προσδιορίζει τὰ δικαιώματα, τίς ὑποχρεώσεις καὶ τὰ εἰδικότερα καθήκοντα τοῦ παραπάνω προσωπικοῦ, καθὼς καὶ τὴν ἀμοιβή του, σύμφωνα μὲ τοὺς ὅρους τῶν συλλογικῶν συμβάσεων ἐργασίας καὶ τίς διατάξεις γενικότερα τῆς ἐργατικῆς νομοθεσίας.

γ) Ἀποφασίζει γιὰ κάθε θέμα ποὺ ἔχει σχέση μὲ τὴν εὐρυθμὴ λειτουργία τῶν ὑπηρεσιῶν τοῦ Ἰδρύματος.

γ) Ἀποφασίζει γιὰ τὴν ἀποδοχή ἢ ἀποποίηση κληρονομιῶν, κληροδοσιῶν καὶ δωρεῶν, καθὼς καὶ γιὰ τὴν ἀνακήρυξι εὐεργετῶν καὶ δωρητῶν τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Διορίζει εἰδικές ἐπιτροπές διαχειρίσεως τῶν ἐπιμέρους τομέων δράσεως τοῦ Ἰδρύματος.

Ἐνδεικτικὰ ἀναφέρονται ἡ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ Διαχειρίσεως Χώρων, Πολιτιστικῶν Ἐκδηλώσεων, Ἐράνων κ.λπ.

Οἱ ἀνωτέρω εἰδικές ἐπιτροπές θὰ ἀποτελοῦνται ἀπὸ τρία τουλάχιστον μέλη.

Στὴν Ἐπιτροπὴ μετέχουν:

1. Ὁ πρόεδρος τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ἰδρύματος.

2. Ὁ Νομικὸς Σύμβουλος.

3. Ὁ Λογιστὴς τῆς Μητροπόλεως.

στ) Ἀποφασίζει περὶ τῶν χορηγουμένων ἀπὸ τὸ Ἰδρυμα ὑποτροφιῶν καὶ παρακολουθεῖ τὴν πορεία τῶν ὑποτρόφων.

ζ) Ἀποφασίζει τὴν διοργάνωσι συνεδριῶν, διαλέξεων, σεμιναριῶν καὶ ἡμερίδων.

η) Προβαίνει εἰς τὴν μετατροπὴ τοῦ παρόντος ὀργανισμοῦ σύμφωνα πρὸς τὸ ἄρθρο 119 Α.Κ.

θ) Διορίζει τὸ σῶμα ἐλεγκτῶν τοῦ Ἰδρύματος.

Ἄρθρον 7

Ἀρμοδιότητες Προέδρου

1. Ὁ Πρόεδρος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ἰδρύματος:

α) Ἐκπροσωπεῖ τοῦτο ἐνώπιον πάσης Ἀρχῆς καθώς καὶ στίς σχέσεις του μὲ κάθε τρίτο, αὐτοπροσώπως ἢ μὲ πρόσωπο ποῦ ὀρίζεται ἀπὸ αὐτόν.

β) Συγκαλεῖ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο σὲ τακτικὲς καὶ ἔκτακτες συνεδριάσεις, κηρύσσει τὴν ἔναρξη καὶ τὴν λήξη αὐτῶν καὶ διευθύνει τίς συζητήσεις.

Οἱ προσκλήσεις γιὰ συνεδρίαση ἀποστέλλονται στὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τρεῖς τουλάχιστον ἡμέρες πρὶν ἀπὸ τὴν συνεδρίαση.

γ) Καταρτίζει, βοηθούμενος ἀπὸ τὸν Γραμματέα, τὴν ἡμερήσια διάταξη τῶν θεμάτων ποῦ θὰ συζητηθοῦν, τὴν ὁποία καὶ ὑπογράφει. Θέμα ποῦ δὲν περιλαμβάνεται σ' αὐτὴν δὲν συζητεῖται, ἐκτὸς ἐὰν πρόκειται γιὰ ἐπείγουσα ὑπόθεση καὶ συμφωνήσει γι' αὐτὸ ἡ πλειοψηφία τῶν παρόντων μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

δ) Εἰσπερνῶν τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τὰ θέματα τῆς συζήτησης .

Μπορεῖ ὅμως, ὅποτε κρίνει σκόπιμο, νὰ ἀναθέτει τὴν εἰσήγηση διαφόρων θεμάτων σὲ ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

ε) Ἀλληλογραφεῖ μὲ τίς Ἀρχές καὶ ὑπογράφει ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τρίτους.

στ) Ὑπογράφει τὰ ἐντάλματα πληρωμῆς γιὰ κάθε δαπάνη ποῦ προβλέπεται στὸν ἐγκεκριμένο προϋπολογισμό.

ζ) Ἀσκεῖ ἐποπτεία καὶ ἔλεγχο στὸ προσωπικὸ τοῦ Ἰδρύματος, ἐκτελεῖ τίς ἀποφάσεις τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ ἐνεργεῖ σύμφωνα μὲ τίς εἰδικὲς ἐξουσιοδοτήσεις καὶ ἐντολὲς αὐτοῦ.

2. Τὸν Πρόεδρο, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρώνει ἓνας ἀπὸ τοὺς Ἀντιπροέδρους ποῦ ὀρίζεται μὲ ἀπόφασή του.

Ἄρθρον 8

Ἀρμοδιότητες Γραμματέα

1. Ὁ Γραμματέας τοῦ Ἰδρύματος:

α) Συνυπογράφει μὲ τὸν Πρόεδρο κάθε ἔγγραφο τοῦ Ἰδρύματος πρὸς τρίτους.

β) Φροντίζει γιὰ τὴν σύνταξη τῶν πρακτικῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ) Διεκπεραιώνει τὴν σχετικὴ ἀλληλογραφία τοῦ Ἰδρύματος.

δ) Φυλάσσει τὰ ἔγγραφα, τὰ βιβλία (ἐκτὸς ἀπὸ τὰ διαχειριστικά) καὶ τὴ σφραγίδα τοῦ Ἰδρύματος καὶ εὐθύνεται γιὰ τὴν καταστροφή ἢ τὴν ἀπώλεια τούτων.

2. Ὁ Γραμματέας μπορεῖ, ἐφόσον κρίνεται αἰτιολογημένα ἀπαραίτητο ἀπὸ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο (λόγω εἰδικῶν συνθηκῶν), νὰ βοηθεῖται ἀπὸ ὑπάλληλο τοῦ Ἰδρύματος, τὴν εὐθύνη ὅμως γιὰ τίς ἐνέργειες τούτου θὰ φέρει πάντοτε ὁ ἴδιος.

3. Τὸ Γραμματέα, ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρώνει ὁ ἀναπληρωτὴς Γραμματέας ἢ ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ ὀρίζεται μὲ ἀπόφαση αὐτοῦ.

Ἄρθρον 9

Ἀρμοδιότητες Ταμῆ

1. Ὁ Ταμῆς τοῦ Ἰδρύματος:

α) Εἰσπράττει ὅλα τὰ ἔσοδα τούτου, μὲ τὴν ἔκδοση καὶ ὑπογραφή σχετικῶν ἀριθμημένων διπλοτύπων γραμματίων εἰσπραξῆς.

β) Καταθέτει τὰ ἔσοδα τοῦ Ἰδρύματος, σὲ ἓνα ἀπὸ τὰ πιστωτικὰ ἰδρύματα ποῦ ὀρίζονται στὸ ἄρθρο 73 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 καὶ ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ παρακρατεῖ ἀπὸ αὐτὰ ἓνα ποσό, ποῦ εἶναι ἀναγκαῖο γιὰ τὴν πληρωμὴ ἐκτάκτων καὶ ἐπείγουσῶν δαπανῶν τοῦ Ἰδρύματος, τὸ ὕψος τοῦ ὁποίου καθορίζεται μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου στὴν ἀρχὴ κάθε ἔτους.

γ) Ἐκτελεῖ κάθε πληρωμὴ, ὕστερα ἀπὸ ἔγγραφη ἐντολὴ τοῦ Προέδρου ἢ τοῦ νόμιμου ἀναπληρωτῆ του.

δ) Τηρεῖ καὶ διασφαλίζει τὰ διαχειριστικὰ βιβλία καὶ τὰ περιουσιακὰ στοιχεῖα τοῦ Ἰδρύματος.

ε) Φροντίζει γιὰ τὴν ἐγκαιρὴ κατάρτιση καὶ ὑποβολὴ στὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῶν σχεδίων προϋπολογισμοῦ, ἀπολογισμοῦ καὶ ἰσολογισμοῦ τοῦ Ἰδρύματος.

2. Τὸν Ταμῆα ὅταν ἀπουσιάζει ἢ κωλύεται, ἀναπληρώνει ἄλλο μέλος τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ ὀρίζεται μὲ ἀπόφασή του.

Ἄρθρον 10

Οικονομικὴ Διαχείριση

1. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση τοῦ Ἰδρύματος περιλαμβάνει:

βάνει ἐτήσια περίοδο ἢ ὁποία ἀρχίζει τὴν 1η Ἰανουαρίου καὶ λήγει τὴν 31η Δεκεμβρίου ἐκάστου ἔτους.

Κατ' ἐξαιρέσιν, ἡ πρώτη διαχειριστικὴ περίοδος ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἡμέρα δημοσίευσης στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβέρνησης τοῦ σχετικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος ἐγκρίσεως τῆς σύστασης τοῦ Ἰδρύματος, ἢ ὁποία μπορεῖ νὰ παραταθεῖ μέχρι τὴν 31η Δεκεμβρίου τοῦ ἐπόμενου ἔτους, μὲ ἀπόφαση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ποῦ λαμβάνεται στὴν πρώτη συνεδρίασί του.

2. Ἡ οἰκονομικὴ διαχείριση γίνεται μὲ βάση προϋπολογισμό καὶ ἀπολογισμό ἐσόδων καὶ ἐξόδων, ποῦ καταρτίζονται σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 101 καὶ 102 τοῦ Α.Ν.2039/1939 καὶ τοῦ ἀπὸ 20/12/1939 σχετικοῦ Διατάγματος (ΦΕΚ 552 Α').

Ἄρθρον 11

Βιβλία καὶ στοιχεῖα

1. Τὸ Ἴδρυμα τηρεῖ ὑποχρεωτικὰ τὰ ἀκόλουθα βιβλία καὶ στοιχεῖα:

α) Βιβλίον πρωτοκόλλου ἀλληλογραφίας.

β) Βιβλίον πρακτικῶν συνεδριάσεων τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου.

γ) Βιβλία λογιστικῆς παρακολούθησης κατὰ τὴν διπλογραφικὴ μέθοδο καταχώρησης τῶν ἐγγραφῶν (Γ' κατηγορίας τοῦ Κ.Β.Σ.), στὰ ὁποῖα καταχωροῦνται μὲ χρονολογικὴ σειρά καὶ μὲ λογιστικὴ τάξη ὅλα τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα, καθὼς καὶ οἱ ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις τοῦ Ἰδρύματος ποῦ πραγματοποιοῦνται στὴ διάρκεια τῆς χρήσης.

δ) Βιβλίον - μητρώο ὑποτρόφων, στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται τὰ ὀνόματα τῶν ὑποτρόφων, ἡ σχολὴ ποῦ φοιτοῦν, ὁ χρόνος καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὑποτροφίας κάθε ὑποτρόφου καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ὀρίζονται ἀπὸ τὶς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀπὸ 18/08/1941 Καν.Δ/τος.

ε) Στελέχη ἀριθμημένων διπλοτύπων γραμματίων εἰσπραξῆς καὶ ἐνταλμάτων πληρωμῆς, θεωρημένα ἀπὸ τὸν Πρόεδρο.

3. Ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παραπάνω βιβλία καὶ στοιχεῖα, τὸ

Διοικητικὸ Συμβούλιο ἀποφασίζει τὴν τήρηση καὶ ἄλλων βιβλίων καὶ στοιχείων, τὰ ὁποῖα κρίνει ὅτι εἶναι ἀπαραίτητα γιὰ τὴν παρακολούθηση τῆς διαχείρισης τῆς περιουσίας τοῦ Ἰδρύματος καὶ τῆς ἐκτέλεσης τῶν σκοπῶν του.

Ἄρθρον 12

Ἡ δημοσίευση τοῦ παρόντος Καταστατικοῦ δημιουργεῖ δαπάνη εἰς βάρος τοῦ προϋπολογισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου, τὸ ὕψος τῆς ὁποίας δὲν μπορεῖ νὰ προσδιοριστεῖ.

Ἄρθρον 13

Τροποποίηση Ὄργανισμοῦ

Ὁ Ὄργανισμὸς τοῦ Ἰδρύματος μπορεῖ νὰ τροποποιηθεῖ ἢ νὰ συμπληρωθεῖ μὲ Προεδρικὸ Διάταγμα, σύμφωνα μὲ τὶς διατάξεις τῶν ἄρθρων 98 τοῦ Α.Ν. 2039/1939 καὶ 110 καὶ 119 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικα, ὕστερα ἀπὸ πρόταση τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ.

Ἄρθρον 14

Διάλυση τοῦ Ἰδρύματος – Τύχη περιουσίας αὐτοῦ

1. Τὸ Ἴδρυμα διαλύεται ὅταν καὶ ὅπως ὁ Νόμος ὀρίζει.

2. Σὲ περίπτωσι διαλύσεως τοῦ Ἰδρύματος γιὰ ὁποιοδήποτε λόγο, ἡ περιουσία του περιέρχεται κατὰ πλήρη κυριότητα στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου.

Ἡ ἀπόφαση αὐτὴ νὰ δημοσιευθεῖ στὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Χανιά 10 Δεκεμβρίου 2004

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Εἰρηναῖος

**Προκηρύξεις
Ἱερῶν Μητροπόλεων:
Κυδωνίας
καὶ Ἀποκορώνου
Κεφαλληνίας
Ζακύνθου
Θεσσαλονίκης
Καρπενησίου
Μεσσηνίας
Μονεμβασίας
καὶ Σπάρτης**

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Πλάκας Ἀποκορώνου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.
Ἐν Χανίοις τῇ 16ῃ Δεκεμβρίου 2004

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

«Ἁγίου Νικολάου» Βρυσῶν Κυδωνίας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.
Ἐν Χανίοις τῇ 7ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Κυδωνίας καὶ Ἀποκορώνου ΕΙΡΗΝΑΙΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἑνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρώσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Ἱεροδιακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Παντοκράτορος - Ἁγ. Δημητρίου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.
Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 20ῃ Δεκεμβρίου 2004

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερὰ Μητρόπολις Ζακύνθου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Λαζάρου πόλεως Ζακύνθου,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Ζακύνθῳ τῇ 2ᾳ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Ζακύνθου ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίας Παρασκευῆς Καρπενησίου - Εὐρυτανίας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Κυριακῆς Χαριλάου,
Ἁγίου Χριστοφόρου Ἄνω Τούμπας,
Ἁγίας Τριάδος,
Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ,
Ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἐλένης Ἱπποδρομίου,
Ἁγίων Νικολάου καὶ Δημητρίου Χαριλάου,
Ἁγίου Μηναῖ καὶ
Ἁγίου Προφήτου Ἡλιοῦ Πυλαίας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 5ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Θεσσαλονίκης ΑΝΘΙΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἐφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἀθανασίου Κορουσκάδων - Εὐρυτανίας,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Καρπενησίου

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 του ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πλη-

ρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν Διακόνου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Καρπενησίου - Εὐρυτανίας, καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καρπενησίῳ τῇ 10ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Καρπενησίου ΝΙΚΟΛΑΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὴν κενὴν ὀργανικὴν θέσιν τακτικοῦ ἑφημερίου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ

Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καλλιθέας,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῆς ἀνωτέρω κενῆς θέσεως.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μεσσηνίας

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς

Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Ἀθανασίου Ἐλαιοφύτου καὶ

Ἁγίου Γεωργίου Μυρσινοχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Καλαμάτῃ τῇ 19ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Μεσσηνίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Ἱερὰ Μητρόπολις Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἑφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Ἀθανασίου Γεωργιτσίου καὶ

Προφ. Ἡλία Κονιδίτης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίας ὑποβάλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Σπάρτῃ τῇ 13ῃ Ἰανουαρίου 2005

† Ὁ Μονεμβασίας καὶ Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ